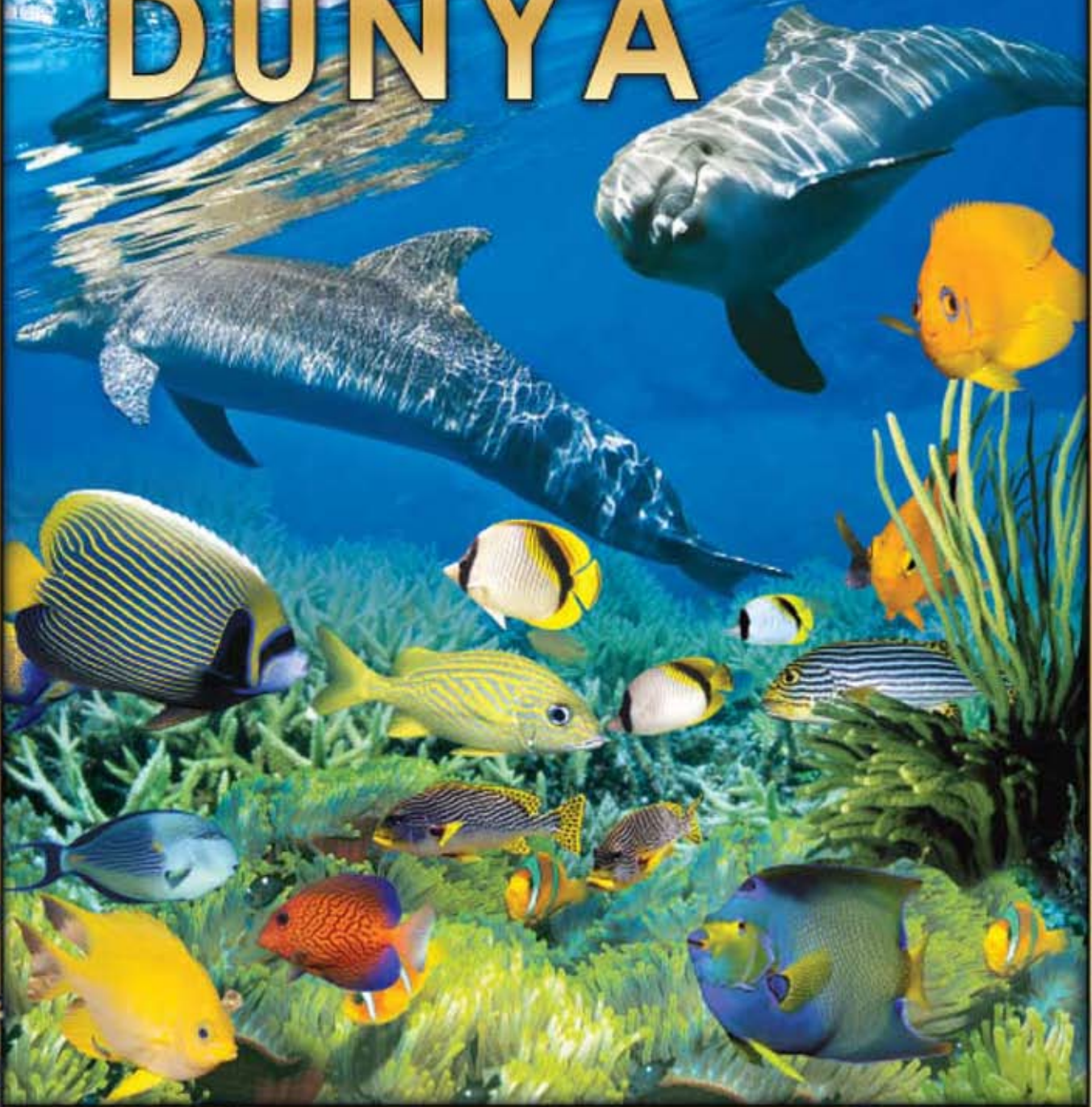

ADNAN OKTAR

الله
رسول
محمد

DENİZ ALTINDAKİ MÜHTEŞEM DÜNYA

HARUN YAHYA

Derin sular, derin karanlıkların hüküm sürdüğü ortamlardır. Oraya ulaşan tek bir zerre güneş ışığı parçası bile yoktur. Buna rağmen bu sularda muhteşem bir canlılık vardır. Kimi canlılar fiber teknoloji kullanarak kimileri ise kendi ışıklarını kendileri üreterek yaşamlarını sürdürürler.

Deniz altında derinlik arttıkça basınç da artar ve birçok canlı için yaşam imkansız hale gelir ancak balinalar, foklar ve penguenler gibi bu basınçtan etkilenmeden yaşayan çok sayıda canlı vardır.

-20 derece civarında donan deniz suyu, insanlar için son derece tehlikelidir. Kutup soğuklarında yaşayabilmek için insanın sayısız tedbir alması gerekir. Kimi zaman bu tedbirler bile koruyucu değildir. Fakat buna rağmen, dondurucu soğukluktaki sular pek çok canlının evidir.

Akıl ve şuur sahibi bir insan dahi, fizik, kimya, biyoloji, tıp gibi pek çok bilim dalının kapsamlı ilmiyle, yüksek teknoloji imkanlarını kullanmasına rağmen derin denizlerde araştırma yapmayı bile güçlkle başarmaktadır. Bu durumda akıl ve şurudan yoksun hayvanların bu zorlu koşullarda yaşamaları elbette ki üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. Canlıların kendileri için tedbir almaları, vücutlarında yüksek basınca veya soğuğa dayanıklı sistemler oluşturmaları mümkün değildir. İnsanların derin denizlerde karşı karşıya oldukları tehlikeler düşünüldüğünde canlılardaki yapıların muhteşemliği açıkça ortaya çıkmaktadır.

İşte bu kitapta bazı örneklerini göreceğiniz derin denizlerdeki canlılık Rabbimiz'in her yeri sarıp kuşatan ilmini, benzersiz sanatını ve sınırsız hakimiyetini en güzel şekilde sergilemektedir.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne

sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

**SİPARİŞ
HATTI**
444 444 1
www.globalkitap.com
P.K. 413 Şişli/İstanbul

ARATIRMA
YAYINCILIK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٍ

*DENİZ ALTINDAKİ
MUHTEŞEM DÜNYA*

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3

Ataşehir - İstanbul

Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: SEÇİL OFSET

100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi

4. Cadde No: 77 Bağcılar - İstanbul

Tel: 0 212 6290615

1. Baskı: Mayıs 2012

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv - www.A9.com.tr

*Deniz Altındaki
Muhteşem Dünya*

*Harun Yahya
(Adnan Oktar)*

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyyattır ve bu külliyyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya,

Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Okuyucuya

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorisinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorisinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlara ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

*Deniz Altındaki
Muhtesem Dünya*

İçindekiler

Giriş: Vicdan ve Aklın Gösterdiği Gerçek,
Yaratılış10

Bölüm 1:
Deniz Altındaki Sürekli Artan Çeşitlilik16

Bölüm 2:
Canlılık İçin Özel Olarak Yaratılmış
Dünya.....28

Bölüm 3:
Evrim Teorisinin Çürük Temelleri.....40

Bölüm 4:
Balıkların Yüzmeye Uygun Yaratılmış
Özellikleri62

Bölüm 5:
Deniz Altının Usta Dalgıçları.....100

*Bölüm 6:
Kutuplardaki Yaşam ve
Antifrizli Balıklar142*

*Bölüm 7:
İlkel Canlı Yalanını Çürüten
Süngerler168*

*Bölüm 8:
Elektrikli Balıklar Mucizesi.....192*

*Bölüm 9:
Fosiller Evrimi Reddediyor224*

*Bölüm 10:
Evrim Aldatmacası298*

Giriş:

Vicdan ve Akıl
Gösterdiği Gerçek:

Yaratılış

İM

ateryalizm ve onun sözde bilimsel dayanağı Darwinizm benzeri ateizm üzerine kurulu ideolojiler, evrendeki ince plan ve hesap gerektiren detayları, canlılığın oluşumunu sağlayan dengeleri kendilerince tesadüflere bağlarlar. Allah'ın varlığını ve Yaratılış gerçeğini inkar etmek adına, bütün imkansızlıkları yok sayarak, evrendeki tüm hassas dengelerin tam olmaları gereken ölçülerle, milyarlarca yıldır hiç bozulmadan, tesadüf eseri var olduklarını öne sürerler. (Allah'ı tenzih ederiz) Halbuki bu kusursuz düzen, bir an için tesadüfi etkilerle yönlenecek olsaydı; hiç şüphesiz şu anda ne okuduğunuz bu kitabın varlığından ne de yeryüzündeki canlılıktan söz etmemiz mümkün olurdu. Çünkü rastgele meydana gelen olaylar, gelişigüzel etkiler hiçbir şekilde iç içe geçmiş, düzenli sistemleri, canlılardaki belirli amaçlara yönelik akıl ürünü yapıları ortaya çıkaramaz. '

Bu gerçeği söylemek içinse Latince kitaplar okumanıza, ciltlerce ansiklopedilik bilgi edinmenize ya da profesör ünvanına sahip olmanıza gerek yoktur. Akıl ve man-

tık sahibi bir insan olarak karmaşa ve düzensizlikten, olağanüstü bir düzenin var olamayacağını siz de kolaylıkla takdir edebilirsiniz. Doğruları gizlemenize izin vermeyen bir vicdanınız varsa; bu, çok istisnai koşulların bir araya gelmesiyle devam eden canlılığın, kendi kendine ortaya çıkamayacağını da hemen anlarsınız. Dürüst düşünüyorsanız; tesadüf denen kavramın yaratma gücünün olamayacağını; dolayısıyla yunusların, rengarenk balıkların, kuzuların, tavuskuşlarının, menekşelerin, üzümlerin ve insanların tesadüfler sonucu oluşmayacağını da kesin bir kanaatle tasdik edersiniz.

Kuran'da inkar eden kimselerin de bu gerçekleri bildiklerine, **"Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler.."**

(Neml Suresi, 14) ve **"Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin.**

(Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz." (Bakara Suresi, 42) ayetleriyle

dikkat çekilmektedir. Allah hakkın batıl olanlar üzerindeki üstünlüğünü ise,

"Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir..." (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber vermektedir. Dolayısıyla Allah'ın

varlığının delillerini görmezden gelmek isteyenler, gerçeklerden ne kadar kaçarlarsa kaçsınlar, bir ömür boyu soludukları havada,

içtikleri suda, seyrettikleri manzarada, Allah'ın sınırsız gücü, ilmi, sanatı ile kuşatılmış olarak yaşayacaklardır.

Bu kitapta Yaratılış delillerinin deniz altındaki örneklerinden bir kısmına değinilmektedir. Okuyacağınız örneklerde anlatılan her detay son de-

rece önemlidir. Çünkü bu detayların her biri özel olarak yaratılmıştır ve söz konusu canlıların tesadüfen oluşamayacak kadar kompleks yapılara sahip olduklarını gözler önüne sermektedir. Bu kitabı okurken bir yandan aklınızdan çıkaramayacağınız bilgiler edinirken, bir yandan da Allah'ın ilmini ve sanatını daha derinden takdir etme fırsatını kazanmış olacaksınız. Aynı zamanda Darwinist yayınlarda gördüğümüz evrim teorisi ile ilgili iddiaların geçersizliğini, söylenen kasıtlı yalanların doğrularını, deniz altında yaşayan canlılardaki delilleriyle bulacaksınız. Şimdiye kadar kariyer endişesi ile evrim teorisine körü körüne bağlı kalan bilim adamlarının, gerçekler karşısında direnerek ne denli büyük emek, vakit ve maddi kayıp içerisinde olduklarını da açıkça göreceksiniz.

Bu kitapta, günlük hayatta sıklıkla muhatap olmadığınız, genellikle belgesellerde görebildiğiniz son derece renkli ve muhteşem bir dünya olan deniz altındaki canlıların güzelliği detaylarıyla anlatılmaktadır. İncelenen her canlının ayrı bir uzmanlık gerektiren sisteme sahip olması, görünümündeki simetri ve estetik, algılarındaki komplekslik, hayatta kalmaları için özel olarak yaratılmış organları, akıl gerektiren davranışlar sergilemeleri ve sahip oldukları daha pek çok detay, Yüce Rabbimiz'in sanatının güzelliğini, ilminin zenginliğini, sonsuz akıl ve gücünü ortaya koyan örneklerdendir. Allah benzersiz bir gücün sahibi olan Yaratıcımızdır.

İçinde yaşadığımız evrende, canlıların sahip olduğu sistemlerde veya yeryüzündeki dengede hiçbir başıboşluk ve uyumsuzluk yoktur. Çünkü tüm kainat, üstün akıl sahibi olan Yüce Allah'ın eseridir ve her şey her an Yüce Rabbimiz'in izniyle varlığını sürdürür.

Bölüm: 1

*Deniz Altındaki
Sürekli Artan
Çeşitlilik*

çinde yaşadığımız gezegen -Dünya-, bilinen diğer gök cisimlerinde olmayan özelliklere sahiptir: Yeryüzünün %70'i sularla kaplıdır ve kimi yerlerde derinliği Everest Dağı'nın yüksekliğinden bile fazla olabilen bu sularda, diplere doğru indikçe rengarenk bir dünya ile karşılaşırız. Farklı renkleri ve yapılarıyla, birbirinden ilginç avlanma ve savunma taktikleriyle milyonlarca canlı çeşidi yaşamını sürdürür.

Yeryüzündeki canlı türlerinin sayısı ile ilgili tahminler günümüzde 100 milyon rakamına kadar varmaktadır. Şu ana kadar tanımlanmış canlıların sayısı ise sadece 1.4 milyon kadardır.¹ Norveç İklim Araştırmaları Bjerkness Merkezi'nden Vigdis Vandvik, canlı türlerinin sayısı ile ilgili olarak, "Bu, evrendeki yıldızların sayısını saymak gibi bir şey. Dünyadaki hayvanların ve bitkilerin sayısı hakkında tam bir tahminde bulunmak imkansız."² demektedir.

Bir an için yeryüzündeki sularda hiçbir canlı yaşamadığını düşü-

nelim. O zaman Dünya'daki canlı türlerinin %90'ının olmadığı bir Dünya hayal etmemiz gerekirdi. İşte okyanus ve denizler böylesine zengin canlı türlerini barındırmaktadır. Amerika'daki Rutgers Üniversitesi Deniz ve Kıyı Araştırmaları Enstitüsü Direktörü Frederick Grassle, araştırmalarına dayanarak şu değerlendirmeyi yapmaktadır:

*Topladığımız örnekler gösterdi ki okyanus tabanı, gerçekte, mevcut tür sayısı açısından tropikal yağmur ormanlarıyla yarışabilir. Okyanus dibi fiziksel olarak bir çölü andırabilir, fakat tür çeşitliliği açısından daha çok tropikal bir yağmur ormanı gibidir.*³

Daha önce yaşamın olmadığı sanılan bir ortamda, okyanusların birkaç bin metre tabanında şaşırtıcı bir tür zenginliğinin var olduğu ortaya çıkmıştır. Bir araştırmada, 2.100 metre derinlikteki okyanus tabanından alınan her 30x30 cm²'lik örnekte, 55-135 farklı tür bulunmuştur.⁴ Güney Avustralya açıklarındaki bir diğer araştırmada ise, 10 m²'lik deniz zemininde 800'den fazla türün varlığı belirlenmiştir.⁵ Sadece bakteri türü olarak bile, 1 litre deniz suyunda 20.000'in üzerinde çeşit bulunduğu bilinmektedir.⁶ Harvard Üniversitesi'nden Prof. Edward O. Wilson, *In Search of Nature* (Doğanın Gizli Bahçesi) adlı kitabında canlı türlerindeki çeşitlilikle ilgili şu gerçekleri ifade etmiştir:

Öncelikle biyolojik çeşitlilik miktarı konusunu düşünün. Dünya üzerindeki organizma türlerinin sayısı tam olarak bilinmiyor. Bugüne kadar yaklaşık 1,5 milyon türe isim verilmiştir, ama gerçek sayı muhtemelen 10 milyon ile 100 milyon arasındadır... Tropik yağmur or-

manlarındaki en az bir-iki milyon, hatta onlarca milyon eklem bacaklı türü üzerinde de fazla çalışma yapılmamıştır; **derin denizlerin engin tabanında yaşayan milyonlarca omurgasız türü** üzerinde de. Ancak sistematığın esas kara deliği bakterilerdir. Kabaca 4.000 bakteri türünün resmen tanımlanmış olmasına rağmen, yakın zaman önce Norveç'te yapılan araştırmalar, orman toprağının her bir gramında bulunan 10 milyar organizmanın arasında bilim için neredeyse tümüyle yeni olan 4.000 ila 5.000 bakteri türünün varlığını ortaya çıkarmıştır, ayrıca **sığ deniz çökeltilerinin her bir gramında da birinci gruba dahil olmayan ve yine çoğu yeni olan 4.000 ila 5.000 tür daha bulunmuştur.** ⁷

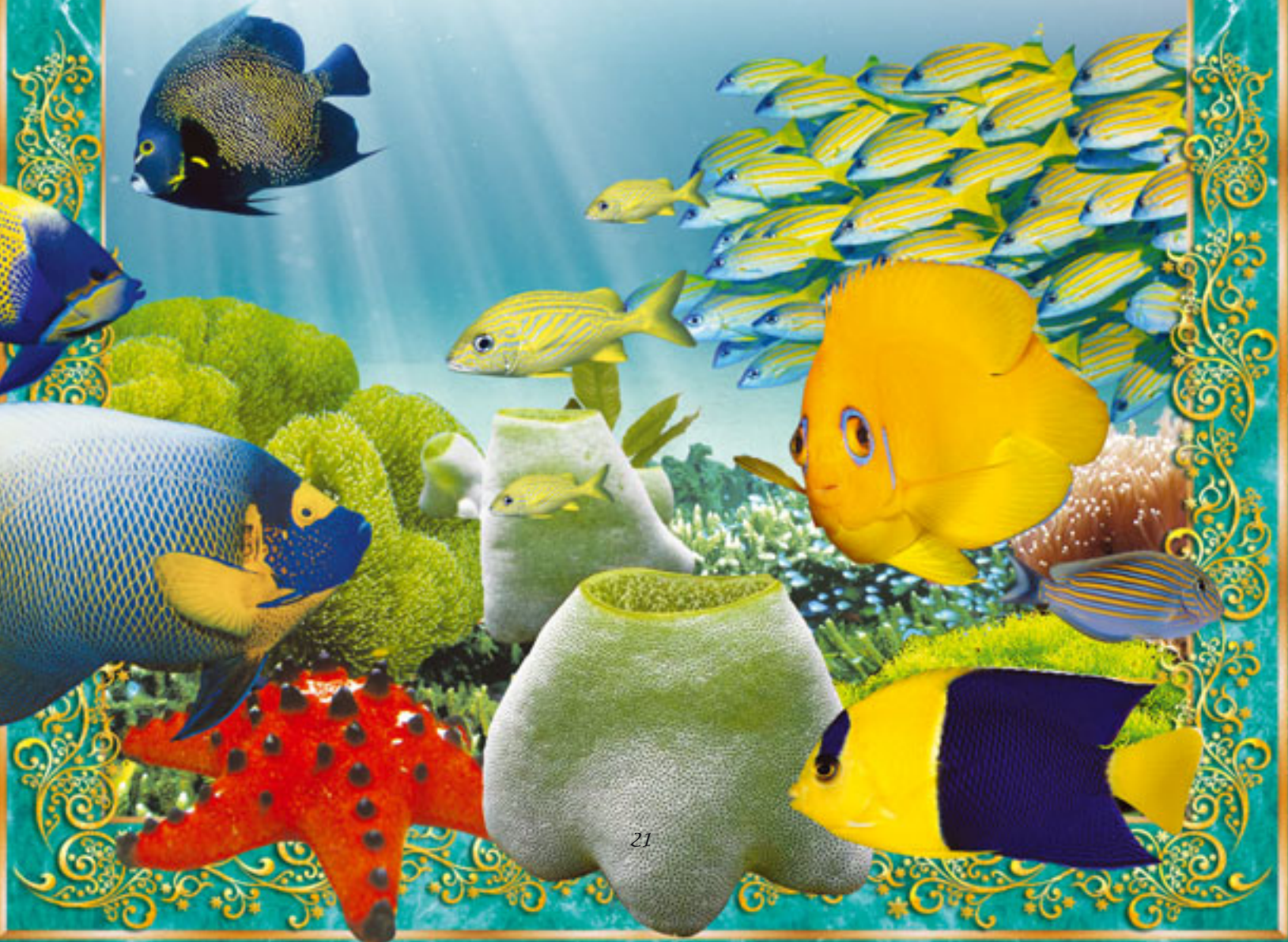
Dev okyanus kitlelerinin içinde varlığından ancak 21. yüzyılda haberdar olduğumuz canlılardan biri de, okyanus dibindeki çamur tabakasında bulunan ve metan tüketen bakterilerdir.⁸ Gözle görülemeyen bu canlılar, derin denizlerin bir köşesinde insan için hayati

öneme sahip bir faaliyet içerisindedirler. Bu mikroorganizmaların her yıl yaklaşık 300 milyon ton kadar metan tükettikleri tahmin edilmektedir ve uzmanlara göre; "Bu miktar, insanların tarım, çöp gömme, ya da fosil yakıt kullanma yollarıyla atmosfere saldıkları metan miktarına eşittir."⁹ Dolayısıyla tek bir canlı türü bile aslında Dünya üzerindeki hassas dengenin bir zincirini oluşturur. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

... Karada ve denizde olanların tümünü O bilir. O bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi ve her şey apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

Diğer taraftan gelişen teknoloji ile birlikte, her geçen gün okyanuslarda yeni canlı türlerini keşfetmek mümkün olmaktadır. Tuscia Üniversitesi'nden Francesco Canganella ve

O inkar edenler görmüyorlar mı ki,
(başlangıçta) göklerle yer, birbirine bitişik
iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan
yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?
(Enbiya Suresi, 30)

Japonya Deniz Bilimi ve Teknolojisi Merkezi'nden Chiaki Kato'nun belirttikleri gibi, "Araştırmacıların çabalarına ve bilimsel metotlardaki gelişmelere rağmen, okyanusların sadece küçük bir bölümü kolaylıkla erişilebilir durumdadır ve bundan dolayı deniz dünyasının büyük bölümü henüz bilinmemektedir."¹⁰ Dolayısıyla her yeni araştırma bilinmeyen türlerin varlığını gün ışığına çıkarmaktadır. Bilim ve doğa tarihi yazarı Joseph Wallace, *A Gathering of Wonders* (Harikarlardan Toplama) adlı kitabında, konu ile ilgili şu satırlara yer vermektedir:

*Balık bilimci Melanie Stiassny, "Herkes Dünya'nın büyük bir bölümünün sularla kaplı olduğunu bilmesine rağmen, çok az kişi bunun %2.5'inin tatlı su olduğunu farkındadır." Daha da şaşırtıcısı bu kadar küçük bir su yüzdesinin oldukça fazla balık türüne ev sahipliği yapıyor olmasıdır. Tuzlu su ve tatlı su balıkları hep birlikte omurgalı hayatının en çeşitli dalını oluştururlar, bunların şimdiye kadar 25.000 türü tanımlanmıştır. Her yıl yaklaşık 200 yeni balık türü tanımlanmaktadır ve daha fazla bilim adamı bu işi yapıyor olsaydı bir yılda çok daha fazlası tanımlanmış olurdu.*¹¹

Washington'daki Deniz Yaşamı Nüfus Sayımı Kuruluşu'nda çalışan biyolog Prof. Ron O'Dor ise şunları ifade etmektedir:

*Okyanusun pek çok bölümü daha hiç araştırılmadı... Tahminlerimize göre okyanusun 10'da 1'lik bölümünün sadece 100'de 1'i biyolojik anlamda örneklendirilebildi, hatta daha azı kadar.*¹²

Woods Hole'daki Deniz Biyolojisi Laboratuvarı'ndan Amerikalı bilim adamı Mitchell Sogin de, canlılardaki çeşitliliğin bilinen veya tahmin edilenin çok üstünde olduğunu vurgulayarak, bu konuda yaptıkları çalışmanın ardından şunları ifade etmiştir:

*Bu (çalışma) gerçekten, bilgi eksikliğimize ve daha öğrenecek ne kadar çok şey olduğuna işaret etmektedir.*¹³

Dünyanın her köşesi muazzam bir çeşitlilikle kuşatılmıştır. Binlerce metre derinlikteki okyanuslardan küçük göletlere, soğuk kutup bölgelerinden okyanus dibindeki sıcak su kaynaklarına kadar her yerde çok sayıda canlı türü bulunmaktadır. Çıplak gözle görülmeyen diatomlardan tonlarca ağırlıktaki dev balinalara, tek hücreli planktonlardan sonar sistemli yunuslara, süratle dalış yapan foklardan rengarenk mercan

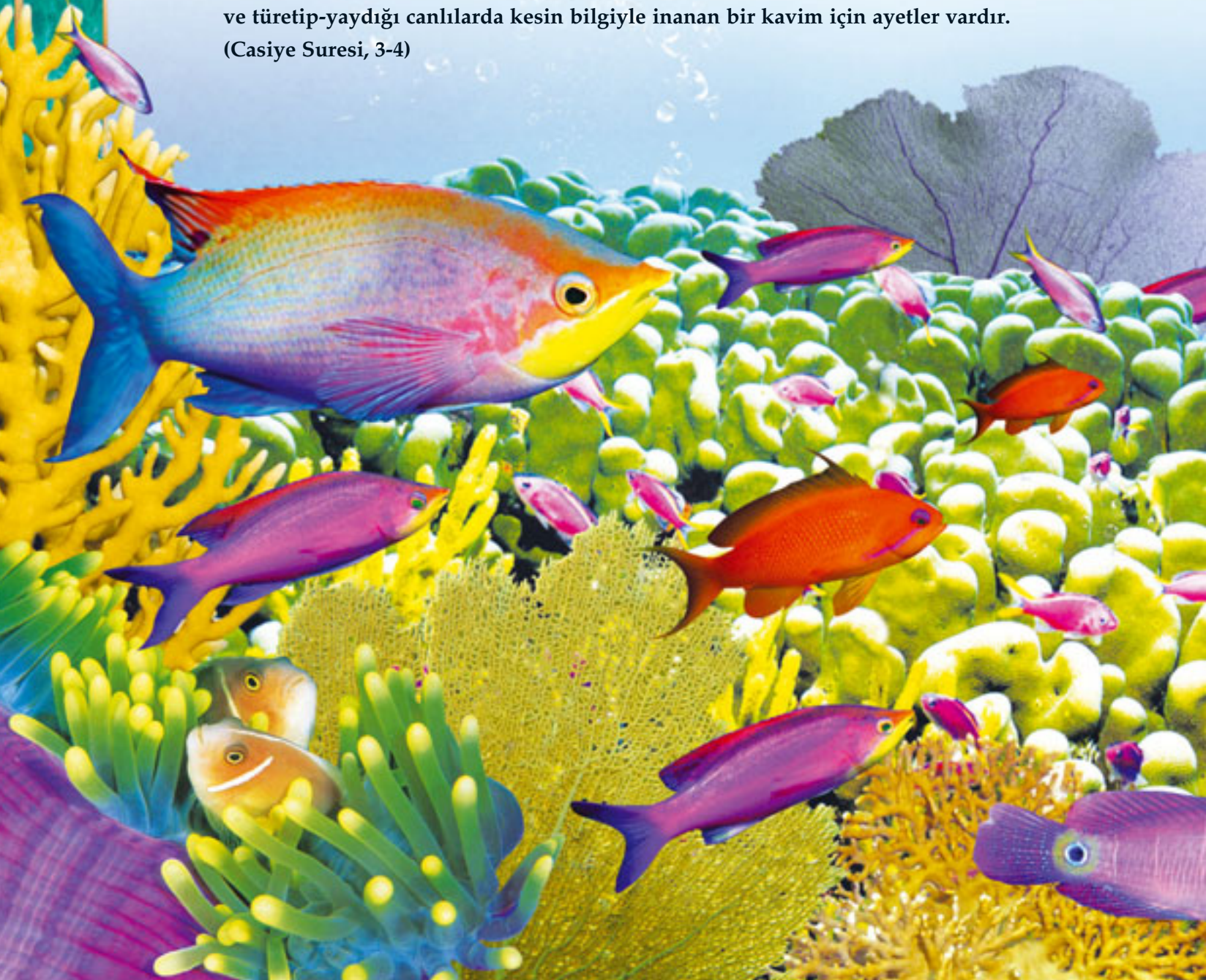
balıklarına kadar tüm canlılar Allah'ın benzersiz

yaratma sanatının örnekleridir. Prof. Edward O. Wilson evrimci bir biyolog olmasına rağmen, doğadaki çeşitlilik karşısında şunları dile getirmekten kendini alamamıştır:

Biyolojik çeşitlilik Yaratılış'tır. Her biri milyarlarca varan nükleotid çiftleriyle ve çok daha fazla sayıda, aslına bakılırsa astronomik sayıda, olası genetik kombinasyonla belirlenen on milyon belki daha fazla tür halen hayattadır... Canlı organizmaların Dünya'nın kütlelerinin sadece on milyarda birini oluşturmasına rağmen, biyolojik çeşitlilik bilinen evrenin bilgi açısından en zengin kısmıdır. Bir avuç toprakta diğer bütün gezegenlerin toplam yüzeylerinde olduğundan çok daha fazla örgütlenme ve komplekslik vardır.¹⁴

Böylesine çeşitli canlıların birbirlerine bağımlı bir hayat dengesi içinde yaşamaları insanların üzerinde düşünmesi gereken bir durumdur. Allah'ın yarattığı tüm çeşitleri tespit edebilmek şu an için mümkün gözükmemektedir. Her bir canlı Allah'ın ilminin genişliğinin, sanatının zenginliğinin bir yansımasıdır ve incelenmesi ve öğrenilmesi gereken pek çok özelliğe sahiptir. Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir.

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)

Sıcak Su Ağızlarındaki Çeşitlilik, Yaratılış'ın Delillerindendir

Okyanus dibinde ekosistemi sağlayan sıcak su kaynakları, Dünya'nın kabuğundaki yarıklardan, içinde çeşitli minerallerin bulunduğu sıcak suyun çıktığı yerlerdir. 1977 yılında Galapagos Adaları'nın 320 km kuzeydoğusunda, deniz yüzeyinden 1.600 metre derinlikteki sıcak su ağızlarında yapılan araştırmalarda, daha öncesinde bilinmeyen bir canlılık keşfedilmiştir. Bu araştırmalarda bilim adamlarını en çok şaşırtan, canlıları pişirecek kadar sıcak, paramparça edecek kadar da asitli sularla kaplı bir bölgede, rahatlıkla yaşamlarını sürdürebilen canlıların çeşitliliği olmuştur.¹⁵ Sıcaklığın 400°C'yi bulduğu bu kaynakların çevresinde şimdiye kadar 300'den fazla tür saptanmıştır.¹⁶ Peki ama bu canlı türleri nasıl olup da hem güneş ışığı olmadığı için besin sağlanamayan hem de son derece zehirli olan bir ortamda yaşayabilmektedirler?

Bu sularda yaşayan canlılar, volkan ağızlarından yayılan hidrojen sülfürün (H₂S) zehirleyici özelliğini etkisiz kılacak bir yaratılışa sahiptirler. Allah'ın yarattığı bu özel sistem sayesinde zehirlenip ölmekten korundukları gibi, ihtiyacını duydukları besini ve enerjiyi de rahatça temin edebilmektedirler. Bunun için hidrojen sülfürü (H₂S) oksijen ile "yakarak", su ve çeşitli sülfatlar üreten bakterilerden faydalanırlar.

Hidrojen sülfür + Oksijen ==> Su + Sülfatlar

"Kemosentez" olarak adlandırılan bu işlemde bakteriler, kükürdü işleyerek besin üretirler. Böylece okyanusun derinliklerindeki su ağızlarında, pek çok canlı bu bakterilerle ortak yaşam içerisinde, besin elde etmek için ışığa ya da suyun yüzeyinden aşağıya çöken canlı artıklarına ihtiyaç duymadan yaşarlar.

Bu canlılar arasında en dikkat çekici olanı, ne besin alacak bir ağız ne de aldığı besinleri sindirecek bir sindirim sistemi olan dev tüp solucanlarıdır. Araştırmalar sonucunda dev tüp solucanlarının (*Riftia pachyptila*), "trofozom" adı verilen organında kemosentez ya-

pan bakteriler olduğu ortaya çıkmıştır. Öyle ki, tüp solucanının her 28 gramlık dokusu 285 milyar bakteri içermektedir.¹⁷ Dev tüp solucanı kendi hücreleri içinde yaşayan bakterilere kimyasal madde sağlarken, bakteriler de solucana besin sağlamaktadır.

Midye, yengeç, karides, deniz tarağı ve istiridye gibi sıcak su ağızlarının çevresinde yaşayan daha pek çok canlı da, kemosentez yapan bu bakterilerle benzer bir ortak yaşam ilişkisi içindedir. Gerçekleştirdikleri kimyasal işlemler sayesinde sülfürü kullanıma uygun hale getiren bu bakteriler, diğer hayvan türleri için yiyecek sağlayarak volkanik ağızdaki besin zincirinin temelini oluştururlar. Bazı omurgasızlar bu mikroorganizmalar sayesinde, ahtapot gibi canlılar ise bu omurgasızlar sayesinde soylarını devam ettirirler. Yakın bir zamana kadar canlılığın var olmadığı sanılan bu ortamdaki türlerin zenginliği ve mükemmel uyumu hayranlık vericidir.

Bilim dünyasında büyük yankı uyandıran sıcak su ağızlarının keşfi, önemli bir gerçeği gözler önüne sermektedir. Bu bölgelerdeki zorlu şartlarda yaşayan canlıların henüz bir bölümü tespit edilmiştir ve bunların da %95'i tanımlanamamıştır. Her yeni araştırma ve gelişme, okyanus tabanının zenginliği hakkında ne kadar az şey bildiğimizin bir göstergesi olmaktadır. Sıcak su ağızlarındaki bu yaşam ve canlı çeşitliliği Yüce Rabbimiz'in evrenin her noktasındaki hakimiyetini, ilmini ve rahmetini sergilemektedir. Evrendeki her şeyi yaratan, evrenin her köşesinde sonsuz aklını tecelli ettiren Yüce Allah'tır. Allah'ın ilmiyle her yeri kuşattığı Kuran'da şu şekilde bildirilmektedir:

Sizin İlahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında İlah yoktur. O, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. (Taha Suresi, 98)

Soğuk su, deniz tabanındaki yarıklardan süzülür

Aşırı sıcaklıkta ki su yarıktan dışarı püskürür

Su, okyanus kraterindeki sıcak kayalarla karşılaşır

Kristalleşmiş mineraller baca kısmının etrafında birikirler

tüp solucanları

Aşırı ısınmış ve mineral yüklenmiş olan su, yüzeye doğru hızlıca çıkar

Sıcak su ağızları pek çok canlı için önemli bir yaşam alanıdır. Karidesler, tüp solucanları ve yengeçler bu ortamda, zehirli sülfürü etkisiz kılan bakterilerle birlikte yaşayarak zehirlenmekten korunur ve müthiş bir çeşitlilik oluştururlar.

Sıcak su ağızlarındaki canlıların temsili resmi

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

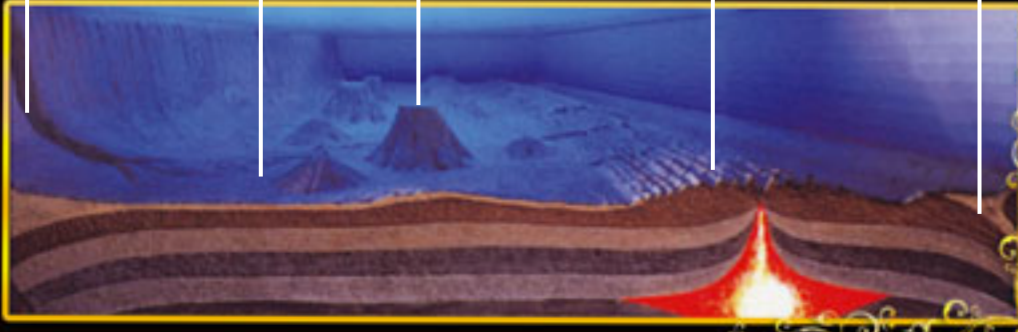
Kıta sahanlığı

Kıta eğimi

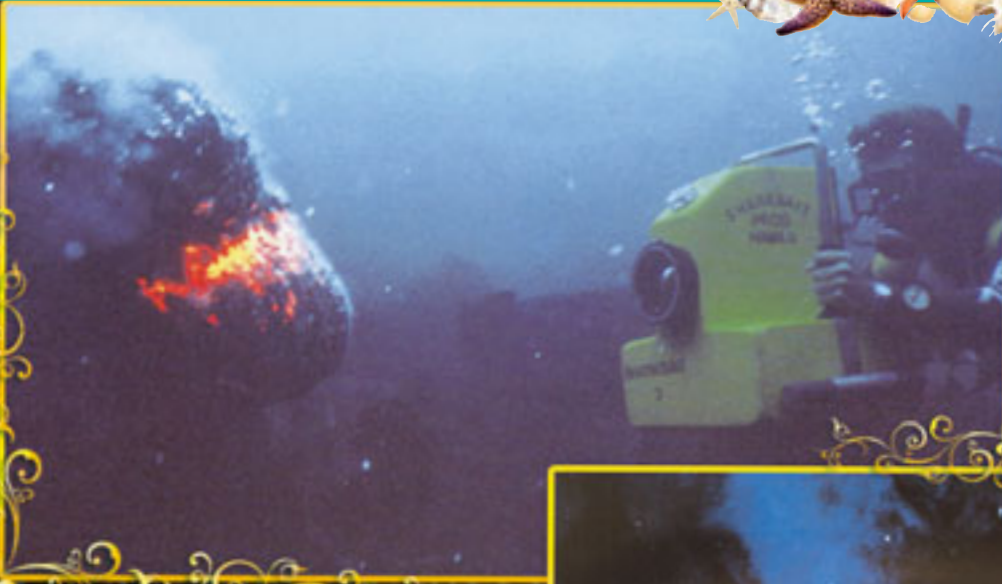
Çökmüş volkanik ada

Okyanus ortası
dağ sırası

Derin okyanus
çukuru

Karayı çevreleyen okyanus hemen derinleşmez. Kıta sahanlığı denilen sığ bölge, oldukça fazla sayıda canlıların barındığı bölgedir. Aslında bu bölge Dünya üzerindeki balıkların büyük bir kısmının yaşam alanını temsil eder.

Bölüm 2:

*Canlılık İçin
Özel Olarak
Yaratılmış
Dünya*

ünlük şehir hayatında karşılaşmadığımız, sadece akvaryumlarda, belgesellerde görebildiğimiz rengarenk balıklar, mercanlar, denizatları, su kaplumbağaları, foklar, yunuslar, balinalar, köpek balıkları, ahtapotlar, ışıklı denizanasları, mürekkep balıkları, ıstakozlar, yengeçler, istiridyeler, denizyıldızları, karidesler, planktonlar, süngerler... Bu canlılar deniz altındaki hayatın çok küçük bir kesimini bize yansıtır. Bu canlıların her birinin yaşadığı ortam ise kendisine özeldir. Örneğin, ılıman iklim kuşağındaki denizlere ait bir balığı, kutuplara götürseniz hayatını devam ettiremez. Aynı şekilde mercanlara ait bir balık da soğuk sularda yaşayamaz. Ya da kıyılarda yaşayan bir balığı okyanus derinliklerine koyup yüksek basınç altında yaşamasını bekleyemezsiniz. Hatta yaşam koşullarındaki hassasiyeti anlamak için, böylesine keskin farklılıklara da gerek yoktur. Deniz canlılarının yaşadıkları ortamdaki en ufak ısı değişimi, mineral oranlarındaki oynamalar ya da ancak özel tespitlerle anlaşılan suyun asit-baz dengesi gibi farklılıklara dahi toleransları yoktur.

Okyanuslarda derinliğe bağlı olarak sıcaklık, basınç, besin maddelerinin yoğunluğu ve ışık oranı değişir. Deniz yüzeyinden tabanına doğru inildikçe bu koşullar ciddi farklılık gösterir. En derin noktası 11.000 metre, ortalama derinliği ise 5.000 metre olan okyanuslarda, 100 metrenin altına güneş ışığı ulaşmaz. Dolayısıyla buralarda fotosentez imkanı yoktur; yüksek bir basınç, 2-4°C gibi düşük bir sıcaklık ve sürekli karanlık vardır. Kıt besin kaynakları, üst tabakalardan yağan atıklar ve organik maddelerden oluşur. Tüm bu zor koşullara rağmen, okyanusların derinliklerinde çeşitli balıklar, birbirlerinden çok farklı omurgasız hayvanlar ve mikroorganizmalar yaşar. Her derinlik seviyesinde, ortamın koşullarına uygun yapı ve sistemlere sahip canlılar yaşamlarını sürdürürler. Bir ayette Yüce Allah şöyle buyurur:

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızıkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)

Canlılığın oluşması için gerekli olan koşullara bakıldığında, sadece Dünya'nın böyle bir ortama olanak sağlayacak özelliklerde olduğu görülür. Yaşam için elverişli bu

Big Bang adı verilen sıfır hacim sonsuz yoğunlukta tek bir noktanın patlaması ile şu an evrendeki tüm mevcut sistemler tam olmaları gereken denge ve düzen içinde yoktan var olmuştur. Kainattaki bu muhteşem yaratılış, Yüce Rabbimiz'in sonsuz kudretini sergilemektedir.

ortamı sağlamak içinse, saymakla bitirilemeyecek kadar koşul -Dünya'nın ısısı, eğikliği, Güneş'e olan uzaklığı, etrafındaki manyetik alanın varlığı, çevresindeki atmosferin Dünya'yı koruyacak niteliklere sahip olması vb.- aynı anda, kesintisiz gerçekleşmelidir. Burada unutulmaması gereken önemli bir diğer nokta da, bu şartların tümünün yaşam için gerekli tek alternatif olmalarıdır.

Tüm Evren Mükemmel Bir Dengeye Sahiptir

Denizlerdeki zengin çeşitliliği barındıran yaşama elverişli koşullar, Dünya'nın evrendeki istisnai konumunun sadece bir yönüdür. İç içe geçmiş sistemlerden, birbirine bağlı hassas dengelerden oluşan evren, canlılığın var olması ve devamı için gereken kusursuz bir uyum ve düzene sahiptir. Çağımızda elde edilen bulgular, Dünya'nın içindeki tüm detaylarla birlikte, sonsuz yoğunlukta sıfır hacimli bir noktanın patlamasıyla, yokluktan var olduğunu göstermektedir. "Big Bang" olarak tanımlanan bu patlama sonucunda, mekanın sıfır olduğu bir noktadan, zamanın olmadığı bir an içinden trilyonlarca kilometre ile dahi ifade edemeyeceğimiz kadar uzun mesafeler, büyüklükler, hızlar, sıcaklıklar, hacimler belli bir düzen içinde, tam olmaları gereken miktarlarla var olmuşlardır. Yalnızca hızlar, büyüklükler ve sıcaklıklar değil, onlarla beraber, canlılığa elverişli mükemmel bir ortam ve muazzam çeşitlilikteki canlılar da yaratılmıştır. Evrende bu denli hassas dengeler üzerine

kurulu bir düzenin olması, kuşkusuz evrenin var oluşundaki hiçbir aşamada tesadüflerin yerinin olamayacağını en büyük delillerindendir. Burada dikkat edilmesi gereken çok önemli bir konu vardır: Bahsettiğimiz düzen, bir kayanın parçalanarak etrafa saçılması ve bu parçaların tesadüfen havada bir konum edinip binlerce yıl varlığını koruması gibi bir şey değildir. Burada yoktan bir yaratılış, patlamayla ortaya çıkan büyük bir düzen ve canlılık için özel olarak var olmuş sayısız koşullar söz konusudur. Evrenin, karmaşanın ve tesadüflerin ürünü olmadığını; ünlü bir kozmolog olan Martin Rees, bir evrimci olmasına karşın şu sözlerle dile getirmektedir:

Fizikçiler nereye bakarlarsa baksınlar, orada ince ayarın örneklerine tanık olurlar. ¹⁸

Günümüzde "ince ayar" (fine-tuning) kavramı ile ifade edilen bu şartlar, yeryüzünde canlılığın ne denli hassas bir dengeye bağlı olduğunu ortaya koymaktadır. Yüksek Enerji Fiziği alanında Nobel ödülü sahibi Prof. Steven Weinberg *Scientific American* dergisindeki bir yazısında şunları ifade etmektedir:

Doğa kanunları ve evrenin başlangıçtaki koşullarının bizim gözlemleyebildiğimiz canlıların var olmasını sağlayabilecek şekilde, son derece uygun olması ne kadar şaşırtıcıdır. Bildiğimiz gibi fiziksel değerlerin herhangi birindeki küçük bir değişiklik yaşamı olanaksız kılacaktır. ¹⁹

Ünlü yazar ve teorik fizik profesörü Paul Davies de Dünya'nın özel bir gezegen olduğunu ifade eden çok sayıdaki bilim adamından biridir:

Asıl muhteşem olay, Dünya'daki hayatın bıçak sırtındaki dengesi değil, tüm evrenin bıçak sırtındaki dengesidir ve doğal sabitlerinin küçücük bir değişimi tamamıyla bir karmaşaya neden olacaktır. ²⁰

İngiliz astrofizikçi George Ellis ise sahip olduğu bilgilerden şu sonuca ulaşmaktadır: *Evrendeki kompleksliği meydana getiren kanunlarda hayret verici bir ince ayar görülmektedir. Evrende meydana gelen bu komplekslik karşısında "mucize" kelimesini kullanmamak çok güçtür.* ²¹

İç içe geçmiş kompleks bir sistem olan evrende küçük sayılar, dereceler ve açılar canlılığın oluşumunda tahminlerimizin ötesinde önem taşırlar. Peki tüm bunlar bize neyi düşündürmelidir? Varlığımızı evrenin bir ucundaki olaylar bile etkileyebiliyorsa, evrende domino taşları gibi birbirini etkileyen dengeler zinciri varsa ve evren var olduğundan beri bu düzen büyük bir hassasiyetle korunuyorsa, bunun açıklaması kör tesadüfler olabilir mi? Elbette ki hayır... Çok açık bir gerçektir ki, değil bunu kabul etmek, böyle bir ihtimalin üzerinde durmak bile akıl ve mantık dışıdır. Evrendeki düzeni sağlamak için gereken tüm koşulların aynı anda olması ve bunların her an her dakika devam etmesi üstün bir Yaratıcı'nın varlığının apaçık delillerindendir. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)

Canlılık İçin Hazırlanmış Karışım: Deniz Suyu

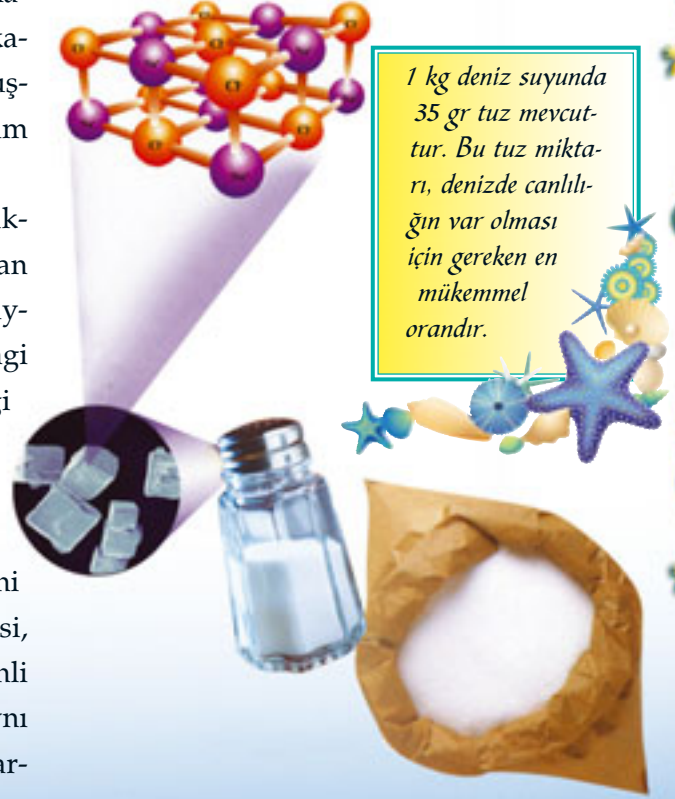
Nasıl ki karada yaşayan canlılar için, havadaki gazların oranı hayati önem taşıyorsa, deniz altındaki canlılar için de suyun içeriğindeki maddeler önemlidir. Denizlerdeki canlılığın yaşam kaynağı olan deniz suyu, son derece özel bir karışımdır ve bu karışımın içeriğindeki oranlar neredeyse tüm Dünya'da aynıdır.²² Deniz suyu, çoğu çok az miktarlarda bulunan 72 kimyasal elementin bir karışımı şeklindedir ve bundan dolayı neredeyse "her şeyden oluşan seyrek çözelti" olarak tanımlanmaktadır. Diğer bir ifadeyle deniz suyunda, doğada var olan tüm elementlerin neredeyse tamamı bulunmaktadır.²³ Deniz suyunda en çok bulunan elementler, sırasıyla klorür (Cl), sodyum (Na), sülfür (S), magnezyum (Mg), kalsiyum (Ca) ve potasyumdur (K).²⁴ Tüm minerallerin yüzde 90'ını oluşturan bu altı elementin dışında, bromin (Br) ve karbondan (C) başlayıp, altına (Au), iridyuma (Ir) ve hatta platinyuma (Pt) kadar çok çeşitli elementler mevcuttur. İster kutup denizlerinde, isterse tropik denizlerde olsun -tuzun yoğunluğu değişse de- içerdiği inorganik (karbon içermeyen) bileşiklerin birbirlerine oranları hemen hemen aynıdır.

Diğer taraftan deniz suyundaki tuzun da son derece hassas bir ölçüsü vardır. Yapılan araştırmalarla deniz suyunun ortalama tuzluluk derecesinin, ağırlığa oranla %3.5 olduğu tespit edilmiştir.²⁵ Bir kilogram tuzlu suda 34.7 gram mineral tuz mevcuttur.²⁶ Bu, 1 mil (1.852 metre) suda yaklaşık 186 milyon ton tuzun var olduğu anlamına gelmektedir. Ok-

yanuslardaki bu tuz miktarı ile kıtaların tamamı 152.300 metre kalınlığında bir tuz tabakasıyla kaplanabilirdi. Bu tuzluluğun nasıl oluştuğu ve oranının nasıl sabit kaldığı bilim adamlarının araştırma konusudur.²⁷

Bu dengeyi sağlamanın zorluğunu, akvaryumlarda yaşatılmaya çalışılan balıklardan da anlamak mümkündür. Balık genel tanımıyla suda yaşayan bir canlıdır; ancak herhangi bir suda değil. Kendi türünün gerektirdiği ısı, ışık, besin dengesi sağlanmadığında, balığın canlılığını sürdürmesi mümkün olmaz. Bu nedenle akvaryumunuzda da denizlerdeki ekosistemin küçük bir modelini oluşturmanız gerekir. Suyun filtrelenmesi, çöplerin toplanması, besin kaynağının düzenli aralıklarla sağlanması gibi pek çok detay aynı anda düşünülmelidir. Ayrıca deniz akvar-

1 kg deniz suyunda
35 gr tuz mevcuttur. Bu tuz miktarı, denizde canlılığın var olması için gereken en mükemmel orandır.

yumlarında kullanılacak tuzun hem doğru kimyasal bileşimde, hem de doğru miktarda olması gerekir. Örneğin tropik akvaryumlar için bu oran %3.3'tür: Bu da 1 litre suda yaklaşık 33 gram deniz tuzu demektir.

Denizlerdeki hassas ortamı anlamak açısından, akvaryumlardaki asitlik dengesi de bir ölçüdür. Tatlısu akvaryumlarının pH (asitlik) değeri 7.0-7.8 arasındayken, deniz akvaryumlarında bu değer 8.0-8.5 arasındadır. Suyun asitlik değeri yükseldikçe, sudaki amonyum (NH_4) ve amonyak (NH_3) arasından, çok daha zehirli olan amonyağın oranı da yükselir. Sudaki amonyak yoğunluğunun 0.01 mg/litrenin üzerine çıkması, balıklar da dahil deniz canlıları için ölümcüldür. Diğer bir deyişle, yüksek tuzlu suda amonyak birikimi, pH (asitlik) değeri, çok ciddiye alınması gereken bir tehdittir. Bu nedenle deniz akvaryumlarına, tatlısu akvaryumlarına göre daha az sayıda balık konabilir. Tatlısu akvaryumları için bu ölçü 1 cm balık boyu başına 1 litre su iken, deniz akvaryumları için bu oran 1 cm balık boyu başına 10 litre sudur.

Bu birkaç detayda görüldüğü gibi böylesine hassas bir ayarlanmanın, yeryüzünün 3/4'ünü kaplayan sularda, tam olması gerektiği şekilde düzenlenmesi elbette ki kendi kendine mümkün değildir. Furkan Suresi'nin 2. ayetinde bildirildiği gibi Yüce Rabbimiz "... her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir."

Suyun Denizlerdeki Yaşamı Mümkün Kılan Özellikleri

Bilinen bütün gök cisimlerinin içinde yalnızca Dünya'da suyun bulunuyor olması, üstelik de canlılık için uygun niteliklere sahip olması son derece önemlidir. Güneş sistemindeki diğer gezegenlerden hiçbirinde yaşamın temel şartı olan su bulunmaz. Oysa Dünya yüzeyinin dörtte üçü suyla kaplıdır. Yeryüzündeki milyonlarca çeşit canlı su sayesinde hayatlarını sürdürür; yaşam için gerekli olan dengeler de suyun varlığı sayesinde devamlılığını korur.

Deniz yaşamı suyun ısısına da bağlıdır. Suyun geniş hacminden dolayı ısıyı çekme ve sabit tutabilme kapasitesi yüksektir. Bu sayede okyanuslardaki ve denizlerdeki büyük su kütleleri, Dünya'nın ısısının dengelemesini sağlar.²⁸ Okyanuslar güneş ışınlarını karadan daha az yansıtır, böylece karalardan daha fazla güneş enerjisi alır; ama bu ısıyı kendi içinde karalara göre daha dengeli biçimde dağıtırlar. Bu sayede okyanuslar daha sıcak olan ekvator bölgelerini serinlete-

rek aşırı sıcak olmalarını, kutup bölgelerinin soğuk sularını da ısıtarak aşırı soğuyarak tamamen donmalarını engeller.

Suyun ısısındaki ani bir değişiklik tüm deniz yaşamını etkiler. Pek çok tropik ve arktik deniz canlısı kendileri için ısı bakımından öldürücü limitin en üst seviyesine yakın yaşarlar. Yavaş büyüyen tropik mercan resiflerinin sistemleri oldukça dar olan bir ısı aralığına bağımlıdır. Suyun normal ısısında sadece 2-4 °C artış bile olsa, deniz ekosisteminin büyük ölçüde ölümüne sebep olur.²⁹ Örneğin 1967 Haziranı'nda, Porto Rico'nun batısındaki, içinde balıkların yoğun olarak yaşadığı lagünde sıcaklık 35 °C'ye çıktığında, tuz miktarı %0.43'e yükselmiş ve erimiş oksijen oranı azalmıştır. Bunun sonucunda balıklar, yengeçler ve karidesler, bu ani ısı artışıyla birlikte toplu olarak ölmüşlerdir.³⁰

Ayrıca Rabbimiz, suyun moleküler yapısını da, doğadaki son derece kompleks sistemin önemli bir parçası kılmıştır. Bilinen tüm sıvılar sıcaklıkları düştükçe büzülür, hacim kaybederler. Böylece yoğunlukları artar ve soğuk olan kısımlar daha ağır hale gelir. Bu yüzden sıvı maddelerin katı halleri, sıvı hallerine göre daha ağırdır. Fakat su, bilinen tüm sıvıların aksine, belirli bir ısıya (+4°C'ye) düşene kadar büzülür; sonra birden genişlemeye başlar. Donduğunda ise daha da genişler. Bu nedenle suyun katı hali, sıvı halinden daha hafiftir. Bir başka deyişle "normal" fizik kurallarına göre buzun suyun dibine batması ge-

Denizlerde yaşamı mümkün kılan sayısız özellik, tuzlu sularda çok fazla canlının yaşamasına olanak vermektedir. Okyanuslar, her yıl elde edilen milyonlarca ton deniz mahsülü ile Dünya'nın zengin bir yiyecek kaynağıdır.³¹

rekirken, buz su üstünde yüzer. Buzun bu özelliği, Dünya üzerindeki denizler açısından çok önemlidir. Eğer buz suyun üzerinde yüzmeseyse, Dünya üzerindeki suyun çok büyük bir bölümü tamamen donacak, göllerde ve denizlerde hiçbir yaşam kalmayacaktı.

Ayrıca oksijen suda çözünen yapısıyla, suyun tüm derinliklerinde bulunur. Bu sayede yaşamın okyanusun en derin kısımlarında bile var olması mümkün olur. Suyun yüksek yoğunluğunun olması ise, deniz canlılarının yüzmelerine olanak tanır. Burada yalnızca birkaçına değinebildiğimiz suyun tüm fiziksel ve kimyasal özellikleri, bu sıvının canlılık için özel olarak yaratılmış olduğunu göstermektedir. Dünya dışında hiçbir gezegende böyle bir su kütlelerinin olmaması elbette ki bir tesadüf değildir. İnsan yaşamı için özel olarak yaratılmış olan Dünya, yine özel olarak yaratılmış olan suyla canlanmaktadır. İnsanlar için sayısız nimeti yaratan, onların rahatlıkla yaşam sürmelerini sağlayan Yüce Rabbimiz, suyu da eşsiz bir sanat ve incelikle var etmiştir. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz Biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. (Müminun Suresi, 18)

Okyanus dibindeki sıcak su kaynaklarında, buzlarla kaplı denizlerde, güneş ışığının girmediği derinliklerde, asitli suların çıktığı yarıklarda sayısız canlı yaşamını sürdürmektedir. Böylesine zor koşullarda yaşayan canlıların var olabilmesi, Allah'ın bu canlıları buldukları ortama uygun yapılarla yaratması sebebiyledir. Allah her canlının Yaratıcısı ve koruyucusudur.

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-esyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (Nahl Suresi, 14)

Bölüm 3:

*Eorim Teorisinin
Çürük
Temelleri*

21.

Yüzyıl evrim teorisinin dehşetli şekilde yıkıldığı dönem olmuştur. Büyük bir sahtekarlık ve aldatmaca üzerine kurulu olan teori, 150 yıl süren aldatmacanın ardından kesin bilimsel delillerle çürütülmüş ve büyük bir yenilgi almıştır. Bunun temel nedeni, Darwinizm'i destekleyen tek bir bilimsel delil bile olmayışı, aksine tüm bilimsel gerçeklerin evrimi yalanlamasıdır. Evrimi ispatlaması gereken hayali ara geçiş formlarından tek bir tane bile yoktur ve en önemlisi, henüz daha tek bir proteinin oluşumu -yani hayatın başlangıcı- bile Darwinistler tarafından açıklanamaz. Darwinizm, en büyük çöküşünü yaşamış ve tam anlamıyla çürüyüp gitmiştir.

Kitabın ilerleyen bölümlerinde, hayatın başlangıcını dahi açıklayamayan ve her yönden geçersiz

kılınmış evrim teorisinin deniz canlıları yönünden çöküşünü göreceğiz. Ancak canlılardaki mükemmellikleri incelerken, evrim teorisinin açmazlarından genel olarak bahsetmekte fayda vardır.

Darwinistler, canlıların sözde aşama aşama mükemmelleşerek var olduklarını iddia ederler. Buna göre bu hayali ara aşamaların izlerine her yerde rastlanması gerekir. Yani bir türden diğerine geçişi temsil eden hayali ara türler, ara formlar olmalıdır. Fakat yeryüzünde bu ara formlardan eser yoktur. Şimdiye kadar 300 milyondan fazla fosil bulunmuştur, ne var ki bunların tek bir tanesi bile ara form değildir. Fosil kayıtları bütün canlı türlerinin yeryüzü katmanlarında ilk belirledikleri andan itibaren şu anki mükemmel halleriyle bulduklarını göstermektedir. Yani canlılar, milyonlarca yıl önce, bugünkü halleriyle yoktan yaratılmışlardır. Tek bir tane bile ara fosil bulunmaması, Darwinistler için en büyük sorunlardan biridir. Yarım fonksiyonlu, kademe kademe gelişen, eksik organlı canlılar yalnızca Darwinistlerin hayallerini yansıtmaktadır. Üstelik şunu da belirtmek gerekir ki bu, hayal ürünü bozuk yapı, gelişimini tamamlanmamış, ara canlı şekillerinden, mükemmel canlı fosillerine kıyasla binlerce hatta yüzbinlerce kat daha fazla olması gerekmektedir. Ancak

evrimcilerin beklentilerinin aksine, yeryüzü katmanlarındaki fosillerin tamamı olağanüstü düzgünlükteki mükemmel canlılara aittir.

Kambriyen dönemi, fosil kayıtlarındaki bu mükemmel ve ani ortaya çıkışın en büyük ve en görkemli kanıtlarından biridir. "Kambriyen dönemi" olarak adlandırılan yaklaşık 540 milyon yıl önceki dönemde, günümüzdekinden çok daha fazla çeşitlilikteki canlı türü, hiçbir hayali ataları olmaksızın, kusursuz halleriyle birdenbire yeryüzü katmanlarında belirmektedir. İşte bu, Darwinistlerin en büyük hayal kırıklıklarından birini teşkil eder. Nitekim sırf bu yüzden, Kambriyen fosillerini ilk bulan Darwinist paleontolog Charles Doolittle Walcott, bu fosilleri tam 70 yıl saklamıştır. (Detaylı bilgi için bkz. *Darwin'in Anlayamadığı Kambriyen*, Harun Yahya)

Tanınmış Darwinistlerden James J. Gould ve Carol Gould, bu konudaki şaşkınlıklarını şöyle ifade etmektedirler:

... Kambriyen fosilleri, günümüz canlı hayvanlarınkine benzer beden modelleri olan hayvanları içeriyordu. Bu yüzden de, fosil kayıtları şaşırtıcı bir soru ortaya çıkardı: Bu bol, çeşitli ve ilerlemiş ilk deniz hayvanlarına yol açan eski biçimler nereye gitmişti? ...³²

Darwinistlerin kabul etmek istemedikleri gerçek, yaşanmayan bir evrim sürecinin, delilini bulmanın mümkün olmadığıdır. Bir başka Darwinist Prof. John Maynard Smith ise, konu ile ilgili şunları söylemektedir:

Fosilleşmiş bakteriler ve mavi-yeşil alglerin 3 milyar yıldır bulunduğuna dair fazlasıyla delil var. Fakat belli başlı omurgasız grupların 600 milyon yıl önce aniden belirmiş olmaları hâlâ bir açıklama bekliyor. ³³

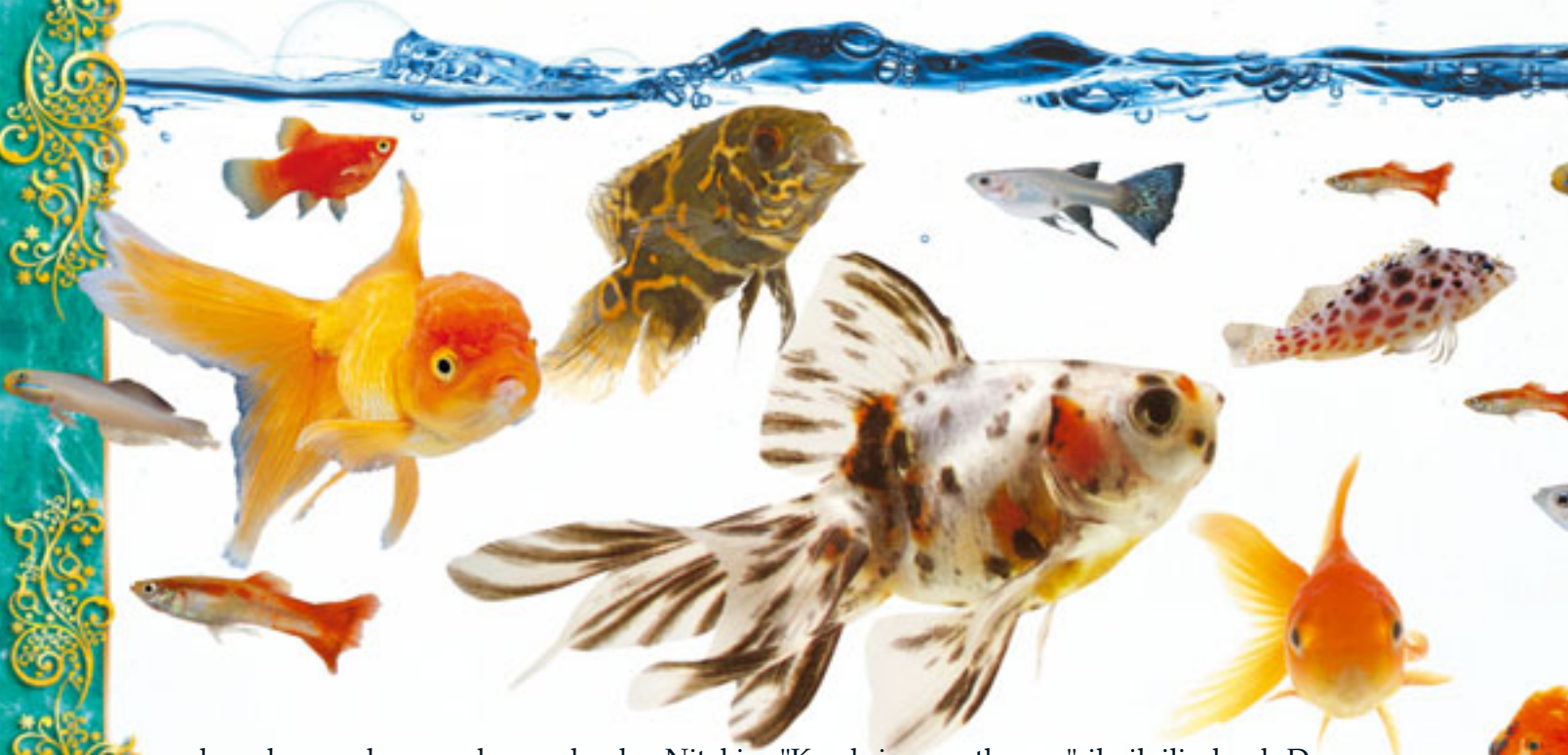
Sıçramalı evrim teorisinin savunucusu Stephen Jay Gould ise, Darwin'in Kambriyen dönemine ait fosil örneklerinden duyduğu rahatsızlığı şöyle dile getirmektedir:

Fosil kayıtları, Darwin'e mutluluktan çok hüzüün getirdi. Hiçbir şey onu, neredeyse tüm kompleks dizaynların ortaya çıktığı Kambriyen patlamasından daha çok rahatsız etmedi. Kambriyen patlaması Darwin'i o kadar rahatsız etmişti ki, Türlerin Kökeni'nin son basımında şunları yazmıştı:

"Bu olay henüz açıklanmamıştır ve gerçekten de burada ortaya konan görüşlere karşı geçerli bir sav olarak ileri sürülebilir."... yeryüzündeki ya-

şanın en eski kanıtları, Kambriyen dönemdeki karmaşık omurgalı patlamasına ilişkindi. **Bunca yaşam formu aynı anda ve en baştan karmaşık bir yapıya sahip olarak ortaya çıkmışsa, Allah'ın yaratma anı için Kambriyen dönemin başını seçmiş olduğu iddia edilemez miydi?** ³⁴

Canlıların fosil katmanlarında aniden mükemmel şekilleriyle ortaya çıkmaları, kuşkusuz ki Yaratılış'ın çok açık bir delilidir. Darwinistlerin sıkıntısının kaynağı da bu gerçeğin farkında olmalarından ve iddia ettikleri gibi aşama aşama gelişen canlıların fosil katman-

larında yer almıyor olmasındandır. Nitekim "Kambriyen patlaması" ile ilgili olarak Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde "Avrupa'daki tabakalarda farklı türlere ait canlı gruplarının aniden belirmesi; ve günümüzde bilindiği gibi, Kambriyen katmanlarının altındaki zengin fosil yataklarının neredeyse hiç bulunmaması, hiç şüphesiz en ciddi sorunlardan birisidir." ³⁵ diye yazmasına sebep olmuştu. Bir canlının sözde atası olmadan yeryüzü katmanlarında mükemmel haliyle ortaya çıkması ve tek bir ara form bile bulunmaması bu canlının evrim geçirmediğinin en açık delilidir. Deniz biyoloğu Darwinist Richard Ellis de, evrimci görüşlere sahip olmasına rağmen Darwin'in konu ile ilgili bir itirafına *AquaGenesis* (Suda Başlangıç) adlı kitabında şöyle yer vermektedir:

Darwin, hayatın nasıl başladığı hakkında hiçbir fikri olmadığını kabul etmiştir. Aynı zamanda Türlerin Kökeni adlı kitabında, kompleks canlılığın Kambriyen dönemde, kendilerinden önceki yaşam biçimlerine ait herhangi bir delil olmaksızın, nasıl ortaya çıktığını anlayamadığını da itiraf etmiştir.

"... bundan daha ciddi bir güçlük bulunuyor. Hayvanlar aleminde belli başlı birkaç

gruba dahil olan türlerin, bilinen fosilleşmiş kayaların en alt tabakalarında, nasıl aniden belirdiklerinden söz ediyorum. Aynı gruba ait mevcut türlerin tamamının tek bir atadan geldikleri konusunda beni ikna eden iddiaların çoğu, aynı şekilde bilinen en eski türlere de uygulanabilir. Örneğin Kambriyen ve Silüryen trilobitlerinin tümünün, Kambriyen çağından çok daha önce yaşamış olması gereken ve bilinen tüm hayvanlardan büyük ihtimalle farklı bir kabukludan geldiğinden şüphe edilemez... Bu öngördüğümüz eski dönemlere ait zengin fosilleşmiş yatakları neden bulamadığımız sorusuna gelince, tatmin edici bir cevap veremiyorum." ³⁶

Canlıların kusursuz hallerine ait milyonlarca fosil kalıntısı olmasına rağmen, evrimcilerin varsaydıkları eksik, kusurlu hayali ara formların bir türlü bulunamaması evrimcileri çaresiz duruma düşürmüştür. Aslında her biri, tesadüflerin herhangi bir şey ortaya çıkarmayacağıının, yeryüzündeki muazzam canlılığın olağanüstü bir Yaratılış harikası olduğunun ve evrimin büyük bir sahtekarlık olduğunun açıkça farkındadır. Bu gerçeği kabullenmemelerinin sebebi, sahte teorilerini bir gün ispatlayacaklarına dair inançları değil, materyalist felsefeye olan ideolojik bağlılıklarıdır.

Canlılar için pek çok organ ve sistem hayati önem taşır. Dolayısıyla canlının, bunların aşama aşama gelişmesini bekleyecek bir vakti yoktur. Zaten söz konusu organ ve yapıların da kendi kendilerine, aşama aşama meydana gelebilmeleri imkansızdır. Bu organların pek çoğu, ancak bütün olarak -eksiksizce- var oldukları takdirde işlevsel olurlar. Kaldı ki kademe kademe evrimin gerçekleşebileceği şartlar var olsaydı bile, doğal seleksiyonla tüm bu ara aşamalardaki işe yaramayan organların, sis-

temlerin, canlıların kusursuz hallerine gelemeden çok evvel elenmeleri, yok olmaları gerekirdi. Böyle hayali bir eleme sisteminin neden çalışmadığı da Darwinistler tarafından açıklanamazdır.

Canlıların yeryüzü katmanlarında bir anda ortaya çıkışına evrimci bir açıklama getiremeyen Darwinistlerin bir kısmı da, "canlılık tesadüf eseri uzaydan geldi" gibi hiçbir bilimsel bulguya dayanmayan spekülatif iddialara başvururlar. Söz konusu iddianın en büyük destekçisi, Darwin'in Rottweiler'ı olarak tanınan ve Darwin'in hayranı olduğunu her fırsatta dile getiren ateist evrimci Richard Dawkins'dir. Yıllarca, tıpkı Darwin gibi, hayatın başlangıcının tesadüfen çamurlu bir suda meydana geldiğini iddia eden Dawkins, 21. yüzyılın getirdiği bilimsel sonuçlar karşısında bu iddiasından vazgeçmek zorunda kalmıştır. Bunun yerine, sahte ideolojisi uğruna, "canlılığın tesadüfen uzaydan geldiği" gibi olağanüstü derecede saçma bir iddiayı savunur konuma gelmiştir. Ancak elbette Dawkins, amino asit, protein gibi hücrenin en temel yapılarının uzayda nasıl meydana geldiği konusunda da yine aynı şekilde cevapsızdır.

Darwinistler daha hayatın başlangıcı konusunda çaresizlerken, Kambriyen onlar için elbette bir diğer açmaz olarak ortaya çıkmaktadır. İşte bu sebeple Darwinistler, ellerinde bilimsel bir delil de olmadığından, genellikle bu önemli aşamaları "hikayeleştirmeyi" tercih ederler. Bilimsel terimlerle süslenen bu aldatıcı hikayeler, birer çocuk kitabını andırmaktadır. Darwinist yayınlardan birinde adeta bir masal üslubu ile anlatılan bu senaryonun bir örneği şöyledir:

Yaklaşık olarak 540 milyon yıl önce yeryüzünde hayat büyük bir çeşitlilikle patlamıştı. Deniz katında bazı canlılar sert kabuklar edindiler ve günümüzdeki hayvanların ataları olarak aniden ortaya çıktılar. Bu sırada kozmik kaya parçaları gezegenimize artan bir hızla çarpmaya başlamışlardı. Araştırmacıların tahminlerine göre, çok büyük miktarlarda Dünya'ya çarpan göktaşları yaşam için çok önemli olan organik bileşikleri yeryüzüne taşımışlardı ya da bu şekilde Dünya'ya çarpmaları organizmaların yeni bir ortama uyum sağlamalarına neden olduğu için yeryüzünde çeşitlilik meydana gelmişti... Artan çarpma hızı, geçen 550 milyon yıl boyunca Dünya'yı suyla ve hayat için gerekli olan diğer bileşiklerle doldurmuştu. Bunun sonucunda hayvan hayatının büyük kısmının ortaya çıktığı kısa bir dönem olan Kambriyen dönemi patlak vermişti. Daha fazla hammadde sağlandığında yaşamın hızlı bir şekilde evrimleşmesi için büyük bir ihtiyaç doğacaktı. ³⁷

Bu hayali açıklamalardan sonra, Darwinistlere şu soruların sorulması gerekir: Tesadüfler nasıl bir patlama gerçekleştirmiştir ki, tek bir hücrenin tek bir proteini üzerine binlerce kitap yazılacak, buna rağmen hala tam olarak anlaşılamayacak komplekslikte, mükemmel düzene sahip canlılar meydana getirmişlerdir? Ya da tesadüf eseri çarpan meteorlar yeryüzüne hayat getirecek organik molekülleri nereden bulmuşlardır? Bilim adamları, canlıların çalışma sistemlerini dahi henüz tam olarak açıklamaktan acizken, laboratuvardaki bilinçli koşullar altında dahi tek bir protein meydana getiremezken, kör tesadüfler na-

sıl olup da sayısız çeşitlilikteki bu benzersiz Yaratılış harikalarını yüz milyonlarca senedir sözde kusursuzca var etmektedir? Elbette böyle bir şey imkansızdır. İşte bu iddialar Yüce Allah'ın varlığını ve O'nun yaratışındaki mükemmellikleri kasıtlı olarak görmezden gelenlerin, ne denli saçma masallara başvurduklarının önemli bir örneğidir.

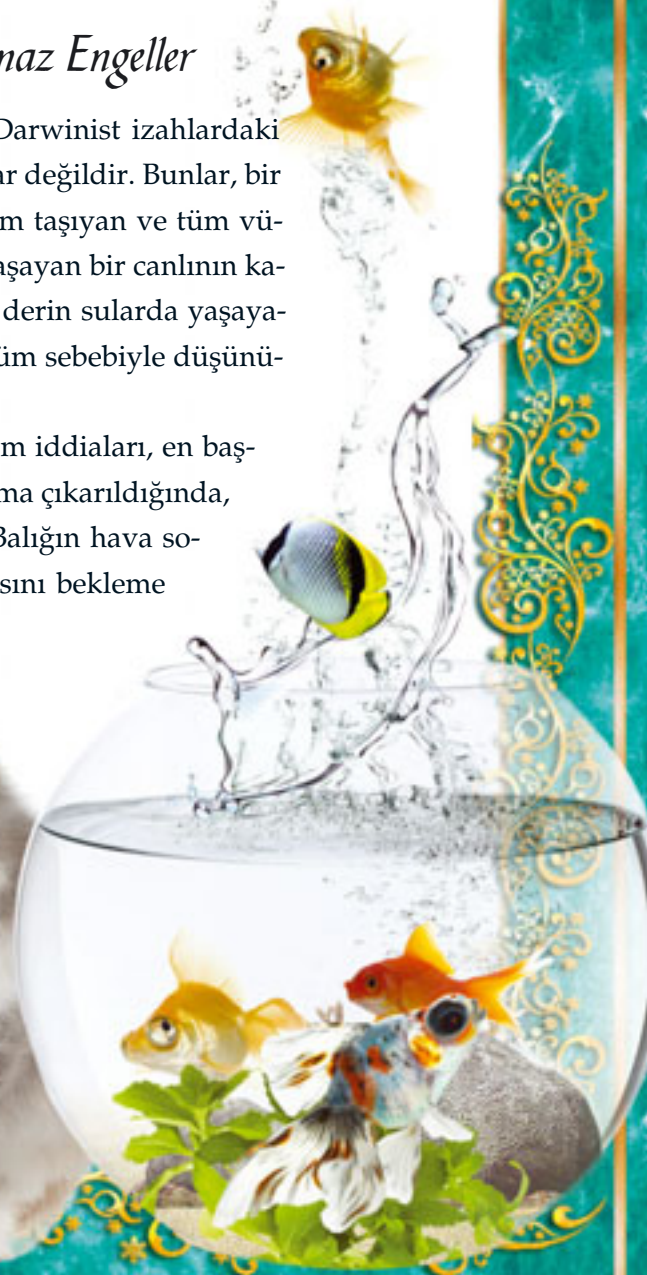
Ancak biz, evrimcilerin düşünmek istemedikleri ve kasıtlı olarak göz ardı ettikleri zorlukları yani Yaratılış delillerini deniz canlıları açısından kısaca hatırlayalım:

Kara canlıları ile deniz canlıları birbirlerinden tamamen ayrı anatomik özelliklere sahiptirler. Suyun içinde ve hava ortamında yaşamak tüm detaylarıyla bambaşka canlılar olmayı gerektirir. Fakat Darwinistlerin iddiası, canlıların zaman içinde ortama adapte olmak için, ihtiyaçları doğrultusunda tesadüf eseri yeni organ ve sistemler kazanarak sözde başka canlılara dönüştükleridir. İşte bu iddia, bilimsel olarak imkansızdır, bir yalandır. Çünkü iki farklı ortamın canlıları arasında aşılabilir fizyolojik ve anatomik engeller vardır. Dolayısıyla denizden karaya geçiş ya da karadan denize geri dönüş gibi efsanevi anlatımların bilimsel bir zemini yoktur.

Evrım Teorisini Açmaza Sürükleyen Aşılmaz Engeller

Kara ve deniz canlıları arasındaki fizyolojik farklar, Darwinist izahlardaki yüzeysel anlatımlarla geçiştirilebilecek gibi önemsiz detaylar değildir. Bunlar, bir canlının hayatta kalmasını sağlayan, birinci dereceden önem taşıyan ve tüm vücut yapısını etkileyen devasa farklardır. Dolayısıyla suda yaşayan bir canlının karada yaşar hale gelmesi ya da karada yaşayan bir canlının derin sularda yaşayacak özellikleri aşama aşama kazanması bu imkansız dönüşüm sebebiyle düşünülemez.

Kara ve deniz canlıları arasındaki aşama aşama değişim iddiaları, en baştan canlının ölümü demektir. Bir balık suyun olmadığı ortama çıkarıldığında, yaşam süresinin ne denli kısa olduğunu herkes görebilir. Balığın hava solumasını sağlayacak bir sistemin zaman içerisinde oluşmasını bekleme gibi bir alternatifi yoktur. Kaldı ki bir balığı kara canlısı yapmak için gereken değişimler bununla da sınırlı değildir. Bu canlının dolaşım sistemi, boşaltım sistemi, vücut metabolizması, iskelet yapısı gibi daha pek çok değişimin de aynı anda gerçekleşmesi gerekir. Bu değişimler suyun altında gerçekleşirse, sözde kara canlısı olma yolun-

daki balık elbette ki ölecektir. Eğer Darwinist iddialara göre canlıdaki bu hayali değişimler karaya çıktığında oluşacaksa, bu durumda canlı metabolizması ve fizyolojisi tamamen suya ayarlı olduğu için bu ortamda da canlının bekleyecek vakti yoktur. Çoğu zaman Darwinistler günümüzde varlığını sürdüren hem karada hem de suda yaşayabilen canlıları (amfibiler) iddialarını desteklemek için kullanırlar. Oysa bu da büyük bir aldatmacadır. Bu canlılar, her iki ortama uygun, tamamen farklı bir metabolizma ile yaratılmışlardır. Suda yaşayan bir canlı karaya çıktığında veya yaşadığı ortamda, bir kara canlısına dönüşemeyeceği gibi, bir amfibiye de dönüşemez.

Bütün bu imkansızlıkların yanı sıra, bu hayali dönüşüm için gereken özelliklerin tamamı canlının genlerinde kusursuzca düzenlenmeli, bununla birlikte olağanüstü kompleksliklere sahip gen havuzuna da eklenmeli ve üstelik sonraki nesillere aktarılabilmesi için üreme, genlerinde gerçekleşmelidir. Tesadüflerden beklenen bu zorlu görev, apaçık bir hayaldir. Gen üzerinde gerçekleşecek herhangi bir tesadüfi müdahalenin bu olağanüstü kompleks sisteme zarar getirme ihtimali bilimsel olarak %99, etkisiz kalma ihtimali ise %1'dir. Durum böyleyken tesadüfleri birer kahraman, hatta bir yaratıcı güç (Allah'ı tenzih ederiz) olarak lanse etmeye çalışmak büyük bir mantık hezimetidir, kapsamlı bir aldatmacadır. Açıktır ki, canlıların var oldukları ortama uyumlu, mükemmel yapılarını, Darwinist hikayelerle açıklamak imkansızdır.

Şayet doğada gerçekten bir evrim süreci olsaydı, bu evrim sürecinin delillerini bulmak oldukça kolay olurdu. Şu anda bizlere milyarlarca örnek sunan fosil kayıtları, böyle bir evrim sürecinin varlığını gösteren yine milyarlarca ara fosil örneği ile dolu olurdu. Ara canlılar, yarı gelişmiş canlılar, mutasyonunu tamamlayamamış garip varlıklar, elenenler, kazananlar, yeni gelişen organlar, körelen organlar, kısaca bu gelişim dönemini gösteren tüm garip ucube varlıkların fosillerinin bulunması gerekirdi. Üstelik bu fosillerin sayısı, tam gelişmiş, mükemmel canlılara oranla çok daha fazla olmalıydı. Tabi, canlıların tümü bu hayali hikayeye göre sürekli evrim süreci içinde olduklarından, söz konusu fosil ka-

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın)
kendisine bir delil indirmediği ve haklarında
(hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar.
Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur.
(Hac Suresi, 71)

yıtlarında yaşayan mükemmel canlıların fosillerine de rastlanmaması gerekirdi. Günümüzdeki bir canlı, 400 milyon önce de aynı olmamalıydı. Elbette ki fosil kayıtları böylesine mantık dışı bir senaryoyu göstermemektedir.

Şu anda ele geçirilmiş 350 milyondan fazla fosil vardır. Tüm fosillerde, bütün hayvanların, tam gelişmiş ve tam işlevsel vücut özellikleri sergilenmiştir. Ne olduğu tespit edilemeyen, yarı gelişmiş organlarla dolu ara canlıların fosillerinden ise eser yoktur. Fosil ka-

Tüm yeryüzü güzelliklerle doludur; karada yaşayan canlılar, havada uçan kuşlar ve deniz altındaki balıklar tam olarak yaşadıkları ortamlara uygun sistemlerle yaratılmışlardır. Onların sahip olduğu bu hayranlık uyandırıcı sistem Yüce, Ulu ve Üstün Yaraticımız olan alemlerin Rabbi Allah'ın eseridir.

ytlarında **tek bir tane bile ara form bulunmamıştır**. Ele geçen fosillerin oldukça büyük bir kısmı günümüzde yaşayan canlılara aittir. Söz konusu durum, canlıların milyonlarca sene önce de, bugünkü gibi olduklarını göstermiştir. Dolayısıyla, tıpkı genetik, moleküler biyoloji, zooloji, biyoloji, mikrobiyoloji ve diğer tüm bilim dallarının ortaya koyduğu gibi, paleontoloji de canlıların hiçbir şekilde evrim geçirmediğini ispatlamaktadır.

Evrim aldatmacasını gözler önüne seren bu önemli bilginin ardından, kara ve deniz canlılarındaki kesin farklılıkların Darwinistlerin aldatıcı iddialarını nasıl geçersiz kıldığını görelim.

Evrimi imkansız kılan, kara ve deniz canlıları arasındaki farkların belli başlı olanlarını şöyle sıralayabiliriz:

- **Su ve hava ortamında vücudun oksijen ihtiyacının karşılanması, tamamen farklı yapılar gerektirir:** Bir canlının yaşaması için önemli olan sadece ortamdaki oksijenin varlığı değildir. Havadaki oksijen sudakinden fazladır. Ancak balıkların solunum fizyolojisi havadaki oksijeni almaya uygun değildir. Genelde solungaçlar suyun dışındaki ortamda bürülür; ince ve esnek yapıları su altında yaşamaya uygundur. Karada yaşayan canlılar, sahip oldukları akciğer sistemi ile ancak havayı soluyarak oksijen alırlar. Kara canlılarındaki akciğer ise, üstün bir mühendislik harikası sergileyen mikroskobik hava keseciklerini içerir. Bunlar akciğer içerisine maksimum miktarda oksijeni kana aktaracak fakat minimum yer kaplayacak şekilde yerleştirilmişlerdir. Örneğin büyüklüğü bir insan elinden fazla olmayan insan akciğerindeki hava keseciklerinin iç duvarlarının toplam yüzeyi, bir tenis kortunun alanı kadardır. Balıklar ise suda erimiş halde bulunan oksijeni solungaçlarıyla alırlar. Solunum sistemleri karada yaşamaya kesin olarak uygun değildir. Suyun dışında birkaç dakikadan fazla yaşayamazlar.

- **Su ve hava ortamında, vücut ağırlığının taşınması için gerekli olan fizyolojik özellikler birbirinden çok farklıdır:** Su, havadan daha yoğun ve daha ağırdır; bu nedenle içinde hareket etmek belirli bir enerji gerektirir. Fakat suyun yoğunluğu yüzme imkanı oluşturarak denizde yaşayan canlılara bir avantaj sağlar. Yerçekimine karşı çok küçük çapta bir mücadele gerekir ve bir balık tarafından kaslara ait tüm enerji ileri doğru hareket etmek için kullanılır. Dolayısıyla denizlerde yaşayan canlılar kendi ağırlıklarını taşımak gibi bir sorunla karşılaşmazlar. Ayrıca balıklardaki kemikler, canlının omurgasına bağlı olmadıkları için, ağırlık taşıma gibi bir işlev de üstlenemezler. Oysa karada yaşayan canlıların kemikleri doğrudan omurgaya bağlıdır ve enerjilerinin %40'ını vücutlarını taşımak için kullanırlar. Bu bakımdan iki farklı ortamın canlılarının, buldukları ortamda yaşayabilecekleri farklı kas ve iskelet yapısına sahip olmaları gerekir.

- **Su ve hava ortamında vücut sıcaklığının korunması için gereken metabolizmalar birbirinden çok farklıdır:** Su, havadan 25 kez daha iletkenidir; dolayısıyla su ortamında ısı kaybı hava ortamına oranla 25 kat daha hızlı olur. Belli bir miktardaki suyu ısıtmak için gereken ısı miktarı, aynı hacimdeki havayı ısıtmak için gerekenden 1.000 kat daha fazladır.³⁸ Bu nedenle, soğukkanlı balıklar kendilerini çevreleyen suyun derecesiyle uyumlu yaşarlar

ve ısı kaybını engellemek için neredeyse hiç kalori harcamazlar. Diğer taraftan denizlerde ısı çok yavaş değişir ve bu değişim karadaki kadar büyük farklar oluşturmaz. Oysa karada ısı çok çabuk ve çok büyük farklarla değişir. Bir kara canlısının, bu yüksek ısı farklılıklarına uyum sağlayacak bir metabolizması vardır. Bu yüzden denizlerdeki sabit sıcaklığa uygun bir vücut sistemine sahip olan bir canlı ile karadaki sıcaklık değişimine uyum sağlayacak korunma sistemine sahip bir canlı, tamamen farklı fizyolojilere sahiptir.

- **Suda ve karada yaşayan canlıların, su ihtiyaçlarını karşılayacak sistemler farklıdır:** Canlılar için kaçınılmaz bir ihtiyaç olması, kara ortamında yaşayan bir canlı için suyun, hatta nemin ölçülü kullanılmasını zorunlu kılar. Örneğin deri, su kaybetmeyi ve buharlaşmayı önleyecek şekilde olmalıdır. Ayrıca canlı susama duygusuna sahip olmalıdır. Oysa suda yaşayan canlıların susama duygusu bulunmaz ve derileri de susuz bir ortamda yaşamaya uygun değildir.

- **Suda ve karada yaşayan canlıların, boşaltım sistemleri tamamen farklı şe-**

kilde çalışır: Su canlıları, başta amonyak olmak üzere vücutlarında biriken artık maddeleri, buldukları ortamda su bol olduğundan hemen süzerek atabilirler. Örneğin tatlı su balığında, nitrojen içeren atıkların çoğu (yüksek miktarlarda amonyak (NH₃) dahil) solungaçlardan yayılma yoluyla çıkar. Böbrekler, boşaltım sisteminin bir organı olmaktan çok, hayvanın su dengesini korumaya yarar. Deniz balıklarının iki türü vardır. Bunlardan ilk türe ait olan köpek balıkları, tırpana ve kedi balıkları kanlarında çok yüksek seviyede üre taşıyabilirler. Köpek balıklarının kanı diğer omurgalılarda %0.01-0.03 olan orana karşın %2.5 üre taşıyabilir. Diğer türe ait olanlarda örneğin kemikli balıklarda ise durum çok daha farklıdır. Sürekli olarak su kaybederler, ancak deniz suyunu içtikten sonra tuzdan arındırarak kaybettikleri suyu karşılarlar. Vücutlarındaki atık maddeleri atmak için, kara omurgalılarından farklı sistemlere sahiptirler. Dolayısıyla bir kara canlısı için hayati öneme sahip olan böbrek tamamen farklı bir sistemdir.

Tüm bu temel fizyolojik değişikliklerin aynı canlıda ve aynı anda tesadüfler sonucu

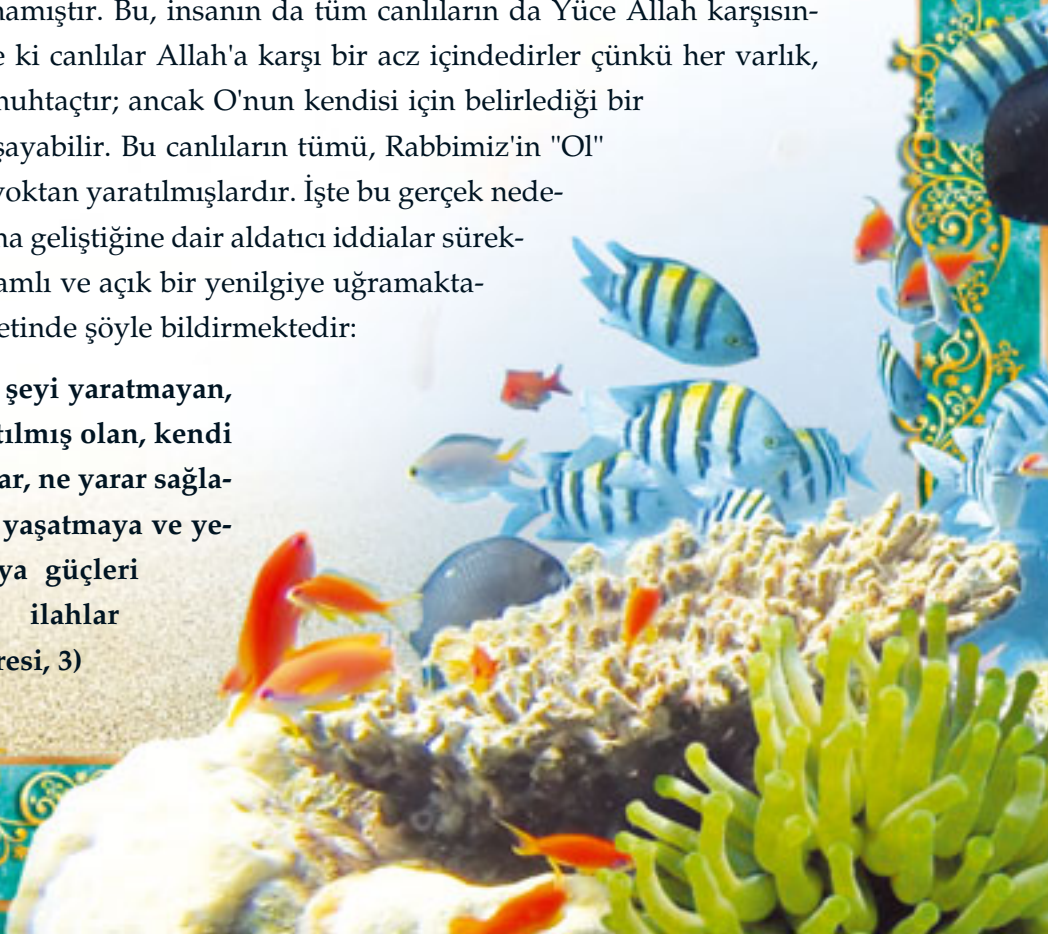

meydana gelmesi, elbette ki imkansızdır. Balıkların karaya çıkar çıkmaz rastlantısal mutasyonlar sonucunda böylesine kompleks sistemlere bir anda kavuştuklarını öne sürmek, akıl almayacak derecede saçmadır. Çünkü söz konusu kapsamlı değişimlerin, saniyeler içinde, canlının genlerinde kusursuzca ve eksiksizce kodlanması gerekmektedir. Küçük bir eksiklik, bir hata, bir karışıklık veya erteleme, ciddi sakatlıklara, ölümcül sonuçlara sebep olacaktır. %99'unun zararlı olduğunu ifade ettiğimiz mutasyonlar, eninde sonunda, canlıya işte bu kaçınılmaz sonucu getirecektir. Burada ayrıca belirtmek gerekir ki, genetik yapıda genlerin bir bölümünde meydana gelecek olan değişiklik, çok farklı sistemler üzerinde etkili olabilmektedir. Dolayısıyla faydalı gibi görünen bir gen dizilimi, diğer taraftan başka bir sistem üzerinde bozucu etkiye sahip olabilmektedir. Tüm bunlar evrimcilerin varsaydıkları hayali değişimlerin ne denli olasılık dışı olduğunu daha da açık ortaya koymaktadır. Bir evrimci olan biyolog ve genetikçi Prof. John Maynard Smith, bu gerçeği şöyle ifade etmektedir:

İşlevini verimli biçimde gerçekleştiren mükemmel bir organın, bir ya da birkaç mutasyonla oluşamayacak kadar kompleks olduğu görülür, aynı zamanda organın var olmadığı ve tümüyle gelişmiş olduğu durumlar arasındaki herhangi bir ara geçiş aşamasının bu işlevi yerine getirme yeteneği olmayacaktır. ³⁹

Hiçbir canlı kendi vücudu üzerinde bir değişiklik yapma tasarrufuna sahip değildir. Akıl ve bilinç sahibi varlıklar olarak insanların dahi, vücutlarına ihtiyaçları doğrultusunda herhangi yeni bir organ ya da sistem dahil etmeleri mümkün değildir. İlk yaratıldığı andan itibaren insan vücudu aynıdır; insan ne uçabilmiş, ne denizler altında yaşayabilmiş, ne de yaratılış özelliklerinden farklı ayrı bir organ ya da sistem geliştirebilmiştir. Canlılardaki kusursuz sistemleri en ileri teknolojilerle tespit edebilen insan, hiçbirini kendi üzerine geçirebilme imkanına sahip olamamıştır. Bu, insanın da tüm canlıların da Yüce Allah karşısındaki aczini gösterir. Elbette ki canlılar Allah'a karşı bir acz içindedirler çünkü her varlık, kendisini yaratan Allah'a muhtaçtır; ancak O'nun kendisi için belirlediği bir yaşam biçimi dahilinde yaşayabilir. Bu canlıların tümü, Rabbimiz'in "Ol" emri gereğince var olmuş, yoktan yaratılmışlardır. İşte bu gerçek nedeniyle, canlıların aşama aşama geliştiğine dair aldatıcı iddialar sürekli olarak, her yönden, kapsamlı ve açık bir yenilgiye uğramaktadır. Rabbimiz bir Kuran ayetinde şöyle bildirmektedir:

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (Furkan Suresi, 3)

Charles Darwin'in Hayalperestliği ve DNA'nın Keşfi

Darwin 1,5 asır öncesinin cehaleti içinde, canlılıkla ilgili her şeyi son derece basit görüyordu. 20. hatta 21. yüzyılın başlarındaki evrim düşüncesi, henüz daha tükenmez kalemin bile keşfedilmediği bir dönemde, elektron mikroskobunun bilinmediği bilim ortamında, hücreyi yalnızca su dolu bir baloncuk zanneden Darwin'in bilim anlayışı içinde doğdu. Halbuki günümüz bilimi, tek hücreli bir canlının bile, bilinen en yüksek teknolojiden üstün sistemlere sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Dahası günümüz bilimi, laboratuvarlarda tek bir proteini dahi üretememiş ve hayatın başlangıcına tesadüf diyen evrim fikrini temelinden ortadan kaldırmıştır.

Darwin'in bu kitapta işlenen deniz canlılarına bakış açısındaki çarpıklık sözlerine şöyle yansımıştır:

Dış koşullardaki bir değişmenin, bir organın tümüyle eskimesine ve türün tarihinde hiçbir zaman görülmemiş yeni bir organın gelişmesine yol açabileceğini, şüphe götürmez bir biçimde varsayarsak, ne kadar şaşırtıcı ve saçma gözükürse gözüksün, elimizdeki varsayımdan mantıksal bir biçimde şu önerinin çıkarsandığı ortaya atılmaktadır... "Böylece susamurları, kunduzlar, su kuşları, kaplumbağalar yüzerler diye perde ayaklı kılınmamışlar, ama gereksinmeleri onları av bulabilmek üzere suya çekmiş ve su yüzeyinde hızlı hareket edebilmek için ayaklarını uzatıp ayak parmaklarıyla suyu çürpmaya

başlamışlardır. Bu sürekli uzatma yüzünden, parmakları dipte tutan deri bir uzatılma alışkanlığı kazanmış ve zamanla uçları birbirine bağlayan geniş zarlar oluşmuştur." ⁴⁰

Darwin'in kendisinin de saçma olarak ifade ettiği bu açıklamayı, gerçekçi bir gözle tekrar inceleyelim: Siz kendinizde bir ihtiyaç tespit ettiniz ve bunun hayatınıza çok önemli bir kolaylık sağlayacağını düşündünüz. Bunun planlarını da en kusursuz şekilde yaptınız. Şimdi soralım: Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, vücudunuzda yeni bir organ ya da sistem meydana getirebilir misiniz? Üstelik bu yeni organ vücudunuzun diğer parçaları ile koordine şekilde çalışacak, şaşırmadan, unutmadan görevlerini yapacak ve vücudunuzun doğuştan bir parçası gibi işlev görecektir... Böyle bir şey mümkün olabilir mi? Ayrıca söz konusu organla ilgili her türlü detayın genetik şifreler halinde, hatasız olarak DNA'nızda kodlanmasını sağlayabilir misiniz?

Bunu ne kadar istesenez, bunun için ne kadar uzun uğraşsanız da kendi vücudunuzda yepyeni bir organ belirmesini sağlayamazsınız. Peki sizin bunu başarmanız mümkün değilken, bir hayvanın -Darwin'in örneğindeki gibi bir su samurunun- kendi kendine ihtiyacını karşılaması, sırf ihtiyaç duyduğu için ayaklarını çırparak perdeli ayaklar geliştirmesi nasıl düşünülebilir? Bu, ancak Darwin'in ilkel bilim anlayışına uygun düşen cehaleti yansıtan bir iddiadır. Darwin kitabında, deniz canlıları ile ilgili bilim dışı, ilkel hikayelerine şöyle devam etmiştir:

... çağlar boyunca tesadüf eseri ortaya çıkmış ve herhangi bir şekilde herhangi bir türe ait bireylere avantaj sağlamış ve onların değişen koşullara daha iyi adapte olmalarına neden olmuş her önemsiz değişiklik, muhafaza edilme eğiliminde olacak; ve bu sayede doğal seleksiyon iyileştirme çalışmaları için hareket serbestliğine sahip olacaktır. ⁴¹

Darwin tesadüfi değişikliklerin birikerek, canlıları yaşadıkları ortama daha uyumlu hale getirdiğine inanmak istemiştir. Ancak gen haritalarının çıkarıldığı günümüzde, şuursuz hücrelerin kendi genetik yapılarında kusursuz düzenlemeler yaptığını iddia etmenin kabul edilebilecek bir yönü yoktur.

DNA molekülleri her canlının nasıl inşa edileceğini ve nasıl işlev yapacağını en ince detayına kadar belirleyen şablonlar ve planlardır. Bugün gelinen bilim ve teknoloji seviyesi neticesinde, bilim adamları bir canlının gelişimiyle ilgili tüm bilgilerin anne-babanın DNA'sında kodlandığı bilgisine sahiptir. Dolayısıyla canlılardaki çeşitliliğin, örneğin çok sayıdaki köpek balığı türlerinin, köpek balıklarının genetik yapılarındaki birtakım çeşitlenmelerden (varyasyon) kaynaklandığı; bir köpek balığının hiçbir zaman bir başka türe dönüşemeyeceği en temel bilgiler arasında yer alır. Nitekim Darwinistler de doğal seleksiyonun hiçbir şekilde tatmin edici bir açıklama getiremediğini bildiklerinden, bu boşluğu canlılardaki genetik kodu etkileyen mutasyon iddialarıyla doldurmayı düşünmüşlerdir.

Burada öncelikle ifade edilmesi gereken konu, genler üzerinde mutasyonların son derece zararlı olduklarıdır. Genlerde canlıların yapılarına ve özelliklerine ait her türlü bilgi, şifreli olarak saklı bulunur. Dolayısıyla radyoaktif ışın gibi bozucu unsurların, bir türü bir başka türe dönüştürecek etkilerinin olması söz konusu bile değildir. Buna rağmen Darwinistler, ısrarla mutasyonların canlıların varoluşunda çok önemli roller oynadığını iddia ederler. Bu iddianın akıl dışı olduğunu ve mantıksızlığını kendileri de çok iyi bilmelerine rağmen mutasyonları kullanmalarının nedeni ise açıktır. Darwinistler, genetik biliminin imkansız kıldığı evrime mantıksız da olsa bir açıklama sunma mecburiyeti içindedirler. Ancak yenilgiyi kabul etmek yerine, bilime ve mantığa aykırı da olsa sahte iddialarla insanları aldatmaktan çekinmezler.

Bilinen Darwinistlerden Richard Dawkins kurtarıcı gibi gördüğü mutasyonların olumsuz etkilerinden bazılarını bizzat kendisi şöyle anlatmıştır:

*Dikkat edin, mutasyon baskısı sistematik olarak gelişim yönünde ilerlemez. X ışınlarında olduğu gibi. Tam tersine; mutasyonların büyük çoğunluğu, sebep olan her ne ise, niteliği göz önünde bulundurarak **tesadüfidirler** ve bu da demektir ki genel olarak **mutasyonlar kötüdürler, çünkü kötü olanı elde etmek için iyiyi elde etmekten çok daha fazla yol vardır.**⁴²*

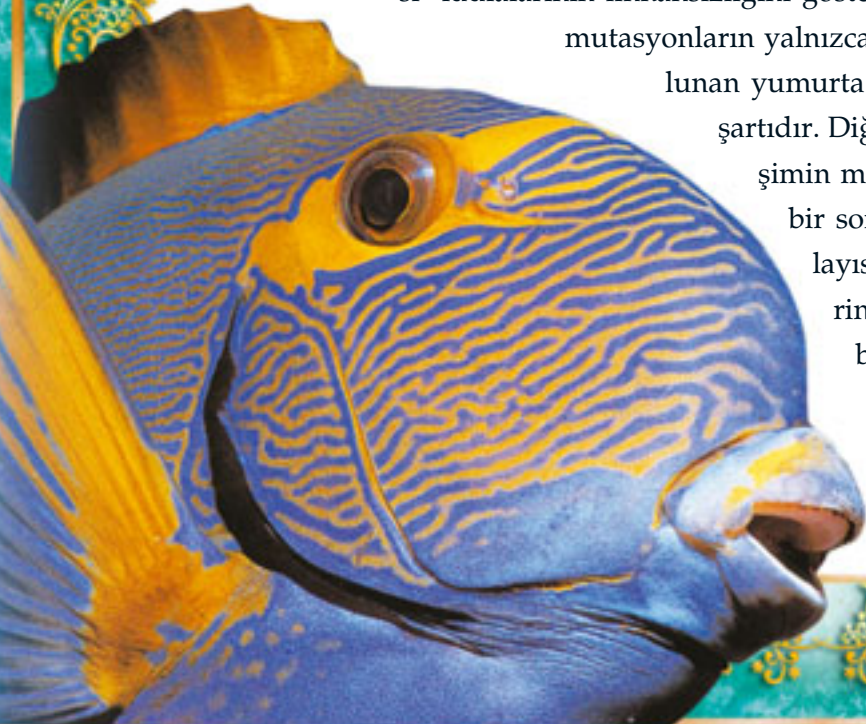
Aslında söz konusu açıklama da mutasyonlarla ilgili gerçeği tam olarak açıklamaktan uzaktır. Mutasyonlarla iyiyi elde edebilme gibi bir ihtimal kesinlikle yoktur. Mutasyon mutlaka mevcut işleyişi ve sistemi yıkmak ve yok etmek amacıyla hareket eder. Çünkü mutasyon, olağanüstü komplekslikte ve moleküler düzeyde olağan-

RASTGELE MUTASYONLAR CANLILIĞI YOK EDER

- Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyonlar, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddia ettikleri şekilde rastgele mutasyonlarla sağ tarafta bir kulak oluştuysa, mutasyonların sol tarafta da tam simetrik yapıda, aynı şekilde duyan ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Orta kulaktaki örs, çekiç, üzengi kemikçiklerinin her biri, her iki tarafta da aynı olarak meydana gelmelidir.
 - Ayrıca göz, kaş, kol, bacak, akciğer, böbrek gibi pek çok yapıda, kemik, kas, sinir, damar gibi tüm detaylarda bu simetri mükemmelliği olmalıdır.
 - Yoksa bir kulağı ters, bir kolu kemiksiz, damarsız, tek gözü altında, tek gözü burunda garip yapıların meydana gelmesi gerekir. Halbuki canlılıkta böyle bir dengesizlik yoktur; tam tersine tüm vücuda mükemmel bir simetri hakimdir.
 - Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonlar her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmelidir. Fakat %99'u zararlı, %1'i etkisiz mutasyonların faydalı olması; birbiri ile uyumlu, simetrik organları, adeta bir mimar, mühendis gibi üstelik de aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.
 - Mutasyonların etkisi düzgün bir yapıya adeta makineli tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Mermilerden tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi hiçbir şeyi değiştirmez çünkü organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.
- Dolayısıyla Darwinistlerin mutasyonlarla ilgili iddiaları ciddi bir mantık hezimetidir.

üstü hassasiyetteki muhteşem bir yapıya, bilinçsizce, rastgele yapılan başıbozuk müdahalelerden başka bir şey değildir.

Darwinistlerin, "tesadüfi şekilde kazanılan özelliklerin bir sonraki nesle aktarılması" iddialarının imkansızlığını gösteren bir diğer gerçek de, meydana gelen mutasyonların yalnızca erkekte bulunan sperm veya dişide bulunan yumurta hücresi gibi üreme hücrelerinde olması şartıdır. Diğer vücut hücrelerinde herhangi bir değişimin meydana geldiğini farz ettiğinizde, bunun bir sonraki nesle aktarılması imkansızdır. Dolayısıyla genetik yapıdaki rastgele değişimlerin faydalı bir özellik kazandırdığı iddiası, bu organa ait bilgilerin bir sonraki nesle tesadüf eseri aktarılmasının imkansızlığı sebebiyle de mümkün değildir.

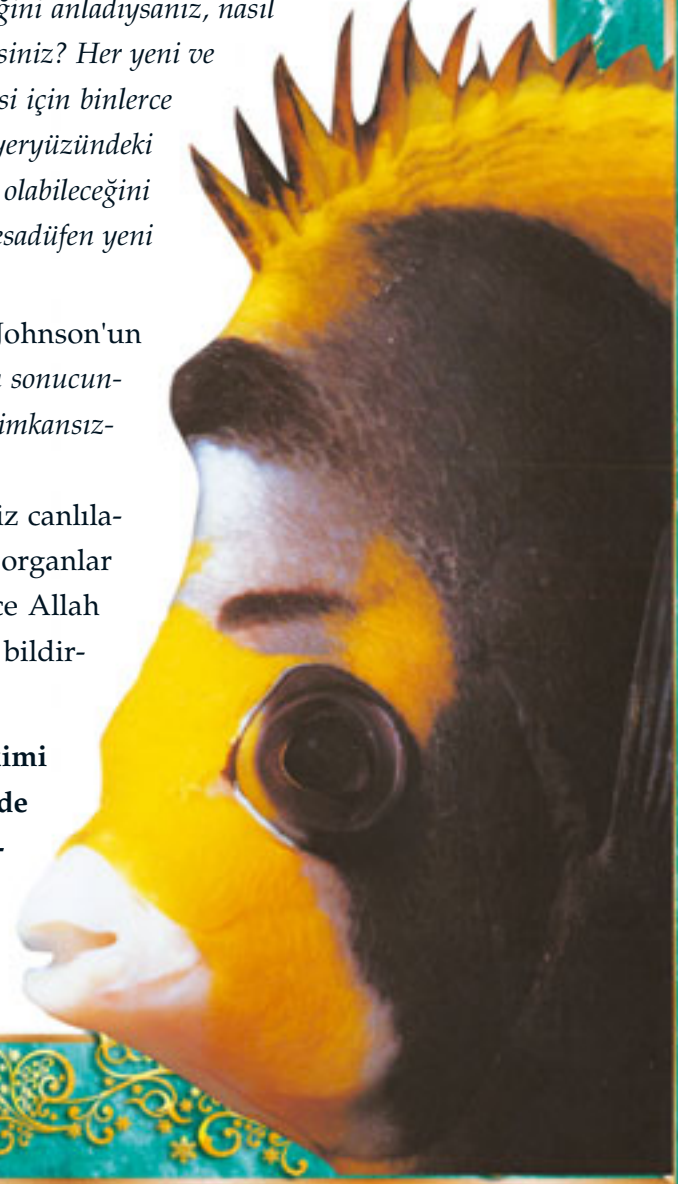
Canlıların vücut planları hücre çekirdeklerindeki DNA moleküllerinde gizlidir ve bu moleküller, bir uzay mekiğinin çizimleriyle bile kıyaslanamayacak kadar komplekstir. Bir canlının, kendisinde olmayan yeni bir organ kazanması için, ancak DNA molekülüne yeni bilgiler eklenmesi gerekir. Böyle muazzam bir işlemin, kopyalama hataları ya da radyasyon bombardımanları gibi müdahalelerle gerçekleştiğini iddia etmek inanılır gibi değildir. DNA, hayranlık uyandırıcı bir kompleksliğe ve neredeyse hiçbir kompleks yapı ile karşılaştırılmayacak hassasiyete sahiptir. Böyle bir yapıyı hataların veya radyasyon etkilerinin "geliştirdiğini" iddia etmek, aklı, mantığı ve bilimin kendisini yok saymaktır. Mutasyonlar, örneğini Hiroşima'ya atılan atom bombası gibi radyoaktif olaylarda gördüğümüz şekilde, çok kapsamlı ve ürkütücü boyutlarda bir yıkım getirir. Mutasyonlarla yeni bir organ ortaya çıkamayacağını Ohio Üniversitesi'nden Prof. Walter Starkey, *Cambrian Explosion* (Kambriyen Patlaması) kitabında şöyle açıklamaktadır:

... (mutasyonların) kalıcı bir etkiye sahip olabilmeleri için, milyarlarca atomun bir sonraki nesli oluşturacak özel bir eşey hücresi bulması gerekir. Bu tesadüfen olabilir mi? Gerçekten de atomların bu şekilde taşınmasının ve konumlandırılmasının tesadüfen olacağını mı düşünüyorsunuz? Bu atomların havadan toprağa, sonra da denizden ve havadan canlının DNA'sına girip yerleşmeleri nasıl mümkün olabilir?... Yeni özelliklerin ancak mevcut DNA'ya yeni atomlar eklenmesi yoluyla kazanılabileceğini anladıysanız, nasıl tüm bunların tesadüfler sonucu olabileceğine inanabilirsiniz? Her yeni ve daha kompleks canlının daha basit canlılardan üretilmesi için binlerce yeni atomun DNA'ya eklenmesi gerekir. Bu atomların yeryüzündeki ortamından nasıl olup da canlının DNA'sına taşınmış olabileceğini açıklar mısınız? Atom ekleyen mutasyonlar kesinlikle tesadüfen yeni özellikler veya yeni türler üretemezler. ⁴³

Kaliforniya Üniversitesi profesörlerinden Philip Johnson'un da ifade ettiği gibi *"Tesadüfen meydana gelen mutasyonun sonucunda, parçaların uyumlu bir şekilde değişmesini düşünmek imkansızdır."*⁴⁴

Kitabın ilerleyen sayfalarında şahit olacağınız deniz canlılarına ait birbirinden mükemmel algılar, sistemler veya organlar evrim teorisinin çürük mantıkları ile açıklanamaz. Yüce Allah bir Kuran ayetinde canlılardaki çeşitlilikle ilgili şöyle bildirmektedir:

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (Nur Suresi, 45)

Bölüm: 4

Balıkların
Yüzmeye
Uygun
Yaratılışı

B

alıkların son 450 milyon yıldır denizlerde yüzdükleri bilinmektedir.⁴⁵ En küçük balıktan en büyük balınaya kadar tüm deniz canlıları, üstün bir manevra kabiliyeti ile su içinde rahatça hareket eder ve vücut ağırlıklarını ustaca kullanarak en üst verimle yüzerler. Bunun nedeni her balık türünün suda yaşamaya uygun ve kendilerine has yüzme sistemleriyle yaratılmış olmasıdır. Bütün balık türlerinde yüzgeçlerin yeri, sayısı, şekli gibi her türlü detay özel olarak belirlenmiştir. Kuyruk şekilleri, solungaç büyüklükleri, derilerindeki girinti-çukuntular ve türlerine özel yapıları, ihtiyaçlarını en kusursuz biçimde sağlayacak niteliklerdedir.

Balıkların basınç, soğuk, karanlık gibi zor koşullarda yaşayabilecekleri; beslenme, solunum, korunma gibi ihtiyaçlarını rahatlıkla karşılayabilecekleri sistemler, buldukları ortamın tüm şartlarına en uygun yapılardadır. Küçük bir detay gibi görünen farkların dahi yaratılışında bir hikmet vardır ve tüm bunlar bu canlıların yaşamları açısından önem taşır. Örneğin denizin üst kısımlarında yüzen balıkların genellikle, yukarı doğru kepe biçiminde ağız yapıları vardır;

böylece yüzen böcekleri ve di-
ğer ufak cisimleri rahatça yakalarlar. Suyun orta tabakasında yüzen balık-
ların ağız yapısı, hemen tepede, burunlarına yakın bir yerdedir; böylece yemlerini
daha düşerken yakalayabilirler. Orta tabakadaki balıkların bir kısmı da, yosun-
luklarda otlayacak biçimde, aşağıya eğimli yapıdadır. Deniz katmanlarının alt
tabakasında yaşayan balıklarda ise, yassı vücutlarının altında, zemindeki yi-
yecelerle beslenebilecekleri şekildedir. Çünkü bu canlılar, Yüce Rabbi-
miz'in muhteşem eserleridir ve yaratılışlarına uygun olarak mükemmellik
sergilerler. Yüce Allah, bir Kuran ayetinde şöyle bildirmektedir:

**Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızıkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yer-
leşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir
kitapta (yazılı)dır. (Hud Suresi, 6)**

Balıkların ağızlarındaki dişler de belli bir amaca yönelik, çeşitli şekillerde yaratıl-
mışlardır. Örneğin köpek balığı gibi etçil hayvanlar, avlarını bütün olarak ya da bü-
yük parçalar halinde yutarken, kavramak için keskin dişlerini kullanırlar.
Diğer taraftan vatoz gibi dip balıkları yedikleri kabuklu hayvanları kıra-
bilmek için, geniş düz dişlerle donatılmışlardır. Otçul balıkların ise genel-
likle dişleri yoktur; ama boğazlarında dişlere benzeyen
öğütücü organları vardır. Eğer bu balıklar ağızları-
nın ön kısmında besinlerini çiğnemeye çalışsa-

lardı, boğularak ölürlendi. Çünkü çiğnedikleri besin, oksijen elde etmeleri için bir zorunluluk olan solungaçlardan geçen su ile karışırdı.⁴⁶ Bir dışın konumunun dahi böylesine önem taşıması, balıkların anatomilerinde tesadüflerin yeri olamayacağını açık bir göstergesidir. Prof. Cemal Yıldırım evrimci görüşlere sahip olmasına rağmen, canlılardaki bu özel yapılar karşısında şunları dile getirmektedir:

Canlılarda üstelik belli bir amaca yönelik görünen bu düzeni, şans ya da rastlantı ürünü saymak inandırıcı olmaktan uzaktır.⁴⁷

Diğer taraftan ilerleyen bölümlerde örneklerini göreceğiniz gibi canlıların yapılarındaki sistemler, bilim adamlarını hayranlık içinde bırakacak, teknoloji harikası niteliklere sahiptir. Işık saçan alglerin aydınlatma sağlamak için vücutlarında çeşitli kimyasalları bir araya getirmeleri; kutup balıklarının donma noktasına geldikten sonra yeniden hayata dönmeleri ve organlarının buzdan hasara uğramaması; mürekkep balıklarının ortamlarıyla tam uyumlu olacak şekilde, derilerinin renklerini, desenlerini anında değiştirebilmeleri; deniz kaplumbağalarının haritaları olmadan uzun mesafeli yolculuklar yapabilmeleri; balina ve penguenlerin oksijen tüpü kullanmadan derinlere dalabilmeleri gibi daha pek çok konuda canlılar hayranlık uyandırıcı özellikler barındırmaktadırlar. Şu an yaşayan ve yüzlerce yıl önce yaşamış olan tüm canlı türleri, Allah'ın üstün ilmini ve yarattığı çeşitliliği, büyük bir ihtişamla sergilerler. Bu ihtişamlı yaratılışı görmezden gelenler ise, Rabbimiz'in gücünü takdir edemeyenlerdir. Allah bu kimseleri Kuran'da haber vermiştir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, Azizdir. (Hac Suresi, 74)

Balıkların Anatomisindeki Düzen, Yaratılış'ın Delillerindedir

Su, havadan 800 kez daha yoğun bir ortamdır.⁴⁸ Bu yüzden suda hareket etmek de son derece zordur ve yüksek enerji harcamayı gerektirir. Buna karşın balıklar suyun içinde son derece kıvrak ve hızlı hareket ederler. Üstelik suyun yoğunluğu yüzdürme kuvveti sağlayarak, denizde yaşayan canlılara bir avantaj sağlar. Böylece yerçekimiyle çok küçük çapta

Balık Grupları

Çenesiz balıklar

Kıkırdaklı balıklar

Kemikli balıklar

mücadele etmeleri gerekir ve balığın tüm kas gücü, ileriye doğru hareket etmek için kullanılır. Ayrıca balığın yüzebilmesi için fazla bir hareket yapmasına gerek yoktur; bunun için kuyruğunu sağa ve sola hareket ettirmesi yeterlidir. Ancak basit bir kuyruk hareketi gibi gözükse de yüzmenin ardında, adeta mühendislik hesapları ve fizik kanunlarıyla ayarlanmış özel yapılar mevcuttur. Bu yapılardan bir kısmı şöyledir:

Omurga ve Kas Yapıları:

Balıklar, sabit halde yüzerken aniden yüksek hızlara ulaşabilmek için çok fazla enerjiye ihtiyaç duyarlar. Ani hızlanabilmek onlar için çok önemlidir; çünkü avcı hayvanlardan kaçabilmek için buna ihtiyaçları vardır. Bazı küçük balıklar, durma konumundayken, saniyenin 20'de biri kadar kısa bir sürede maksimum hızlarına çıkabilirler. Bu sırada ürettikleri itme kuvveti kendi ağırlıklarının 4 katı kadardır. Son model arabaların dahi 0 km'den 100 km hıza 4-6 saniye arasında çıkabildikleri dikkate alınırsa, balıkların ne denli verimli yüzdükleri daha iyi anlaşılır.

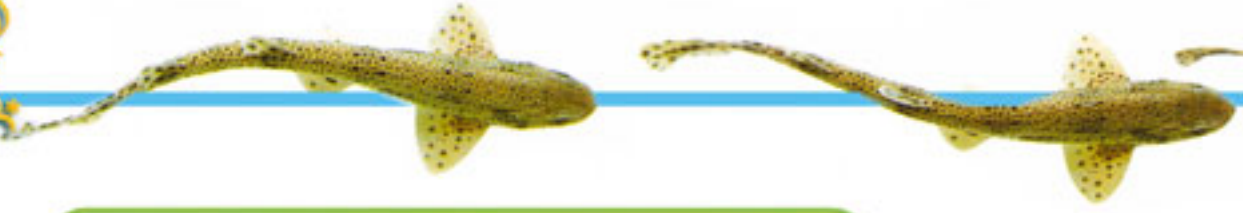
Ayrıca balıklar suyun içinde çoğu zaman akıntıya karşı hareket etmek zorunda kalırlar. Suyun mevcut direncine, bir de güçlü akıntılarının oluşturduğu kuvvet eklendiği halde,

SUDA YAŞAMAYA UYGUN YAPILAR

Balıklar, karadan tamamen farklı olan deniz ortamına uyumlu şekilde yaşamak üzere yaratılmışlardır. Yüzgeçler, balığın yerden kalkması ve ileriye doğru hamle yapabilmesi için müthiş bir hareket kontrol sistemi oluşturur. Yüzme kesesi canlının yüzebilmesini sağlar. Solungaç ve solungaç kemerlerinden oluşan kompleks solunum sistemi balığın sudaki mevcut oksijeni almasını sağlar. Aşırı derecede hassas yan çizgiler ise, balığın av ve avcılarını tespit edebilmesi için gereklidir. Balıklardaki bu muhteşem yapılar, birbirinden eşsiz güzellikler yaratmaya kadir olan Cenab-ı Allah'ın hayranlık uyandıran sanatıdır.

Balıklar Nasıl Yüzer?

Balıklar üstteki örnekte de görüldüğü gibi genellikle S şeklini alarak yüzerler. Balığın omurgasının iki yanı boyunca sıralanan kaslar birbiri ardınca hareket eder ve bir dalga hareketi meydana getirirler. Hareket kafanın yana doğru hafif titretilmesi ile başlar ve kuyruğun geniş dönme hareketi ile son bulur. Bu, balıklar için en verimli ve en zahmetsiz yüzme şeklidir. Bu özel yüzme vesilesi ile balıklar istedikleri zaman hızlanabilir, yavaşlayabilir, istedikleri doğrultuda rahatça yüzebilirler.

balıklar bu zorluğun da üstesinden gelerek yüzmeye devam ederler. Balıkta böyle bir gücün ortaya çıkmasını sağlayan, omurgasının ve kaslarının özel yapılarıdır. Omurga balığın vücudunun dik durmasını, ayrıca yüzgeçlerin ve kasların kendisine bağlanmasını sağlayacak bir yapıya sahiptir. Eğer böyle olmasaydı balıkların suda hareket etmeleri imkansız hale gelirdi.

Yüzen bir balık, vücut çatısı için iskelete, kuvvet için kaslara, itme kuvveti ve yön verme için yüzgeçlere ihtiyaç duyar. Balığın iskeletinde nispeten daha durağan olan kafatası, vücudun bir destek noktası olarak görev görür. Omurga balığın hareketi için çalışan bir kaldıraç olarak işlev görürken, kaslar yüzmek için güç sağlar. Balığın %80'ini oluşturan kaslar, balığın her yöne hareket edebilmesi için çeşitli şekillerde düzenlenmiştir. Böylece kas gücü baş kısmından kuyruğa kadar bir dalga şeklinde iletilir ve vücudun tam bir koordinasyon içinde çalışması sağlanır.

Balıklarda 6. duyu gibi hareket eden yanal çizgiler

Balıkların Algı Sistemi

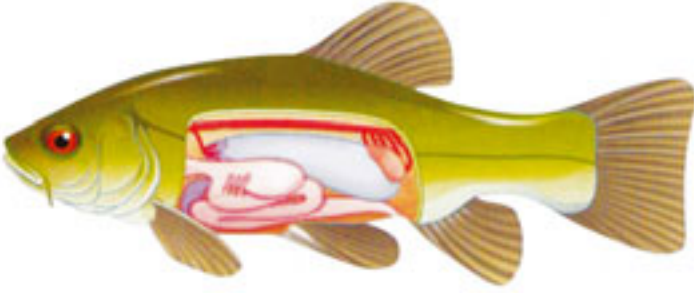
Balıkların sinir sistemi, dış dünya ile bağlantıyı yan kısımlarda bulunan ve küçük deliklerden oluşan ince şerit ile sağlar. Bu kusursuz algı sistemi, canlının varlığını sürdürebilmesi için gereklidir ve canlıyı yoktan yaratan Allah'ın eseridir.

Hava Keseleri:

Balığın yalnızca omurgasının özel bir yapıya sahip olması, yüzebilmesi için yeterli değildir. Çünkü balığın su içindeki tek hareketi ileri geri değildir; eğer bir balık su içinde aşağı yukarı da hareket edemezse yaşayamaz. Balık suyla aynı yoğunluğa sahipse aynı derinlikte tutunmayı başarabilir ancak yoğunluğu daha az ise, yüze doğru yükselir; daha çok ise derine doğru çöker. Pek çok balığın vücudunda bu etkiyi kontrollü olarak sağlayacak hava keseleri vardır. Balıklar vücutlarındaki bu keseleri hava ile doldurarak kısa sürede derinlere inebilir veya havayı boşaltarak su yüzeyine doğru çıkışa geçebilirler. Balık derinlere indiğinde, suyun balık üzerindeki fiziksel etkileri de değişir ve hava keselerinin ikinci bir hayati önemi daha ortaya çıkar. Değişen şartlara hava kesesindeki gazın azaltılıp, çoğaltılmasıyla uyum sağlanır. Bu kese sayesinde balık her seviyede kendini dengeleme olanağı elde eder.

Bazı balıklarda yüzme kesesinin başka görevleri de vardır. Bu

Bir balığın sudaki yoğunluğa göre suyun yüzeyinde veya derinlerinde kalabilmesini sağlayan kontrol sistemi hava keseleriyle düzenlenir. Balıklar bu keseleri hava ile doldurarak derinlere inebilir, keseledeki havayı boşaltarak da yüze çıkabilir. Bu hareket önemlidir; çünkü balığın hayatta kalabilmesi için ileri-geri hareket şeklinin dışında yukarı-aşağı da hareket edebilmesi şarttır.

Balıklar Nasıl Nefes Alır?

Balıkların sudaki oksijeni alabilmek için özel solungaçları vardır. Farklı balıklarda farklı solungaçlar bulunsada, solungaçların görevi hep aynıdır. Solungaçların içinde bir perde gibi uzanan solungaç kemerleri bulunur. Bu kemerler kılcıl damarlarla donatılmıştır. Balığın aldığı su, temizlendikten sonra solungaç kemerlerine gelir, erimiş oksijen buradan damarlara geçer. Aynı anda karbondioksit dışarı atılacak olan suya verilir. Suda yaşayan her canlının aldığı her nefes, tüm diğer canlılarda olduğu gibi, onları yoktan var eden Yüce Allah'ın koruması altındadır.

kese, balığın çıkardığı sesi çoğaltabilir, kulağın duyma yeteneğini geliştirebilir. Kulağa bağlanan yüzme kesesi, doktorların kullandıkları stetoskop gibi, mekanik ses yükseltici benzeri bir işlev görür.

Yüzgeçler:

Balıkların ağırlık merkezleri genellikle hava keselerinden geçecek şekilde yaratılmıştır. Hava kesesinin şişirilip boşaltılması esnasında, vücut dengesi bozulursa, yüzgeçlerin çok küçük hareketleriyle, balık yeniden dengesini sağlayabilir veya istediği pozisyonda durabilir.

Yüzgeçler, araları ince zar biçiminde dokularla örülü uzantılardır; bunlar çok ufak kaslar yardımıyla katlanabilir veya uzayabilirler. Bunların her birinin vücut üzerindeki dağılımı, belli bir denge ve kumanda gücü sağlayacak şekilde düzen içindedir.

Balıkların Yüzgeç Tipleri

Yüzgeçler çok ufak kaslar yardımıyla katlanabilir veya uzayabilirler. Kuyruktaki yüzgeç dümen görevi yapar. Dikey yüzgeçler sabit durmak için gereklidir. Sırt ve geri yüzgeçleri balığın dik durmasını ve su içinde istediği yöne gitmesini sağlar. Göğüs ve leğen yüzgeçleri asıl olarak denge için kullanılır. Karın bölgesindeki yüzgeçler balığın kolu bacağı gibidir. Balık bunları kullanarak ileri-geri hareket eder, gerektiğinde fren yapar.

Bu balık türü yüzgeçlerini kullanarak sığ sulardaki kayalara yapışır ve buralara yumurtalarını bırakır.

Siyam balığı gereğinden büyük olan yüzgeçlerini dişiyi etkilemek için kullanır.

Üçayak (tripod) balığı, alttaki yüzgeçlerini ayak gibi kullanarak zeminde hareketsiz kalır ve avını bekler.

Örneğin kuyruktaki yüzgeç dümen görevi yapar ve balığın su içinde yönlenmesini sağlar. Vücudun iki yanındaki sırayla büzülen kas şeritleri sayesinde, kuyruk bir yandan diğer yana, hızla, kırbaç gibi sallanabilir. Böylece balığın gövdesini yalpalatarak, su içinde itici güç oluşturur.

Balığın hızı da kuyruk sallama sıklığı ile doğrudan orantılıdır. Bir balık ne kadar çok kuyruk sallarsa, hızı da o kadar artar. Cambridge Üniversitesi'nden Prof. Richard Bainbridge, 32 cm boyundaki bir balığın uzunca bir süre saatte 13 km hızla hareket edebildiğini tespit etmiştir. ⁴⁹

Dikey yüzgeçler esas olarak sabit durmak için gereklidir. Sırt ve geri yüzgeçleri balığın dik durmasını ve su içinde yön değiştirmesini sağlar. Balık suda durduğu zaman çiftler halindeki göğüs ve leğen yüzgeçleri asıl olarak denge için kullanılır; kimi zaman ileri doğru hızlı hareket için de kullanılabilir. Balık, manevralarını da bu ikili yüzgeçler sayesinde yapabilir. Karın bölgesindeki yüzgeçler, balığın kolu bacağı gibidir; suyun içinde ileri geri hareket etmesini ve sudaki düzeyini tayin etmesini sağlar. Balık bu yüzgeçlerinden birini diğerinin aksi yönünde hareket ettirdiğinde etrafında dönmesi mümkün olur, ayrıca yüzgeçler fren görevi de yapar. Balık bunların her ikisini, bir anda ileri doğru atarak gövdesini hareketsiz hale getirebilir.

Aykuyruk orföz

Palyaço balığı

Balık yüzmek için kuyruğunu salladığında, normal şartlarda balığın ön tarafının, arka kısmın tam tersi yönde ve aynı şiddette savrulması gerekir. Ancak balık böyle sarsıcı bir etkiyle karşılaşmaz; çünkü balıkların vücutlarının ön tarafı bu sert etkiyi ortadan kaldıracak bir denge sistemi ile yaratılmıştır. Ayrıca su, hareket esnasında baş tarafa dikey bir kuvvetle etki eder. Tüm bunlar baş kısmın su içindeki salınımının, kuyruk kısmındakinden daha küçük olmasına neden olur. İki taraf arasındaki bu farklılık, balığın su içinde dengeli biçimde hareketini sağlar.

Balığın ileri doğru hareket hızı, yüzgeçlerin sağ ve sol yanlara gidiş geliş hızı ile de doğrudan bağlantılıdır. Yüzgeçler omurga eksenine yaklaştıklarında hız artar, uzaklaştıklarında da azalır. Bu sayede su altında sakin duran bir balık tehlike anında, aniden müthiş bir hızla harekete geçebilmektedir. Örneğin küçük bir tatlı su balığı durgun haldeyken, 1 saniye için-

*Queen Angelfish
(*Holacanthus ciliaris*)*

Sıncap balığı

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Royal Angel fish

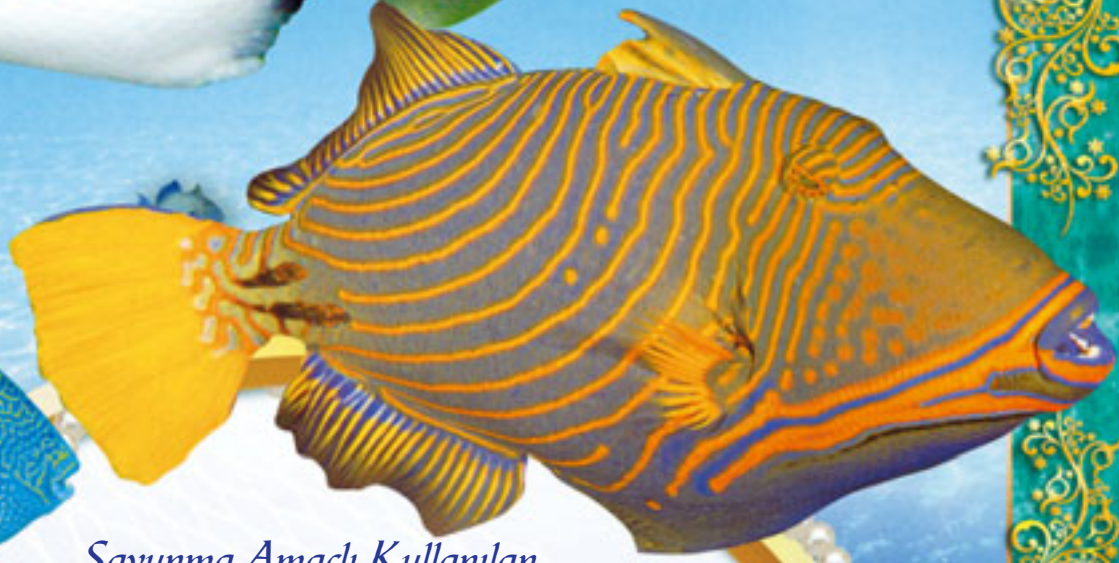
Akrep balığı

de 10 vücut boyu kadar ileri fırlayabilir. 20 cm boyundaki bir balık ise saatte 8 kilometre hızla ulaşabilir.⁵⁰

Darwinistlerin iddiası, insan teknolojisinin bir benzerine bile ulaşamadığı yüzgeçlerdeki yapı ve işlevin sözde tesadüfen meydana geldiği yönündedir. Bu iddiaya göre tesadüfler, istisnasız her balıkta tamamen birbirine simetrik yüzgeçler var edecek, onlara birbirine uygun işlevler yükleyecek ve canlının yaşamı için son derece gerekli olan bu yapıları hatasız ve kusursuz olarak yoktan var edeceklerdir. Tesadüflerin böyle bir gücünün olmadığı ise çok açıktır. Darwinistlerin Allah inancını reddetmek, Yaratılış gerçeğine karşı çıkabilmek için şuursuz ve bilinçsiz tesadüfi olaylara yükledikleri görev, işte onları bu derece küçük düşürmektedir.

Broomtail wrasse

Siyah benekli sweetlips

Savunma Amaçlı Kullanılan Yüzgeçler

Kimi balıklar yüzgeçlerini savunma amaçlı kullanırlar. Örneğin Çotira balıkları (triggerfish), sırt yüzgeçlerini dik bir konumda kenetleyerek, düşmanlarından korunurlar.

Çotira, büyük sırt yüzgecini dikleştirdiğinde, daha küçük olanı da beraberinde yukarı çekilir. Böylece küçük olan yüzgeç büyük olanın dik durmasını sağlar. Balığa, bu tetikleme mekanizmasından dolayı, İngilizce "triggerfish" denilmektedir.

Bir düşman tarafından tehdit edildiklerinde çotiralar, hızla bir yarığa girerler ve karın yüzgeçlerini dik olarak kilitletler. Büyük yüzgeç, küçük yüzgeç çekilmediği sürece aşağı katlanamaz. Bir kere kilitlendi mi, ne kadar zorlanırsa zorlansın bunu oynatmak mümkün olmaz.⁵¹

Bu savunma mekanizması Allah'ın Çotira balıklarında yarattığı bir yaratılış mucizesidir. Tüm varlıkların Yaratıcı'sı ve Sahibi olan Rabbimiz, "her şeyi gözetleyip-koruyan" (Hud Suresi, 57) ve "bir örnek edinmeksizin yaratandır." (Enam Suresi, 101)

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Aslan balığının uzun dikenli yüzgeçleri etkili bir savunma aracıdır. Hint Okyanusu ve Büyük Okyanus'taki mercan kayalıklarında yaşayan bu balık parlak gözsalıcı bir görünüme sahip olmasının yanında oldukça zehirlidir. Üst kısımlardaki iğnelerle temas edildiğinde birkaç gün süren yanma, terleme ve solunum güçlüğü görülebilir. Üzerinde bulunan kırmızı ve beyaz çizgiler avcılar için adeta bir alarmdır. Bu çizgileri gören diğer balıklar aslan balığına yaklaşmazlar.

Yüce Allah'ın yarattığı her canlı ve tüm bu canlılara ait her detay muhteşem birer sanat eseridir. Yeryüzü bu detaylarla donatılmış sayısız iman hakikati barındırır.

Allah her şekli, her sureti, her detayı, her sistemi yoktan var etmeye kadirdir.

Solungaçlar:

Balığın içinde bulunduğu suda az miktarda çözülmüş oksijen vardır. Örneğin yüzeyle yakın sularda bir litre deniz suyunda yaklaşık 5 ml oksijen vardır. İnsanın soluduğu havada ise bu oran, 1 litrede 210 ml oksijendir. Karşılaştıracak olursak, eğer insan bir şekilde suyun altında nefes alabiliyor olsaydı, ciğerlerine yeterli oksijeni alabilmek için dakikada 450 kez nefes alması gerekirdi.⁵² İşte bu önemli fark nedeniyle balık, fizyolojik ihtiyaçlarını karşılayabilmek için, sudaki az miktardaki oksijeni toplayabilecek özel bir sistem kullanır.

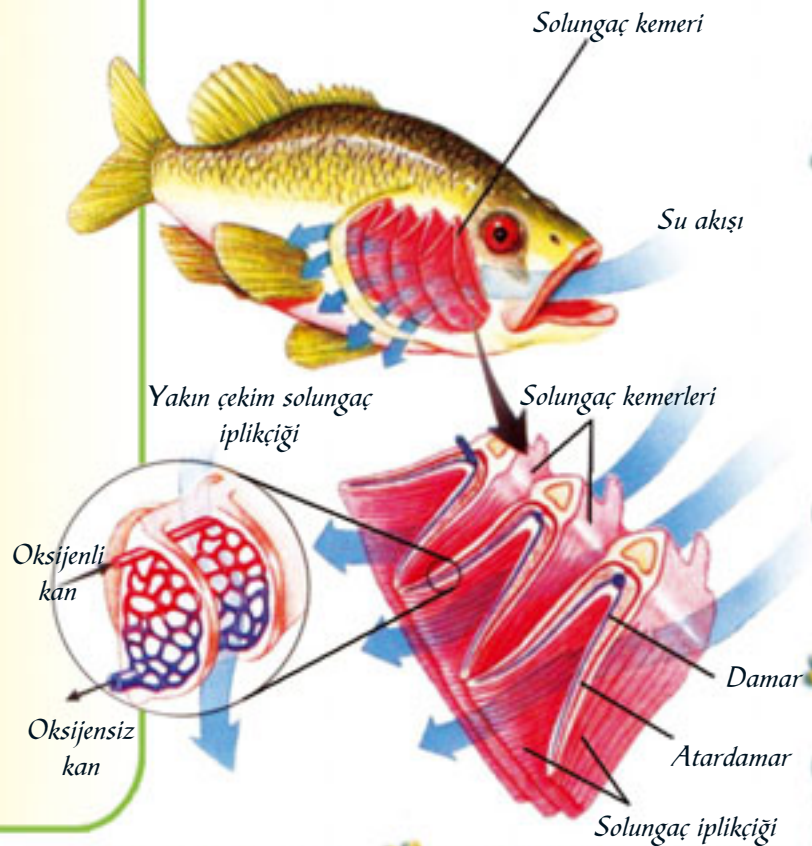
Solungaçlar, binlerce solungaç lifinden oluşur. Her bir solungaç kemerinin içi oyuktur ve ince kan damarlarıyla doludur. Bu damar lifleri ise, daha küçük damarlara ayrılır. Solungaçların bu katmerli yapısı, oksijen taşıyan damar ağının yüzey alanını artırır. Böylece solungaçların yüzey alanı, normal hayvanların on katı fazla olabilmektedir. Balıkların sudan çıkınca boğulmalarının asıl sebebi de, havadaki oksijeni teneffüs edememelerinden çok, solungaç kemerlerinin içe çökerek, oksijen Emilimi için yeterli yüzey alanı kalmamasındandır.

Balıklarda solungaçlar, akciğer görevini üstlenmiştir. Ancak memeli akciğerlerindeki gibi oksijeni doğrudan ciğerlerine almazlar. Bunun yerine solungaçlar, oksijeni süzerek ka-

Balıkların Solungaçları Ne İşe Yarar?

Balıklar, fizyolojik ihtiyaçlarını karşılayabilmek için, sudaki az miktardaki oksijeni toplayabilecek özel bir sistem kullanırlar. Balıklarda solungaçlar akciğer görevini üstlenmiştir. Akciğerlerden farklı olarak solungaçlar, oksijeni sudan süzerek alırlar. Balıklarda yine insanlardan farklı olarak kan tek yöne doğru pompalanmaktadır. Kan kalbe tek bir damar yoluyla gider ve solungaçlara doğru tek yönden dışarı çıkar. Solungaçlar etraftaki damarlarda bulunan kandan oksijeni toplar ve buradan tüm vücuda taşırlar. Kanın, solungaç liflerinin arasından ilerlerken suyun geçtiği yönün tam tersine doğru hareket etmesi son derece önemlidir. Çünkü böylelikle tüm oksijen kana iletilebilmektedir.

Bu örnekte de görüldüğü gibi balıklar, karadan çok farklı olan su ortamında yaşamaya en uygun şekilde var edilmişlerdir.

Balık, ağzından su aldıktan sonra ağzını kapar. Su, solungaç liflerinden vücudun gerisine doğru itilerek, solungaç yarıkları arasından dışarı atılır. Balıkların solungaçları, sudaki oksijeni alabilecek şekilde özel olarak yaratılmıştır.

solungaçlar

na katarlar. Kanın balığın vücudundaki dolaşımı da memelilerdekinden çok farklıdır. Örneğin insanda dört bölmeli kalp bulunurken, balıklarda iki bölmeli kalp mevcuttur. Bunun nedeni balıkların yalnızca tek yönde kan pompalamalarıdır. Kan kalbe tek bir damar yolu ile girer ve solungaçlara doğru tek yönden dışarı çıkar. Solungaçlar damarlardaki kanın etraftaki sudan oksijen toplar ve oksijeni buradan tüm vücuda taşır. Kullanılan oksijen de kalbe geri gider.

Kan solungaç liflerinin arasından geçerken, suyun geçtiği yönün tersinde ilerler. Bu sudaki alınabilecek tüm oksijenin kana iletilmesi için çok önemlidir. Eğer kan su ile aynı yönde ilerleseydi; o zaman kan, sudaki oksijenin ancak yarısını alabilirdi. Kan ve su oksijen içeriği bakımından belli bir dengeye ulaşıncaya kadar, daha fazla oksijen emilimi gerçekleşmeyecekti. Ancak kan ve suyun zıt yönlerde akması sayesinde oksijen emilimi her zaman mükemmel bir düzen içinde gerçekleşir: Suda kandakinden daha fazla oksijen vardır ve sudaki oksijenin %50'sinden fazlası kana karıştıktan sonra da oksijen aktarımı devam eder. Bu sistem sayesinde balık %80-90 daha fazla verimle oksijen elde edebilir.

Balık Derisi:

İnsan suyun içinde belli bir süre kaldıktan sonra, cildi olumsuz etkilenmeye başlar ve suda kalış süresi uzadıkça cildinde oluşan hasar da artar. Oysa balıklar sürekli su içinde olmalarına rağmen, ciltleri hiç zarar görmez. Üst derilerindeki sert parlak tabaka sayesinde, suyun balığın vücuduna girmesi ve cildinin olumsuz etkilenmesi engellenmiş olur.

Balıkların pek çoğunun vücutlarını kaplayan dayanıklı deri, alt ve üst olmak üzere iki tabakadan oluşur. Üst deri içerisinde mukus salgılayan bezler bulunmaktadır. Mukus kaygan ya da yapışkan bir yapıda olup, balığın su içerisindeki hareketi sırasında sürtünmeyi en az seviyeye indirmeye yarar. Bu kayganlık özelliğiyle balık hem daha hızlı hareket eder, hem de balığın düşmanları tarafından yakalanması zorlaşır. Mukusun bir başka özelliği ise balığı hastalık yapan organizmalara karşı korumasıdır.⁵³

Ayrıca balıkların üst derisinde keratin (derinin alt tabakalarındaki yaşlı hücrelerin ölmesi ve yerlerini genç hücrelere terk etmesi sonucu oluşan sert ve dayanıklı madde) benzeri bir tabaka da mevcuttur. Bu tabaka suyun vücuda girmesini engelleyerek, balığın vücudundaki iç basınç ile dış ortam basıncının dengelenmesini sağlar. Eğer bu tabaka olmasaydı, içeri kontrolsüz giren su nedeniyle, balığın vücudundaki basınç dengesi bozulacak ve balık ölecekti. Görüldüğü gibi balıkların sudaki hareketini kolaylaştırıcı birçok sistem vardır ve bunlardan biri olmadan diğeri işe yaramaz ve dolayısıyla sistemin bir parçasındaki eksiklik canlının ölümü ile sonuçlanır.

Mukus sıvısının kaygan, yapışkan ve aynı zamanda mikrop öldürücü niteliklerinin bir arada olması, balık için bir zorunluluktur. Bütün bu şartların dev kimyasal tesislerde değil de, balığın derisinin altındaki birkaç milimetrelik bir tabakada üretilmesi, canlıları tüm ihtiyaçlarını karşılayacak özelliklerle yaratan Rabbimiz'in varlığının delillerinden biridir.

Darwinizm, canlı varlıklardaki her türlü muhteşem yapı karşısında çökmüş durumdadır. Yeryüzündeki bütün balık türleri yukarıda sayılan özelliklerin tamamına eksiksiz olarak sahiptir. Balıklar milyonlarca yıldır hiç değişmeden, hep bu mükemmel özelliklere sahip olmuşlardır. Bunu, milyonlarca yıl öncesinde yaşamış balıkların günümüze gelen kalıntılarında görmek mümkündür. Günümüzde elde edilmiş olan 350 milyondan fazla fosil kalıntısı bize milyonlarca deniz canlısının örneğini vermiştir. Bunların tarihleri yaklaşık 540 milyon yıl önceki Kambriyen Pataması'na kadar ulaşmaktadır. Bu kalıntıların büyük bir bölümü, deniz canlılarının milyonlarca yıl önce de günümüzdekilerle aynı olduklarını, yani hiçbir değişim geçirmemiş olduklarını ortaya koymaktadır. Bu durum bize balıkların evrim geçirmediklerini, mükemmel halleriyle yaratıldıklarını gösterir. Rabbimiz'in üstün güç ve kudreti, Kuran ayetlerinde şöyle bildirmektedir:

... Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 116-117)

Balık Derilerinden Örnekler

Placoid balık derisi
Bu deri yapısındaki köpek balığı

Ganoïd balık derisi
Bu deri yapısındaki mersin balığı

Ctenoid balık derisi
Bu deri yapısındaki bonyfish

Cycloid balık derisi
Bu deri yapısındaki sazan balığı

Denizatları

At kafasına benzeyen bir başı, uzayarak hortum biçimini almış burnu, küçük ağız, birbirinden bağımsız hareket eden gözleri, kemik plakalarla kaplı vücudu, öne kıvrılan kavrayıcı kuyruğu ve yüzgeçleriyle denizatları, diğer balık türlerinden çok farklı bir canlı türü olarak denizlerde yaşamını sürdürmektedir.

Bu mucizevi canlılar kamuflaj özelliğine de sahiptirler. Bukalemundan daha iyi renk değiştirme yetenekleri vardır. Denizatlarının çiftleşme mevsiminde dişi ve erkek bir araya gelir ve özel bir dans yaparlar. Bu karşılıklı dans günlerce sürebilir. Erkek denizatları, karınlarında özel bir yumurta taşıyıcı keseye sahiptirler. Çiftleşme döneminde dişi denizatı yumurtaları dikkatli bir şekilde bu keseye bırakır. Bırakılan yumurta sayısı 1500'ü bulmaktadır. Döllenmenin hemen ardından kesenin içi deniz suyuna benzer bir yapıyla kaplanır ve böylelikle yavrular doğumdan sonra yaşayacakları ortama hazırlanırlar. Bu farklı canlılar, müthiş güzellikteki deniz altı aleminde apayrı bir süs olarak yaratılmışlardır.

Balon balığı

Düşmanlarıyla karşı karşıya olmadıklarında sıradan bir balık gibi görünen balon balıklarının vücutlarının etrafında iri dikenler bulunur. Bu dikenler balık normal haldeyken derisine yapışık bir biçimdedir. Balık düşmanla karşı karşıya geldiğinde ise, düşmanın çene darbelerinden kendini korumak amacıyla vücudunu süratle suyla doldurmaya başlar. Balık şişer ve vücudundaki dikenler de dik hale gelir. Dikenler dik konuma geldiğinde oldukça sivri bir hal alır ve düşmanlarından gelebilecek darbelere karşı bir engel oluştururlar. Balon balıkları, kendilerinden çok daha büyük bir düşman tarafından yutulsa bile, dikenler onların koruyucusudur. Dikenlerden rahatsız olan avcı, balığı yuttuğu gibi ağızdan dışarı çıkarır.

Balon balıklarına has bu sistem, mükemmel bir korunma sağlar. Balık, bu muazzam sistemi nerede en etkili şekilde kullanması gerektiğini çok iyi bilir. Her canlı için farklı korunma mekanizmaları yaratan Yüce Allah bu örnekle eşsiz ve benzersiz yaratma gücünü gözler önüne sermektedir. Tüm varlıklar, Allah'ın eseridir ve her şey O'nun koruması ve bilgisi dahilindedir.

Tuzlu Suyun Balıklar Üzerindeki Etkisi

Karada bulunan bitkiler ve hayvanlar, hayatta kalabilmek için tatlı suya ihtiyaç duyarlar. Deniz canlıları ise tuzlu suda yaşarlar. Ancak tuzlu su onlar için aşılması gereken pek çok problem oluşturur. Denizlerdeki balıkların kanındaki tuz yoğunluğu, çevrelerindeki suyun tuz yoğunluğundan daha azdır. Bu yoğunluk farkı, balıkların dokularının su sızdırmasına (ozmos) sebep olur.

Su kaybını telafi edebilmek için de, bu balıkların sürekli su içmeleri gerekir. Böylece tuzlu su balıkları, vücutlarına fazla su alıp, az miktarda vücutlarından atarak bu ihtiyaçlarını dengelerler.⁵⁴

Tatlı su balıklarında ise durum tersidir. Bu balıkların kan yoğunlukları, içinde yaşadıkları suya göre daha fazladır. Bu nedenle tatlı su balıklarının vücutları sürekli su emer. Dolayısıyla vücutlarının patlamasına engel olmak için, bu balıklar da vücutlarından sürekli olarak bol miktarda su atarlar. Her gün vücuttan atılan su miktarı, yaklaşık olarak kendi ağırlıklarının on katı kadardır.⁵⁵

Yüce Allah yarattığı her canlı çeşidi için, vücutlarında ayrı bir düzen kurmuştur. Bu düzen sayesinde de, canlılar normalde yaşamları için engel teşkil eder gibi görünen koşullarda bile yaşamlarını sürdürebilirler. Çünkü onları var eden, yoktan yaratan Yüce Allah'ın koruması altındadırlar. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışımızda ve türetip yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)

Hız Şampiyonu Ton Balıkları

Ton balığının boyu üç metreyi ve ağırlığı da 390 kilogramı bulur; ancak yine de en süratli ve hareketli balıklardandır.⁵⁶ Kısa süreli ataklarında saatte 90 kilometreye varan hızla yüzebilirler. Sabit yüzme hızları ise saatte yaklaşık 9 ila 18 km arasında değişmektedir.⁵⁷

Ton balıkları sürekli yüzerler, hiç dinlenmezler. Başka hiçbir kemikli balık açık denizde bu kadar geniş çapta yer değiştirmez. Bunun nedeni onları su üstünde tutan gaz kesesinin bulunmamasıdır. Bu nedenle batmamak için sürekli yüzme halindedirler. Yoğun hareket halindeki ton balıkları, bu sebeple çok fazla besine ihtiyaç duyarlar. Günlük olarak vücut ağırlıklarının onda biri kadar besin tüketirler.⁵⁸

Ton balığının aerodinamik vücut yapısı, hız gerektiren ve uzun mesafeli yolculuklara uygun şekilde yaratılmıştır. Ton balığının sürtünmeyi azaltan bedeni, adeta bir çizgi biçimindedir. Vücutları nispeten serttir ve kuyrukları da diğer balıklar gibi esnek değildir. Bu güçlü kuyruklarını yanlara doğru savurarak oldukça hızlı yüzebilirler.⁵⁹

Elbette ki Allah dilemedikçe, bu canlının bu özelliklere sahip olabilmesi, derin denizlerde rahatlıkla yaşamını sürdürebilmesi mümkün değildir. Ton balıklarını suyun içinde sürekli hareket edecek ve süratle yüzebilecek muhteşem özelliklerle yaratan Yüce Rabbimiz Allah'tır. Rabbimiz, bir ayette şöyle bildirmektedir:

Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (Lokman Suresi, 11)

Kutu Balığının Su Direncini En Aza İndiren Şekli, Bilim Adamlarına Model Oluyor

Bir araba firması "Biyonik" isimli projesini geliştirirken, kutu balığının vücut şeklini model aldı. Çünkü yapılan araştırmalarda bu balığın, su içinde hareket ederken suyun direncini en aza indiren bir vücut şekline sahip olduğu anlaşıldı. Genellikle damlaya benzeyen şekillerde direnç en aza indiği için, balığın kutu şeklindeki yapısının uygun olmayacağı düşünülüyordu. Ancak daha detaylı araştırmalar sonucu, kutu balığının bir su damlası ile aerodinamik açıdan aynı uygunlukta olduğu tespit edildi.⁶⁰

* Günümüzdeki birçok arabada sürtünme katsayısı 0.30 iken kutu balığından ilham alınarak hazırlanan arabada bu sayı 0.19'a düşmüştür. Sürtünme katsayısının düşmesi hava direncinin de azalması anlamına gelmektedir. Üzerindeki hava direncinin azalmış olması, arabanın yakıt tüketimini de 100 km'de 4.3 litreye kadar düşürerek son derece ekonomik olmasını sağlamıştır.⁶¹

* Balığın vücut yapısı dikkatle incelendiğinde, derisinin sayısız altıgene benzer kemiksi plakalarla kaplı olduğu görülmüştür. Bu da balığa en düşük ağırlıkta en dayanıklı vücut yapısı özelliğini sağlamaktadır.

* Daha sonra balığın altıgene benzer kemiksi plakalarla kaplı derisi dikkate alınarak yapılan araba taslaklarında, araba kapılarının dış panellerinde %40 daha fazla sağlamlık elde edilmiştir. Bununla beraber arabanın bütün yapısı bu tekniğe dayanılarak üretildiğinde, çarpışma güvenliği hiç azalmamasına karşın araç %30 hafiflemiştir.

Sonuç olarak, kutu balığının özel yapısı esas alınarak kendi büyüklüğünde, Dünya'nın en aerodinamik arabası ortaya çıkarılmıştır. Elbette bu arabanın en önemli avantajı ciddi bir yakıt tasarrufu sağlaması olmuştur.

Kutu balığının otomotiv sektörüne yön veren özellikleri göstermektedir ki, bu canlının vücudundaki üstün yapılar ve bedeninin şekli Allah'ın eşsiz yaratma sanatının bir örneğidir. Yüce Allah, "O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir..." (Haşr Suresi, 24) ayetinde olduğu gibi, yaratılıştaki bu benzersizliği ve mükemmelliği insanlara bildirerek gücünün sonsuzluğunu göstermektedir.

DENİZ ALTINDAKİ
MUHTEŞEM DÜNYA

Anemon Balıkları

Anemon balıkları, anemon bitkilerinin yakıcı kapsülleri arasında yaşayabilen nadir canlılardır. Anemon balıklarının üzerindeki saydam madde bu yakıcı kapsüllerin etkisini durduracak niteliktedir. Bitkiye yaklaşan balık yavaş yavaş gövdesini anemonlara değdirmeye başlar. Birkaç denemeden sonra zehire bağışıklık kazanır ve bitkinin dokunmaçlarının arasına yerleşir. Yeni doğan anemon balıkları da aynı süreçten geçerler. Zehirli anemonların arasında yaşamaya başlayan balık, hayatı boyunca korunaklı bir yaşam alanı kazanmış olur.

DENİZ ALTINDAKİ
MUHTEŞEM DÜNYA

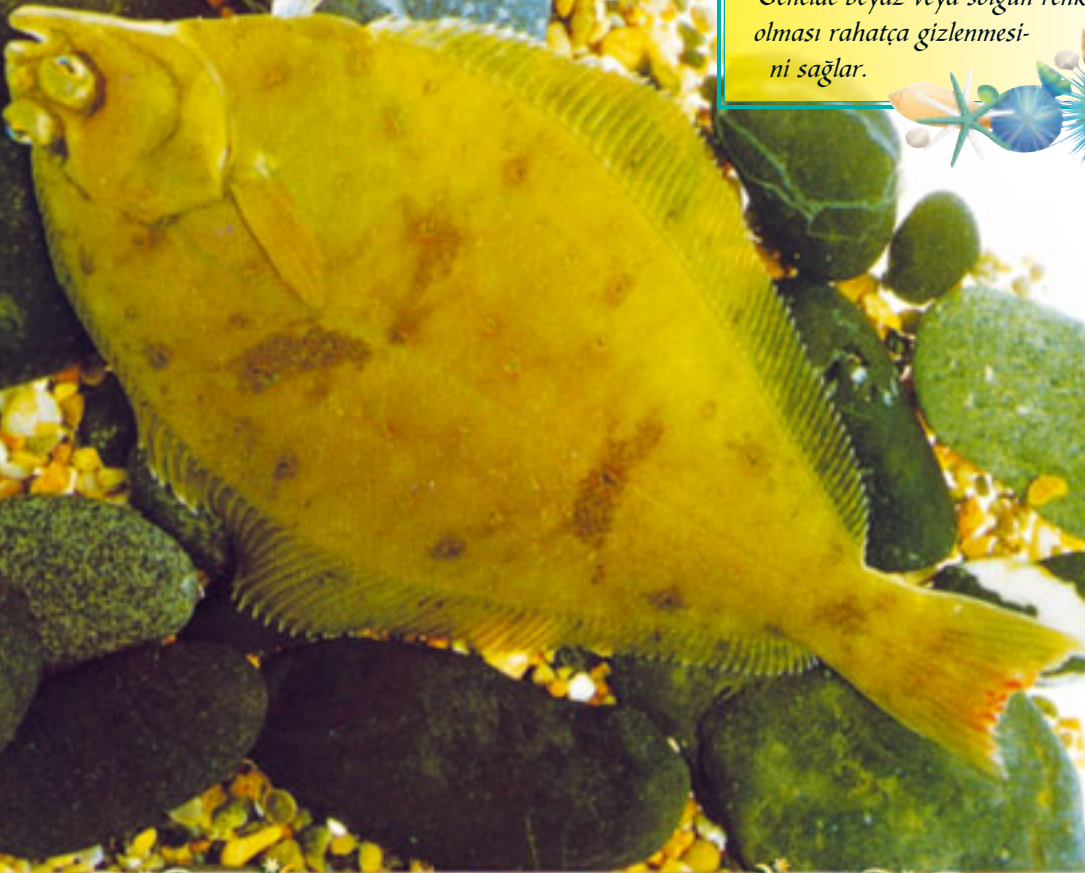
Denizkestaneleri uzun yapışkan dikenleri ile etraftaki çakıl taşlarını, deniz kabuklarını ve yosunları üzerlerine yapıştırarak kamufler olurlar.

Ahtapot tehlikeyle karşılaştığında gözünün yanındaki delikten hızlıca su fişkırtarak düşmanını oyalar ve o arada kollarının yardımıyla kendisini kuma gömer.

Yassı balık, deniz yüzeyinden bakıldığında kamufler olmuş haldedir. Özel bir renk değişimine ihtiyacı yoktur. Genelde beyaz veya solgun renkte olması rahatça gizlenmesini sağlar.

Uzun burunlu şahin balığı yukarıda
görüldüğü gibi kayalıkların rengini
alarak kamuşle olur.

Yassı kaya balıkları tam bir kaya
görünümünde kamuşle oldukları
için düşmanları tarafından fark
edilemezler.

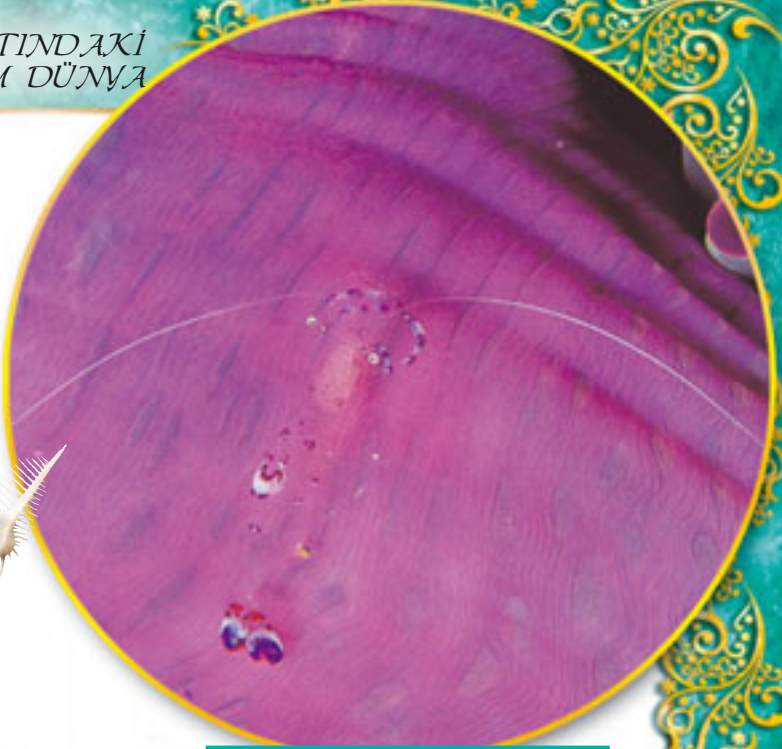
Akrep balıklarının benekli görünümü onları
deniz tabanında neredeyse görünmez kı-
lar. (üstte ve altta)

DENİZ ALTINDAKİ MUHTEŞEM DÜNYA

Kalem biçimindeki, mavi-yeşil renklere sahip deniz iğnesi, deniz otlarının içinde kolaylıkla saklanır. (solda)

Mor anemonların arasındaki şeffaf istiridye neredeyse hiç görünmüyor. Bu üstün kamuflaj istiridyeyi tehlikelere karşı korumaktadır.

Çiftbeneklinin gövdesindeki iki büyük yalancı göz, kimi zaman avcılarını korkutmaya yetmez. Bunun üzerine balık hızlı hareketlerle kumun içine girer ve saniyeler içinde üzerini kapatır. Bu aşamadan sonra balığı kumun içinde tespit etmek adeta imkansızdır. (Alta 1,2,3,4)

1

2

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Herhangi
bir tehlike duru-
munda kuma ya da
mercanlara saklanan
balıklar, avcılardan bu
şekilde korunabilirler.

Mercan yarıklarına
saklanan bir tür

Filefish, dalgalı beyaz çizgi-
lerini kullanarak aynı renk-
teki bir denizkestanesinin
içinde adeta kaybolur.

Yengeçler çeşitli malzemeleri dış kabuklarına yapıştırarak kendilerini düşmanlarından korurlar. Örneğin üstteki yengeç türü bir denizanasını sırtına alarak hem görünüşünü değiştirmekte hem de denizanasının zehirli kollarını kullanarak düşmanlarını caydırmaktadır. Aynı yengeç üstte neredeyse görünmez olmuş şekildedir.

3

4

Okçu Balığının Avlanma Tekniği

Okçu balığı, en şaşırtıcı avlanma taktiğine sahip canlılardanır. Balık su altında yüzeyin hemen yakınında, yukarıdaki yapraklara bir böceğin konmasını bekler. Böceği tam olarak hedeflemesinin ardından ona doğru su fışkırtarak böceğin suya düşmesini sağlar ve afallayan böceği hemen avlar. Bazı okçu balıkları yaprakların üzerindeki böcekleri, zıplayıp havalanarak da yakalayabilirler. Bu avlanma şekli oldukça hassas ayarlamalara dayanır. Öncelikle balığın suyun içinden havada bulunan canlının yerini doğru şekilde belirlemesi gerekir. Çünkü ışık, yoğunluğu farklı ortamlar arasında geçiş yaparken kırılır, açı değiştirir ve yanılmalarına neden olur. Buna suyun içine uzattığımız bir sopanın su içindeki kısmının görüntüsünün kırılmış gibi durmasını örnek verebiliriz.

Okçu balığı ise bu açı sapmasını adeta "hesaplar" ve ona göre nişan alır. Fizikte kırılma indisi olarak bilinen faktör balığın hedefini vurmasını engellemez. Ayrıca balığın ağızındaki suyu püskürtme sistemi de hayranlık uyandırıcıdır. Balık aynı zamanda böceğin su üzerinde nereye düşeceğini de mükemmel şekilde hesaplar. Avların ağırlıkları farklılık gösterdiği için düşme hızları da farklı olur. Bu durum ise balığın vereceği kararı daha da karmaşık hale getirir. Balık ise her av için ayrı hesaplar yapar ve avını başarıyla yakalar.

Bu üstün avlanma tekniği, balık için yaratılmış özel bir sistemdir. Yüce Rabbimiz'in bu balık türü için var ettiği muhteşem bir sanattır.

Kendi rızkını taşıyamayan nice canlı vardır ki onu ve sizi Allah rızıklandırır. O, İstikendır, bilendir. (Ankebut Suresi, 60)

Ringa benzeri plankton yiyen balıklar genelde sürü halinde hareket ederler. Bir balık sürüsü saldırıya uğradığında hemen tepki vererek biraraya toplanır ve balıklar süratle girdap yaparak büyük bir top gibi dönmeye başlarlar. Yüzlerce hatta kimi zaman binlerce balığın aynı anda tek vücut gibi dönmesi yırtıcıları şaşirtır ve küçük balıkların yakalanma ihtimalini de azaltır. Köpek balığı gibi yırtıcılar ancak bu büyük balık topundan ayrılan tek tük balıkları yakalayabilirler.

Yunuslar, başlarında bulunan "melon" (kavun) adındaki özel bir organdan, sıklığı saniyede 200 bin titreşime ulaşan ses dalgaları yollar. Canlı, kafasını hareket ettirerek dalgaları istediği tarafa doğru yönlendirebilir. Bu sonar sistemi o kadar hassastır ki yunuslar kumun altına gizlenen bir balığı bile kolaylıkla bulabilirler.

Yunuslar kendilerinden 3 km ötedeki iki ayrı metal parayı birbirinden ayırt edebilirler. Bunun sebebi sahip oldukları sonar sistemidir. Sonar sistemi vesilesiyle yunuslar, karanlık sularda bile cisimlerin şeklini, büyüklüğünü, hızını ve diğer detaylarını algılayabilirler. Yunusların yaptıkları iş ses dalgaları yaymaktır. Sonar dalgası bir engelle karşılaştığı zaman yansıyarak yunusa geri döner ve yunus o nesne hakkında bilgi sahibi olur. Böylesine bir algı sistemini yoktan var etmek, tüm alemleri "Ol" emri ile yaratmış olan Yüce Allah için elbette ki çok kolaydır.

kavun isimli
organ

Yaşayan en büyük canlı olan balinalar tıpkı yunuslar gibi sahip oldukları sonar sistemini mükemmel şekilde kullanırlar. İnsan kulağının duyabildiğinin 10 misli yüksek frekanslı sesleri duyabilir, gerektiğinde kendileri de etrafa ses dalgaları gönderip av ve tehlike tespitinde bulunabilirler. İnsanların anlamaya ve taklit etmeye çalıştıkları bu muhteşem sistem, balinalarda yüzbinlerce yıldır varlığını korumaktadır.

Beluga balinalarının başlarının üstünde bulunan kavun isimli organ (üstte) yumuşaktır ve farklı yoğunluklarda yağlar içerir. Bunun ses dalgalarını şekillendirmeye ve yönlendirmeye yaradığı düşünülmektedir.

DENİZ ALTINDAKİ MUHTEŞEM DÜNYA

Soğuk su akıntılarında ve göllerde yaşayan alabalık, yumurtalarını uygun bir deliğin içine yerleştirir. Bunu yapabilmek için yumurtalarını yerleştireceği bölgeye bir çukur kazar. Erkek alabalık ise bu sırada yakınlarda bir yerde avcılara karşı nöbet beklemektedir.

Bazı türlerde yumurtaları muhafaza etmek için en uygun yer, balıkların kendi ağızlarıdır. Yumurtaların balığın ağızında muhafaza edildiği evre kuluçka evresidir. Yanda görülen çene balıkları, kuluçka dönemindeyken hiçbir şey yemezler. Yavruların yumurtadan çıkışına kadar geçen süre dişi için oldukça zorlu bir dönemdir. Fakat ağızda kuluçka yapan türler bu üstün fedakarlığı mutlaka en mükemmel şekilde yerine getirirler. Onlara böylesine güçlü bir fedakarlık ve koruma duygusunu veren kuşkusuz ki alemlerin hakimi olan Yüce Rabbimiz Allah'tır.

Kıyıya yakın yaşayan iğne balıklarında yumurtaların taşıyıcısı erkektir. Erkek balık yumurtaları düzgün bir şekilde vücudunun üzerine dizer ve yavrular yumurtadan çıkıncaya onları korumaya alır.

Köpek balıklarının bazı türlerinde döllenmiş yumurtalar bir süreliğine annenin bedeninde bulunan bir kesede saklanır. Dişi köpek balığı bir süre sonra bu yumurtaları küçük keselere yerleştirerek su yosunlarının arasına bırakır. Kesenin içindeki embriyolar burada oldukça korunaklıdır. Yavrular gelişip 10 cm'ye ulaştıklarında oldukça sağlıklı bir şekilde keselerden çıkar ve okyanus akıntılarında yerlerini alırlar.

Sarı balık (bullhead) kalyaklarda bulunan boşluklara yumurtalarını bırakır. Oyuklar, yumurtalar için oldukça korunaklı yerlerdir. 1 ay boyunca erkek balık yumurtaları korur ve onları sürekli havalandırır. Canlının, yumurtaların korunacağı yeri kendi aklı, becerisi veya tecrübesi ile tespit edemeyeceği açıktır. Korunma yöntemlerini canlılara ilham eden, Yaratıcımız olan Allah'tır.

Nehirlerin çakıllı tabanlarına bırakılan somon yumurtaları bir süre sonra renk değiştirmeye başlar. Bu, yakındaki göle doğru ilk yolculuğun başlaması demektir. Burada en az bir yıl kalan yavrular daha sonra denize doğru yönelirler.

Bir somon balığının hayat döngüsü

Yumurtalarını bırakmak üzere doğduğu tatlı su nehrine uzun ve zorlu bir yolculuk yapan dişi somon balığı, kuyruğu ile açtığı 45 cm derinliğindeki deliğe yumurtalarını bırakır. Yumurtaların bol oksijen alması için hızlı akan ve akıntısı çok olan suları tercih eder. Bir seferde 8.000 yumurta bırakan dişi somonların ardından gelen erkek somonlar bu yumurtaların üzerlerine "milt" denen bir sıvı bırakarak onları döller ve dişi somon bunların üstünü kumla kaplayarak korumaya alır. Somonların yumurtalarını bırakmak için şelalelere ve hatta akıntıya karşı gerçekleştirdikleri uzun yolculuk ise gerçek anlamda mucizedir. Somonlar, Allah'ın rahmeti ile bu olağanüstü beceriye sahiptirler.

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında
taptığınız ortaklarınızı
gördünüz mü? Bana haber verin;
yerden neyi yaratmışlardır?...
(Fâtır Suresi, 40)

Bölüm: 5

*Deniz Altının
Usta Dalgıçları*

Denizin derinliklerine inmek için kullanılan teknoloji günümüzde yalnızca denizaltılarla sınırlıdır. İleri teknolojiler kullanılarak, çok sayıda uzman mühendis ve bilim adamının çalışmasıyla ortaya çıkan modern denizaltılar, bu derinliklerde yaşayan deniz canlılarının özellikleri ile kıyaslandığında son derece sıradan ve ilkel kalmaktadır. Derin denizlerde yaşayan canlılar, insan ürünü hiçbir teknoloji ile kıyas olmayacak üstünlükte bir manevra kabiliyeti sergiler ve yüksek basınçtan etkilenmeden derin sularda rahatça yaşamlarını sürdürebilirler. Üstelik denizaltılarını basınca dayanıklı kılmak için kullanılan ağır metallere derin deniz canlılarında ihtiyaç yoktur. Bu canlılar yüksek basınç altında hiç zarar görmeden, tüm yaşamsal işlevlerini mükemmel bir şekilde yerine getirebilecek üstün bir donanıma sahiptirler. Deniz yüzeyinden düşen bir cismin zemine ulaşması için iki gün geçmesi gereken 6.000 metreye varan derinliklerde bile,⁶² Yüce Rabbimiz'in izniyle ihtişamlı bir yaşam vardır. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

... Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (Enam Suresi, 59)

Okyanus derinlikleri, tamamen farklı bir ortamdır. Denizlerde yaşamını sürdüren pek çok balık, okyanus derinliklerine inemez, bu ortamın şartlarında yaşamını sürdüremez. Çünkü bu devasa derinlikler, zorlu şartları da beraberinde getirir. Yüksek basınç altında, soğuk ve zifiri karanlık sularda bir canlının yaşamını devam ettirebilmesi, ancak doğuştan bu şartlara uygun özelliklere sahip olması ile mümkün olabilir. Dalış yapan ya da derinlerde yaşayan canlıların vücutlarında önemli anatomik farklar bulunur ve bunların her biri hayati önem taşır. Örneğin bu canlılar, vücutlarındaki oksijeni diğer deniz canlılarına göre daha verimli kullanırlar. Derinlerdeki ciddi ısı kaybına karşı koruma mekanizmaları bulunur. Basınca dayanıklı akciğerlere ve hızlı yüzebilecekleri hidrodinamik vücut yapılarına sahiptirler. Üstelik bu özelliklerden sadece biri olmadığı takdirde bu canlıların derinlere dalış yapmaları ya da deniz diplerinde yaşamaları mümkün olmaz.

Kimi hayvanlar için derinlere dalmak yaşamak için gereken bir zorunluluktur. Balinalar, su samurları, foklar, denizaslanları gibi bir kısım canlıların, besinlerini elde etmek için, biyolojik açıdan çok zengin olan derinlere dalmaları gerekir. Bu hayvanların ortak özellikleri, yüksek basınca dayanıklı olmaları ve su altında çok uzun süre kalabilmeleridir. Ayrıca bütün dalıcı hayvanların vücut şekillerinin sudaki engelleyici güçlere karşı en uygun yapılarda olmaları gerekir. Nitekim söz konusu canlıların hepsi, şaşırtıcı şekilde "hidrodinamik" olarak bilinen bu ilmin kanunlarına mükemmel şekilde uyumludurlar. Sürtünmeyi minimuma indiren tüylerinden, kulak ve burun yapılarına, kanlarının biyokimyasal özelliklerinden, esnek kemiklerine kadar her türlü detay önceden kendileri için bedenlerinde hazır edilmiştir. Bu canlıları doğdukları andan itibaren hidrodinamik yapıları ile birlikte yaratan Yüce Rabbimiz'dir ve onlar Allah'ın yaratmasıyla doğuştan usta dalgıçlardır.

Deniz Altında Yüksek Basıncın Etkisi

Biz farkında olmayız, ancak etrafımızı saran hava, cildimizin her cm²'sinde her an 1 kg ağırlığa sebep olur. İnsanın ve diğer tüm canlıların vücudu, bu atmosfer basıncına uygun olarak yaratılmıştır. Okyanuslar ise havadan daha ağır bir maddeden oluşur: Sudan. Kara ile kıyaslandığında basıncı çok daha yüksek olan bu ortamda derinlere doğru inildikçe, her 10 metrede bir, basınç bir kat daha artar. Bu basınç, canlının üstünde duran suyun ağırlığıdır.

Okyanusun çok derin kısımlarındaki hayvanlar, 1.000 atmosferin üzerindeki basınçta dahi yaşayabilirler. Bu canlıların okyanusların derinliklerinde yaşamlarını sürdürebilmeleri, vücutlarının yüksek basınca uygun olarak yaratılması vesilesiyledir. Örneğin bir kara canlısının derinlerde yaşamasını istesek, ciğerlerinin, kalbinin, damarlarının, böbreklerinin, derisinin, kısacası her organının mevcut halinden tamamen farklı olması gerekir. Her türlü tedbiri alabilecek akla sahip olan insan dahi, böyle bir ortamda bulunabilmek için özel gaz karışımları ile çalışan su altı solunum aletlerine, dayanıksız cildini koruyacak özel kıyafetlere, özel haberleşme aygıtlarına, görüşünü sağlayacak gözlük ve aydınlatmalara ve daha pek çok teknolojik desteğe ihtiyaç duyar. Tüm bu teknik desteğe rağmen insanın suyun altında kalabilme süresi son derece kısıtlıdır.

Bilindiği gibi evrim, tamamen tesadüfleri sahte ilah edinmiş sapkın bir inanç sistemidir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu mantıkla Darwinistler, derin deniz canlılarının da tesadüf eseri olduklarını, taklidi dahi yapılamayan muhteşem dalış teçhizatlarını tesadüfler sonucunda zaman içerisinde edindiklerini iddia ederler.

Bu mantık dışı iddiaya göre tesadüfler, fizik, kimya kanunlarını biliyormuş gibi, canlılara tam ihtiyaç duyacakları şekilde, suya, soğuğa ve yüksek basınca dayanıklı vücut yapıları kazandırmıştır. Bu onlar açısından öylesine utanç verici bir iddiadır ki, kimi zaman Darwinistler doğrudan tesadüf kelimesini kullanmaktan çekinirler. Çünkü iddialarının mantıksızlığının kendileri de bilincindedirler.

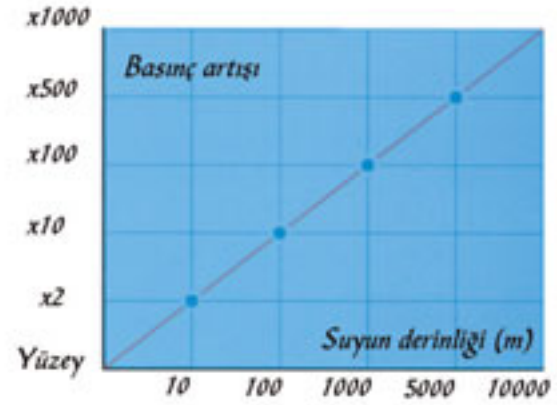
Darwinistler de çok iyi bilirler ki, kör tesadüfler yalnızca rastgele, sıradan, kontrolsüz, başıboş olaylardır. Elbette ki bu bilim dışı iddiaların itibar edilecek bir yönü yoktur. Ancak evrim savunucuları yaşadıkları mantık çöküntüsünden dolayı bu hayal dünyasını gerçekmiş gibi sunmaya çalışırlar. Bir evrimci kaynaktaki mantık dışı ifadeler bu durumun örneklerinden sadece biridir:

Acaba insanoğlu bazı memelilerin binlerce yıl önce fokları, balinaları, yunusları oluşturmak için yaptığı gibi denize mi dönüyor? Çok büyük mutasyonların olmadığı durumumuzu kabul edersek, aslında bu pek mümkün görünmemektedir. Yapımız, uzantılarımız, ciğerlerimiz, kalbimiz, damarlarımız, böbreklerimiz, derimiz ve kanımız, kısacası her organımız soğuktan ölmeden, derimizi kaybetmeden, çok sık nefes almak zorunda kalmadan uzun süreler suda yaşayabilmek için ciddi değişimler geçirmelidirler. ...insan ırkının denizde yaşayabileceğine dair hiçbir evrimsel gelişme görülmemektedir.⁶³

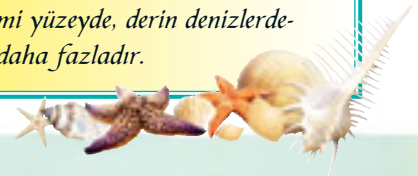
Yukarıdaki bilim dışı senaryoda, kimi kara canlılarının, mutasyon gibi DNA'yı tahrip eden zararlı etkilerle dalışa uyumlu hale geldikleri ve bu tür mutasyonlarla in-

sanların da dalışa uygun özellikler kazanabilmelerinin mümkün olabileceği iddia edilmektedir. Hatta bu çarpık mantığa göre insanların nefes tutarak, dalma çabaları göstererek, ihtiyaçları doğrultusunda bedenlerine yeni özellikler kazandırmalarının da ihtimal dahilinde olduğu izlenimi verilmeye çalışılmaktadır. Elbette ki bunlar gerçekleşmesi mümkün olmayan senaryolardan ibarettir hatta bu senaryoyu yazan evrimci de, iddiasının ne kadar mantık dışı olduğunun bilincindedir.

Bu tür beklentiler elbette ki bilim dışıdır, hayalidir. Çünkü bir anne veya baba Guinness rekorlar kitabına girecek kadar uzun süre nefes tutmayı başarmış olsa bile, onların çocukları bu kabiliyete sahip olamayacaktır. O da birey olarak sıfırdan başlayarak yeni egzersizler yapıp, anne ve babasının rekorunu elde etmeye çalışmak zorundadır. Bir başka ifadeyle, insan nesli kendini ne kadar zorlarsa zorlasın, yaptığı hiçbir çaba yumurta ya da sperm hücresinin gen dizilimine etki etmeyeceği için kalıcı bir değişim

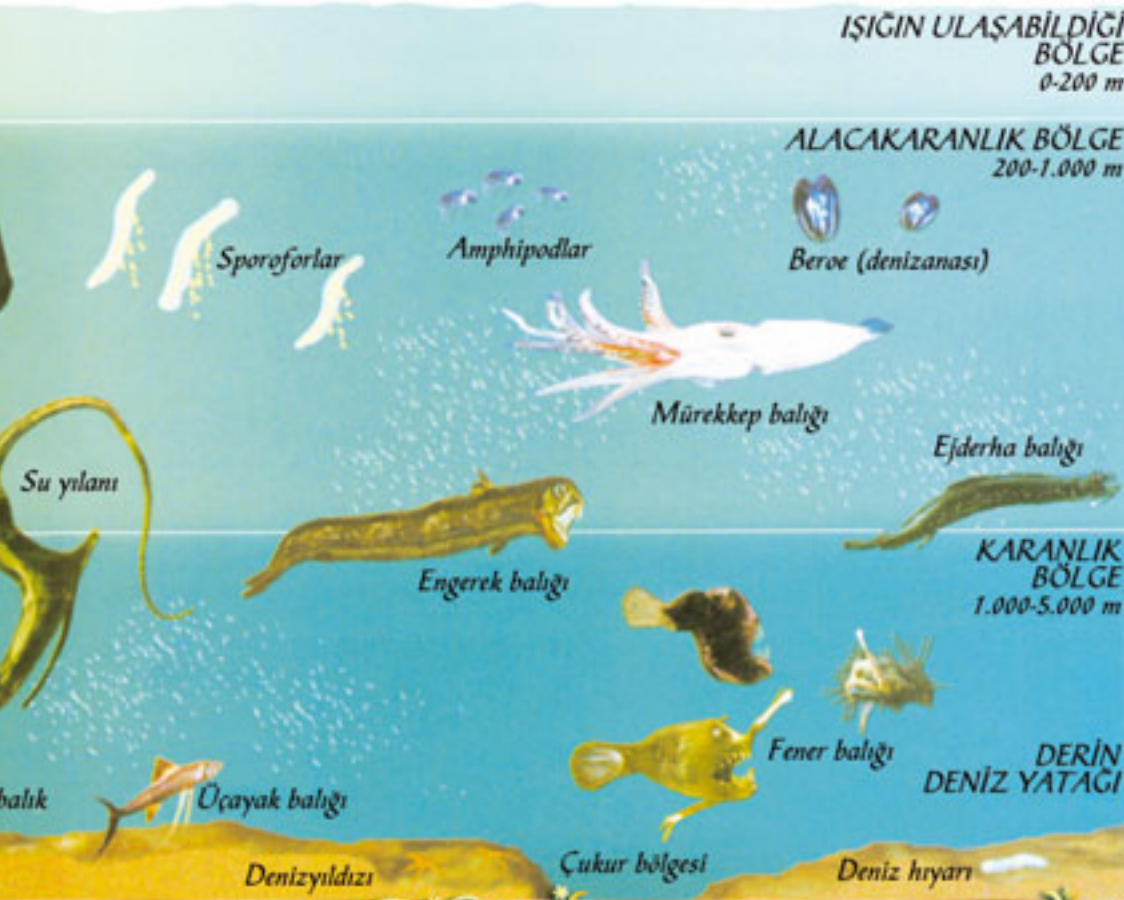
Basınç değişimi yüzeyde, derin denizlerden daha fazladır.

oluşturmaz. Tesadüfi mutasyonların etkisi ise, önceki bölümlerde açıkladığımız gibi, Çernobil patlamasındaki bozuk bedenler, sakatlıklar ve ölümdür. Dolayısıyla cehaletin ürünü olan bu hayallerle evrim teorisini ayakta tutmaya çalışmak Darwinistleri yalnızca komik duruma düşürmektedir.

Burada üzerinde durulması gereken ikinci önemli konu, bir insanın Guinness rekorlar kitabına girecek kadar suyun altında nefes tutma becerisinin olmasının dahi, ona asla deniz canlılarının özelliklerini kazandırmayacağıdır. Bu kişi, yaptığı egzersizler sonucunda akciğerini güçlendirmiştir, o kadar. Bedeninde, deniz canlılarına ait yapıların, organların veya dokuların oluşması **imkansızdır**. Çünkü insan, insana ait genlerle yaratılmıştır, balık ise balık olarak var edilmiştir. Tarihin hiçbir döneminde bu gerçek değişmemiştir. Canlılığın en eski dönemi olan 450 milyon yıl önce deniz canlıları nasıl bu özelliklerle yoktan yaratılmışlarsa, bugün de aynı yaratılış hüküm sürmektedir.

Darwinistler bu hikayeleri anlatmanın yanlışlığını bile bile bunları profesyonel literatürde tutmaya çalışmakta, bu saçmalıkları topluma bilimsel gerçekler gibi sunmakta bir sakınca görmemektedirler. Bu, inandıkları batıl Darwinizm ideolojisinin bir gereğidir. Harvard Üniversitesi'nde jeoloji ve zooloji profesörü olan Stephen J. Gould, bu durumu bir sözünde şöyle açıklamaktadır:

Alacakaranlık bölgede yaşayan canlılar genellikle saydamdırlar veya ışığı yansıtır. Bu durum avcılara karşı korunma sağlar. Bu canlıların genellikle görüşleri keskindir. Böylelikle avlarını rahatlıkla bulur ve tehlikelerden korunabilirler. Karanlık bölgede yaşayan canlılar ise genellikle siyah veya koyu kırmızıdırlar. Görüşleri zayıftır. Pek çoğu avcılardan korunmak için kendi ışığını üretir. Her bir canlı yaşadığı ortama uygun özelliklerle birlikte yaratılmıştır. Bu canlıları da onların yaşadıkları ortamı da yaratan Yüce Allah'tır.

Evrimsel biyolojisi, anatomi ve ekolojiyi kayıtlandıran ve sonra hangi kemiğin neden o şekilde görüldüğü ya da bu canlının neden orada yaşadığıyla ilgili tarihsel veya adaptasyonla ilgili açıklamalar üretmeye çalışan, spekülasyonlu bir argüman şeklinde ciddi derecede engellenmiştir. Bilim adamları bu masalların hikaye olduğunu bilirler; maalesef, bunlar profesyonel literatürde fazlasıyla ciddi ve gerçekse alınır. Daha sonra bunlar [bilimsel] 'gerçekler' haline dönüşür, popüler literatüre girerler. ⁶⁴

Stephen J. Gould, bu hikayelerin hiçbir şeyin kanıtı olmadığını, sadece spekülasyona dayandığını ise şöyle ifade etmektedir:

Evrimsel doğa tarihinin 'işte-öylesine hikayeler' geleneğindeki bu masallar, hiçbir şeyin kanıtı değildirler. Ancak bunların oluşturduğu ağırlık ve benzer birçok durum benim kademeli gelişim fikrine (gradualizm) olan inancımı uzun bir süre önce öldürdü. Daha yaratıcı zihinler bunları hala savunabilirler, ancak sadece yüzeysel spekülasyonlarla kurtarılmış kavramlar bana fazla bir şey ifade etmiyor. ⁶⁵

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı gibi, canlılar evrimleştikleri için buldukları ortama uyum sağlamazlar; ortama uyum sağlayacak özelliklerle yaratıldıkları için yaşamlarını sürdürebilirler. Hiç kimse, teknoloji ürünü bir deniz taşıtının, deniz üzerinde veya içinde yüzecek özellikleri sonradan kazandığını iddia etmez. Çünkü söz konusu araç yüzecek özelliklerle -fizik kanunlarına uygun olarak- üretildiği için su üzerinde yüzer. Canlılar ise verilen bu örnekten kuşkusuz ki çok daha fazla kompleksler. Dolayısıyla, bu kompleks sistemler hakkında tesadüf iddiası ile ortaya çıkmak, baştan çok büyük bir yanılgıdır.

Elbette Darwinistlerin bu gülünç izahları, özellikle içinde bulunduğumuz yüzyılda onlara bekledikleri sonuçları getirmemektedir. Allah'ın üstün sanatı ve ilmi, tüm evreni sa-

rıp kuşatmıştır. Canlıların ihtişamlı özellikleriyle yoktan yaratıldıkları, artık bilimsel delillerle de ortaya konmuştur.

Darwinistler istemese de, tüm varlıkların tek Yaratıcısı'nın Allah olduğu gerçeği artık pek çok insan tarafından çok daha iyi kavranmaktadır. Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Her şeyin Yaratıcısı'dır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 101-103)

Evrimsel Stephen J. Gould

Oksijensiz Solunum

Dalış yapan canlıların en önemli özelliklerinden biri de, bu canlıların vücutlarındaki oksijen tutabilme kapasitesidir. Canlılarda oksijen tutma ve taşıma görevine sahip iki protein vardır: Hemoglobin ve miyoglobin. Birbirlerine çok benzeyen yapılarına rağmen, bu moleküllerin kullanım alanları farklıdır. Hemoglobin kırmızı kan hücrelerinin içinde bulunur ve akciğerlerdeki oksijeni alıp, kan hücrelerinin yardımıyla tüm dokulara taşır. Miyoglobin ise kaslarda bulunur ve gelen oksijeni kasa taşıyıp depolamakla görevlidir.

Bütün dalıcı canlılar için miyoglobin proteininin yoğunluğu ve dağılımı çok önemlidir. Derin dalıcılardaki miyoglobin miktarı karada yaşayan hayvanlara göre yaklaşık on kat daha fazladır. Diğer bir ifadeyle, bu canlılar kaslarında, karadakilerden on kat daha fazla oksijen depolayabilirler.

Oksijen, hücrelerde besin maddelerinin parçalanıp enerjiye dönüştürülmesi için gereklidir. Dolayısıyla vücuttaki bütün hücrelere, enerji ihtiyaçlarını karşılamak üzere oksijen taşınır. Oksijenin olmadığı durumlarda ise, enerji tüketimi azaltılır ve oksijensiz solunum yapılır. Oksijensiz solunumda, kaslarda ve diğer dokularda depolanmış olan oksijen kullanılır. Dalgıç hayvanların vücutlarında da tam bu ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde bir sistem vardır. Daha fazla oksijen tutma özeliğine sahip miyoglobin proteini, vücutlarında hemoglobine göre yüksek oranda bulunur. İnsanlar ve diğer birçok canlı, vücutlarındaki

miyoglobin miktarı az olduğu, dolayısıyla dokularında oksijen depolayamadıkları için, bir defada aldıkları nefesle su altında çok fazla kalmaya dayanamazlar.

Elbette ki derinlerde yaşayan canlılar sudan gelen kuvvetlere karşı vücutlarında uygun sistemler geliştirmeyi kendi kendilerine veya tesadüfen başaramazlar. Kanlarındaki miyoglobin miktarını, bir karar alıp kendi kendilerine artıramazlar. Oksijen solumanın mümkün olmadığı ortamlarda, kullanılmak üzere kaslarında oksijen depolamayı akledip bunu sağlayacak sistem oluşturamazlar. Bunları hiç kimse, şuur ve bilinç sahibi insan bile gerçekleştiremez. Tüm bunları yaratan, tüm canlılara birbirinden farklı ve birbirinden olağanüstülükte özellikler bahşeden, tüm alemlerin Rabbi ve Yaratıcısı olan Yüce Allah'tır. Tüm canlılardaki her detay belirli amaçlara yönelik olarak, hikmetle yaratılmıştır. Amacın, düzenin olduğu bir yerde de tesadüflerin etkisinden bahsetmek akıl dışıdır. Her şeyi yoktan var eden Yüce Rabbimiz, denizin derinliklerinde yaşayan canlılarda da, sanatını ve üstün ilmini tüm ihtişamıyla sergilemektedir. Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyurur:

De ki: "Rabbim'in sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) daha getirsek, Rabbim'in sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (Kehf Suresi, 109)

Şimdi bu özel yaratılışın detaylarını, birkaç canlı üzerinden inceleyelim:

Denizdeki erimiş oksijeni kullanamayan insanlar, derinlere dalmak için birbirinden farklı cihazlara ihtiyaç duyarlar. Bu teknolojik sistemler bile, etkili ve verimli dalışlar için yeterli değildir. Oysa denizin derinliklerine dabilen bir canlınn kanındaki hemoglobin ve miyoglobin düzeyi oksijensiz solunuma uygun olarak yaratılmıştır. Bu canlıların derinlere dalmak için teknik ekipmanlara, can kurtarma sistemlerine, üstün bilgisayar teknolojisine ihtiyaçları yoktur. Yüce Allah için bir canlıyı derinliklere uygun olarak yaratmak kuşkusuz ki çok kolaydır.

Derin Dalış Şampiyonu Balinalar

Çoğu canlının su altında kalmasını sınırlayan en temel faktör, beyin, kalp ve duyuvar gibi hayati organların oksijene olan ihtiyacıdır. Balinalar ise yaratılışlarındaki özel sistemlerle, bu engelin üstesinden en mükemmel şekilde gelirler.

Balinalar birkaç sebepten dolayı dalma şampiyonu olarak tanınırlar: Solunum organlarını, kalp enerjilerini ve kalp atışlarını yavaşlatabilmeleri; oksijen depolama kapasitelerini artırabilmeleri; oksijen akışını en çok ihtiyaç duyulan alana yöneltebilmeleri.

Memeli canlılar sürekli olarak nefes alıp vermek zorundadırlar ve bu nedenle de su onlar için pek uygun bir ortam değildir. Ancak bir deniz memelisi olan balinada, karada yaşayan pek çok hayvana oranla çok daha verimli bir nefes alma sistemiyle bu sorun çözülmüştür. İnsanlar soludukları havanın yalnızca %10-20'sini kullanırken, sperm balinaları %80-90'ını kullanırlar. Nefes almaları insanlardan sekiz kat daha güçlüdür. Bu sayede oldukça uzun aralıklarda nefes alma ihtiyacı duyarlar. Balinalardaki bu üstün donanımın tesadüflerle ya da zaman içinde kendi kendine gerçekleşmesi elbette ki mümkün değildir.

BALİNALARIN MUHTEŞEM DALIŞI

İsmerpeçet balinası dalma şampiyonudur. Yetişkin erkekler yemek aramak için 3 km derinliğe kadar dalabilir, deniz altında bir saat kadar kalabilirler. Her dalış öncesinde ismerpeçet balinası bütün vücudunu oksijen ile doldurur. Dalış öncesinde yaklaşık 10 dakika boyunca yüzeyde kalır ve kanına yeterince oksijen alabilmek için yaklaşık 70 kez nefes alıp verir. Dalış hızı muhteşemdir, her saniye 3 metre kadar aşağı inebilir. Yüce Rabbimiz karada, havada veya denizin derinliklerinde yaşayan her bir canlıyı her an gören, onların ihtiyaçlarını her an var eden, onları sürekli olarak gözetip koruyandır. Canlılardaki muhteşem sistemleri tesadüflere bağlayan Darwinizm bu yüzyılın en büyük utançlarından biri haline gelmiştir.

Yüksek Oksijen Depolama Kapasitesi

Derine dalan balinaların çok büyük ciğerlere sahip olduğu düşünülebilir ancak durum tam tersidir. Vücutları ile kıyaslandığında balinalar oldukça küçük ciğerlere sahiptirler. İnsanların ciğer hacmi, vücutlarının %1.76'sı, fillerin %2.55'i iken, sperm balinalarının %0.91, mavi balinaların %0.73, kuzey balinalarının ise %0.65'dir.⁶⁶

İnsanlar denize daldığında oksijenin %34'ü ciğerlerinden, %41'i kanlarından, %25'i kaslarından ve dokularından gelir. Balinalar için durum çok farklıdır. Sperm balinalarında oksijenin %9'u ciğerlerinden, %41'i kanlarından ve %50'si kas ve dokularından gelir.⁶⁷ Bu yüzden su altında ciğerleri küçük bir rol oynar. Ancak balinaların kanı ve kasları yüksek yoğunlukta oksijen depolayabilir. Kırmızı kan hücreleri insanlardakinden daha büyüktür ve çok daha yoğundur. Balinaların kanında insanların kanından %50 daha fazla seviyede hemoglobin vardır. Bu yüzden daha fazla oksijen taşıyabilirler. Balinaların kaslarındaki oksijen taşıyıcı miyoglobin proteini de çok daha fazladır.

Bunlara ek olarak balinalar, oksijen yetersizliği ile oluşan kas dokularındaki laktik asit ve karbondioksitin verdiği acıdan ve halsizlikten etkilenmezler. 1.000 metre derinliğe indiklerinde bile, insanların çok düşük derinliklerde nefessiz kalmaktan dolayı yaşayabilecekleri vücut reaksiyonları balinalarda oluşmaz. Memelilerde beyin solunum sistemini kontrol eden bölümü, kandaki karbondioksit miktarı ile doğrudan bağlantılıdır. Ancak balinalarda beyin bu bölümü karbondioksite çok az duyarlıdır; bu da balinalara ayrı bir dayanıklılık kazandırır.

Balinalar su yüzeyinde on dakika boyunca derin nefes alarak, tüm oksijen depolarını doldururlar. Su altında kaldıkları her dakika için, bir nefes almaları yeterlidir. Örneğin 60 kere nefes alan bir balina, 1.000 metre derinlikte 45 dakika kalabilir. Geriye kalan 15 dakika da yukarı çıkması için gereklidir.⁶⁸ Ayrıca balinalar tek bir nefeste, depo etmiş oldukları havanın %90'ından fazlasını dışarı verirler. Başka bir deyişle ciğerlerindeki bayat havanın neredeyse tamamını boşaltıp taze hava ile doldururlar. İnsanlar nefes alıp verdiğinde ise, ciğerlerdeki havanın ancak %15'ini dışarı verirler.

Darwinistler, balinalar için yaratılmış bu özel yapılar karşısında da şaşkın ve açıklamasızdırlar.

Bazı Balina Çeşitleri ve Büyüklükleri

Mavi balina
29.5 m

Minke balinası
10 m

Fin balinası
23 m

Gri balina
15 m

Sei balinası
14 m

İsmerpeçet balinası
19 m

Bowhead balinası
20 m

Baird's gagalı balina
13 m

Northern right
balinası
18 m

Katil balina
8 m

Kambur balina
14 m

Narwhal balinası
4 m

Dalma sırasında balinaların yalnızca beyin, kalp ve kuyruk gibi önemli organlarına oksijen sağlayan üstün bir sistem vardır. Bu sistemle oksijen tasarrufu yapıldığı gibi hayati organlar da korunmuş olur.

Dalış Öncesinde Yapılan Hazırlıklar

Balina dalmadan önce hızlı bir şekilde nefes aldıktan sonra, özel kapaklarla akciğerdeki hava yollarını kapatır, ayrıca özel bir damar kapama sistemi ile de kan dolaşım sistemine yeniden yön verip idare edebilir. Böylece vücutlarının hayati olmayan kısımlarına kanın gitmesi engellenerek, oksijen tasarrufu yapılır. Dalma sürecinde yalnızca beyin, kalp ve kuyruk gibi önemli organlarla kaslara oksijen sağlanır. Her şey sanki tek yönlü bir ağ gibi çalışır.

Ayrıca balina daldığı zaman kalp atışlarını yavaşlatır. Örneğin katil balinanın kalp atışı dalarken dakika 60'dan 30 vuruşa kadar inebilir.⁶⁹ Metabolizmanın yavaşlamasıyla birlikte, oksijen tüketimi ve karbondioksit üretimi en aza iner. Mümkün olduğunca uzun dabilimleri için muazzam bir enerji muhafazası programına sahiptirler. Oksijen idaresinde ve basınç dengesinde önemli bir rol oynayan, balinalara has ağ sisteminin yapısını bilim adamları henüz çözebilmiş değildirler.

Bilim adamlarının çözemedikleri bir sistemi tesadüflere bağlamaya çalışan Darwinistler, bu üstün yaratılış karşısında çok büyük bir yenilgi yaşamaktadırlar.

Balinaların Nefes Alma Organı: Başlarının Üzerindeki Delik

Balınanın "burun delikleri", karadaki memelilerin aksine, rahatlıkla nefes alıp verebilmesi için sırtına yerleştirilmiştir. Bu sayede balinalar, yatay yüzerlerken dahi kolayca nefes alıp verirler. Balinaların burunları oksijen solumaktan daha başka işlevlere de sahiptir. Balinalar nefes almadıkları zaman burunlarını büzülen bir kas ile kapalı tutarlar. Böylece buradan nefes borularına ve ciğerlerine su girmesi engellenmiş olur.

Balina suyun altına dalmadan önce nefes alır ve bu nefes alma deliğinin kaslardan oluşan kapağını kapatır. Suyun yüzeyine çıkmadan hemen önce de nefes deliğini açar ve nefesini verir. Kapalı pozisyondayken kaslar dinlenme halindedir. Dolayısıyla balina dalış süresince, nefes deliğini kapalı tutmak için fazladan enerji harcamak durumunda kalmaz.

Ayrıca balinalarda diğer tüm memelilerden farklı olarak burun delikleri ile damakları arasında bir geçiş yoktur. Bu sayede suyun altındayken, hava yollarına hiç su kaçmadan ağızlarını sonuna kadar açabilirler. Balinaların burunları çok kompleks bir yapıya sahiptir ve bütün balina türlerinin kendine has burun yapıları vardır.

Balinaların burun delikleri sırtlarındadır. Bu muhteşem bir sistemdir, çünkü böylelikle balinalar yatay yüzerken dahi kolaylıkla nefes alıp verebilirler.

Balinaların başlarının üzerinden su püskürten görüntüleri, ilk bakışta yanlış bir izlenim verebilir. Balinaların burunları su püskürtücü bir delik değil; aslında nefes alma organlarıdır. Görülen fişkırmaya ise sadece yoğunlaşmış su buharıdır. Bu tıpkı soğuk havada insanların ağızdan buharlı nefes vermeleri gibidir. Balinalar da nefes verdiklerinde gazlar küçük bir delikten çok yüksek kuvvetle çıkar. Bu, havada büyük bir basınç artışına neden olur ve serbest hava ile karşılaştığında nefes içindeki gazlar genişler. Fizik kanunu olarak gazların genişmesi soğumasına, böylece su buharının damlacıklar halinde yoğunlaşmasına neden olur.

Balinalarda bu özel nefes alıp verme sistemini oluşturan, canlıya birbirinden ilginç ve hayranlık uyandırıcı özellikler bahşeden her şeyin Yaratıcısı Yüce Allah'tır. Öğrenilen her yeni bilgi bu gerçeği tüm açıklığı ile göstermektedir. Darwinistlerin yaşadığı büyük endişe ve paniğin en temel sebebi işte yaratılıştaki bu muhteşemliktir. (www.belgeseller.net)

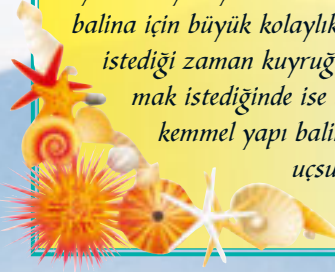
Balinalardaki Yatay Kuyruk Yüzgecinin Hikmeti

Balinalar çifte bölmeli ve yaklaşık 10 m² genişlikte bir kuyruk yüzgecine sahiptirler. Normal balıkların dikey kuyruklarının tersine, onların kuyrukları yataydır. Sürekli dalıp yüze çıkan balina için kuyruğun bu yapısı büyük kolaylık sağlar. Yüze çıkmak istediğinde, kuyruğunu yalnızca aşağı doğru iter; dalmak istediğinde ise kuyruğunu ters yönde çırpar. Kuyruk, itici kuvvetin yanı sıra, balinanın dengesini sağlamasında da etkilidir. Nitekim son dönemde dalış yapan insanlar da iki ayağı birleştiren paletler kullanarak, suyun içinde balina gibi aşağıdan yukarı kıvrılarak yüzerler. Bu, hızlı dalış yapmak için ideal bir stildir.

Balinanın Hidrodinamik Derisi

Bir dalgıç her ne kadar su içinde kendisini ileri doğru hareket ettiren palet kullansa da, sürtünmeden dolayı mutlaka engelleyici bir etkiye maruz kalır. Sürtünmenin yarattığı direnç etkisinden dolayı insanlar su altına daldıklarında herhangi bir şey yapmak için daha

Balinaların kuyruklarının genişliği yaklaşık 10 m² kadardır. Diğer balıklardan farklı olarak balinaların kuyrukları yataydır. Bu durum derin dalışlar yapan balina için büyük kolaylıktır. Balina yukarı çıkmak istediği zaman kuyruğunu aşağı doğru iter, dalmak istediğinde ise ters yöne çırpar. Bu mükemmel yapı balinanın az efor sarf ederek ucsuz bucaksız derinliklere rahatça ulaşmasını sağlar.

fazla efor sarf ederler. Sürtünme etkisini en aza indirebilmek için uygulanması gereken, yüzme sırasında hidrodinamik bir yapı oluşturmaktır. Bu yapı ne kadar iyi olursa, kişi sürtünmeden o kadar az etkilenir ve en az dirençle karşı karşıya kalır.

Balinaların hidrodinamik yapısı ise, devasa vücutlarına rağmen, mümkün olan en üst hızla -kimi zaman saatte 50 km ile- yüzmelerini olanaklı kılar. Balinaların vücut şekli ve derisi enerji tasarrufu sağlayacak özel bir yaratılışa sahiptir. Balinanın derisi, vücudunun üzerinde akan türbülansı azaltarak, bunu az dirençli düzgün akıma çevirmelerini sağlar. Bu, suyun çalkantılı enerjisinin bir kısmını hapseder ve vücudun etrafını saran girdapları yaşılatma etkisi oluşturur.⁷⁰ Ancak hidrodinamik mühendislerinin tespit edebildiği bu detaylar, balinanın yapısında zaten hazır olarak yaratılmıştır. Balinanın kendisinin böyle bir tespitte bulunup, genlerinde ilgili düzenlemeleri yapabilecek aklı ve gücü yoktur. Balinalara pek çok canlı arasında istisnai bir yetenek kazandıran bu özelliklerin her biri Yüce Rab-bimiz'in ilmidir.

Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (Taha Suresi, 6)

Vurgun Yemeden Dalabilen Bir Canlı: Fok Balıkları

Fok balıklarının denizaltılara benzeyen vücutları, 4 metre uzunluğunda, 25 ton ağırlığında olabilmektedir.⁷¹ Fok balığının vücudunun büyük bir kısmı katıdır. Ancak hava ile dolu boşlukları basınç altında, canlıya zarar vermeden ezilebilecek yapıda yaratılmıştır. Örneğin fokların kafatasları beynin etrafında sert bir şekildedir, ancak yüz kemikleri ve ka-

burga kemikleri içe çökebilecek şekilde yaratılmıştır.⁷² Su basıncı

havayı ciğerlerden iter ve nefes borusu normal hacminin

yarısına ulaşana kadar içe çöker.⁷³ Fok balığının

tam gerekli bölgelerde kemiklerinin esnek ol-

ması son derece olağanüstü bir durum-

dur. Örneğin kafatası kemiği de bu

şekilde esnek bir yapıda olsa, fok-

ların beyinleri zarar görürdü.

Ancak bu esneklik sadece ge-

rekli bölgelerdedir.

Fok balıkları, derin deniz dalışları için çok uygun özelliklerle yaratılmıştır. Kemiklerinin belli bölgelerindeki esneklik, burun deliklerinin, gırtlak ve yemek borusunun dalış sırasında kapanmasını sağlayan kas refleksi bu canlılara özel sistemlerdir.

Diğer taraftan foklar dalış yaparken bir kas refleksi, hem burun deliklerinin hem de gırtlak ve yemek borusunun kapanmasına neden olur. Böylece foklar su yutmadan ağızlarını açıp avlarını yakalayabilirler. Aynı şekilde kulaklardaki hava boşlukları da dış basınç belli bir noktaya eriştiğinde şişip burayı tıkayan kan damarlarıyla örülmüştür.⁷⁴ Sadece bu özellikleri bile fokların yaşamlarını sürdürebilmeleri açısından çok önemli detaylardır. Fokların çok yüksek basınç altında bile 2 saat süre ile kalabilmelerini mümkün kılan daha pek çok özellikleri vardır. Tüm bunlar, bu canlıların "dalgıç" özelliğiyle yaratıldıklarını gösterir. Bu canlılar, Cenab-ı Allah'ın üstün yaratma sanatının muhteşem ve hayranlık uyandırıcı birer tecellileridir.

Vurguna Karşı Önlem

Fok balıkları insanların aksine derinlere yaptıkları dalışlarında, hiçbir zaman vurgun yemezler. Çünkü fok balığı dalış yapmadan önce akciğerlerinin içindeki havayı dışarı çıkararak boşaltır. Akciğerlerde havanın bulunmaması, suda batmazlık özelliğini azaltarak daha derine dalmalarına imkan verir. Ancak en önemlisi, hava olmadığı için ciğerlerle kan arasında gaz alışverişi olmaz. Böylece fok balıklarının kanında, insanlar için önemli bir tehlike olan nitrojen kabarcıkları oluşmaz.⁷⁵

Vurgun adı verilen bu durum, ciğerlerinde tuttuğu havayı kullanarak derinlere dalan her canlı için bir tehlikedir. Oysa fokta böyle bir sorun söz konusu değildir, çünkü fo-

kun kanındaki alyuvarların yapısı, bol miktarda oksijen depolamaya uygun bir yapıya sahiptir. Bu nedenle fok, ciğerlerinde hava tutarak dalmaya ihtiyaç duymaz. İhtiyacı olan oksijeni kanında çözülmüş olarak taşır. Ciğerlerinde hava tutmadığı için de kanında kimyasal bir denge oluşmadan derinlere dalması mümkün olur.

İnsan böyle uzun nefes tutma yeteneğine ve bunu mümkün kılacak vücut metabolizmasına sahip olmadığı için, hava solumak istediğinde özel tüpler kullanır. Derin dalış yapan bir insan, yüzeye dönerken çok hızlı bir

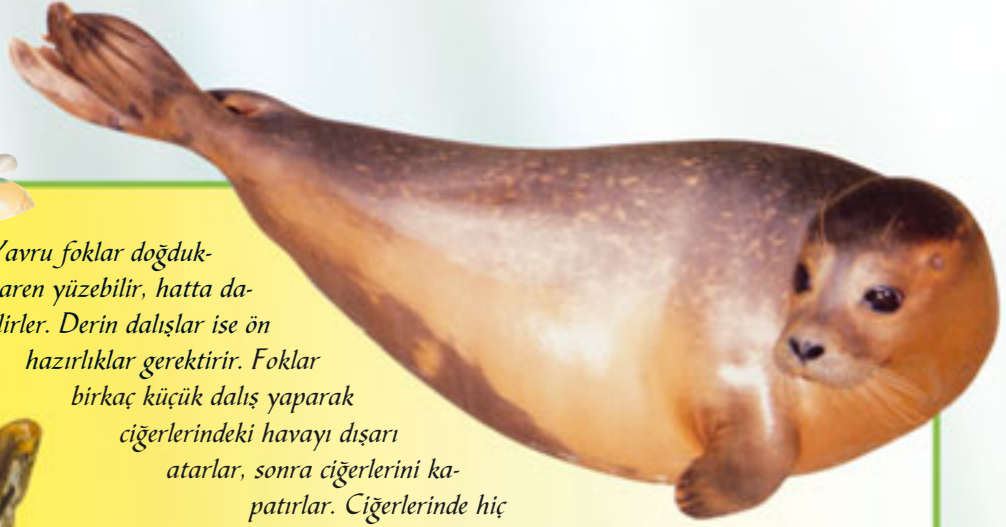
biçimde yukarı çıkarsa, kan damarlarında nitrojen gazı kabarcığı oluşur ve kan akışı durur. Bu durum ciddi sakatlanmalara, felce, hatta ölüme sebep olabilir. Fok balığı ise derindeki basınçlı havayı solumak yerine, havayı sadece yüzeyde soluduğu için, böyle bir hayati tehlike ile karşılaşmaz. Ayrıca fokların sinüslerinin (alın ve üst çene kemiğindeki boşlukların) olmaması, özellikle de akciğerlerin küçük hacmi, kana yayılmaya elverişli nitrojen miktarını da sınırlamaktadır.

Bunların yanı sıra foklar uzun süreli dalışlarında, su altına girmeden önce birkaç küçük dalış yaparlar. Kaburga kemiklerini ve diyaframlarını açıp kapayarak ciğerlerindeki havayı

Yavru foklar doğdukları andan itibaren yüzebilir, hatta dabalırlar. Derin dalışlar ise ön hazırlıklar gerektirir. Foklar birkaç küçük dalış yaparak ciğerlerindeki havayı dışarı atarlar, sonra ciğerlerini kapatırlar. Ciğerlerinde hiç hava kalmadığında, eriyen ve kana karışan nitrojeni de vücutlarından atarlar, artık derin dalışa hazırdırlar.

Böylesine bir hazırlık için fokların bedenlerinde nitrojeni dışarı atacak bu sistemden haberdar olmaları gerekir. Oysa bu mümkün değildir. Onlar Allah'ın ilhamına uygun olarak bu hazırlıkları yaparlar. Onların bedenlerini de, vücutlarındaki bu üstün yapıyı da, ona uygun şartları da yaratan ve canlıya buna uyumlu bir yaşam şekli belirleyen alemlerin Yüce Rabbi Allah'tır.

dışarı atar, sonra da ciğerlerini kapatırlar. Bir süre sonra ciğerlerinde hiç hava kalmadığı için eriyerek kana karışacak nitrojeni vücutlarından attıklarında, derin dalışa hazır olurlar.

Şöyle bir düşünelim: Akıl ve şuur sahibi olmayan bir hayvan böyle bir tehlikeden nasıl haberdar olabilir? Fizik, kimya kanunlarından habersiz olduğu halde ciğerlerindeki havayı boşaltması gerektiğini nasıl bilir? Sonra burun, kulak, yemek ve nefes borusundaki girişleri kapamayı nasıl akletmektedir? Avlanmak için ağzını açtığı anda suyun bu yollardan geçmesinin, kendisi için tehlike oluşturacağını nasıl hesap edebilir? Bunları deneme yanılma ile öğrenecek bir imkanı yoktur. Bunu öğrenmiş olsa bile, vücudunda gerekli düzenlemeleri yapabilme olanağına sahip değildir. Dalışa uygun tüm özelliklerini bedeninde yaratan Allah'tır ve kendisini tehlikelere karşı koruyacak önlemleri de Allah'ın ilhamı ile almaktadır. Bir ayette Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (Hud Suresi, 56)

Kanda En Yüksek Oksijen Taşıma Kapasitesi Foklara Aittir

Foklar da karadaki diğer canlılar gibi soluk almak zorundadırlar. Yine de uzun ve derin dalış konusunda birer ustadırlar. Tek bir dalışta, su altında yaklaşık 1-2 saat kalabilmelerini mümkün kılan en önemli özelliklerinden biri, oksijen depolama kapasiteleridir. Foklar kaslarındaki oksijen depolayan miyogloblin proteinine daha yüksek oranda sahiptir. Araştırmalara göre fokların kanı, canlılar arasında oksijen taşıma kapasitesi en yüksektir. Fok insana göre iki kat daha fazla oksijeni kan hacmini artırarak stoklamaktadır. Fok vücut kütlelerinin %14'ü kadar oksijeni, özellikle tam ihtiyacı olan bölgelerinde -kanında ve kaslarında- stoklar. Dalış esnasında oksijenin sadece %5'i akciğerlerine giderken, kanına

%70 ve kaslarına %25 oranında oksijen gider. İnsanlar ise vücutlarındaki oksijenin yalnızca %51'ini kan dolaşımında tutabilirler. Asıl olarak ciğerlerindeki, %36'sını depoladıkları oksijeni kullanırlar. Diğer taraftan

fokların dalağı, 24 litre kan depolama kapasitesine sahiptir. Foklar daldıklarında dalak büzülerek, depolanan oksijeni kana aktarır.

Kan Akışının Ayarlanması

Bilim adamları dalış yapan fokların oksijen tüketimini azaltmak için kanın kaslara, dokulara ve iç organlara akışını aşamalı olarak kapattıklarını; kan dolaşımını beyin ve merkezi sinir sistemleriyle sınırlandırdıklarını tespit etmişlerdir. Kanlarını ciğer, mide gibi daha az oksijene ihtiyaç duyan ve hayati olmayan organlardan, beyin, omurilik gibi önemli ve kaslar gibi yüzmek için gerekli organlara yönlendirirler.⁷⁶

Ayrıca foklar depoladıkları oksijeni de tasarruflu tüketebilirler. Dalma refleksi kalp atışını yavaşlatır ve buna bağlı olarak oksijen tüketiminde bir azalma olur. Kalp ritmini ve metabolizmalarını yavaşlatarak, enerji tüketimini minimuma indirirler; böylece vücutları "rölanti"de çalışır.⁷⁷ Foklar kalp atışlarını dakikada 120 atıştan 30-35'e kadar aşamalı olarak azaltabilmektedirler. Gri fok balığı kalbini 60 saniye boyunca durdurabilir. Böyle bir oran, insanlar için kalp yetmezliği sınırır.⁷⁸ Hortumlu fok balıklarının kalbi ise kısa süreli olarak dakikada 2-3 atışa kadar dahi yavaşlayabilir.

Fokların dalışları sırasında metabolizmalarını %40-50 yavaşlatmaları, oksijeni daha iktisatlı kullanmalarını ve böylece su altında daha uzun süre kalabilmelerini sağlar. Ancak

bu son derece zorlu bir durumdur. Alaska Üniversitesi'nde deniz bilimci olan Michael Castellini, bu zorluğu "*Aerobik yaparken nefesinizi tutmak gibi bir şey*" diyerek açıklamaktadır.⁷⁹

Yüksek Basınca Uygun Sinir Sistemi

Yüksek basınç, insan için ölümcül etkilere sahip bir ortamdır. Kaliforniya Üniversitesi'nden biyolog Burney Le Boeuf, basıncın sinir hücreleri üzerindeki etkisini, "*İstem dışı sarılmaya, nöbetlere ve ölüme yol açar, nöronlarınız aynı anda sinyal yolladığından bütün vücudunuz gerilir*" şeklinde tarif etmektedir.⁸⁰ Fakat foklar yüksek basınç altında son derece rahat yaşayabilmektedirler. Fokların yüksek basınç altındaki sinir sendromundan nasıl korundukları bilim adamları için halen sırrını korumaktadır. 100-200 metre derinliğe inildiğinde artan basıncın sinir hücrelerini sıkıştırarak çeşitli rahatsızlıklara sebep olması gerekirken, foklarda hiçbir zaman bu duruma rastlanmaz.

Bütün bu özellikleri tesadüflere bağlamaya, bunun adına "evrim" diyerek açıklama yapmaya çalışanlar, artık insanları aldatamamaktadırlar. Bu muhteşem özelliklerin farkında olan her insan canlılarda bir olağanüstülüğün, çarpıcı ve ihtişamlı bir sanatın hüküm sürdüğünü rahatlıkla anlayabilmektedir. Bu sanat, Yaratılış'tır. Bu ihtişamlı Yaratılış'ı bizler için var eden Yüce Kudret ise, alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

... Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (Fussilet Suresi, 15)

Suda Yaşayıp İslanmayan Bir Canlı: Su Samuru

Su samurları beslenmek için denize dalarlar. Genellikle 18 metre-
den daha sığ sularda avlanırlar ve dalışları bir iki dakika sürer. Ama 100
metre derine dalan ve su altında dört beş dakika kadar kalan su samurları da
bilinmektedir.⁸¹ Nefesini tutan bir insan için 2 dakikadan sonra beyin hasarı, ba-
yılma gibi riskler başlar. Bu canlılar ise özel yaratılmış metabolizmaları ile bu yönden
insandan kuşkusuz ki üstündürler. "Suya dalma" yetenekleri, aslında çok kapsamlı zor-
lukların üstesinden gelmelerini gerektirir. Ancak su samurunun bu zorlukların hiçbiri ile
özel olarak mücadele etmesi gerekmez; çünkü vücudu su altına dalabilmek için doğuş-
tan en uygun özelliklerle yaratılmıştır.

Su samurları nefeslerini çok uzun süre tutabilirler, çünkü akciğerleri kendi ölçüle-
rindeki bir memeliye göre iki buçuk kez daha geniştir. Büyük ciğerler oksijen depolan-
masını ve su samurunun suda yüzerken batmamasını sağlar. Su samurları basınç al-
tında ciğerlerinin zarar görmeden çökmesine olanak veren esnek kaburgalara sa-
hiptirler. Su samurları ayrıca direkt olarak kan damarlarına kesintisiz oksijen
sağlayan ve küçük, hava dolu akciğer kesele-
rine bağlanan kıkırdaklı hava ka-
nallarıyla da donatılmış-
lardır. Buna ek ola-
rak su samu-

Su samurları kendi yavrularını karımlarının üstünde taşır ve zamanı geldiğinde onlara yüzmeye öğretirler. Olağanüstü dikkat ve emek gerektiren bu eğitim süreci yavrular için çok önemlidir.

Darwinistler, canlıların bu şuurlu ve fedakarane davranışlarından dolayı derin bir açmaz için dedirler.

runun kanı dalış sırasında, basınç altında artan fazla karbondioksidi tolere edebilecek özel bir yaratılışla yaratılmıştır.

Boyu yaklaşık 60 cm uzunluğunda olan su samurunun, 30 cm uzunluğunda sağlam ve yassı bir kuyruğu vardır. Vücutları çok esnek olan su samurlarının kuyrukları kalındır ve kuyruk başlangıç noktasında kaslı, aşağısında ise düzdür. Kuyruk bu özellikleriyle, su samuruna yüzerken kürek ve dümen görevi görerek yardımcı olur.

Su samurunun su içinde yaşamasını olanaklı kılan bir diğer özelliği de pençeleridir. Kısa ayaklarının dibindeki ufak pençelerinde beş parmağı vardır. Bu parmakların bir zarla birbirine bağlanmış olması pençenin yüzeyini genişletir. Bu perde ayaklar, samurların usta birer yüzücü olmaları için önemli bir vesiledir.

Ayrıca su samurunun su altında burun ve kulak deliklerini kapatma özelliği vardır. Bu işi uzun tüylerinin yardımıyla başarır. Kafatasının üstüne yerleştirilmiş olan gözleri ve burun delikleri, suya yarı dalmış durumda yüzerken su samurlarına yüzeyden yukarısını görebilme ve nefes alabilme imkanı sağlar. Bir su canlısı olan samurların bütün özellikleri, onların suda rahat yaşayacakları ve hareket edecekleri şekilde yaratılmıştır. İşte bu, Darwinistlerin tesadüf veya ara geçiş hikayeleriyle asla açıklayamadıkları ve açıklayamayacakları üstün bir yaratılıştır.

Su Samurunun Islanmayan Kürkü

Su samurlarının en şaşırtıcı özelliği ise, vücutlarını kaplayan kürkün ıslanmamasıdır. Su samurlarının vücudunu sıkı sıkıya saran yumuşak ve parlak koyu gri tüyleri, o kadar etkili bir koruyucudur ki, samurlar günlerce derileri ıslanmadan yüzebilirler. Bu post, suyu itmeye yarar ve üst kısmı ıslandıktan kısa bir süre sonra da kurur. Kalın kürk, su samurunu aynı zamanda soğuga karşı da korumaktadır. Birçok deniz hayvanından farklı olarak su samurlarının derilerinin altında izolasyon sağlayan bir yağ tabakası yoktur. Bu nedenle kalın kürkleri, onları soğuktan koruyan tek koruyucudur.

Dünyadaki tüm hayvanlardan daha kalın bir kürke sahip olan su samuru, her 3 cm²'de bir milyon tüye sahiptir. Bir insanda ise sadece 20.000 saç teli bulunmaktadır. Su samurunun kalın kürkündeki tüyleri ayırıp derisine bakmak isteyen bir kişi, hiçbir şekilde derisini göremez. İşte bu kalınlık onu okyanusların dondurucu soğuklarından korumaktadır.

Kürkün sıcak tutması, ancak temiz ve düzgün olmasına bağlıdır. Bu nedenle su samuru kendini sürekli olarak temizlemek zorundadır. Bu işlemi ise iki aşamada gerçekleştirir: ilk aşamada temizlenmek için öncelikle kendini sürekli olarak ovalar. İkinci aşamada ise halı silkelere gibi kendine hafifçe vurur. Bu sayede hem kürkü temizlenmiş olur, hem de bedeninde bulunan özel bir bezden, su geçişini engelleyen bir yağ salgılanır. Su samurunun temizlenmek için sergilediği bu davranışlar, aynı zamanda kürkü oluşturan tüylerin arasına hava dolmasına da yarar. Dolan hava sayesinde ise derinin ılık ve kuru kalması sağlanır. Dış etkenlerden yalnızca kürkleri vesilesiyle korunan su samuru için bu temizlik, yaşamlarını sürdürebilmelerini sağlayan son derece önemli bir gerekliliktir.

Su samurlarının tüyleri, perdeli ayaklarının yanından büyümeye başlar ve su girişini engelleyecek şekilde deri yüzeyini örümcek ağı gibi sarar. Bilim adamlarının su samuru tüyleri ile ilgili yaptıkları araştırmalar, tüylerin birbirine geçmesini sağlayan plakalar şeklinde oluştuğunu göstermektedir. Bu birbirine geçmeli sisteme memeli canlılarda pek rastlanmaz. Başka bir deyişle, su samurunun tüyleri bilinen klasik bir tüy yapısına sahip değildir.

Ayrıca ilk bakışta hayvanın vücudu tek tip tüyle kaplı gibi görünmesine rağmen, yapılan detaylı araştırmalarda, su samurlarının kürklerinin iki çeşit tüyden meydana geldiği ortaya çıkmıştır. Su samurunun tüyelerinin iki çeşit olması, hayvanın vücudunun sudan daha iyi korunmasına neden olur. Tüyler-

den bir bölümü diğerlerinden daha kısadır ve uzun tüyler kısıları saklar. Üstteki tüylerin alt kısmındaki -üst derinin tam altında- özel olarak şekillendirilip yerleştirilmiş olan bu kısa tüyler, koruyucu bir göreve sahiptir. Pennsylvania Tıp Fakültesi Hücre ve Gelişim Profesörü John W. Weisel ve ekibinin elektron mikroskopunda yaptıkları bu incelemeler, tüylerin olağanüstü yalıtım yeteneğine sahip olduğunu ortaya koymuştur. ⁸²

Tüylerin bu yapısı canlının hücrelerindeki DNA'da kodlanmış olarak bulunmaktadır ve her su samuru bu olağanüstü özelliğe sahiptir. Mutasyon gibi yıkıcı ve mutlaka zararlı olan etkilerle, bir canlının genlerinin tesadüf eseri böylesine hayati özellikler kazanması kuşkusuz ki imkansızdır. Tüylerin oluşumunda, diziliminde, sıklığında, uzunluğunda mükemmel derecede istisnai bir düzen vardır. Bu üstünlük, bir yaratılış mucizesidir. Darwinistler ise her yaratılış mucizesinde olduğu gibi bu özellikler karşısında da suskundurlar. Çünkü su samurunun tek bir tüyü, Darwinizm'i yıkıp yok etmek için yeterlidir.

Kürklerinin su geçirmez özelliği, kuyruklarının özel yapısı, perde ayakları gibi tüm hayranlık uyandırıcı özellikleriyle su samurlarını yaratan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindedir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (Şura Suresi, 29)

Su samuru dünyadaki bütün hayvanlardan daha kalın bir kürke sahiptir. Her 3 cm²'de bir milyon kadar tüy bulunur. Bir insanda ise toplamda yalnızca yaklaşık 20.000 adet saç teli bulunmaktadır. Su samurlarının vücutları iki çeşit tüyle kaplanmıştır. Tüylerden bir kısmı diğerlerinden daha kısadır ve uzun tüyler kısıları saklar. Bu kısa tüyler koruyucu bir göreve sahiptir. Bu olağanüstü koruyucu sistem, kürklerin su geçirmez olmasını sağlar. Böylelikle samurlar, günlerce derileri ıslanmadan yüzebilirler. Kalın kürk aynı zamanda su samurlarını soğuğa karşı da korur.

Fokların Derin Denizlere Dalmaya Elverişli Vücut Yapılarına Örnekler

Akciğerler: Dalma sırasında oluşacak riski azaltacak şekilde, basınç altında sıkışabilirler.

Eller, ayaklar ve kuyruk: Dalışlar sırasında bu kısımlara daha az kan gider.

Nabız: Kalp atışları oksijen tüketimini azaltmak üzere yavaşlar.

Kaslar: Oksijen miyogloblin içinde kaslarda depolanır.

Yağlar: Isı kaybını önler ve enerji depolar.

Geniş kan hacmi: Daha fazla oksijen depolayıp taşıyabilmek için kanında daha fazla hemogloblin ve miyogloblin bulunur.

*Harun Yahya
(Adnan Oktar)*

BİR CANLINİN DERİNLERE DALABİLEN ÖZELLİKLERE SAHİP OLMASI, TESADÜFLERLE AÇIKLANAMAZ

İnsan bedeni derin denizlere dalış yapabilecek, su altında yaşamını sürdürebilecek bir yapıyla yaratılmamıştır. Bu nedenle insanın derin denizlere gelişigüzel dalış yapması son derece tehlikelidir. En deneyimli, en teçhizatlı dalgıçlar dahi, yüksek basınç ve ısı farkından kaynaklanan bir çok problemle karşılaşır hatta bu çoğu zaman ölümlle sonuçlanır. Örneğin sadece Amerika'da her sene 100.000 dalgıçtan 10'a yakını dalış esnasında yaşamını kaybetmektedir. 83

Deniz altında yaşayan canlıların muhatap olmadığı tehlikelerin her biri, söz konusu canlıların bu koşullara uygun yaratıldıklarını göstermektedir. Yapıları ile ilgili tüm detaylar bir canlının tesadüf eseri, yüksek basınç altında yaşamaya uygun özellikler kazanamayacağına açık delillerindedir. Akıl ve şuur sahibi bir insan dahi, fizik, kimya, biyoloji, tıp gibi pek çok bilim dalının kapsamlı ilmiyle, yüksek teknoloji imkanlarıyla derin denizlere dalmayı güçlükle başarmaktadır. Akıl ve şuurdan yoksun hayvanların ise, kendileri için tedbir almaları, vücutlarında yüksek basınca ve soğuğa dayanıklı sistemler oluşturmaları mümkün değildir. İnsanların derin denizlerde karşı karşıya oldukları tehlikeler düşünüldüğünde canlılardaki yapıların muhteşemliği açıkça ortaya çıkmaktadır. Bu tehlikelerden başlıcaları şöyledir:

Derinlik sarhoşluğu: "Azot narkozu" ya da "nitrojen narkozu" da denilen bu rahatsızlıkta, zihinsel faaliyetlerde belirgin bir azalma, bilinç bulanıklığı oluşur. Nitrojenin uyuşturucu etkisi basınç altında artar. Bunun sebebi nitrojenin sinir hücreleri arasındaki elektriksel iletişime etki ederek algıları yavaşlatmasıdır. Bu yüzden çoğu dalgıç 30 metreden derine indiklerinde, şuurlarını kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalır.

Kemik bozulması: Düzenli olarak basınçlı ortamlara maruz kalan kişilerde, kemik nekrozu (ölümü) görülmektedir. Hatta bir defaya mahsus basınçlı ortamlarda bulunmuş kişilerde dahi bu önemli rahatsızlık oluşabilmektedir.

Hava sıkışması: Su altında yaklaşık her 10 metrede basınç 1 atmosfer artar ve basınca bağlı en büyük hacim değişiklikleri ilk metrelerde gerçekleşir. Dalış sırasında basınç artışı nedeniyle, vücut içinde gaz içeren boşlukların hacminin azaltılması gerekir. Ancak dalışa uygun yaratılmayan insanın vücudunda, bu tür bir küçülme olmaz. Dolayısıyla akciğerlerinde sıkışma olur ve bu boşluklara kan dolmaya başlar. Bu durum, akciğerlerin iç kanama ve sıvı birikimi sonucunda zarar görmesine yol açar.

Hücrelere hava dolması: Tıpta "amfizem" olarak bilinen bu durumda, iki akciğer arasında biriken hava, kalp ve ana damarları sıkıştırarak dolaşım bozukluğuna yol açar. Kesik kesik nefes alma, baygınlık ilk belirtilerdir. Diğer taraftan havanın cilt altına kaçması da söz konusudur. Boynun alt kısmına hava dolduğunda, seste değişiklikler olur. Durumun şiddeti arttıkça ciltte morarma, solunum güçlüğü oluşur.

Kulak sıkışması: Normal koşullarda kulağın iç basıncı, dış basınca eşittir. Su altına indikçe, orta kulaktaki hava sıkışarak kulak zarına baskı yapmaya başlar. Orta kulak, tıkanık östaki borusu sebebi ile sıkışmaya maruz kaldığında, iç

kulak da bundan etkilenir ve basınç arttıkça zarda yırtılma meydana gelebilir.

Karbondiyoksit fazlalığı: Tıpta "hiperkapni" olarak bilinen bu durumda, kandaki karbondiyoksit seviyesi artmıştır. Eğer dalgıç, su altında çok güç sarf etmesi gereken bir iş yapmaya kalkışır, dalgıcın kasları solunum sisteminin atabileceğinden daha fazla CO2 üretmeye başlar. Vücuttaki yüksek orandaki kirli hava, akciğer kesiklerinde temiz havanın yerini alır. Dalgıç nefes alma zorluğu, baş ağrısı, yorgunluk, bilinç bulanıklığı, kas spazmları hisseder. Bu durum bayılmaya kadar götürebilir ki, bu da su altında son derece ciddi bir tehlikedir.

Karbondiyoksit azlığı: Kanda normalin altında karbondiyoksit bulunması haline ise "hipokapni" denir. Karbondiyoksit basıncının azalması sonucunda, çeşitli kaslarda titremeler, ellerde kasılmalar, kaslarda içnelenmeler, baş dönmesi ve bilinç kaybı meydana gelir.

Vurgun hastalığı: Yüksek basınç, kanda çözülmüş nitrojenin vücuda dağılmasına neden olur. Dalgıç ne kadar derine iner ve orada ne kadar uzun kalırsa, vücutta o kadar nitrojen çözünür. Eğer dalgıç derinlerden çok hızlı çıkarsa, basıncın azalmasından dolayı nitrojen tekrar gaz haline döner ve vücutta nitrojen kabarcıkları oluşur. Bu kabarcıkların damarları tıkanması sonucunda ortaya çıkan duruma "vurgun" denilir. Vurgun felç ve ölüme sebep olabilir.

Soğuk suyun etkisi: Soğuk suyun vücut üzerinde olumsuz etkileri vardır. Vücut ısısının ayarlanması böyle bir ortamda daha güçleşir. Soğuk suya dalmak, hızlı soluk alıp vermeye sebep olur. Titreme, kalp ritim bozuklukları, vücutun yüzeye yakın bölgelerinde kan dolaşımının kesilmesi, güç ve koordinasyon kaybı, iç kaslara kan akışının azalması, hareket güçlüğü gibi tehlikeler söz konusu olur.

Oksijen zehirlenmesi: Kanda çok fazla oksijen olması durumunda zehirlenme gerçekleşir. Deniz seviyesinde havada %20 oksijen vardır. Derinlere dalındığında bu yüzde aynı kalmasına rağmen, insan vücutuna daha fazla oksijen molekülü alır. Oksijen atomları basınç altındayken her zaman başka bir atomla birleşmezler ve "serbest radikal" olarak bilinen tahrip edici moleküller olarak dolaşırlar. Bu durum da, çarpıntı, öksürük ve hatta felce neden olabilir.

Karbonmonoksit zehirlenmesi: Kandaki karbonmonoksit, oksijene kıyasla hemoglobinle 200 kat daha kolay bağ kurar ve hemoglobini kolay kolay bırakmaz. Bu da kanın daha az oksijen taşınması anlamına gelir. Bu durum dalgıç derindeyken olduğunda, baş ağrısı, baş dönmesi, görme bozukluğu gibi rahatsızlıklara neden olur; hatta oksijen yetersizliğinden dolayı kişi bayılabilir.

Bu hayati sorunların hiçbir dalgıç hayvanlarda görülmez. Sürekli su altına daldıkları, hatta derinlerde yaşadıkları halde, bu tehlikelere karşı vücutlarında tedbir alınması gerekmez.

Çünkü deniz canlılarının her biri, bu ortam için gerekli teçhizatlarla birlikte yaratılmıştır. Derin denizlerdeki canlılık Rabbimiz'in her yeri sarıp kuşatan ilmini, benzersiz sanatını ve sınırsız hakimiyetini en güzel şekilde sergilemektedir.

Balina Yüzgeçlerinden Uçak Kanatlarında Faydalanılıyor

Humpback balinalarını (*megaptera novaeangliae*) diğer balina türlerinden ayıran en önemli özellik, girintili-çıkıntılı yüzgeçleridir. Yapılan araştırmalar, girinti ve çıkıntılardan oluşan bu özel yapının, balınaya bilinen yüzgeç şeklinden daha verimli bir hareket imkanı sağladığını göstermiştir. Nitekim bu balina türleri, diğerlerine göre son derece akrobatik hareketler yapmaları ile tanınırlar. Günümüzde uçak kanatlarında kullanılan tasarımın pürüzsüz ve düzgün bir şekli vardır.

Ancak Duke Üniversitesi araştırmacıları, bu balina türünün yüzgeçlerinden yola çıkarak şu ana kadar kullanılanlardan çok farklı yeni bir model oluşturdular. Mühendisler tırtıklı yapıların eklenmesiyle oluşturulan bu model ile, tırtıkların olmadığı modelleri karşılaştırdılar. Tırtıklı kanatların durma açılarının tırtiksız kanatlara göre %40 daha iyi olduğu tespit edildi.⁸⁴ Ayrıca havanın, tırtıklı yapıları %8 daha fazla kaldırdığı ortaya çıktı.

Bir diğer avantaj ise geriye sürüklenme kuvvetinin bu modelde %32 daha az olmasıydı. Araştırmayı yürüten bilim adamlarından L. E. Howle artan kaldırma kuvvetinin ve azalan geri itme kuvvetinin eşzamanlı olarak başarılmasının aerodinamik verimliliği artırdığını ifade etti.⁸⁵

Bilim adamları sistemin detaylarını incelediklerinde tırtıklı yapıların kanat üstünde dönen girdaplara sebep olduğunu tespit ettiler ki bu son derece avantajlı bir durumdur. Uçak kanatlarının üstündeki girdaplar, kanadın üstündeki havanın dağılıp arka tarafa gitmeden kanatlardan uzaklaşmasını engellemektedir. Bu ise uçağın daha dik açılarda durmasını ve daha yüksek kaldırma kuvvetine sahip olmasını sağlamaktadır.

Günümüzde bilim adamları her alanda doğadaki modellerin üstünlüğünü tasdik etmekte, yeni icatlar için canlılardaki sistemleri örnek almaktadırlar. Bilim adamlarına

ilham veren bu tırtıklı şeklin, düz bir yüzgeçten daha verimli olacağını, balinanın kendisinin hesap edemeyeceği açıktır. Diğer tüm özellikleri gibi balinaların yüzgeçlerindeki tırtıklar da, belli bir amaç için yaratılmıştır ve tesadüflerin eseri olamaz. Gökyerinin, yerin ve ikisi arasındaki Yaratıcısı olan Rabbimiz sonsuz ilmiyle kuşattığı tüm evreni, hayranlık uyandıran sayısız detayla birlikte yaratmıştır. Balinanın yüzgeç şekli ise, bu mükemmellikler içinden bir örnektir.

Balinalar Hakkında İlginç Bilgiler

* Balinalar çok güçlü kuyruk kaslarına sahiptir ve mükemmel vücut şekilleriyle suda zorluk çekmeden ilerleyebilirler. Diğer balıklar kuyruklarını sağa ve sola hareket ettirerek yüzdükleri halde, balinalar kuyruklarını aşağı ve yukarı doğru hareket ettirerek yüzerler.

* Balinaların ciğerleri 3.000 litrelik hacme sahiptir; bu miktarda hava 750 balonu şişirebilir. İnsanların ciğer kapasitesi ise sadece 4 litredir.⁸⁶

* Mavi balinalar güçlü akıntılar olmasına rağmen, saatte 28 kilometre hızla yüzebilir. Bunu yapmak için dakikada 20.000 litre oksijene ihtiyaç duyarlar.

* 1,5 saat gibi uzun süreli dalışları ile ünlü sperm balinaları, 3.000 metre derinliklere saatte 7-8 km hızla, dikey olarak dalabilir. 1.000 metrede basınç 101 atmosfere çıkar; bu seviyede bir balinanın her cm²'sine 101 kiloluk basınç etki eder. Benzetme yapılacak olunursa, bu ağırlığın altında kalmak, ağırsiklet bir bokörü tek bir parmakla taşımaya benzer.⁸⁷

* Sperm balinaları, hava solumalarına rağmen, hayatlarının %90'ını deniz dibinde geçirirler.⁸⁸

* Katil balinalar yunuslardan sonra en hızlı yüzen deniz memelileridir. Son derece çevik olan ve yüksek manevra kabiliyetine sahip bu canlılar, saatte 30 kilometre hızla yüzerler.⁸⁹

* Bazı balinalar 850 kilowattan daha fazla enerji üretir; bir araba ise ancak bunun 1/10'unu üretir.

* Bir balina, yeryüzünde yaşamış en büyük hayvan olan dinazorların iki katı büyüklüktedir. Yetişkin bir balina, 200 ton ağırlığında, 33 metre uzunluktadır, sadece dili bir fil ağırlığındadır.

* Balinanın başının üstündeki nefes alma delikleri, küçük bir çocuğun geçebileceği kadar geniştir. Nefesini bu delikten dışarı verdiğinde, yoğunlaşmış su buharı tazyikle 9 metre yükseğe kadar çıkar. Sessiz bir günde, gökgürültüsünü andıran bu püskürtme sesi kilometrelerce öteden duyulabilir.⁹⁰

* Bir Humpback balina, 1 günde 1 ton yemek yiyebilir.⁹¹

Dalış Ustaları İmparator Penguenleri

İmparator penguenleri, 500 metre derinliğe 5 ila 12 dakika arasında, nefeslerinde ve kan basınçlarında herhangi bir problem olmadan dalabilirler.⁹² Ayrıca normalde kalp atışları dakikada 60-70 arasında iken, dalış öncesinde dakikada 180-200'e kadar çıkar ve bu sayede vücutlarına daha fazla oksijen alırlar. Suya girer girmez ise bu hız dakikada 100 kalp atışına kadar düşer ve dalış süreci boyunca 20 vuruşa kadar iner.⁹³

İhtiyaçları olan oksijeni, ciğerlerindeki havadan değil, kaslarının içinden karşılayan penguenler, uzun süre nefes almadan yüzer ve diledikleri kadar da derine dalabilirler. Bu canlılar kanlarındaki oksijen en düşük seviyede bile olsa yüzmeye devam edebilirler, insanlar ise böyle bir durumla karşılaştıklarında vurgun yerler.

Bu seviye, penguenler için 20 mm Hg iken, insanlarda ise 25 mm Hg'dir. Bütün bu bilgilere rağmen bilim adamları penguenlerin nasıl olup da kan basıncından etkilenmeden suyun içindeyken, büyük bir hızla buzun üzerine atlayabildiklerine henüz bir açıklama getirememişlerdir.⁹⁴

Penguenlerin burada birkaç örneğine yer verilen özellikleri Allah'ın bu canlılar üzerindeki şefkat ve merhametinin göstergelerindedir.

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

Okyanusların Derinliklerinde Beslenen Hortumlu Fok Balıklarını Allah Rızıklandırır

Hortumlu fok balıkları denizde iken vakitlerinin %90'ını suyun altında sürekli dalışlar yaparak geçirirler. Saatte iki üç kez, 500-550 metre derinliklere dalar ve dalış aralarında yüzeyde sadece 2-3 dakika dinlenirler. Dalışları kimi zaman iki saat kadar uzun süreli de olabilir.⁹⁵

Hortumlu fok balığının yüksek basınç altında uzun süre kalabilmesi, sahip olduğu istisnai fizyolojik özelliklerden kaynaklanır. Bedenindeki bu özellikleri yaşadığı ortama uyumlu yaratan ve hortumlu fok balığını derin denizlerdeki zorlu şartlara dayanıklı kılan Yüce Rabbimiz Allah'tır. Okyanuslardaki canlılığın yoğun olduğu, besin açısından en zengin alanlara dalabilme özellikleri de Yüce Allah'ın rızıklandırmasıdır. Bir ayette şöyle buyrulur:

**Kendi rızıkını taşıyamayan nice canlı vardır ki onu
ve sizi Allah rızıklandırır. O, işitendir, bilendir.
(Ankebut Suresi, 60)**

200 Milyon Yıldır Mükemmel Halleriyle Var Olan Deniz Kaplumbağaları

Deniz kaplumbağalarının en büyüğü olan deri sırtlı kaplumbağa (*Dermochelys coriacea*) 35 km hızla yüzebilir ve 900 metre derinliğe dalebilir. En derine dalan kaplumbağa çeşidi olan deri sırtlıların, diğer deniz kaplumbağalarından farklı olarak sert kabukları bulunmaz. Bunun yerine düz ve kauçuk benzeri koruyucu bir deri katmanına sahiptirler.

Deri sırtlı kaplumbağalar 1.85 cm uzunluk ve 637 kiloya varabilen bedenleriyle ısılarını, kas dokularında muhafaza ederler. "Termal durgunluk" olarak tanımlanan bu durum, mühendislerin enerji tasarrufu ve ısı muhafazası için kullandıkları bir terimdir. Kaplumbağalar bu ısı muhafaza şekliyle, vücut sıcaklıklarını çevrelerindeki sudan daha üst bir seviyede tutabilirler.⁹⁶

Darwinistler kendilerince bu canlıların, karadaki kaplumbağaların suya dönmüş şekilleri olduğunu iddia ederler. Ancak elbette hiçbir Darwinist, kara kaplumbağalarının suya uyum sağlayacak özellikleri nasıl ve neden edindiklerini ve su kaplumbağalarının nasıl olup da basınç altında dalebilecek, soğuk sularda yüzebilecek olağanüstü özellikler kazanabildiklerini açıklayamaz. Darwinistlerin yaptığı şey genellikle gerçekleşmesi imkan-

sız bir iddiayı ortaya atıp sonra "her şeyi tesadüfler yaptı" şeklindeki mantık dışı açıklamalar getirmektir. Çünkü Darwinizm, bilimle, akılla, delillerle değil, sahtekarlıklarla, hikayelerle, aldatmacalarla ortaya çıkmış ve insanlara zorla dayatılmış bir teoridir.

Evrimci bir biyolog olmasına rağmen Richard Ellis, söz konusu canlılarla ilgili Darwinistlerin içinde bulunduğu bu açmazı şöyle ifade etmektedir:

Günümüzde deniz kaplumbağalarının karada yaşayan fakat denize dönen sürüngenlerden geldiğine inanılır, fakat herhangi bir ara geçiş formu tespit edilememiştir. Fosilleşmiş kara kaplumbağaları bulunmaktadır, bunların sütun benzeri bacakları ve pençeli ayakları bulunur. Fosilleşmiş deniz kaplumbağalarının ise yüzgeçleri vardır, fakat fosil kayıtlarında yarı suda yaşayan kaplumbağalara benzer bir canlı bulunmamaktadır.⁹⁷

Deliller çok açık göstermektedir ki kara ve deniz kaplumbağaları ayrı fizyolojik özelliklerle yaratılmış, tamamen farklı canlılardır. İkisi arasında ise herhangi bir geçiş yoktur. Nitekim evrimci paleontolog Robert Carroll da bunu şu şekilde kabul etmektedir:

"Kaplumbağaların kabukları kolaylıkla fosilleşmelerine ve küçük parçalar bile kolaylıkla fark edilmesine rağmen, şimdiye dek daha eskiye ait, daha ilkel bir kaplumbağa tanımlanmamıştır."⁹⁸

Burada şunu hatırlatmak gerekir ki, evrimcilerin ara fosil açmazı yalnızca deniz kaplumbağaları ile sınırlı değildir. 150 yıldan fazla süredir devam eden ve 350 milyondan fazla fosilin çıkarıldığı kazılarda, **tek bir tane bile ara fosil bulunmamıştır**, bulunması da imkansızdır. Fosil kayıtları aşama aşama evrimleşen değil, bugünkü mükemmel halleriyle ortaya çıkmış ve yaşamış canlılarla doludur. Deniz kaplumbağaları da 200 milyon yıldır tarih sahnesinde bugünkü kusursuz yapılarıyla yer almaktadırlar.

Bölüm: 6

*Kutuplardaki
Yaşam ve
Antifrizli
Balıklar*

ünya'daki tatlı suyun üçte ikisi buz içerisinde hapsol-
muştur ve buzların %90'ını ortalama 2 km kalınlık-
taki Antarktika buz tabakaları oluşturur.⁹⁹ An-
tarktika aynı zamanda Dünya'daki en kuru, -
53°C'nin altındaki ısı kayıtları ile en soğuk ve sa-
atte 320 km'ye ulaşan fırtınalarla en rüzgarlı kıtadır.

Güney kutbunun sadece %2'lik kısmı karadan oluşur. Her kış denizlere
doğru uzanan buz kütleleri ile, bu kara parçasının yüzey alanı iki katına çıkar.
Böylesine zorlu şartlarda hiçbir canlı türünün yaşayamayacağı düşünülebilir. Ancak
durum hiç de böyle değildir. Buzların altındaki soğuk sularda olağanüstü zenginlikte
ve çeşitlilikte deniz canlıları vardır: Parlak kırmızı deniz yıldızlarından denizkestane-
lerine, rengarenk sünger ve denizanalarından karideslere kadar müthiş bir canlı çeşit-
liliği bu ortamın tüm zorlu şartlarında rahatlıkla yaşayabilecek şekil-
de yaratılmıştır.

Antarktika kıtasının kıyılarında, yazın güneş ışınlarıyla birlikte, kışın durgunlaşmış olan hayat yeniden canlanmaya başlar. Yaz güneşinin ışınları, buzları eriterek besin değeri yüksek olan algleri ortaya çıkarır. Böylece kutup suları algler, karidesler ve çok sayıdaki omurgasızlarla besin bakımından zengin hale gelir. Penguenler, foklar, balinalar da beslenmek üzere bu bölgelere akın ederler.¹⁰⁰

Bu canlılık Güneş'in yeniden ufuk çizgisinin altına düşmesine kadar devam eder. Sert buz tabakasının yeniden her yeri kaplamasıyla birlikte, sıcakkanlı canlılar kuzeye doğru yönelirler. Buzların etrafında sadece Weddell fokları ve imparator penguenleri gibi birkaç canlı türü kalır. Derin dalıcılar olan Weddell fokları, kış ayları boyunca kar fırtınalarından korunmak için suyun içinde kalırlar. Bu sırada da nefes alma deliklerini açık tutarlar, bu işlemi bir an bile yapmasalar nefes alma delikleri hızla donarak kapanır ve boğulma tehlikesi ile karşı karşıya kalırlardı. Ancak bu canlılar, adeta tehlikenin farkındaymış gibi mutlaka bu tedbiri yerine getirirler. Her yeni nesil, bu bilgiye sahip olarak doğar. Çünkü onlara nasıl yaşamaları gerektiği, soğuk hava şartlarına karşı nasıl tedbir alacakları gibi bilgiler Yüce Rabbimiz tarafından ilham edilmiştir.

İmparator penguenleri ise, üremek için kışın bastırmasını tercih ederler. Sert buz denizi yüzeyinde, karanlık kış ayları boyunca kuluçkaya yatarak, yavrularının yumurtalardan çıkmasını beklerler. Böylece bir sonraki yaz döneminde, yeni doğan yavrularını büyütme imkanları olur.

İnsanlar kutuplara ayak basana kadar, buralarda canlı-

ların yaşadığı bilinmiyordu. Oysa onlar, insanların o bölgelere erişemediği zamanlarda bile, soğuğa dayanıklı mükemmel sistemleriyle yaşamlarını devam ettiriyorlardı. İnsanlar kutupları ve kutuplarda yaşayan canlıları keşfettiklerinde, aslında Allah'ın yarattığı yepyeni bir mucizeyi de keşfetmiş oldular. Kutuplarda yaşayan sayısız canlı, Allah'ın kendilerine bahsettiği özel yetenekler ve vücutlarında yarattığı sistemlerle, milyonlarca yıldır yaşamlarını bu zor koşullarda devam ettirmektedirler. Gerek dış görünümünde gerekse iç yapılarında, Allah'ın yaratmasındaki çeşitliliği, ilim ve sanatındaki sınırsızlığının örneklerini sergilerler. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kıblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (Bakara Suresi, 115)

Tüm diğer canlılar gibi, kutup canlıları da Allah'ın ilhamıyla hareket etmekte ve Yüce Rabbimiz'i -bizim açıkça göremediğimiz ve kavrayamadığımız- şekilde tesbih etmektedirler. Bu Yüce Allah'a olan teslimiyetlerinin ve boyun eğmişliğin bir ifadesidir. Allah bu gerçeği ayetinde şu şekilde haber vermiştir:

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (İsra Suresi, 44)

Dondurucu Soğuklarda İnsanları Bekleyen Tehlikeler

Deniz suyu, tuz oranına göre değişse de, ortalama -2°C civarında donar. İnsanların bu soğuklukta bir suya korunmasız girmesi mümkün değildir. Bu derece soğuk su, insanı birkaç dakika içerisinde öldürebilir. Kutup sularında araştırma yapan bilim adamları, kimi zaman kameralarını ve bilimsel aletlerini rahat kontrol edebilmek için ellerini korumadan kullanmak isterler. Ancak şiddetli acıya karşı sadece çok kısa bir süre direnebilirler. Bunların dışında dondurucu suya girebilmek için, öncelikle 60 km'lik denizin 2-2.5 metre kalınlığındaki, buzla kaplı yüzeyini özel aletler kullanarak delmeleri gerekir.¹⁰¹

-20 derece civarında donan deniz suyu, insanlar için son derece tehlikelidir.

Kutup soğuğunda yaşayabilmek için insanın sayısız tedbir alması gerekir. Kimi zaman bu tedbirler bile koruyucu değildir. Fakat buna rağmen, bu dondurucu soğukluktaki sular pek çok canlının evidir. Onlar bu zor ortamda yaşamlarını sorunsuzca devam ettirirler çünkü onları bu ortama uygun olarak yaratan ve onları koruyan Ulu ve Yüce olan, üstün merhamet sahibi, alemlerin Rabbi Allah'tır.

İnsanın böylesine aciz kaldığı şartlarda yaşayan pek çok canlının evi, bu dondurucu soğukluktaki sulardır.

Bu ortam, bize şunları düşündürmelidir: Her canlı kendi bulunduğu ortamda yaşayabileceği vücut sistemleri ve özelliklerle yaratılmıştır. İnsanların teknik olarak bir benzerine ulaşamadığı bu donanımların tesadüflerle oluşabilmesi imkansızdır. Belli bir amaçla yaratılmış bu detayların her biri, Allah'ın varlığının apaçık delilleridir ve Rabbimiz'in canlılar üzerinde tecelli eden Rahman ve Rahim sıfatlarının örneklerini sergilemektedir. İman edenlerin Allah'ın yarattıkları karşısındaki düşünce şekilleri, Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, her şeye güç yetirendir. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 189-191)

Kutup Soğuklarında Dahi Donmayan Balıklar

Güney kutbu balıklarını karanlık ve soğuktan başka bekleyen bir diğer tehlike de, çok katlı buz tabakalarıdır. Yılın en azından 10 ayı boyunca, 2-3 metrelik bir buz tabakası denizin üzerini kaplar. Yaz mevsimi geldiğinde ise, fırtınalar bu tabakayı kırar ve açık denizlere sürükler. Bu kalın buz tabakasının alt yüzeyinde de, büyük ve uzun kristal parçalardan meydana gelmiş, 1-2 metre kalınlığında buz yığınları vardır. Yılın bir kısmında da, okyanusun tabanına saplanmış, "çapa buz" denilen bir başka tabaka, suların 30 metreden sığ yerlerini kaplar. ¹⁰²

Buz, buradaki balıklar için ciddi bir tehlikedir; çünkü balığın solungaçlarından ve derisinden kolaylıkla sızarak vücut sıvılarını dondurabilir. İnsan bedeninde, vücut sıcaklığını 37°C civarında sabit tutmak için gece-gündüz çalışan hassas bir termostat bulunur. Bu ısı kontrol sistemi, insan için ideal ısı derecesinin nasıl olması gerektiğini düzenli olarak bildirir. Örneğin bir kimsenin vücudu çok sıcaksa, terlemeyi başlatarak, vücudun yüzeyine çıkan su ile kişiyi serinletmeye başlar.

Isı kontrol merkezi vücudun soğuk olduğuna karar verirse, o zaman da kan damarlarını daraltarak, kanın soğuk yüzeyden -deriden- uzaklaşmasını sağlar. Ancak balıklar gibi soğukkanlı canlılarda, böyle bir iç denetim söz konusu değildir. Bilindiği gibi her zaman, sıcak olan ortamdaki soğuk ortama doğru bir ısı transferi söz konusudur. Dolayısıyla böyle bir ortamda sıcakkanlı balıklar da vücut sıcaklıklarını çevrelerinden ısı transferi ile elde ederler. Bu bilgi dikkate alındığında normal şartlarda kutuplarda yaşayan bir balığın sıfı-

Antifrizli Balıkların Özellikleri Yaratılış Delillerindedir

İnce beden vücut sıvılarını minimum düzeyde tutar

Karanlık Arktik sularında iyi görüş sağlayabilmek için gözler büyüktür

Antarktika'daki balıklar buz altında yaşamalarını sağlayan sistemlere sahiptirler. Örneğin kanlarında özel bir antifriz molekülü bulunması sebebiyle bu canlıların vücutlarındaki sıvılar donmaz. Gözleri büyüktür, bedenleri ise oldukça incedir.

Tek bir proteinin bile ortaya çıkışını hiçbir şekilde açıklayamayan Darwinistler için canlılardaki bu gibi özellikler büyük bir tedirginlik vesilesidir. Canlılardaki her yapı, Darwinistlerin tesadüf iddiasının büyük bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermektedir.

Kaygan üst deri balığın su içinde rahat hareketini sağlar

Dokunmaya duyarlı bryik

rın altındaki soğuk sularda donması gerekmektedir. Ancak böyle bir şey hiçbir zaman gerçekleşmez. Çünkü bu canlıların bedenlerinde onları donmaktan koruyacak özel bir sistem bulunur: Antifriz sistemi...

Balıkların kanı normal koşullarda $-0,7^{\circ}\text{C}$ 'de donarken, kutuplardaki balıklar daha soğuk buzlu sularda donmadan yüzebilirler. Örneğin Antarktika'daki *Notothenioid* familyasındaki balıkların donması için, vücut sıcaklıklarının $-2,2^{\circ}\text{C}$ 'ye düşmesi gerekir.¹⁰³ Burada ki balıkların zor koşullarda hayatta kalmalarını mümkün kılan, vücut sıvılarının donma noktasını düşüren antifriz (donmayı engelleme) maddesine sahip olmalarıdır. Bu kimyasallar Antarktika Okyanusu'nun en düşük sıcaklıklarında bile balıkların vücutlarını donmaktan korumaktadır. Doğal antifrizin başlıca özelliklerinden biri zehirleyici olması ve uyumsuzluk vermesidir. Bu maddeler ancak bir dizi biyokimyasal işlem sonucunda, daha az zehirleyici kimyasallara dönüştürülürler.¹⁰⁴ Soğuk sularda yaşayan canlılar bu olumsuzluklardan hiç etkilenmezler çünkü vücutlarında ilk doğdukları andan itibaren kendilerini koruyacak sistemler var edilmiştir.

Çoğu kişi araçlarda, suyun donmaması için antifrizlerin kullanıldığından haberdardır. Ancak bazı canlıların da bu yöntemi kullanarak -bünyelerinde antifriz benzeri kimyasallar bulundurarak- kendilerini dondurucu soğuklardan korudukları pek bilinmez. Karmaşık bir kimyasal madde olan doğal antifriz formülünün, bu canlılar tarafından bilinmesi; bu maddenin balıkların bedeninde tam gerektiği miktarda üretilmesi ve bunun için gerekli sistemlerin kendiliğinden oluşması elbette ki imkansızdır. Canlıların bu tür tedbirleri kendi kendilerine almaları; ihtiyaç hissedip bunu tam olarak karşılayacak bir sistemi bünyelerinde var etmeleri de mümkün değildir. Akıl ve şuur sahibi insanların bile teknik imkanlarına rağmen çoğu zaman karşı koyamadığı dondurucu soğuklarda, bir balığın yaşamak için kendi kendine çözüm bulması, kuşkusuz akıl dışı bir beklenti olacaktır.

Böylesine özel bir sistemin evrimcilerin ile-ri sürdüğü gibi aşama aşama, tesadüfi etkilerle ortaya çıkmış olması ise, en başta akla ve mantığa aykırıdır. Çünkü doğal antifrizin formülünde yapılacak en ufak bir hata, onu bambaşka zehirli bir maddeye dönüştürebilir ki, bu da balık için ölüm demektir. Dolayısıyla bu kimyasa- lın üretiminde deneme-yanılma yapmak ya da tesadüfi etkilerin isabet kaydetmesini, hatta mucizevi işlemler gerçekleştirmesini beklemek imkansızdır. Nitekim Darwinistler de canlıların sahip oldukları bu mükemmellikleri görür, bunlardan hayranlık ifadeleri ile bahsederler. Fakat bunların üstün ilim ve akıl sahibi bir Yaratıcı ta- rafından var edildiğini kabul etmek yerine; can- lılar için "ortama uyum sağladılar, tesadüfen bu organı ya da şu sistemi geliştirdiler" gibi mantıksız ve aldatıcı açıklamalarda bulu- nurlar.

Ancak kelime oyunları ve klasik ev- rimci demagojinin 21. yüzyılda aldığı kar- şılık büyük bir yenilgi olmuştur. Darwi- nistlerin, canlılarda var olan tedbirli, bilinçli ve akıllı yaratılışı ve olağa- nüstü kompleksliği açıkça görüp bu- na tesadüf diyebilmeleri, son 200 yıl- dır oynanan çirkin oyunun devamıdır. Darwinistler bu oyunu istedikleri kadar sürdürmeye çalışsınlar, hak ve doğru olan mutlaka batılı geçersiz kılacaktır. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini dar- madağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

Kutup Balıklarında Donmaya Karşı Sodyum Klorür Kullanımı

Saf suyun donma noktasını sıfır santigrat derecenin altına çeken unsurlardan biri, suya tuz katılmasıdır. Balıklarda da başta sodyum klorür olmak üzere, vücut sıvılarındaki tuzlar, donma noktasındaki düşüşün %40-50'sinden sorumludur.¹⁰⁵

Sodyum klorürün bu balıkların vücudunda oluşumu son derece olağanüstüdür: Klor atomu, en dış yörüngesinde yedi elektrona sahiptir. Atomlar bilindiği gibi dış yörüngele-
rindeki elektron sayısını sekize tamamlamak isterler. Klor atomu da bu amaçla dış yörün-
gesinde tek atomu olan sodyumla birleşir ve sodyumklorür molekülünün oluşmasını sağ-
lar. İşte bu ortaklık sayesinde bildiğimiz sofraya tuzu -sodyum klorür- oluşur. Bu iki atom
arasındaki elektron alışverişi neticesinde, zehirli olan klorla, bir patlayıcı olan sodyum,
bambaşka bir amaca hizmet eden bir maddeye dönüşmektedir.

Sodyum klorür, su içerisinde sodyum ve klorür iyonlarına ayrıştığı için, sodyum klo-
rürün suyun donma noktasını düşürücü etkisi diğer moleküllere göre çok daha fazladır.
Çünkü bir sıvının donma noktasını belirleyen en önemli faktör, sıvıdaki parçacık yani atom
sayısıdır. Söz konusu sıvıda ne kadar çok parçacık olursa, su moleküllerinin kümeleşerek
bir buz kristali oluşturma -dolayısıyla da donma- olasılığı da o denli azalır. İşte sodyum
klorür de bu bakımdan diğer moleküllerden 200-300 kat daha etkilidir.¹⁰⁶

Kışın yollardaki donma tehlikesine karşı tuz atıldığını hepimiz biliriz. Bu yöntemin çö-
züm olarak sunulması için, kuşkusuz pek çok alanda bilgi sahibi olmak gerekmiştir:

Suyun donma noktasını hangi bileşiğin düşürebile-
ceği, bunun için etkili olabilecek bir maddenin
nasıl üretebileceği, hangi atomların hangi
şartlar altında birleşebile-

ceği gibi... Peki böylesine kapsamlı bir bilgiyi kutuplardaki balıklar nereden öğrenmiş olabilirler? Bu canlılar, antifriz maddesinin dondurucu soğuklara karşı faydalı bir önlem olduğuna nasıl karar vermektedirler? Vücutlarında bir patlayıcı (sodyum) ile bir zehri (klorür) birleştirerek tuz üretmeyi ve bu tuz sayesinde, vücut sıvılarının donma noktasını düşürebileceklerini onlara kim öğretmektedir? Bu yöntemi DNA şifrelerine kim, nasıl kodlamaktadır? Elbette ki tüm bunları gerçekleştiren, canlıları muhteşem donanımlarla yaratan ve onları dondurucu soğuklardan koruyan tüm varlıkların tek Yaratıcısı, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır.

Darwinistler, insanların taklidini bile yapamadıkları canlılara ait muhteşem donanımlara "tesadüfen oldu" deyip geçerler. Bu çok büyük bir aldatmaca ve büyük bir yalandır. Kuşkusuz ki Darwinist bilim adamları da, detaylarını şaşkınlıkla ve hayranlıkla gördükleri bu özelliklerin tesadüflerin eseri olamayacağını, ancak üstün bir güç tarafından yaratılmış olabileceğini, dünyadaki hiçbir varlığın bunları ortaya çıkarmaya güç yetiremeyeceğini çok iyi bilmektedirler. Ancak etkisi altına girdikleri Darwinist ideoloji, onları, asıl gerçeği, yani tüm varlıkları Allah'ın yarattığı gerçeğini kabul etmekten alıkoymaktadır. İşte Darwinist mantık, böylesine büyük bir acz, böylesine büyük bir perişanlık içindedir. Darwinizm taraftarları, sapkın bir ideoloji uğruna, kendilerini küçük düşüren, alay konusu haline getiren olağanüstü derecede saçma bir iddianın, tesadüf iddiasının peşine takılmış durumdadırlar. Bu uğurda bilimin gösterdiği doğruları da reddetmeyi, bilime rağmen yalan söylemeyi göze almaktadırlar. Amaçları tektir: Allah'ın yüceliğini, büyüklüğünü ve üstün yaratmasını kendi akıllarınca reddetmek. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Oysa Darwinistler isteseler de istemeseler de, kabul etseler de etmeseler de, Cenab-ı Allah yüceliğini, büyüklüğünü ve üstün yaratma sanatını kainatın her yerinde en ihtişamlı ve en görkemli şekilde bizlere göstermiştir. Allah'ın üstün kudretini hakkıyla takdir edemeyenler ancak kendilerini aldatırlar ve bunun şuurunda değildirlen. Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (Al-i İmran Suresi, 83)

Kutup Balıklarında Antifriz Üretimi Nasıl Gerçekleşir?

Kutup balıklarının vücutlarındaki donmayı geciktiren önemli bir etken ise, vücut sıvıları içeriğindeki gliko-proteinlerdir.¹⁰⁷ Söz konusu balıklar güçlü antifriz özellikleri olan bu bileşikleri üreterek, vücut sıvılarının donmasını engeller.

Antarktika balıklarının vücut sıvılarında sekiz çeşit antifriz molekülü tespit edilmiştir. Bu antifriz molekülleri glikopeptid olarak bilinen yapıdadır. Her biri üç amino asitlik pep-

tid zincirinin, üçüncü amino asidine kovalent bağlarla bağlanmış ikili şeker (disakkarit) molekülünden oluşan birimlerin tekrarlanmasıyla meydana gelir.¹⁰⁸ Ancak bir balığın böylesine bir kimya bilgisine sahip olmadığı açıktır. Antarktika balıklarının kanındaki protein (gliko-protein) bir çeşit doğal antifriz olarak vazife yapmakta ve balığın buzlu sulara donmadan yaşayabilmesini sağlamaktadır.

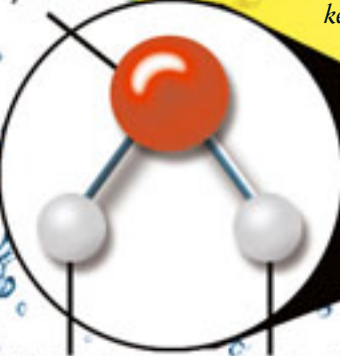
Bu proteinler buz kristallerine bağlanırlar ve buzun balığın vücudunda gelişmesine engel olurlar. Böylece sıfırın altındaki ısılarda buz kristallerinin oluşmasını önleyerek onları donmaktan korurlar. Antifriz bileşikleri, sıvının içindeki herhangi bir molekülden daha etkilidir. Bu madde canlıların diğer sistemlerini olumsuz etkilemez, sadece dokuları tahrip eden buz kristallerinin oluşmasını önler.

Ancak evrimciler kutuplarda yaşamı mümkün kılan bu sistemin, DNA kopyalanması sırasındaki bir hata sonucu "tesadüfen" olduğu gibi akıllamaz bir iddia öne sürerler.¹⁰⁹ Evrimcilere göre, bu ve bunun gibi canlıların yaşamını mümkün kılan her organ ve her sistem sözde tesadüfler sonucu var olmuştur. Oysa ki akıl ve şuur sahibi bir insanın dahi, biyokimya uzmanı olmadan yapamayacağı antifriz maddesinin, tam ihtiyacı olan canlılarda

Antifriz Moleküllerinin Buza Direnci

Buz kristalleri yassı altıgenler şeklindedir. Altı kenarına diğer altıgen buz moleküllerinin birleşmesiyle genişler ve birbirinden farklı desenler oluştururlar. Ancak antifriz molekülleri, mevcut buz kristallerinin arasındaki boşlukları doldurur ve buz moleküllerinin birbirine bağlanarak genişlemelerini engellerler. Böylelikle bu sisteme sahip olan canlıların vücutlarındaki sular donma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaz. Antifriz sistemi, Allah'ın sonsuz ilminin muhteşem örneklerinden biridir.

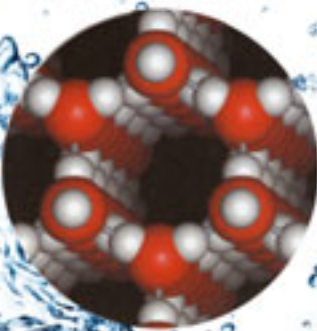
Hidrojen Atomu

Oksijen Atomu

Oksijen Atomu

Su Molekülü

tesadüf eseri oluştuğuna inanmak, ancak sınırsız hayal gücünün ürünü olabilir. Nasıl ki kimyasal antifriz arabanızın su haznesine kendiliğinden yerleşmiyorsa, kutup balıklarının vücutlarında da bu maddeler kendiliğinden oluşmaz. Bu durum kutup balıklarının antifriz sistemine sahip olarak yaratıldıklarını gösteren çok açık delillerden biridir.

Ayrıca düzenli olarak soğuk ve buzlu sulara yaşayan balıklar tüm sene boyunca antifriz üretirken, kış aylarında soğuğa maruz kalan balıklar sadece bu aylarda antifriz üretirler.¹¹⁰ Tam gerektiği zamanlarda bu antifriz maddesinin üretilmesi, balıkların vücutlarında var olan her işlemin, Allah'ın ilhamıyla gerçekleştiğinin açık delilidir. Antifriz moleküllerinin suyun donma noktasını düşüreceğini, dolayısıyla donma tehlikesine karşı bir tedbir olabileceğini balığın kendisinin akletmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Şuursuz atomlardan oluşan şuursuz hücrelerin rastgele olaylar sonucunda bir araya gelerek önce muhteşem bir balık oluşturmaları, sonra da balığa uygun tedbirler düşünüp, bunları en mükemmel ve kusursuz şekilde var etmeleri elbette ki mümkün değildir. Bu, akli ve mantığı yerinde olan her insanın rahatlıkla görüp anlayabileceği bir gerçektir. Canlıya tüm bu özellikleri veren, balığı ve bulunduğu ortamı mükemmel bir uyum içinde yaratan Allah'tır. Kuran'da, "... Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır." (Fussilet Suresi, 54) ayetiyle bildirildiği gibi, Allah'ın ilminin örnekleri her yeri sarıp kuşatmaktadır.

Bilim Adamları Antifrizli Balıklardan Öğreniyor

Bilindiği gibi yapay antifrizler, suyun donma noktasını düşürerek, arabaların soğuk iklim koşullarında çalışmasını mümkün kılar. Yapay antifrizlerin kullanım alanını sınırlandıran en önemli etken, zehirli kimyasallar içermeleridir. Bu nedenle bilim adamları, antifriz sistemini çeşitli alanlarda kullanabilmek için, canlılardaki doğal antifriz formüllerini taklit etmeye yönelmişlerdir. Ayrıca doğal antifrizler, kimyasal antifrizlerle kıyaslandıklarında 300 kat daha etkilidirler.¹¹¹

Antarktik balıklarının kanında bulunan doğal antifriz, zehirli olmadığı ve büyük miktarlarda üretilmediği için, bilim adamları bu maddeyi organ nakillerinde dokuların korunması için kullanmayı planlamaktadırlar.¹¹² İnsandaki kan pıhtı hücreleri, 4°C civarına soğutulduğunda zarar görür. Antifriz gliko-protein kullanılmasıyla, balıklarda olduğu gi-

Antarktika balıklarının kanında bulunan doğal antifriz, zehirli değildir ve büyük miktarlarda üretilir. Bu nedenle organ nakillerinde kullanılması planlanmaktadır.

bi, narin hücre zarlarının parçalanmasını engellemek amaçlanmaktadır. Böylece nakli yapılacak organların daha düşük ısılarda bozulmadan korunması mümkün olabilecektir.¹¹³ Ayrıca antifrizlerin buza nasıl bağlandıklarının incelenmesi, gut, böbrek ve safra kesesi taşlarındaki zararlı biyolojik moleküllerin oluşum mekanizmasının anlaşılmasına ve çözüm geliştirilmesine de yardımcı olmaktadır.¹¹⁴

Tıbbi kullanımının yanı sıra, biyolojik antifrizin endüstri ve tarım alanlarında da kullanılması mümkün olabilir: Ekinlerin doğal antifriz içerikli koruma spreyleri ile donmaya dayanıklı hale getirilmesi, soğuk bölgelerde tarımsal faaliyetlerin gelişmesine yardımcı olacaktır. Ayrıca yiyeceklerin dondurulduktan sonra lapalaşmasını engellemek üzere, endüstri alanında da kullanılması düşünülmektedir.¹¹⁵

Balığın DNA'sındaki antifriz gliko-proteinin üretim bilgilerini içeren genin, tam olarak tanımlanabilmesi için araştırmalar sürmektedir. Bilim adamları, bu genin kodladığı protein ucuza ve bol miktarda elde edilebildiği takdirde, doğal antifrizlerin yaygın bir kullanımı olabileceğini düşünmektedirler. Örneğin kişinin kanına bir miktar özel antifriz proteini enjekte edilmesiyle, soğukta donması engellenebilecektir.¹¹⁶ Böyle bir genetik teknoloji günümüzde her ne kadar mümkün değilse de, bilim adamlarının araştırmalarına ışık tutmaktadır. Görüldüğü gibi Darwinistlerin "tesadüfen oldu" dedikleri antifriz, Darwinistlerin anlamaktan bile aciz kaldıkları muhteşem bir özelliktir. Darwinistler, gece gündüz laboratuvarlarda, Allah'ın yarattığı sayısız mucizeden sadece birini anlamaya ve çözmeye çalışmaktadırlar. Açıklamasını dahi yapamadıkları bu üstün yaratılışı takdir edebilmekten uzaktırlar. Allah'ı takdir edebilen akıl ve vicdan sahibi insanlar ise, yalnızca tek bir örnekle bile Yüce Allah'ın üstün kudretinin ve gücünün sergilendiğini açıkça anlayabilirler. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır. (Müminun Suresi, 21)

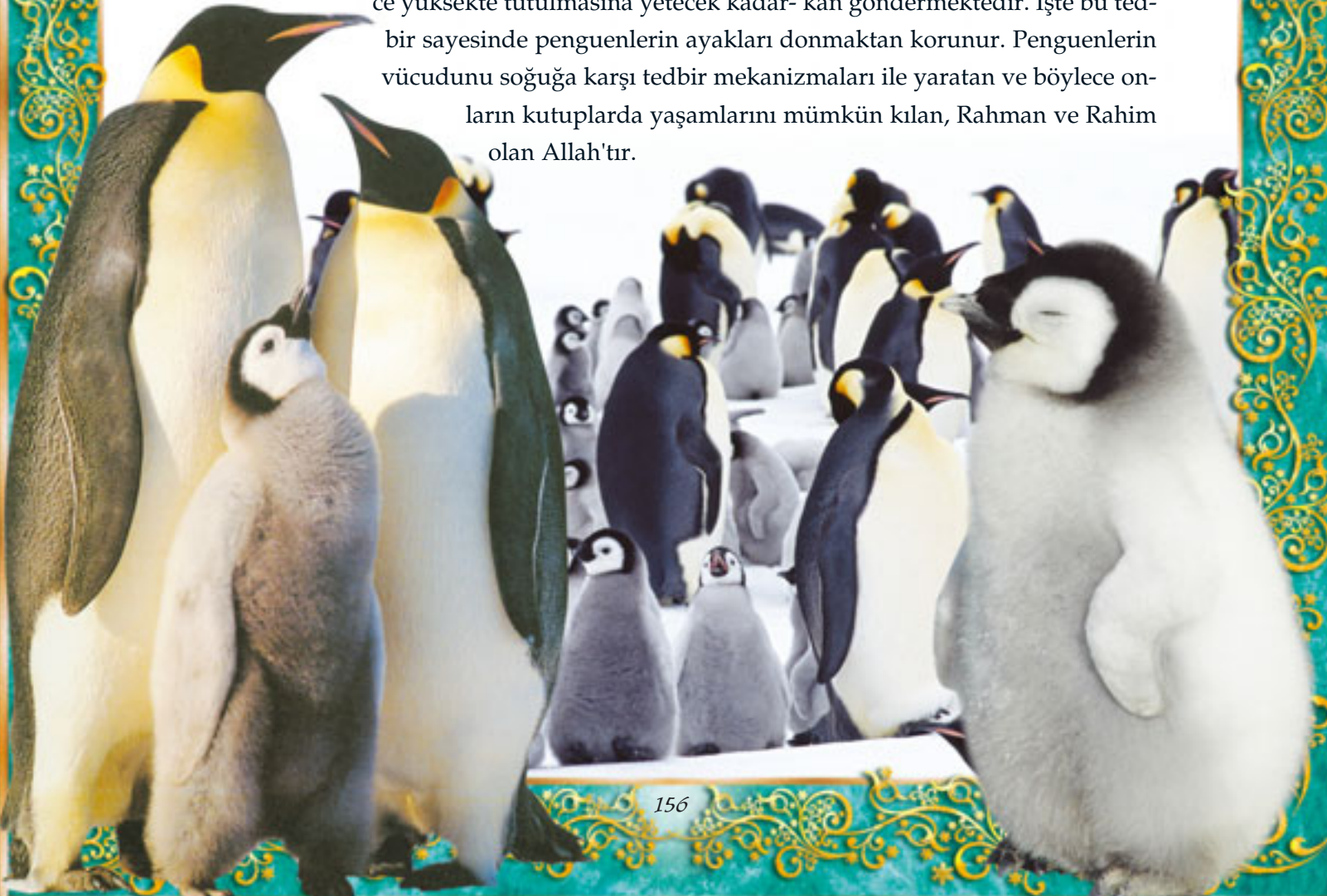
Penguenleri Donmaktan Koruyan Antifriz Sistemi

Normal koşullarda bir insan için buzun üzerinde çıplak ayakla yürümek pek mümkün değildir. Denense bile bir süre sonra bu kişi, donma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Bu durumda akla, "ömür boyu buzun üzerinde çıplak ayaklarıyla rahatlıkla yürüyen ve buna rağmen vücut ısılarını koruyan penguenler, bunu nasıl başarmaktadır" sorusu gelecektir.

Allah'ın Munis (Cana yakın, sevimli, dost) sıfatının bir tecellisi olan imparator penguenleri, yaşamlarının büyük bölümünü buz üzerinde yürüyerek, bir bölümünü ise okyanusta yiyecek arayarak geçirirler. Peki bir insan için özel önlemler almadan yaşamının imkansız olduğu kutuplarda, penguenler donmadan nasıl yaşarlar?

Penguenlerin vücutlarının büyük bir bölümü, su geçirmez tüyleri sayesinde soğuktan korunur. Derilerinin altında bulunan kalın yağ tabakası da ısı izolasyonuna yardımcı olur. Hatta yağ tabakası ve tüyler birlikte o kadar iyi izolasyon sağlar ki, penguen güneşli bir günde aşırı ısınabilir. Ancak Yüce Allah yaşamlarını sürdürebilmeleri için penguenlerin vücutlarında aşırı ısınmayı engellemeye yönelik çok özel önlemler de yaratmıştır: Penguenlerin çıplak olan gagaları ve ayakları ısı kaybına izin vererek vücut sıcaklıklarının dengede kalmasını sağlar.

Ayrıca penguenlerin bacaklarındaki bazı atardamarlar, ayak ısılarına göre kan akışını ayarlayabilmektedir. Atardamarlar ayaklara -donma noktasından birkaç derece yüksekte tutulmasına yetecek kadar- kan göndermektedir. İşte bu tedbir sayesinde penguenlerin ayakları donmaktan korunur. Penguenlerin vücudunu soğuğa karşı tedbir mekanizmaları ile yaratan ve böylece onların kutuplarda yaşamlarını mümkün kılan, Rahman ve Rahim olan Allah'tır.

Sıcakkanlı Balinaları Soğuk Sularda Donmaktan Koruyan Damar Sistemi

Balinalar soğuk sularda yaşayan sıcakkanlı canlılardır. Vücutlarının içindeki sıcaklık insanlarınkine yakın olmasına rağmen, zamanlarının çoğunu okyanusta, kimi zaman donma derecesine yakın ısılarda geçirirler. Balinaların donmadan soğuk sularda yaşayabilmelerini mümkün kılan ise, kan damarlarının özel şeklidir.

Balinaların damarları "U" şekilli düzenlenmiştir. Sıcak kan cilde yakın yerlerde soğuk sudan ötürü soğumuş durumdadır. Ancak soğuk kan taşıyan damarın dönüş yolu, sıcak kan bulunan damarların çok yakınından geçtiği için, kan yeniden ısınır. Bu özel yapıdan ötürü, balinanın cildinden içeri doğru bir metreye kadarlık bölümde kanı soğuktur; ama iç taraflara doğru tüm damarlar sıcaklığını korumaktadır.¹¹⁷ Bu sistemde ısıya bağlı enerji kaybı olmaz. Balinanın sadece yüzeye yakın damarları soğuk, iç ısısı ise 35-37°C olarak korunur. İster Antarktika'nın buzlu sularında olsun, ister Bermuda'nın sıcak sularında, balinaların vücut ısısı bu derecede sabittir.¹¹⁸

Damarların özel şekli, soğuk bir ortam için en akılcı, en iktisatlı ve en güvenli modeldir. Mühendisler de ısı transferini en aza indiren bu modeli çok iyi bilirler. Örneğin buhar kazanlarının içinde yüksek ısı elde etmek için kullanılan bu sistem sayesinde, kazanın dışı çok ısınmaz ve etrafındaki havaya fazla ısı kaybı olmaz. Bu yapı, iç kısmı yüksek ısıda olan nükleer reaktörler için de son derece ideal bir modeldir.

Diğer taraftan bir balinanın dolaşım sistemi vücut ısısını korumak, yaymak ya da artırmak için ayarlanabilen özelliklere sahiptir. Göğüs, kuyruk ve sırt yüzgeçlerindeki atardamarlar başka damarlarla çevrilidir. Bu yüzden atardamarlarda dolaşan kanın ısısı, çevreye dağılmak yerine toplardamara aktarılır. Bu karşılıklı ısı alışverişi balinanın vücut ısısını muhafaza etmesine yardımcı olur. Balina daldığı zaman ise, kan, vücut yüzeyinden dışarı doğru yön değiştirir. Kan dolaşımındaki azalma da vücut ısısının korunmasını sağlar. Uzun süren hareketlerde veya sıcak suda, balina vücut ısısını dağıtmaya ihtiyaç duyabilir. Bu durumda göğüs, kuyruk ve sırt yüzgeçlerinin yüzeyine yakın damarlarda dolaşımı artırır.¹¹⁹

Kuşkusuz ki, bir balinanın kan damarlarını bu şekilde düzenlemesi, bir fizikçi gibi ısı transfer şekillerini hesap edip, soğuk bir ortam için tedbir alması mümkün değildir. Hepsinden de ötesi bu damar yapısını genetik sisteminde kodlayabilmesi imkansızdır. Elbette ki hayvanın ne böyle bir muhakeme gücü ne karar alıp uygulama imkanı ne de genleri üzerinde bir hakimiyeti vardır.

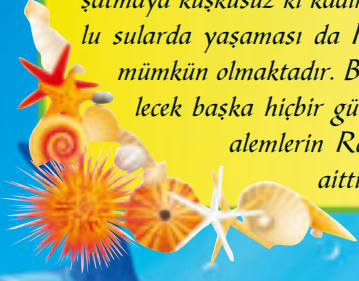
Darwinistler ise tüm bu mucizevi yapıları tamamen zararlı olan tesadüfi mutasyonların gerçekleştirdiğini iddia ederler. Darwinistlerin hayallerindeki sözde kurtarıcı mutasyonlar, başı bozuk müdahalelerdir. Mevcut düzene mutlaka zarar getiren mutasyonlar, belli bir amaca yönelik düzenlemeler yapamazlar. Ayrıca mutasyonlar mevcut gen dizi-

Soğuk Sulara Uygun Yaratılmış Sıcakkanlı Bir Canlı: Balina

Balınanın bazı bölgelerinde, vücudun merkezinden sıcak kan getiren atardamarlar, vücudun dış kısımlarından soğumuş kanı taşıyan başka damarlarla çevrilidir. Böylece iki damar arasındaki ısı transferi sayesinde, vücut sıcaklığının dengelenmesi mümkün olmaktadır. Balina Allah'ın vücudunda yarattığı bu sistem sayesinde, sıcakkanlı bir memeli olmasına rağmen, soğuk sularda donmadan hayatını devam ettirebilir.

Genellikle balinalarda, atardamarların cilt yüzeyinin hemen altındaki kısmı, dış ortamdaki su kadar soğuk olur. Ama damarların yaratılışındaki özel donanım sebebiyle kan, vücudun iç bölgelerine doğru ısınarak ilerler. Bu, canlının iç organlarının donmasını engelleyen muhteşem bir sistemdir.

Yüce Allah, dilediği canlıyı, dilediği ortam ve şartlar içinde yaratıp yaşatmaya kuşkusuz ki kadirdir. Sıcakkanlı bir canlı olan balınanın buzlu sularda yaşaması da Rabbimiz'in yarattığı bu özel sistemlerle mümkün olmaktadır. Bu sistemi o canlıda meydana getirebilecek başka hiçbir güç yoktur. Tüm güç ve kudret, alemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.

limlerini bozarlar, onlarda yeni düzenlemeler yapmaları, canlıların genetik yapısına yeni bilgiler eklemeleri ise imkansızdır. Bu bakımdan mutasyonun etkisi, bir kitabın harflerini gelişigüzel karıştırmaya benzer. Ortaya çıkan yeni harf düzenlemeleri, kitabın anlatım üslubunu, cümlelerin anlamlarını mutlaka bozar; bunları olduğundan daha mükemmel hale getirmez ve yeni bilgiler eklemeyi. Dolayısıyla Darwinistlerin hayallerindeki tesadüfi etkilerin, canlılar üzerinde yapıcı değil yıkıcı etkileri olacaktır. Başiboş şuursuz müdahalelerle, onları soğuktan koruyacak akıl ve ilim içeren bir yapı ortaya çıkması imkansızdır. Bunun için ne kadar beklenirse beklensin, bu iddia sadece Darwinistlerin boş bir hayali olarak kalmaya devam edecektir.

Çok Amaçlı Kullanılan Balina Yağı

Balinaların vücutları 10 cm'ye kadar varabilen kalınlıkta bir yağ tabakası ile kaplıdır. Bu yağ katmanı balinanın soğuk su ile arasındaki yalıtım malzemesi olarak işlev yapar ve canlının vücudunu aerodinamik şekle getirir. Bu tabaka balinalara nefes almaları için yüze çıkabilmelerini sağlayan doğal bir şamandıra görevi görür. Aynı zamanda bu sıcakkanlı memeliyi okyanusun soğuk sularından korur. Balina yağının bir başka özelliği ise şeker ve proteine nazaran 2-3 kat daha fazla enerji vermesidir.

Balina, binlerce kilometre yol katettiği ve yeteri kadar beslenemediği uzun göçlerde ihtiyaç duyduğu enerjiyi vücudundaki bu yağdan temin eder.

Bunun yanı sıra balina yağı lastik gibi esnek bir malzemedir oluşur. Balina kuyruğunu suya her vurduğunda kuyruğu önce sıkışır, sonra genişler eski halini alır. İşte bu özellik balınaya hem fazladan hız kazandırır hem de uzun yolculuklarda %20 oranında enerji tasarrufu sağlar. Balina yağı tüm bu özelliklerinden ötürü, bilinen en çok fonksiyona sahip malzeme olarak kabul edilmektedir.

Balina yağı balinalarda yüzyıllardır var olan ve insanlar tarafından da bilinen bir maddedir. Ancak bu yağın bir ağ gibi birbirine geçen kolajen liflerden oluştuğu ve diğer özellikleri yakın bir zamanda keşfedilebilmiştir. Bilim adamları bu yağ-kompozit karışımının işlevlerini tam anlamak için halen çalışmalar yapmaktadırlar. Şu ana kadar edinilen kısıtlı bilgiler bile, sentetik malzeme üretiminde son derece faydalı olmuştur.

Buzun İçinde Hapsolan Alglerin Yeniden Canlanması

Antarktika'da kış gelip de denizler donduğunda, büyük miktarda organizma buzun içerisinde kalır. Buz içinde donmuş canlıları bekleyen pek çok tehlike vardır. Bu tehlikelerin başlıcası şudur: Sıcaklık donma derecesine yaklaştıkça, vücuttaki su molekülleri bir araya gelerek, uçları ustura şekilli buz kafesleri meydana getirirler. Hücre içindeki moleküller buzlar büyüdükçe, buzların keskin uçları hücre zarlarına saplanarak onları parçalar.¹²⁰ Vücut dokularındaki bu tahribat ölümle sonuçlanır. Bu nedenle buz kristallerinin oluşumunu engelleyebilmek için tek hücreli alglerde antifriz molekülleri vardır. Bu moleküller hücrenin içerisindeki çözülmüş halde olan sıvının yoğunluğunu artırarak, su-

Denizler donduğunda büyük miktarda organizma buz içinde kalır. Bu durum, organizmalar için de, organizmaların yaşam sağladığı insan dahil tüm diğer canlılar için de büyük bir tehlikedir. Ancak bu tehlikeye karşı tek hücreli algler, antifriz molekülleri ile donatılmışlardır. Bu moleküller, kendilerini çevreleyen suyu, donmayı engelleyecek bir seviyede tutmakta ve bu da alglerin canlı kalmasına olanak vermektedir.

yun dışarı kaçmasını engellerler. Aynı zamanda eriyik haldeki bu moleküller, suyun içerisindeki parçacık yoğunluğunu da donmayı engelleyecek seviyeye getirmiş olurlar.

Diğer taraftan etrafı kaplayan buz, bu canlılar için tam bir hapisane gibidir. Bu dönemlerde algler, her türlü besin kaynağından izole olurlar. Çözüm kış uykusuna yatarak minimum enerji harcamaktır. Özellikle de silis malzemesinden bir kabuk ile çevrili algler, metabolizmaları uyku halinde bile olsa, aslında canlıdırlar. Ancak buzdağının kalınlığından dolayı güneş ışını derinlere ulaşamaz, bu nedenle buzdağının altındaki algler güneş ışınlarından yoksun kalırlar. Algler bu noksanlığı fotosentetik pigmentler ile telafi ederler. Çok farklı uzunluktaki dalga boylarını yakalayabilen pigmentler vesilesiyle, klorofil bakımından zenginleşirler. Böylece güneş enerjisini bünyelerinde depolamaları mümkün olur. Fotosentez olarak bilinen bu kompleks işlem, günümüzde halen suni olarak gerçekleştirilememekte, hatta sistemin işleyişi tam anlamıyla çözülememektedir. Ancak bu mikroskobik canlılar, gözle görülmeyen bir boyutta dev bir tesis gibi çalışırlar. Allah bu özel varlıkları pek çok canlının besin kaynağı yaparak, kutuplardaki yaşam zincirinin önemli bir halkası kılmaktadır. Bir ayette Rabbimizin üstün yaratması şöyle haber verilmektedir:

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedmiyorlar. (Fâtır Suresi, 40)

Alglerin Korunma Metodu: Kış Uykusu

Etrafı kaplayan buz, alglerin bütün besin kaynaklarını yok ettiğinden, algler çözüm olarak kış uykusuna yatarlar. Metabolizmaları uyku halinde de olsa aslında canlıdırlar. Buz dağının kalınlığından dolayı güneş ışığından da mahrum kalırlar. Bu durumu telafi edebilmek için de fotosentetik pigmentleri devreye sokarlar. Farklı uzunluklardaki dalga boylarını yakalayabilen pigmentler vesilesiyle algler güneş enerjisinden faydalanabilirler.

Soğuk havalarda önce ellerimiz ve ayaklarımız üşür. Bunun nedeni, kanın hayatı organları sıcak tutmak için, ayaklardan ve ellerden çekilmeye başlamasıdır. Dolaşım sistemimizin aldığı bu mucizevi tedbirin bir benzeri, penguenlerde de vardır. Kontrollü kan akışı sayesinde, penguenlerin ayakları buz üzerindeyken donmaz. Bu özellik, onlara Allah'ın bahsettiği nimetlerden biridir.

Kutuplar İçin Yaratılmış Bir Başka Canlı: Weddell Fokları

Dünyanın en güneyinde yaşayan memelilerden Weddell fokları, Antarktika'nın soğuk sularına çok uyumludur. Derilerinin altında ısının çabuk kaybını önleyen, kalın bir yağ tabakasına sahip olan Weddell fok balıkları, hava sıcaklığının -56°C , su sıcaklığının -26°C 'ye kadar düştüğü sert kış koşullarına bile dayanabilirler. Fokun vücut şekli hem suda rahatça hareket etmesini sağlar hem de dondurucu sudan dışarı çıktığında ve soğuk suya girdiğinde vücut ısısını korumasına yardımcı olur. Ayrıca bu canlıların dolaşım sistemi, balina ve yunuslar gibi ısı kaybını engelleyecek bir düzene sahiptir. Atardamarlar vücut yüzeyindeki daha soğuk olan kanı alıp, sıcak kanı taşıyan damarlar arasından geçerek ısı transferi yaparlar.

Foklar koruyucu tüylerden oluşan bir dış palto, su geçirmeyen yoğun bir alt palto ve özel yağ katmanı ihtiva eden bir yalıtım sistemine sahiptirler. Derine daldıklarında bu yağ katmanı basınç altında ezilmez; böylece ısıyı muhafaza etme özelliklerini kaybetmezler. Fok, memeli bir hayvandır, dolayısıyla hayatta kalabilmesi için soluk alması şarttır. Bu yüzden buzlarla kaplı suyun altında kendine bir çıkış deliği oluşturur. Uzun dişleriyle buzu rahatça kemirir, kırar ve kendine hava deliği hazırlar. ¹²¹

Foklar buzlarla kaplı bir ortamda yaşamak üzere yaratılmışlardır. Sahip oldukları özellikler vesilesiyle besinlerine rahatlıkla ulaşır ve tehlikelerden korunurlar. Bu olağanüstü özelliklerin tamamının üstün bir yaratılışı gösterdiğini kuşkusuz Darwinistler de çok iyi bilirler. Fakat sahte Darwinizm dini uğruna, çocukların bile güleceği mantık dışı senaryoları savunmaktan çekinmezler. Örneğin Darwinistlere göre bu foklar, ayıya benzer bir canlıdan evrimleşmişlerdir. Bu öylesine mantıksız bir iddiadır ki, şu anda bile Darwinistlerin büyük bir kısmı bu iddiaya karşı çıkmaktadır. İddia edilen sahte senaryoyu destekleyen hiçbir fosil kanıtı olmadığı gibi, böyle bir geçişin imkansızlığı da, tüm bilim adamlarının -kabul etmek isteseler de istemeseler de- hemfikir olduğu bir konudur. Bilimsel gerçeklere rağmen böyle hayali bir senaryonun, yani evrimin savunulması, içinde bulunduğumuz yüzyılın en şaşılacak, en hayretle izlenecek gerçeklerinden biridir.

Kutup Canlıları İzolasyon Sistemi ile Yaratılmışlardır

Su, havadan 25 kez daha iletkenidir; dolayısıyla su ortamında ısı kaybı hava ortamına oranla 25 kez daha hızlı olur. Belli bir hacimdeki suyu ısıtmak için gereken ısı miktarı ise, aynı hacim havayı ısıtmak için gerekenden 1.000 kez daha fazladır. Bu nedenlerle, korumasız bir dalgıç, aynı ısıdaki hava ortamına göre, sıvı ortamda vücut ısını 3.470 kez daha fazla kaybeder. Dalış elbisesi kullanmanın ana amacı da, ısı kaybına karşı izolasyon sağlayabilmektir. Soğuk sularda yaşayan hayvanların ise, ısı izolasyonu sağlayan yağ tabakaları ve kürkleri doğuştan hazırdır.

Şunu tekrar belirtmek gerekir ki, şimdiye dek elde edilen 350 milyondan fazla fosil, evrimi çok kesin şekilde reddetmiştir. Fosil kayıtları canlıların milyonlarca yıldır hiç değişmediklerini, milyonlarca yıl önce bugün oldukları şekilde yaratılmış olduklarını ortaya çıkarmıştır. Fosil kayıtlarında görülen mükemmel aylar, mükemmel foklar bugünkü gibidir. Canlılar hiçbir değişime uğramamışlardır. Canlı türleri arasında herhangi bir geçişi gösteren tek bir tane bile ara form yoktur. Bu durum, zaten bilimsel olarak imkansız olan, canlıların birbirine dönüşümü senaryosunu, yani evrim teorisini tamamen geçersiz kılmaktadır.

Tüm diğer canlılar gibi, fokların yaşamlarını sürdürmeleri için de, şu anki tüm özellikleri ile birlikte yaratılmaları gerekir. Fosil kayıtlarının gösterdiği gerçek, tüm canlıların tüm özellikleri ile bir anda yaratıldıklarıdır. Darwinizm, her bilimsel delil ile, her bulunan fosil ile tekrar tekrar yok olmaktadır.

Balıkları Bekleyen Buz Tehlikesi

Herhangi bir balığı kutup sularına koyacak olsanız, hayatını devam ettiremez. Derileri ya da solungaçları buzla temas ettiğinde, vücut sıvıları hemen donmaya başlar ve sonunda balıklar ölürlür. Bunun nedeni vücut sıvılarında oluşan buz kristallerinin, canlının dokularını içten parçalamasıdır. Şu halde, kutuplardaki buzlu sularda yaşayan balıklar neden donmazlar? Çünkü bu balıklar, Allah'ın vücutlarında yarattığı donmayı engelleyen antifriz sistemiyle yaratılmışlardır. Bütün olumsuz koşullara rağmen, Güney Antarktika'nın dondurucu soğuklarında, balıkların hayatlarını devam ettirebilmeleri, Allah'ın izniyle gerçekleşen son derece olağanüstü bir durumdur.

Denizaslanları Buzlu Suda Nasıl Yaşarlar?

Denizaslanları dondurucu soğukluktaki kutuplarda yaşarlar. Memeliler sınıfına dahil olan bu canlılar, yaşamlarını buzlu suların içinde sürdürmelerine rağmen soğuktan hiç etkilenmezler. Bunun nedeni vücutlarında bulunan koruyucu yağ tabakasıdır. Derilerinin altındaki bu yağ katmanı sayesinde, vücutları sürekli sıcak kalır.

Kutupsal alanlarda yaşayan denizaslanlarının bir diğer ilginç özelliği ise, ağızlarındaki uzun dişleridir. Bu dişler sayesinde kendilerini en önemli düşmanlarından biri olan kutup ayılarına karşı korumakta ve midye, yengeç, salyangoz gibi sert kabuklara sahip olan avlarını yakalayabilmektedirler. Sahip oldukları kalın, kaba derileri de bu canlıların, düşmanlarının keskin dişlerinden ve çevrede bulunan siyri kaya parçalarından korunmalarını sağlar.

Denizaslanları vücutlarındaki fazla kiloları nedeniyle karada çok hızlı hareket edemezler, ancak bu durum suyun içindeyken geçerli değildir. Suda oldukça hareketlidirler ve uzun mesafeleri hiç durmadan yüzebilirler. Avları için 105 metre gibi oldukça derin bir mesafeye hiç zorlanmadan dalebilirler. Yüce Rabbimiz tüm canlıları benzersiz özelliklerle yoktan var etmiştir. Allah'ın, diğer tüm canlılara olduğu gibi, denizaslanlarına da bahsetmiş olduğu özellikler, bizlere Rabbimiz'in üstün yaratışını gösteren delillerdendir.

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığımız ortaklarımızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır?.. (Fatır Suresi, 40)

Antarktika Dişli Balığının Yaratılışındaki Hikmetler

Antarktika dişli balığı (*Dissostichus mawsoni*) Antarktika'yı kuşatan Güney Okyanusu'nun (Antarktika Okyanusu olarak da bilinir) dondurucu sularında yaşamasına olanak veren antifriz gliko-protein üretmesi ile ünlüdür. Ayrıca bu balıkların kalpleri altı saniyede bir atar. Antarktika dişli balığı üzerinde yapılan araştırmalar, insan kalbinin yavaş attığı ya da vücut ısısına bağlı olarak, yeterince atmadığı zamanlar için, tıbbi çözümlere ışık tutmaktadır.

2.000 metre derinlerde görülebilen, 2 metre boyunda, 135 kilogramdan ağır bu balıkların iki türü bulunmaktadır: Antarktika dişli balığı (*Dissostichus mawsoni*) ve Patagonya dişli balığı (*Dissostichus eleginoides*).¹²² Patagonya dişli balığı ile görünüşü ve davranış şekilleri çok benzer olmasına rağmen, sadece Antarktika'nın soğuk sularında yaşayan Antarktika dişli balığı, dokularında ve kanında antifriz gliko-proteinlerine sahiptir. Patagonya'da daha sıcak sularda yaşayan Patagonya dişli balığı ise, bu proteinlere sahip değildir. Böyle bir proteine sahip olmasına da ihtiyaç yoktur, çünkü yaşadığı sular donma tehlikesinin söz konusu olmadığı sıcak sulardır.

Patagonya dişli balığının bu proteine sahip olmayıp, sadece soğuk sularda yaşayan Antarktika dişli balığında bu proteinin olması, canlılardaki üstün ve hayranlık uyandırıcı yaratılışın açık bir örneğidir. Bu, Yüce Rabbimiz'in üstün gücünün ve kudretinin bir başka delilidir. Bu canlıları yaşadıkları ortama uygun özelliklerle birlikte yoktan yaratan Yüce Allah, sonsuz ilim sahibidir. Kuşkusuz ki O, tüm alemlerin Rabbi'dir.

Bölüm: 7

İlkel Canlı
Yalamını Çürüten
Süngerler

Süngerler bitkiye benzemelerine rağmen, aslında çok hücreli "hayvanlardır". Büyüme için yeterince besin alabilecekleri bir bölgede, kendilerini sert bir zemine yapıştırıp yaşarlar. Bu nedenle kumluk ya da çamurlu bölgelerde süngerlere daha az rastlanır. Kendini kayalık zemine yapıştıran bir sünger, hareketli olmadığı için, bulunduğu yerde 24 saat boyunca deniz suyunu filtreden geçirerek beslenir. Süngerler, kendi hacimlerinin 20.000 katı kadar deniz suyunu pompalayarak süzebilirler.¹²³ Bu olağanüstü bir miktardır; süngerlerin deniz suyunu süzme hızı ise, saatte 200 litreye varabilmektedir.¹²⁴

Süngerlerin bilimsel ismi "gözenek taşıyan" anlamına gelen *Porifera*'dır. Vücutları ufak deliklerle kaplıdır ve tıpkı minyatür elektrik süpürgeleri gibi hareket

ederek, küçük deliklerden suyu içeri alıp, daha geniş deliklerden dışarı atarlar. Suda akıntılarla taşınan mikroskobik organik maddeler, diatom, bakteri, plankton gibi besinlerle birlikte oksijen, süngerin gözeneklerinden içeri alınır. Bu süzme işlemi öylesine yoğundur ki, çay fincanı büyüklüğündeki bir sünger, bir günde 5.000 litre suyu filtreleyebilir. Üstelik bunu yaparken son derece verimli çalışır: İçine çektiği sudaki bakterilerin %90'ını bünyesinde tutmayı başarır.

Süngerlerin büyük çoğunluğu, suyun dışında kısa bir süre bile kaldıklarında, havanın ve güneş ışığının etkisiyle ölürlür. Rengarenk, canlı süngerler laboratuvara taşındıklarında önce renkleri solar, sonra da sulu çamur haline dönüşürler. Bu nedenle, süngerlerin kimliğini belirlemek için mikroskobik düzeyde analiz yapmak gerekir. Diğer taraftan süngerler, güneş ışığı ve havayla karşılaştıklarında ölseler bile, su içinde tekrar tomurcukları canlanır ve bunlardan yeni süngerler oluşabilir.

Süngerlerin dünya çapında 5.000-6.000 türü tanımlanmış olmasına rağmen, bu sayının gerçekte en az üç katı olduğuna inanılmaktadır. Kayayı kaplayan ince renkli bir katman gibi saran türlerden, iri yelpaze, ağaç ya da varil gibi olanlara

* Dalgaların etkisiyle yerinden kopan bir süngerin kalan parçasından, zamanla yeni bir sünger oluşabilir. Aynı şekilde kopup ayrılmış olan parça da başka bir yere yapışıp yepyeni bir sünger olarak gelişebilir.

* Serin ve tuzlu sularda yaşayan süngerler hareketsiz olduklarından, kendi yakınlarına gelen yiyecekleri hidrolik sistemlerinin yardımıyla sudan süzerler. Süngerler, besin elde etmek için suyu bir kanal sistemi yoluyla pompalamaları gerektiğini bilir gibi hareket ederler. Bu muhteşem mekanizma, Yüce Rabbimiz tarafından süngerler için özel olarak yaratılmıştır.

* Sünger herhangi bir zarar gördüğünde o bölgeyi onarmak için yeni dokular yapmak yerine, zarar gören alana doğru hücrelerini hareket ettirir. Süngerler bu yeteneklerini biçim değiştirmek, kayalıklarda yer edinmek ve yayılmak için kullanırlar.

kadar görünimleri çok çeşitlidir. Kimileri yalnızca birkaç santimetre büyüklükte, kimileri de 2 metre kadardır. Süngerlere hemen hemen her derinlikte -kıyıların en sığ yerlerinden 8.600 metre derinliklere kadar- rastlamak mümkündür.

İlk süngerlerin yaklaşık 800 milyon yıl önce ortaya çıktıkları bilinmektedir.¹²⁵ Süngerler de diğer tüm canlılar gibi fosil kayıtlarında aniden ve bugünkü görünimleri ile belirirler. Yüz milyonlarca yıldır değişmeden kalmış olan bu canlılar, Darwinistler tarafından sözde "en basit ve ilkel çok hücreli canlı grubu" olarak tanımlanırlar. Süngerlerin, pek çok canlıda olan kalp, beyin, ciğer gibi organlarının ve sinir sistemlerinin bulunmaması, bu canlıları Darwinistler için bir spekülasyon konusu haline getirmiştir. Oysa bu canlı hakkında yapılan tüm ilkel canlı spekülasyonları büyük bir aldatmacaya dayanmaktadır.

Süngerlerin yapılarındaki detaylar, bilimsel araştırmalara yön verecek pek çok üstün özelliğe sahiptir. Önemleri ancak günümüzde anlaşılan süngerler oldukça kompleks özellikler barındırırlar. Bilim adamları halen süngerlerin nasıl olup da sindirim sistemleri, sinir sistemleri, beyinleri ve kasları olmadan nefes aldıklarını, besinleri sindirdiklerini ve kendilerini koruduklarını anlayamamışlardır. Hücre seviyesindeki yaşamsal faaliyetleri ise, sinir sistemi olmadığı halde mükemmel bir koordinasyon içinde gerçekleşmektedir.

1600'lü yıllarda İngiliz bitki bilimciler, süngerler hakkında, "*Sünger diye adlandırdığımız ve deniz köpüğünün olduğu bazı maddelerden bilimsel yayınlarda söz etmek çok fazla yer kaplayacağı gibi, okuyuculara da pek katkısı olmaz*" diyorlardı. Ancak bugün, süngerler birçok bilimsel araştırmaya konu olmakta; özellikle de tıp ve teknoloji dünyasına ışık tutarak bilim adamlarına ilham vermektedir.

Burada zaman zaman gündeme getirilen önemli bir bilgiyi tekrar hatırlatmakta yarar vardır: Darwinistler, bir canlı üzerinde "ilkel" demagojisi yapıp dururken, henüz daha tek bir proteinin dahi nasıl oluştuğunu açıklayamamaktadırlar. Süngerin sahip olduğu tek bir protein, Darwinistlerin tüm bilgilerini, tüm yeteneklerini ve tüm iddialarını ezip giderecek kompleksliktedir. Müthiş komplekslikteki hücrenin kendisi değil yalnızca hücrenin içindeki tek bir protein seviyesinde Darwinistlerin "ilkel" iddiası bitmiş bulunmaktadır. 150 yıldır laboratuvarlarda büyük bir heves ile yürütülen ve uğ-

runa milyonlarca dolar harcanan tek bir protein üretme çalışmalarının başarısızlığı, Darwinistlerin "tüm canlılık tesadüfen meydana geldi" açıklamalarını tamamen yıkıma uğratmıştır. İşte bu sebeple, Darwinistlerin insanları aldatmak için kullandıkları "ilkel" izahları ile karşılaşıldığında, ilkel yakıştırmaları yaptıkları canlının tek bir proteinini açıklamaktan dahi aciz kaldıklarını mutlaka hatırlamak gerekmektedir. (www.proteinmucizesi.com)

İlerleyen sayfalarda detayları anlatılacak olan veorganik bir beyne dahi sahip olmayan süngerler, fabrikada üstün teknoloji ve bilgi ile üretilen bir filtreden çok daha üstün bir teknoloji sergilemektedir. Yüce Rabbimiz'in yaratma sanatının örneklerinden biri olan süngerler Yaratılış'ın apaçık delillerindedir. Yüce Rabbimiz bir ayetinde şöyle buyurur:

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlenmediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.) (Hud Suresi, 56)

Resimde kabuklu bir süngerin gözenekli iç yapısı görülmektedir. Darwinistler tarafından en ilkel çok hücreli hayvan olarak tanımlanan süngerler, kompleks hücresel sistemleri, iskeletlerinin oluşumundaki ince ve simetrik düzen, benzersiz kimyasal üretimleri, pompalama ve süzme yetenekleri ile bilim adamlarını şaşkırtan özelliklerle donatılmışlardır. Bu olağanüstü sistemler, Yüce Rabbimiz'in eşsiz sanatından hayranlık uyandırıcı birer örnektir.

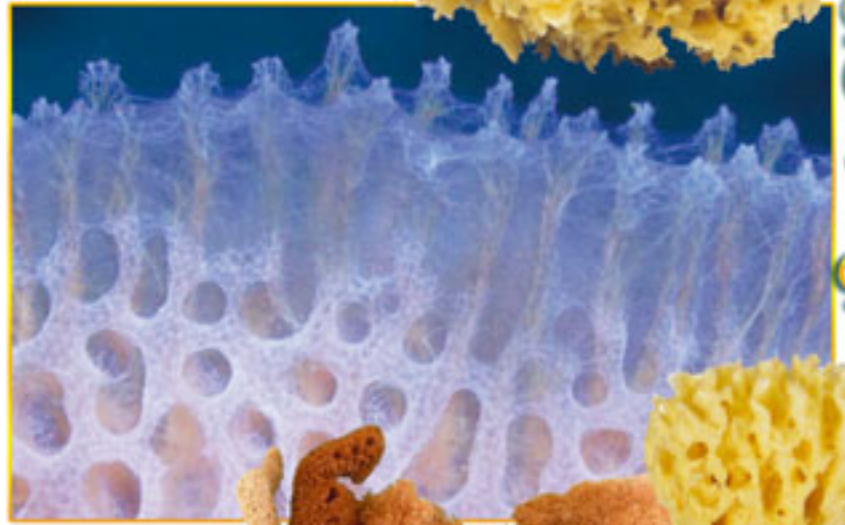
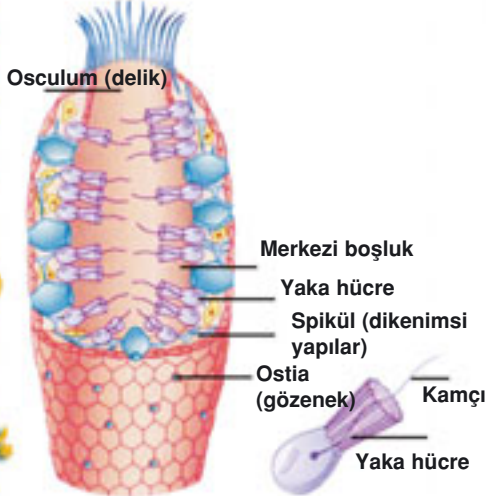
Sünger Gözeneklerinin, Mikroskop Altında Ortaya Çıkan İncelikleri

Süngerin dış delikleri, dallanıp budaklanan geçit ve kanallarla adeta bir labirenti andırır. Ancak bu labirent çok profesyonel bir filtre makinesi gibi çalışır. Süngerlerin içindeki kanallar sistemi, büyük delikler ve bunların iç duvarlarını kaplayan küçük gözeneklerden oluşur. Süngerin yüzeyindeki büyük deliklerden giren su, gözeneklerden geçerken, içerdiği besin maddeleri özel hücreler tarafından süzülüp alınır. Besinler alındıktan sonra kalan su, çok sayıdaki boşaltıcı delikten dışarıya atılır. Aslında bu birkaç cümleyle ifade edildiği kadar kolay bir işlem değildir. Bu görevi genel hatlarıyla şöyle tarif edebiliriz. Bu nu eğer bir insan yapacak olsa, bir kişinin musluğundan akan sudaki bakterileri ayıracak şekilde, suyu mikroskopik düzeyde filtrelemesi gerekse; bunun için kapsamlı bir teknoloji kullanması, akıl yürütmesi, ilmi bilgileri değerlendirmesi ve çeşitli deneme yanılma yöntemlerine başvurması gerekirdi. Üstelik bu göreve, 24 saat boyunca dinlenmeden vakit ayırması ve sonucunda bakterilerin %90'ını yakalaması gerekirdi. Aynı zamanda hiç masraf yapmaması, çevreyi kirletmemesi gerektiği gibi koşulların da eklendiği düşünülürse, süngerlerin filtrelemedeki başarısı daha iyi anlaşılacaktır.

Süngeri diğer hayvanlardan ayıran, vücutlarındaki "yaka hücreleri" denilen özel hücreler tarafından oluşturulan odacıklardır. Süngerin kanalları içerisindeki odaları oluşturan

Süngerin filtre sistemi "oscula" adı verilen büyük delikler ve bunların iç duvarlarını kaplayan, "ostia" adı verilen küçük gözeneklerden oluşur. Çizimde süngerin gözeneklerini oluşturan "yaka hücreleri"nin kamçı yapıları görülmektedir. Hücrelerin yapısındaki detaylar, filtreleme sistemini en mükemmel şekilde çalıştıracak özelliklerle yaratılmıştır. Bu eşsiz sistem tamamen süngere özgüdür ve bu canlıları sürekli olarak koruyup kollayan Yüce Rabbimiz tarafından yoktan var edilmiştir.

bu özel hücreler, "flagellum" adı verilen yapışkan, tüyümsü birer kamçıya sahiptirler. Kamçılı yaka hücreleri iki amaca hizmet ederler: Birincisi kamçılarıyla yaptıkları küçük darbelerle, oksijen ve besin maddeleri taşıyan suyu süngere doğru yöneltirler. Kamçının ileri geri hareketi, sudaki atıkları ve karbondioksidi dışarı püskürtürken, besin ve oksijeni içeri pompalar. İkincisi, yaka hücrelerinin yapışkan halkaları, su ile gelen küçük besin parçalarını yakalar. 10 cm boyunda ve 2 cm kalınlığında bir süngerin 2 milyonu aşkın yaka hücresi vardır ve bu sünger kanallarından günde 110 litre su pompalanabilir.

Bu hücreler sudaki bakteri, küçük yosun ve organik atıkları yuttuktan sonra, bunları besin torbacığı denilen hücrelere geçirirler. "Arkeosit" denilen bir başka tür hücre ise, sindirilen besinleri diğer hücrelere iletir. Tüm hücreler arasında yoğun bir oksijen ve karbondioksit değişimi mevcuttur. Bilim adamlarına göre süngerler büyük parçaların yanı sıra bakteri gibi küçük parçacıkları da yakalayıp sindirebildiklerinden dolayı, yeryüzündeki en verimli süzme yöntemine sahiptirler.

Süngerin gövdesi ise "spikül" denilen, küçük iğne benzeri sivri uzantılarla kaplıdır. Sünger iskeletinin en önemli unsurlarından biri olan spiküller, kalker, silis ve keratin bileşiminden oluşurlar. "Spongin" denilen proteinli bir madde de, spikülleri bir ağ gibi örerek iskeleti oluşturur. Kimi süngerlerde iskelet yapısı bağımsız duran spiküllerden oluşurken, kimilerinde bu uzantılar uçlarından birbirleriyle kaynaşmış, sağlam bir kafes şeklindedir. Bir çok sünger yalnızca iskeletlerinin mikroskopik incelemesi sonunda tanımlanabilir; fotoğraftan tanınmaları ise zordur. (www.dogadakiayetler.com)

Diğer taraftan süngerlerin "arkeosit" adı verilen özel hücreleri, gerektiğinde herhangi bir başka hücreye dönüşebilirler. Asli görevleri filtrelenen besinleri diğer hücrelere taşımak olmasına rağmen, gerektiğinde süngerin içinde ilerleyerek, iskelet oluşumuna yardım ederler. Yalnızca bu kadarla kalmayıp, yumurtaların üretimini ve süngerin çevredeki değişimlere kimyasal ve fizyolojik tepkiler vermesini de sağlarlar. Örneğin, kimi hücreler şişerek ya da karşı harekette bulunarak süngere gelen su akımını düzenlerler.

SÜNGERLER NASIL BESLENİR?

Süngerler, üzerlerindeki ostia adı verilen yüzlerce gözenekten suyu emerek beslenirler. Süngerin içindeki yakalayıcı hücreler, suda akıntı meydana getirecek şekilde küçük pompalar gibi hareket ederler. Su, hücrelerin içine ulaşınca, bu hücreler besini ayrıştırırlar. Filtre edilmiş olan su ise, osculum denilen bir kapıdan dışarı atılır.

SÜNGER ÇEŞİTLERİ

Tropik bölgelerde yaşayan vazo şeklindeki kireçli süngerler

Tropik okyanusların derinliklerinde yaşayan cam süngerleri

Süngerlerin %90'ını oluşturan demosüngerler

Süngerin kendi kendine ya da tesadüfi etkilerle, böylesine verimli çalışan bir filtreleme sistemine sahip olması kuşkusuz ki mümkün değildir. Bir beyni dahi olmayan süngerlerin, kendi kendilerine suyun içindeki mikroskobik canlılarla beslenmeyi düşünmeleri; bunu mümkün kılacak şekilde hücrelerine özel şekil vermeleri; bunları bir koordinasyon içinde düzenlemeleri elbette ki söz konusu olamaz. (Buradaki beyni dahi olmayan canlı örneği, konunun daha iyi anlaşılabilmesi için verilmektedir. Canlının beyninin olup olması bu üstün özellikleri gerçekleştirebilmesine bir açıklama sunmaz. Çünkü tüm canlılar, gerçekleştirdikleri her işi Allah'ın ilhamıyla yaparlar.) Sünger, teknoloji harikası bir fonksiyona sahipse; bu, yapısındaki her detayın belli bir amaca yönelik, yerli yerinde, en ideal

şekil ve özellikte yaratılması dolayısıyladır. Süngeri, besinini sağlayacak muhteşem özelliklerle yaratan, Kuran'da bildirildiği gibi, **"Hiç şüphesiz, rızık veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır."** (Zariyat Suresi, 58)

Teknoloji Harikası Cam Süngerleri

Bir bina düşünelim... Dış yüzeyi parlak ve son derece estetik görünümüne sahip bir camdan oluşsun. Üstelik bu cam bina öyle sağlam temellerle yere bağlanmış olsun ki en şiddetli depremlere dahi dayansın. Ayrıca binayı oluşturan cam da her türlü darbeye kırılmadan karşı koyabilsin... Bu, günümüz şartlarında insanlar için çok uzak görünen, ideal bir modeldir. Ancak Rabbimiz'in benzersiz yaratma sanatı vesilesiyle, böyle bir cam bina örneğine okyanusların derinliklerinde rastlanmaktadır.

"Venüs Çiçek Süngeri" de denilen cam süngerler (*Euplectella aspergillum*), bir çift karidesin yuva yapabileceği büyüklükte cam bir bina inşa ederler. Malzemesi cam olmasına rağmen, binanın iskeleti son derece esnektir. İşte bu özelliklerinden dolayı okyanus dibinde dünyanın en dayanıklı camını üreten canlı olarak bilinirler. Batı Pasifik Okyanusu'nun 1.000 m derinliklerinde yaşayan bu süngerler, okyanus zeminine cam tellerle bağlanırlar. Bu öylesine sıkı bir bağdır ki, bu sayede okyanus akıntıları ve etkilerine karşı koyar ve kopmadan yaşamlarını devam ettirebilirler. Süngerin okyanus tabanına böylesine sağlam bağlanmasını sağlayan yapı ise, ancak elektron mikroskobu altındaki incelemelerle ortaya çıkmaktadır.

Benzersiz Bir İnşaat: Kırılmayan Camdan İskelet

Kırılgan bir malzeme olan camı, dayanıklı bir yapı malzemesine dönüştüren Venüs süngeri, iskeletinin inşasında, makine mühendisliği ders kitaplarında geçen temel prensiplerden bir çoğunu kullanır. Bu cam kafesler, en az yedi katlı yapısal bir düzenleme ile inşa edilir. Deniz zemininden itibaren 20-30 santimetre kadar yükselen bu güçlü cam kafeslerin mimarisini anlayabilmek için, metrenin milyonda biri ve milyarda biri gibi ölçülerle düşünmek gerekir.

İskeletin temel yapısını oluşturan ve "spikül" denilen iğne benzeri cam çubukların çapı, bir metrenin 10 ila 100 milyonda biri kadardır.¹²⁶ Böylesine küçük boyutlarda olmasına rağmen, çok kompleks bir yapıya sahiptir. Yaklaşık insan saç kalınlığındaki bu çubuklar, kafesin kirişleri vazifesi gö-

rür ve kirişlerin her katmanı cam ve yapışkandan oluşur. Her bir ince cam katmanı, daha da küçük olan birbirine monte edilmiş cam parçacıklarından meydana gelir: Burada bahsedilen, metrenin milyarda biri kadarlık boyuttaki cam parçacıklarıdır. Her bir cam katmanının arasındaki tutkal, tüm iskelete olağanüstü bir güç katar.

Bu cam teller, demetler halinde paketlenmiştir. Teker teker incelendiğinde tellerden daha güçlü olan bu yapı, mimarideki tarifiyle "fiber-güçlendirilmiş kompozit kirişler" oluşturacak şekilde tutkallanmıştır. Bunun anlamı şudur: Kirişler yatay ve dikey olarak üzeri kapalı bir silindir şeklini alan cam kareler oluşturacak şekilde sıralanmıştır. Kirişlerin keşiştiği yerler ise, yine cam tutkalla sağlamlaştırılmıştır. Süngerin cam kafesinin, spiral şekilli yüzey sırtlarıyla paketlenmesi de, süngerin boş bir içecek kutusu gibi sıkıştırılmasına engel olur. Bu özel yapı, denizin zeminine, okyanus akıntılarının baskı ve zorlamalarına karşı koyacak şekilde yumuşak tortularla bağlanır.

Cam süngerlerdeki fiberlerle-güçlendirilmiş harç malzemesi kullanılması, kolonları güçlendirmek için kirişlerin demet halinde ve 45 derecelik açılarla birleştirilmesi, modern mimaride kullanılan tekniklerdir. Kitap raflarından binalara kadar kullanılan bu çapraz kiriş tekniği, insanların akıl ve tecrübe ile ancak genel hatlarıyla geliştirebildikleri bir yöntemdir. Okyanus derinliklerinde hareketsiz yaşayan bir canlının, iskeletine sağlamlık ka-

zandıracak şekilde, bir mimar ya da inşaat mühendisi gibi çözümler oluşturması, kuşkusuz ki olasılık dışıdır. İskelet-

tin yapısını mikroskopik düzeyde inceleyen bilim adamı Joanna Aizen-

berg, "Sünger tam olarak gerektiği kadarını kullanıyor, daha fazlasını değil." demekte

ve sözlerine şunu ilave etmektedir:

Silisten yapılmış iğneciklerin, mikroskopik düzeyde birbirlerine kaynaşmasıyla oluşan bu cam iskelet, deniz dibinin en güzel canlılarından biri olan Venüs Sepeti süngerine aittir.

*Bu beni şaşırtıyor. En çılgın rüyalarım da bile bu fiberlerin neredeyse mükemmel, çok düzgün kare hücreler, çapraz destekler ve kafesin yüzey sirtlarını oluşturacak şekilde nasıl bir araya getirildiklerini hayal edemiyorum... Bu cam iplikleri bükebilir, döndürebilirsiniz, ancak muhtemelen uyguladığınız gücün enerjisi tutkalın içinde dağıldığı için kırılmayacaklardır.*¹²⁷

Aizenberg, *Nature* dergisindeki inceleme yazısında ise, süngerdeki cam ipliklerin sağlamlığını şöyle tarif etmektedir:

Doğa, çok güçlü yapı malzemelerinin sayısız örnekleriyle bilim adamlarını ve mühendisleri büyüler. Bu malzemeler, genellikle nanometreden çıplak gözle görülen ölçülere kadar kompleks hiyerarşik bir organizasyon sergilerler. Her yapısal düzey, ortaya çıkan tasarıma mekanik dayanıklılık ve sağlamlık açısından katkı sağlar... Cam, kırılabilirliğine rağmen biyolojik dünyada yapı malzemesi olarak yaygın şekilde kullanılır... Silisli süngerlerdeki spiküllerin, benzer boyutlardaki kırılabilir, sentetik cam çubuklara kıyasla, olağanüstü esneklik ve dayanıklılık gösterdikleri belirlenmiştir.¹²⁸

Venüs süngeri için, *Science* dergisindeki bir makalede, "biyologları ve malzeme geliştiren bilim adamlarını şaşkınlığa uğratan ve ileride biyolojiden esinlenerek geliştirilecek proje ve malzemeler için notlar aldırان cam kafesler inşa ediyor" denilmekte ve şu ifadelerle devam edilmektedir:

Kafes şeklindeki çalışma her iki karede bir, en kuvvetli kafesi en az maliyetle elde etmeye yardımcı olacak çapraz kirişlerle güçlendirilir. Çapraz kirişlerin sayıları ve yerleşimleri, mühendislerin maksimum dayanıklılığı elde etmek için gerekli minimum desteği hesaplamakta kullandıkları denkleme uygundur. ¹²⁹

Ayrıca bilim adamları Venüs süngerinin dayanıklı cam özelliğinin insanların ürettikleri cam ile karşılaştırıldığında çok daha üstün kalitede olduğunu vurgulamaktadırlar. Bunları haber yapan yayınların bir kısmının başlıkları şöyledir:

"Sünger, İnsan Yapımı Fiber Optiklerden Daha İleride" (USA Today) , ¹³⁰

"Camsı Süngerin Fiber Optikleri İnsan Yapımı Olanlardan Daha İyi" (San Francisco Chronicle) , ¹³¹

"Deniz Süngeri Daha İyi Fiber Optik Kablolara İçin İlham Veriyor" (Scientific American) ¹³²

Kuşkusuz bu canlının hayret uyandıran mimari yeteneği, Yüce Allah'ın üstün ilim ve sanatının bir tecellisidir. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en Yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Rum Suresi, 27)

Darbelere Karşı Sağlamlık Kazandıran Muhteşem Yapı

Venüs süngerinin yapısında göze çarpan ilk özellikler silindirik olması ve bu silindirin duvarlarındaki ızgara benzeri yatay ve düşey kirişlerdir. Kirişlerin kesiştiği yerler ise camdan çimentoyla sertleştirilmiştir. Bu üç boyutlu silindir yapı, bir darbe aldığında süngeri ezilmekten korur.

Bu muhteşem yapı elektron mikroskopunda incelendiğinde, mikrometre ölçeğindeki her kirişin, çok sayıda daha ince silindirlerin birleşmesiyle oluştuğu görülür. Bu paralel silindir demetleri, tek bir silindir yapıdan çok daha kuvvetlidir. Çünkü her silindir, organik tutkalla yapıştırılmış iç halkalardan oluşur. Bu halkalar tıpkı bir ağaç kesildiği zaman ortaya çıkan eşmerkezli ağaç halkalarına benzer. Halkalar silindirin merkezine doğru daha kalınlaşır. Nitekim dış halkalar kabaca 0,2 mikrometreyken iç halkalar yaklaşık 1,5 mikrometre kalınlığa ulaşır. Bu yapı ise süngeri neredeyse kırılmaz hale getirir.

Science dergisi yazarı, California Üniversitesi'nden James Weaver, bu canlılardaki üstünlüğe şöyle değinmektedir:

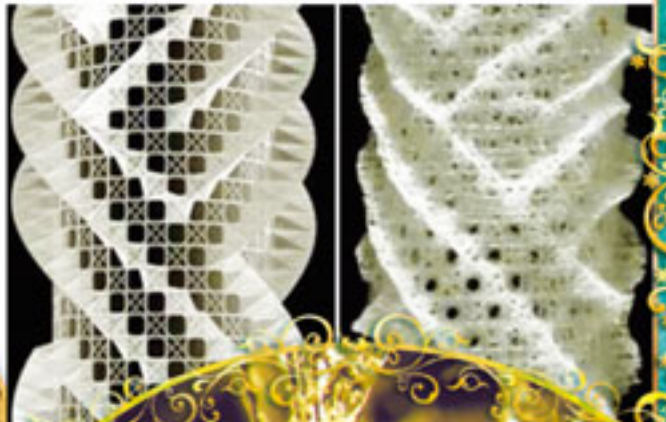
Bu iskelet sisteminin inşasında süngerin kullandığı temel mühendislik tasarım prensiplerinin sayısı olağanüstüdür... Anatomilerindeki yalınlığa rağmen, süngerler bilinen en kompleks ve çeşitli iskelet sistemlerini oluşturabilmektedir. ¹³³

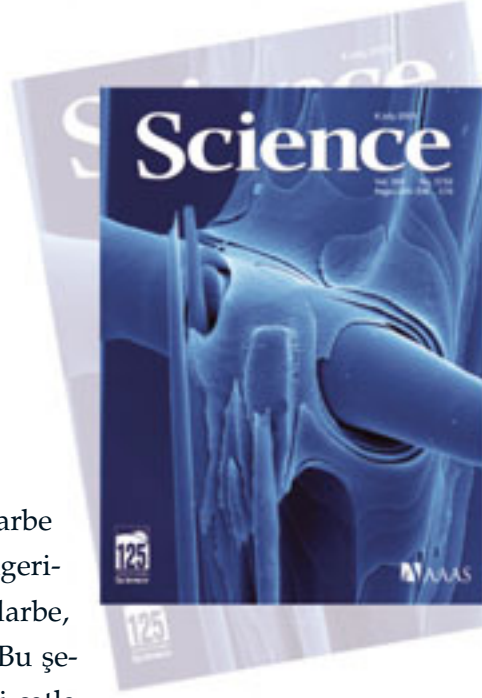
**Venus Süngerindeki Üstün Mimari
Allah'ın Sanatının Örneklerindedir**

Venus süngeri, inşaat ve makine mühendisliğindeki temel inşa stratejilerini, 1.000 kez daha küçük bir ölçekle ve çok daha mükemmel haliyle kendi yapısında kullanmaktadır.

Venus süngerlerinin yapısı, Londra'daki Swiss Tower, Barselona'daki Hotel De Las Artes ve Paris'teki Eyfel kulesinin yapısal detaylarıyla karşılaştırılmaktadır.

8 Temmuz 2005 tarihli Science dergisinin kapağındaki bu resim, cam süngerinin iskeletindeki kırımların kesişim noktasını göstermektedir. Birbirine sağlam bir biçimde monte edilmiş çapraz kırımlardan oluşan ve yedi kat şeklinde düzenlenen iskelet, üstün bir mimari plan sergilemektedir. Bu düzenin ve üstün planın Yaratıcısı, "üstün, güçlü, övülmeye layık olan" (Sebe Suresi, 6) ve "her şeye güç yetiren" (Fussilet Suresi, 39) Yüce Rabbimiz olan Allah'tır.

Normal bir cam çubuk kolaylıkla çatlar, çünkü darbe çubuğun diğer bölgelerine de iletilir. Fakat Venüs süngerinin tabakalı cam çubuğuna uygulanan herhangi bir darbe, tabakalar arasındaki organik tutkal içinde yok edilir. Bu şekilde silindirin ince dış tabakalarından bir tanesindeki çatlağın, diğer tabakalara doğru ilerlemesi ve camsı yapının kırılması engellenmiş olur. Venüs süngerinin oluşturduğu bu yapı, büküp kıvrırsanız bile büyük bir olasılıkla kırılmayacak ve bozulmayacaktır; çünkü uyguladığınız kuvvet tutkalın içinde dağılarak yok edilecektir. Dolayısıyla süngerlerin fiberleri -cam çubukları- insan yapımı fiberlerden çok daha esnekler; hatta hiç kırmadan onlara bir düğüm atmak dahi mümkündür.¹³⁴

Bazı bilim adamları süngerleri hayvan grubu içinde değerlendirirken bazıları da özel hücre grupları olarak tanımlar. Bilim adamlarını bu şekilde düşünmeye iten neden ise süngerlerin kalp, karaciğer, beyin gibi çeşitli organlara sahip olmamalarıdır. Süngerler söz konusu yapılara sahip olmamalarına rağmen, olağanüstü derecede kompleks ve farklı iskelet sistemine sahiplerdir. İşte bu özellikleriyle süngerler, Darwinistlere meydan okumakta, evrim teorisini geçersiz kılmaktadırlar. Dolayısıyla süngerler Darwinistlerin iddia ettikleri gibi ilkel canlılar değil; kendilerine has üstünlükleri olan benzersiz canlı türleridir. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz canlıların yaratılışı ile ilgili şöyle buyurmaktadır:

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindedir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya güç yetirendir. (Şura Suresi, 29)

Okyanus Derinliklerindeki Işık Kaynakları

Derin sular, derin karanlıkların hüküm sürdüğü ortamlardır. Oraya ulaşan tek bir zerre güneş ışığı parçası bile yoktur. Ancak bu canlılar, özel yaratılışın göz kamaştırıcı bir delili olarak farklı bir kaynaktan ışıklarla donatılırlar. Derin sularda yaşayan canlılar için tek ışık kaynağı, ışık saçan organizmalardır.

Venüs süngeri de derin deniz canlıları için bir deniz altı lambası rolü üstlenmiştir. Venüs süngerinin fiber optik kabloları benzeyen cam iplikleri, insan yapımı olanlarla karşılaştırıldığında ışık iletimi açısından da çok daha üstün kalitededir. Yüce Allah'ın benzersiz aklının eseri olan bu kablolar, insan yapımı olanlardan şu temel özelliklerle ayrılır:

* Venüs süngerinin lens benzeri uzantıları vardır. Bunlar ışık toplama verimliliğini artırır. Bu da silindirik kafes şeklindeki iskeleti çevreleyen taç benzeri cam liflerden oluşan fiber optik yapıyı ışıklandırmada daha etkili hale getirir.

* Venüs süngerinin fiber kabloları ışığı çok iyi iletirler; çünkü bünyelerine sodyum iyonlarını katabilirler. Sodyum, süngerin fiberlerine müthiş bir esneklik verir ve kırılmalarını engeller. Venüs süngerinin fiber kabloları, DNA'sında şifreli olan proteinler tarafından düşük sıcaklıkta ve okyanus basıncında üretilir. Ancak suni optik fiberler, camı eritecek yüksek ısılarda yapılır ve sodyum iyonunun eklenmesi fiberlerin camsı yapılarını kaybetmelerine neden olur. Bu nedenle insan yapımı optik fiberler kırılabilir ve daha az kullanışlıdır.¹³⁵

Dr. Joanna Aizenberg, günümüz teknolojisinin sünger karşısındaki yetersizliğine şöyle dikkat çekmektedir:

*Teknolojinin karşı karşıya kaldığı zorluklardan biri de cam yapının, optik özelliklerini geliştiren katkı maddeleriyle doldurulmasıdır. Cam fiberlerin içerisine doğanın yaptığı gibi düşük ısılarda sodyumu nasıl depolayabileceğimizi tam olarak anlayabilirsek, bütün özellikleri kontrol edebiliriz.*¹³⁶

Venüs Süngeri Yüce Allah'ın Yaratma Sanatının Sayısız Örneklerinden Biridir

Bilim adamları süngerin bu dayanıklı silindirik cam kafes sisteminin ve ışıldayan fiber optik kablolarının nasıl oluştuğunu "esrarengiz bir durum" olarak ifade ederler. Evrimciler göre bu özel dayanıklı yapının oluşumunda sözde şuarsuz atomlar ve proteinler başrolü oynamıştır. Oysa ki böyle bir şey mümkün değildir. Böyle mükemmel bir sistemin çok daha basitini oluşturabilmek için uzun yıllar boyunca eğitim gören bilim adamları, karmaşık matematik hesapları içeren mühendislik tasarımları hazırlamaktadırlar. Venüs süngeri ise bu muhteşem yapıyı Yüce Allah'ın ona ilham ettiği biçimde, ilk yaratıldığı günden beri inşa etmektedir. Smithsonian Ulusal Doğal Tarih Müzesi'nden sünger uzmanı Klaus Ruetzler, cam süngerinin fiberleri için "*Bu muhtemelen evrimsel bir çıkmaz.*"¹³⁷ demektedir.

Süngerler, fosil kayıtlarında yarım milyar yıldan daha öncesine kadar uzanan eski ve mükemmel bir canlı grubu olarak, evrimci iddialara meydan okumaktadır. Süngerlerdeki bilim adamlarını hayranlık içinde bırakan kusursuz yapılar, Yüce Rabbimiz'in üstün yaratışının örneklerindedir. (www.yeryuzumucizesi.com)

Okyanusun Derinliklerindeki Fiber Optik Teknolojinin Bir Başka Örneği

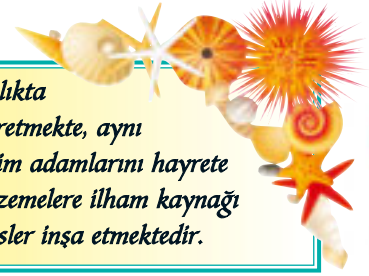
Kök süngeri de denilen *Rossella Racovitzae* adlı su süngeri, insanoğlunun en yeni teknolojilerde kullandığı fiber optikten yapılmış uzantılara sahiptir. Fiber optik, ışığı iletmede çok etkili bir malzemedir. Lazer ışınlarının fiber optik kablosundan geçirilmesiyle elde edilen iletişim imkanı, normal malzemeden yapılmış kablodakilere göre çok fazladır. Öyle ki, saç teli kalınlığında 100 tane fiber optik kablonun yanyana getirilmesiyle oluşan kablo kesitinden, 40.000 ayrı ses kanalı geçirilebilmektedir.

Antarktika kıyılarının derinliklerinde yaşayan bu sünger türü, fotosentez yapabilmek için ihtiyacı olan ışığı, fiber optikten yapılmış olan diken şekilli uzantıları vesilesiyle kolayca toplamakta ve çevresi için de bir ışık kaynağı olmaktadır. Bu sayede hem kendisi hem de bu süngerin ışık toplama yeteneğinden faydalanan başka canlılar hayatta kalabilmektedir. Aynı ortamda yaşayan tek hücreli yosunlar da bu süngere yapışmakta ve yaşamaları için gereken ışığı buradan elde etmektedirler.

Dr. Joanna Aizenberg

Venüs süngeri, düşük sıcaklıkta esnek fiber optik kablolar üretmekte, aynı zamanda biyologları ve bilim adamlarını hayrete düşüren ve gelecekteki malzemelere ilham kaynağı olabilecek cam kafesler inşa etmektedir.

Antarktika kıyılarının 100 ila 200 metre derinliklerinde, kalın buz kütlelerinin altında, neredeyse zifiri karanlık denebilecek bir ortamda yaşayan bir canlı için güneş ışığını yakalamak, canlının hayatını sürdürebilmesi açısından son derece büyük bir önem taşır. Canlının bu sorunu çözebilmesi, ışığı en etkili şekilde toplayan fiber optik uzantılarla donatılmış olması sayesinde mümkün olmaktadır. Bu, Rahman ve Rahim olan Yüce Allah'ın bu canlılara lütfu ve ikramıdır. Kuşkusuz ki Allah, Güneş'i yarattığı ve onu aydınlık ve ısı için sebep kıldığı gibi, derin denizlere de bu ışığı ulaştırmaya kadirdir. Allah'ın oradaki canlılar için farklı bir ışık kaynağı yaratmış olması aynı zamanda da, O'nun yüce sanatını daha iyi görebilmemiz ve takdir edebilmemiz içindir. Yüce Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir olsa, Allah'ın dışında size aydınlık verecek İlah kimdir? Yine de dinlemeyecek misiniz?" (Kassas Suresi, 71)

Bilindiği gibi fiber optik teknolojisi son yüzyılın en ileri teknolojilerinden biridir. Japon mühendisler bu teknolojiyi güneş ışığını gökdelenlerin ışık almayan bölümlerine aktarmada kullanırlar. Gökdelenlerin çatısına yerleştirilen dev mercekler, güneş ışığını fiber optik ileticilerin ucuna odaklar. Fiber iletkenler vasıtasıyla da güneş ışığı, binanın en karanlık noktalarına kadar ulaştırılır.

Yüksek teknolojiye sahip endüstrilerde imal edilen fiber optik maddesinin, derin denizlerde süngerler tarafından 800 milyon yıldan beri kullanılması bilim adamlarını da hayrete düşürmektedir. Washington Üniversitesi'nde mekanik mühendisi olan uzman Ann M. Mescher bu gerçeği şöyle ifade eder:

Bu fiberleri düşük ısılarda, böylesine eşsiz mekanik ve mükemmel optik özelliklerle üreten bir canlının var olması olağanüstü etkileyicidir. ¹³⁸

Washington Üniversitesi'nde profesör ve aynı zamanda metalurji mühendisi olan Brian D. Flinn ise, bu süngerdeki üstün yapıyı şöyle tarif eder:

Bu, önümüzdeki 2 ya da 3 sene içinde (insanların) telekomünikasyona geçirecekleri türden bir şey değil, bu önümüzdeki 20 yılda ortalarda görülemeyecek bir şey. ¹³⁹

Bütün bunlar bize, doğanın ve içindeki canlıların insanlar için çok sayıda örnek barındırdığını göstermektedir. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar yaratmış olan Allah, tüm bu canlıları insanların öğüt alıp düşünmeleri için çeşitli üstün özelliklerle var etmiştir. Allah ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yüksün, bizi ateşin azabından koru. (Al-i İmran Suresi, 190-191)

Süngerlerin Savunma Sistemleri, Günümüz Tıbbına Işık Tutmaktadır

Antarktika okyanusunun derinliklerinde yaşayan birçok omurgasız hayvan yiyeceklerini, suda bulunan besinleri süzerek elde eder. Bu canlılardan olan süngerler Antarktika denizlerinde yaşayan, en büyük canlı grubudur. Süngerlerin de renkli denizyıldızları ve denizhıyarları gibi düşmanları vardır. Deniz dibinde sabit yaşayan bir canlı için bu düşmanların varlığı ciddi birer tehlike gibi görünebilir. Fakat her şeyi en mükemmel ve kusursuz şekilde yaratan Allah, muhteşem sanatını bu canlılarda da bir defa daha gözler önüne sunmaktadır. (www.biyomimetik.imanisiteler.com)

Süngerler çeşitlerine göre kendilerini düşmanlarından koruyacak çok değişik özelliklere sahiptirler. Dikenli süngerlerin, koruma olarak uzun dikenleri vardır; tehlikeyle karşılaştıklarında hemen bu dikenlerini ortaya çıkarırlar.

Süngerlerin bir bölümü ise zehirli kimyasal bileşikler üretir. Zehir, süngerlerin avcılardan korunmalarını sağlayan bir savunma aracıdır. Süngerlerin bu zehirli kimyasal salgıları, onları yalnızca avcılardan korumakla kalmaz; saldırgan kabuklu hayvanlara karşı da bir savunma oluşturmalarını sağlar.

Kırmızı, yeşil renkli süngerlerle kaktüs süngerleri, denizyıldızlarını ve diğer tehlike oluşturan hayvanları caydıracak kimyasal bir sıvı salgırlar.¹⁴⁰ Örneğin parlak renkli Antarktika süngeri, pigmentlerini bu tür bir savunma yöntemi olarak kullanır. Süngerlerin zehirli kimyasal bileşikler bakımından zengin olduğunu keşfeden, deniz bilimi Scripps Enstitüsü'nden Prof. John Faulkner'a, bunu nasıl keşfettiği sorulduğunda şöyle bir yanıt vermiştir:

*Su altındaki kayalıklara indiğimizde, iyi korunmayan, yumuşakçalar tarafından yenmeyen canlıların, temel bir kimyasal korunma mekanizmasıyla yaşamlarını sürdürebileceklerini fark ettik. Bu organizmalar, bir kabuk ya da iğne yardımıyla ya da kaçarak korunmaya çalışmaktan çok, kendilerini kimyasal yollarla savunuyorlardı.*¹⁴¹

Burada kimyasal silah üreten, laboratuvarında çalışan bir bilim adamı değil, bir deniz süngeridir. Elbette hiçbir akla, şura sahip olmayan bir canlının kendini kimyasal yolla savunmayı düşünebilmesi ve bu hedefe yönelik kimyasalları üretebilmesi mümkün değildir. O da diğer tüm canlılar gibi Yüce Rabbimiz'in ilhamıyla hareket etmektedir.

Süngerlerin Tıp Alanında Kullanımı

Süngerlerin savunma mekanizması olarak kullandıkları kimyasal silahlar, günümüzde tıp alanında birçok buluşa ışık tutmaktadır. İnsanlığın binlerce yıldır yararlandığı süngerlerin, günümüzde en önemli kullanım alanı ilaç endüstrisidir. Süngerlerin ürettiği zehirler, insan vücudundaki çeşitli sistemleri farklı şekillerde etkiler ve doğru miktarda kullanıldıklarında bu zehirler, ilaç etkisi göstererek tedavi edici özellik kazanırlar.

Yapılan araştırmalarda bir sünger türünde bulunan ve AS-2 adı verilen molekülün, kanserin ilerlemesine yol açan hücre bölünmesini engellediğine ilişkin sonuçlar elde edilmiştir. Daha sonra yapılan araştırmalarda da benzer sonuçlar alınmış ve;

- *Dysidea frondosa* adlı Pasifik süngerinden elde edilen bir bileşiğin ateş düşürücü,
- *Phahertis simplex* adlı sünger türünün ürettiği kimyasal bileşiklerinse organ naklinde sonra vücutta ortaya çıkabilecek olumsuz tepkileri azaltıcı etkilere sahip olduğu saptanmıştır.

Süngerlerin, kalp-damar, mide-bağırsak hastalıklarını ve tümör oluşumunu engelleyen kimyasal bileşikleri ilaç yapımında kullanılmaktadır. Bakterilerle beslenen süngerlerin,

bakterilere karşı çok güçlü bir bağışıklık sistemleri olduğunu fark eden bilim adamları, bu antibiyotik etkiyi insan sağlığı yararına kullanmanın yollarını da bulmuşlardır.

Süngerler, bir tür kimyasal savaş ile vücutları üzerinde omurgasızların büyümelerini engeller; parazit ve mikropları uzaklaştırırlar.¹⁴² Süngerlerin ürettikleri toksik savunma kimyasalları, aynı zamanda önemli hastalıklardan kanser, AIDS, tüberküloz, bakteriyel enfeksiyon ve kistik fibrozla savaşma potansiyeline de sahiptir. Bugün Ulusal Sağlık Enstitüsü'nün süngerlerden elde ettikleri, kansere karşı etkili birçok ilaç mevcuttur.

Süngerler diğer deniz omurgasızlarına göre en doğal kimyasal kaynaklardır ve bu bileşenlerin çoğu biyoaktif özelliklere (anti-tümör, ateş düşürücü, anti-virütik ve anti-mikrobik) sahiptirler. Nitekim bilim adamları süngerlerin immüno süpresif (savunma sistemini baskılayan), anti-enflamatuar (enfeksiyon önleyici), anti-kanser, antibiyotik ve analjezik (ağrı kesici) etkisi olan maddelere sahip olmalarından dolayı, yeni ilaçların üretimi için klinik çalışmalara devam ettiklerini belirtmişlerdir. (www.guncelyorumlar.com)

Avustralya Deniz Araştırmaları Kuruluşu (AIMS) yetkilileri, süngerlerden elde edilen maddelerin sağlam hücrelere zarar vermeden, bir veya iki tip kanser hücrelerini yok ettiklerini açıklamışlardır. Bu kuruluşta görevli Lyndon Llewellyn, özellikle göğüs kanseri veya kan kanserine karşı potansiyel etki gösteren organizmalar belirlediklerini ifade etmiştir.¹⁴³

Öte yandan "denizlerdeki mikropların yararlarının henüz keşfedilmediğine" işaret eden "National Sea Grant" adlı kuruluşun sözcüsü Linda Kupfer, eklem enflamasyonu ve kansere karşı etkili bu tür ilaçların yakında piyasaya çıkabileceğini söylemiştir. "Okyanuslardaki canlı organizmaların, milyonlarca yıldır kendilerini hastalıklardan korumak amacıyla kimyasal savunma yöntemleri kullandıklarını" belirten California Scripps Enstitüsü yetkilisi William Fenical ise, ilaç firmalarının, şimdiye kadar karada yetişen bitkilerden yararlanarak antibiyotik, ağrı kesici ve kanser ilacı ürettiklerini, ancak bu kaynakların artık tükendiğini belirtmiştir. Florida Okyanus Araştırmaları Enstitüsü'nden Shirley Pompani'ye göre ise, bir süngerin, içine giren bir parazitin hızla üreyen hücrelerini öldürmek için başvurduğu kimyasal savunma yöntemi, çok yakında insan vücudundaki kanserli hücrelerin yok edilmesinde kullanılacaktır.¹⁴⁴

Çok açıktır ki bu canlı insanların hizmetine özel olarak sunulmuş ve hem kendi türünü devam ettirmesini hem de insanlığa hizmet etmesini sağlayacak özelliklerle yaratılmıştır. İşte süngerleri de diğer tüm canlılar gibi sahip oldukları mükemmel özelliklerle donatan Yüce Allah'tır. Bu gerçek bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (Casiye Suresi, 13)

Süngerden Hastalıklara Çözüm Arayışları

Önceleri yalnızca banyo ve mutfaklarda temizlik malzemesi, boya fırçası vs. olarak kullanılırken, süngerler bugün artık biyokimya laboratuvarlarında ve ilaç endüstrisinde önemli araştırmalara konu olmaktadır. İlaç endüstrisi yeni antibiyotikler ve kanser ilaçları geliştirme amacıyla sünger toksinleri üzerinde çalışmaktadır.

Akil ve şuurdan yoksun bu canlıların, bilim adamlarının laboratuvarlarda uzun çalışmalarla geliştirmeye çalıştıkları ilaçları kendi vücutlarında üretmeleri, hiç şüphesiz onları, sahip oldukları mükemmel özelliklerle yaratan Yüce Rabbimiz'in üstün yaratma sanatını gözler önüne sermektedir. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Ellerimizin yaptıklarından kendileri için nice hayvanları yarattığımızı görmüyorlar mı? Böylece bunlara malik oluyorlar. Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; işte bir kısmı binekleridir, bir kısmını(n da etini) yiyorlar. Onlarda kendileri için daha nice yararlar ve içecekler vardır. Yine de şükretmeyecekler mi? (Yasin Suresi, 71-73)

Etobur Sünger: *Asbestopluma Hypogea*

1994 yılında keşfedilen bir tür olan *Asbestopluma hypogea* isimli, boyutu başparmak tırnağından biraz daha büyük olan bu süngerin, beyaz oval vücudundan çıkan çok sayıda uzantısı vardır.

Bu uzantılar mikroskobik küçüklükte kancalı iğnelerle kaplıdır. Bu kancalı iğnelerden dolayı, süngerin vücudu ve uzantıları yapışkanlı gibidir. Av ne kadar çok kurtulmak için mücadele ederse, bu kancalara o kadar çok yapışır. Örneğin bir deniz kabuklusu yakalanır yakalanmaz süngerin hücreleri harekete geçer ve av 24 saat içinde tamamen sünger hücreleri ile kaplanmış olur.

Süngerin hücreleri et parçalarını emerek kendi sitoplazmalarına geçirirler. Yiyeceği sindirebilmeleri içinse, süngerlerin hareket etmeleri gerekmektedir.¹⁴⁵ Hiçbir organı olmamasına rağmen, çok farklı bir yöntem kullanarak et sindirebilen 2 cm boyundaki bu canlı, Allah'ın yaratmasındaki sayısız çeşitlilikteki örneklerden sadece biridir.

Asbestopluma hypogea süngerini, üzerinden çıkan yapışkan uzantıları ile avına rahatça ulaşabilir ve onu, Rabbimiz'in bu canlıda var ettiği özel bir sistem yoluyla sindirebilir.

Bölüm: 8

*Elektrikli
Balıklar
Mucizesi*

Hİ

ayvanlar dünyasında çok farklı algılara sahip olan canlılar vardır. Kimileri çevrelerindeki ısı alanlarını görür, kimileri manyetik alanları hisseder, kimileri ise bu bölümde verilecek örneklerde görüleceği gibi dış dünyayı algılama aracı olarak elektriği kullanır. Bir kısım deniz canlıları, Yüce Allah'ın dilemesiyle vücutlarında elektrik üreterek, etraflarını bir radar sistemindeki gibi görebilir; elektriği düşmanlarını etkisiz hale getirmek ya da avlanmak için kullanabilirler.

Canlıların yaşamsal faaliyetleri, ısının dışında çevrelerinde elektriksel enerji alanları oluşmasına sebep olur. Hava yalıtım sağladığı için karada yaşayan canlılar arasında elektrik değişimlerini fark etmek zordur. Ancak su, iletken bir ortam meydana getirdiği için, elektriksel akımlar vücut dışına kolaylıkla sızar. Böylece canlılar çevrelerine sinyal yayarlar. Bu nedenle elektriği hissedebilen canlıların hepsi suda yaşarlar. ¹⁴⁶

İnsan da dahil olmak üzere, canlılarda oluşan ya da özel olarak üretilen elektrik akımına "biyoelektrik" denir. Ancak insan, bu elektriği yönlendiremez ve kendi yararına kullanmak için onu kontrol altına alamaz. Söz konusu canlılar ise, vücutlarındaki elektrik akımını -kendileri olumsuz yönde etkilen-

meden- düşmanlarına karşı silah olarak kullanabilirler. Bu canlıların ürettiği elektrik gücü ortalama 350 volttan fazladır. Ancak elektrikli yılan balığında olduğu gibi 600-800 volt gibi çok daha yüksek gerilim üreten balıklar da vardır. Evlerde kullanılan ampullerin çalışması içinse sadece 220 volt gerekir.

Doğada yüksek elektrik yükleriyle silahlandırılmış olan balıkların yanı sıra, çok düşük sinyaller yayan balıklar da vardır. Bu balıklar 2-3 voltluk zayıf elektrik sinyallerinden bir duyu organı gibi faydalanırlar. Bunlardan bir kısmı hayvanların oluşturduğu elektrik alanlarını hissederken, bir kısmı görüş gücü düşük sulara avlarının yerini tespit etmek için kendilerine elektrikselsel bir alan oluştururlar.

Bu sistemin detaylarına değinmeden evvel, şu gerçekleri düşünmekte fayda vardır. İnsan gelişmiş imkanlara ve bunları kullanabilecek akla sahip olmasına rağmen, böyle bir sistemi vücudunda oluşturarak kendi yararına kullanmaktan acizdir. Üstelik karşısında çok sayıda örnek olmasına rağmen... Üstün bir teknoloji ve yüzyılların bilgi birikimini kullanarak ancak radar sistemi, elektrik jeneratörleri, elektroşok aletleri, elektrik pilleri gibi çeşitli cihazlar üretebilmiştir. Bu sistemlerin oluşturulması için ise, olağanüstü emek, bilgi ve maddi kaynak kullanılmıştır. Bu teknoloji ürünlerinin hiçbiri -tüm malzemeleri mevcut da- hi olsa- tesadüf eseri birleşerek fonksiyon

sahibi olabilecek cihazlar değildir. Çünkü bunların her biri, belli bir amaç için, belli bir düzenle ve ilmi prensipler doğrultusunda yapılırlar. Değil tesadüfen var olmaları, bu konuda uzman olmayan herhangi bir kişinin dahi bu cihazları yapması mümkün değildir.

Şu durumda açıktır ki, konuya dürüstçe yaklaşan bir kimse, insan ürünü taklitlerinden çok daha mükemmel olan canlılardaki bu sistemlerin, asla tesadüf eseri var olamayacaklarını, muhteşem bir akıl ve sanat ile yaratılmış olduklarını rahatlıkla anlayabilecektir. Canlılardaki bu üstün sistemler, insanların Yaratılışı görmeleri ve anlamaları için var edilmiş birer işaretlerdir. Yüce Rabbimiz bu gerçeği ayetinde şöyle bildirmiştir:

Gerçekten, gece ile gündüzün art arda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (Yunus Suresi, 6)

Bir başka Kuran ayetinde de Yüce Allah insanları, gördükleri bu gerçeği örtüp gizlemeleri konusunda şöyle uyarılmaktadır:

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (Bakara Suresi, 42)

Üretilen Elektrik Nasıl Olur da Balığın Kendisine Zarar Vermez?

Elektrik, bakır gibi iletken bir telin manyetik bir alan içinde hareket ettirilmesi ile üretilir. Elektrik jeneratörü de, iletken tellerin mıknatıs içinde dönmesiyle elektrik akımı üreten bir makinedir. Evlerde, iş yerlerinde, endüstride gereksinim duyulan büyük miktardaki elektrik enerjisini elde etmek için, elektrik jeneratörlerini çalıştıracak büyük güç santrallerine ihtiyaç duyulur. Hidrolik ya da nükleer santrallerde üretilen elektrik enerjisinin, ne denli kapsamlı ve karmaşık bir süreç sonucunda elde edildiği düşünülürse; canlıların elektrik üretimini, denizin metrelerce altında başarmaları daha da şaşılacak bir durumdur. Üstelik canlılar ürettikleri yüksek voltajlı elektriğe rağmen, kendi bedenlerine hiçbir zarar vermezler.

Su ve elektriğin bir araya gelmesi, bilindiği gibi can güvenliği için büyük bir tehlike oluşturur. Oysa doğadaki bazı balıklar için durum çok farklıdır. Onlar suda yaşarlar ve ürettikleri elektriği kendi güvenlikleri için kullanırlar. Örneğin oldukça kısa bir sürede güçlü bir enerji açığa çıkaran yılan balıklarının kendi ürettikleri enerjiden kendilerinin çarpılmaması olağanüstü bir mucizedir. Suda yaşayan bir canlının elektrik üretmesi, üstelik bu elektriği kontrollü bir biçimde kendini savunmak, avını yakalamak, görüş gücü elde etmek gibi birçok farklı amaçlar için kullanması, Rabbimiz'in yaratmasındaki çeşitliliğin ve üstünlüğün örneklerindedir.

Peki su gibi çok iletken bir ortamda yaşayan bir yılan balığı, ürettiği yüksek voltajlı akımdan neden etkilenmez? Bu sorunun yanıtı şöyle özetlenebilir; çok kısa bir sürede çok

güçlü enerji üretebilen elektrikli yılan balığı, eğer bir su canlısı olmayıp karada yaşayan bir canlı türü olmuş olsaydı; açığa çıkardığı elektrik akımı 1 amper'e yakın bir miktar olurdu. Bu da canlının vücudunu, 500 voltluk bataryaya denk kılardı. Fakat, fazladan çıkış noktası sağlama özelliği sayesinde su, akımın şiddetini azaltmakta ve makul bir oranda tutmaktadır. Bu canlıların özel yapıdaki, kalın yağlı derileri ve sinirleri etrafındaki doku, yalıtım sağlayarak suyun içinde elektriğin kısa devre yapmasını engeller.¹⁴⁷

Her canlıyı yaşadığı ortamın koşullarına en uygun ve en dayanıklı şekilde yaratan Yüce Allah'tır. Kuran'da bildirildiği gibi "**Allah her şeyin üzerinde koruyucudur**" (Nisa Suresi, 85) ve "**O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur**". (Şura Suresi, 11)

Canlılardaki Elektrik Jeneratörleri

Elektriğin hissedilebilmesi için iletken bir ortamın yanı sıra, bunu fark edebilecek özel bir donanım da sahip olmak gerekir. Gerek denizde, gerek tatlı sularda yaşayan 200'ü aşkın balık türünde savunma ya da saldırı amacıyla büyük elektrik boşalmaları oluşturabilen özel "biyoelektrik organları" bulunur. Uyuşturanbalığıgiller (*Torpedo*) familyası, elektrik organlarında ürettikleri elektriği, avlarını uyuşturarak hareketsiz hale getirmek ya da öldürmek amacıyla kullanır ve bilinen en güçlü elektrik organlarına sahiptirler.

Balıklar küçük bedenlerindeki yüksek elektriği sadece savunma amacıyla kullanmazlar. Bazı balıklar biyoelektrik organlarını, başka balıkların varlığını sezmek amacıyla duyu organı olarak kullanırlar. Aynı zamanda karanlık sularda yönlerini tayin etmede de büyük önem taşıyan elektrik, cisimleri görmeden hissetmelerini sağlar. Böylece balıklar nesnelere şekillerini ve diğer cisimlerine göre konumunu, bir başka duyuya ihtiyaç duymadan, sadece elektrik alıcılarıyla tespit edebilirler.

Köpek balıklarının (*Mustelus mustelus*) ve uyuşturanbalığıgillerin (*Torpedo*), her metrede 0.01 mikrovolt gibi çok zayıf elektrik alanlarını algılayabilecek duyarlılıkta organları vardır. Bazı balıkların organları, deniz suyundaki kendi dışlarında oluşan elektrik alanlarını algılayarak, bazıları da kendilerinin oluşturdukları elektrik akımını algılayarak çevrelerine ilişkin bilgi edinirler.

Balık, sinyaller halinde yaydığı elektrik yükünü kuyruğunda yer alan özel bir organ da üretir. "Elektrik üretici" denilen bu organ bir enerji kaynağı gibi işlev görür. Burada üretilen elektrik yükü, hayvanın gövdesinin arka bölümüne dağılmış olan binlerce delikten,

DENİZ ALTINDAKİ
MUHTEŞEM DÜNYA

sinyaller halinde yayılır. Bu elektrik sinyalleri balığı çevreleyen suda anlık bir elektrik alanının oluşmasına neden olur. Sinyaller balığın yakınındaki katı cisimlere çarptıklarında elektriksel alanın biçiminin bozulmasına neden olurlar. Balık bu bozulmaları hemen tiplerine göre yorumlayarak, çevredeki nesnelere büyüklüğü, iletkenliği, uzaklığı ve hareketi hakkında bilgiler edinir.¹⁴⁸

Öyle ki, suyun içindeki canlıların yaydığı elektrikle, taşlar arasındaki ayrımı yapmakta ve çevrelerindeki elektriksel alanların toplamından bir görüntü elde etmektedirler. Örneğin kayalar siyah şekiller olarak gözükür; çünkü onların yalıtım özellikleri elektrik akımına bir engel olarak davranır. Yüksek iletkenliğe sahip olan bitkiler parlak bir alan oluştururlarken, metal nesnelere ise kızaran ampuller gibi göz kamaştırıcı bir fark meydana getirirler. (www.darwininbilmedikleri.com)

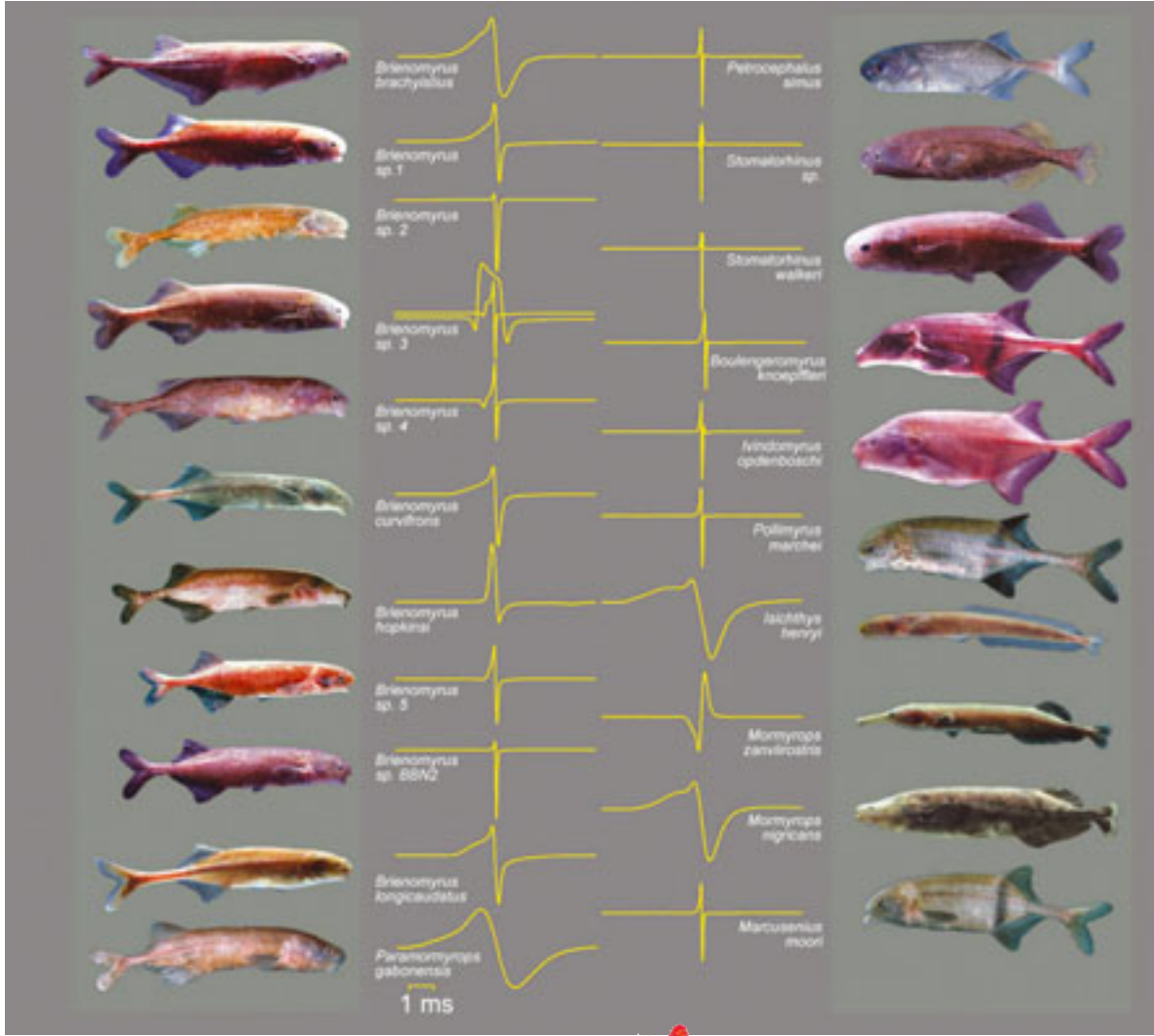
Elektrik alanı ile çevreyi görme, balıkların sinyal gönderme aralıklarına da bağlıdır. Eğer balık devamlı değil de, belirli aralıklarla elektrik sinyali gönderiyorsa, tıpkı flaşlı fotoğraf makinesindeki gibi anlık, donmuş fotoğraflar meydana gelir. Bu sinyallerin frekansı arttığında ise, balıklar daha seri bir görüntü elde ederler. Örneğin Afrika elektrik balığı, dünyayı her 20 saniyede bir görür. Ancak Güney Amerika türü elektrik balığı saniyede 50 kere sinyal göndererek, neredeyse devamlı bir görüntüye sahiptir.¹⁴⁹

Günümüzde yapılan çalışmalar neticesinde balıkların elektrik duyularının, tahmin edilenden daha keskin olduğu bilinmektedir. Oregon Sağlık ve Bilim Üniversitesi'nden sinirbilimci Curtis Bell, elektrikli balıkların insan beynindeki gibi şekilleri tespit eden ve karşılaştıran bölgesi olmadığı halde, üç boyutlu elektriksel bir dünya algıladıklarını açıklamaktadır.¹⁵⁰ Kısacası balığın vücudunda, çevredeki elektrik alanının dağılımını bir radar gibi sürekli görüntüye dönüştüren bir sistem vardır. İnsanların kullandıkları sınırlı güçteki radarların bile, üst teknoloji ürünü kompleks aygıtlar oldukları düşünüldüğünde, balığın vücudundaki bu sistemin harikası daha da ortaya çıkar. Kuran'da bir ayette şöyle bildirilmektedir:

Göklerin, yerin ve içlerinde olanların tümünün mülkü Allah'ındır. O, her şeye güç yetirendir. (Maide Suresi, 120)

Elektrik Sinyalleriyle İletişim

Her elektrikli balık türünün kendine özgü bir sinyali vardır. Hatta her insanın kendine has sesi olması gibi, aynı türün bireyleri arasında da bazı farklılıklar vardır. Elektrikli balıklar, karşılarındaki balığın yaydığı sinyalden onun dişi mi, erkek mi olduğunu anlayabilirler ve bu dalgalar aracılığıyla iletişim kurarlar. Aynı türün üyeleri aynı tip dalgalar kullanırlar. Toplu halde yaşadıklarından, olası bir iletişim karmaşasına karşı tedbir olarak yaydıkları dalgaların frekansını değiştirirler. (Bu özel sistemin detaylarına bir sonraki başlıkta yer verilmektedir.)

Elektrik yayan balıklar, yaydıkları elektrik ile kendi cinslerine kolayca ulaşabilir, birbirlerini tehlikelere karşı uyarabilir, türe, yaşa, cinsiyete ilişkin bilgi alabilirler.

Elektrik sinyalleri balıkların yaşlarıyla ilgili bilgileri de kapsar. Yumurtadan yeni çıkan bir elektrikli balığın sinyalleri yetişkinlerden çok farklıdır. Sinyaller doğumu izleyen on dördüncü güne dek bu "çocuksu" biçimlerini korur, daha sonra erişkin balığın normal sinyallerine dönüşür. Yeni doğmuş balıklara özgü olan bu sinyaller, balıkların iç içe olan analık-babalık davranışlarının düzenlenmesinde önemli rol oynar. Örneğin er-

kek balık, yüzlerce balık arasında kaybolan yavrusunu, sinyallerinden tanıyarak yuvaya geri getirebilir. Balıklar, cinsiyet ve yaşla ilgili bilgilerin yanında, daha kompleks olan başka bilgileri de yine elektriksel sinyallerle ulaştırabilirler. Elektrikli balık türlerinin tümünde korkutma mesajları, frekansın birdenbire artması ile verilir. Örneğin normal zamanlarda 10 Hz.'lik (saniye başına 10) sinyal yayan *Mormyridae* cinsi balıklar, bazen kısa bir süre içinde, yayma ritimlerini 100-120 Hz.'e ulaşıncaya kadar hızlandırabilirler. Hareketsiz bir *Mormyridae*, yaydığı korkutucu elektriksel sinyalleri ile düşmanına, onun üzerine saldırma üzere olduğunu bildirir. Bu davranış, saldırıya hazırlanan birinin yumruğunu sıkması gibidir.

Bu korkutma sinyali çoğu zaman karşı tarafı caydıracak kadar etkilidir: Düşman, kısa bir süre için kendi sinyalini keserek baş eğdiğini gösterir. Aralarında kavga olduysa ve düşman yaralandıysa, yaralı yaklaşık 30 dakika elektriksel sessizliğe girecek, sinyal üretmeyi bırakacaktır. Yatışma davranışı gösteren veya kavgayı kesen balıklar, çoğu kez hareketsiz kalır. Bunun bir amacı, yerlerinin belirlenmesini zorlaştırmaktır. Diğer amaç ise, sinyal üretmeyip elektriksel olarak kör hale geldikleri için, etraftaki engellere çarpmamaktır.

Bu balıklar sahip oldukları elektrik organları sayesinde, kendi cinslerine kolayca ulaşabilir; birbirlerini tehlikelere karşı uyarabilir; hatta türe, yaşa, büyüklüğe, cinsiyete ilişkin bilgi alıp verebilirler. Balıkları bu özel sistemle yaratan, onlara an an yaptıklarını ilham eden Yüce Rabbimiz'dir. Yoksa bir balığın vücudunda kendi kendine bir algı sistemi oluşturması, bunu kendini koruyacak şekilde kullanması, algıları doğrultusunda plan yapması ya da savunma stratejisi geliştirmesi mümkün değildir. Var olan her şey gibi bu canlılar da, Allah'ın hakimiyeti altındadır ve yaşamlarını O'nun izniyle sürdürürler. Bir Kuran ayetinde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (Hud Suresi, 56)

Sinyallerin Karışmasını Önleyen Özel Sistem

Peki acaba bir elektrikli balık, kendisiyle aynı sinyalleri üreten bir başka balıkla yan yana gelirse ne olacaktır? Sinyaller birbiri ile karışacak ve balıkların radarı işe yaramaz hale mi gelecektir? Normal olarak gerçekleşmesi beklenen olay budur. Fakat elektrikli balıklar bu karışıklığa karşı özel bir savunma sistemiyle birlikte yaratılmışlardır.

Güney Amerika'da yaşayan *Eigenmannia* cinsine ait dalgalı elektrikli balıklar üzerinde yapılan araştırmalarda, canlıların, benzer frekansta bir sinyal ile karşılaştıklarında kendi sinyal frekanslarını değiştirdikleri ortaya çıkmıştır. Eğer diğer balığın sinyali kendi elektrik akımı frekansından biraz daha yüksek ise, balık kendi elektrik akımı frekansını düşürmek-

te, ikinci sinyal balığınkinden düşük ise, bu durumda kendisinininkini yükseltmektedir. Böylece balık aradaki frekans farkını artırarak karışıklığı önlemiştir. Bu önlem, karşıdaki balık çok uzaklardayken dahi alınmaya başlar. Bunun amacı ikinci sinyalin parazit yapmasını engellemek olduğu için, elektrik akımı frekansındaki değişikliklere de "parazit önleme tepkisi" ya da kısaca JAR (*Jamming Avoidance Response*) adı verilmektedir.

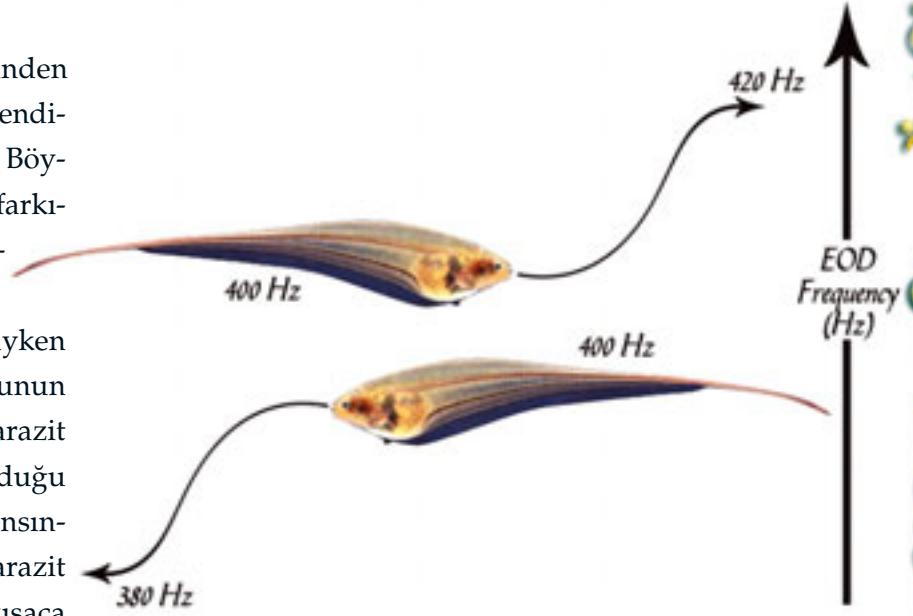
1970'lerin başında detayları araştırılmaya başlanan bu yöntemle ilgili, Prof. Howard C. Hughes, *Sensory Exotica* (Olağandışı Duyular) adlı kitabında şunları ifade etmektedir:

JAR (parazit önleme tepkisi), bir biyoloji mühendisliği harikasıdır... daha düşük elektrik akımı frekansına sahip canlı, kendi elektrik akımı frekansını düşürürken, daha yüksek frekansa sahip olan ise kendi frekansını artırır. Bu da her balığın iki sinyal arasındaki hassas farklığı hissedebilmesi ve ikinci sinyalin kendininkinden yüksek ya da düşük olduğuna karar vermesi anlamına gelir. Böylece kendi elektrik akımı frekansında değişiklik yapabilir.

Bu koridor ya da kaldırımında size doğru yürüyen birisiyle karşılaştığınızda yaşadığımız duruma benzetilebilir. Nezaketle yönünüzü hafifçe değiştirirsiniz, diğer yayaya yol vermek için sol ya da sağ yöne hareket edersiniz. Siz sola gittiğiniz anda size doğru yürüyen kişi sağa doğru gitmeye karar verir. Sonra siz sağa gidersiniz, o da sola gider... sonra da herkes kendi yoluna gider. ¹⁵¹

Peki ama şuur ve akıldan yoksun bir balık, sinyallerin çakışmasına engel olacak şekilde böylesine olağanüstü bir tedbir almayı nereden bilmektedir? Bu hassas ölçümleri yorumlayan, ortada bir karışıklık yokken önceden önlem alan, düşünen, durum değerlendirmesi yapan, karar alan balığın kendisi değildir kuşkusuz. Balık tüm bunları sonsuz rahmet sahibi Yüce Allah'ın ilhamı ile gerçekleştirmektedir. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (Rum Suresi, 26)

İki elektrikli balık karşılaştıklarında, sinyal frekanslarının çakışmasını önlemek için, frekanslarını düşürür ya da yükseltirler. Bu üstün bir akıl ve üstün bir mekanizma gerektiren eşsiz bir sistemdir. Bu aklın ve eserin sahibi, tüm varlıkların Rabbi olan Yüce Allah'tır.

Elektriği Kullanan Deniz Altı Canlıları

Dünyadaki tüm canlılar üreme sistemlerinden savunma tekniklerine, beslenme şekillerinden algılama sistemlerine kadar pek çok üstün özellikle donatılmışlardır. Bu canlıların yaşamları detaylı olarak incelendiğinde, hem fiziksel özelliklerinin hem de davranışlarının yaşadıkları ortamla ve birbirleriyle tam bir uyum içinde olduğu görülmektedir. Örneğin insanlar için uzun araştırmalar ve ileri teknoloji gerektiren elektrik kullanma becerisi, deniz altı dünyasının ilgi çekici canlılarından olan elektrikli balıklarda, ilk yaratıldıkları andan itibaren en mükemmel sistemlerle mevcuttur.

Bu canlıların hiçbirisi bilince veya akla sahip değildir. Dolayısıyla bu balıkların sahip oldukları üstün özellikleri, onların kendi becerisi olarak görmek mümkün olamaz. Elektrik üreten bu balıkların uyguladıkları karmaşık sistemlerin, doğayla olan mükemmel uyumlarının tesadüfler sonucunda olduğunu iddia etmek ise, en başta akla ve mantığa uygun değildir. Bu balıkların her birinde çok üstün bir aklın ve çok büyük bir ilmin hakimiyeti açıkça görülmektedir. Doğanın tamamında sergilenen bu üstün akıl ve ilim, evrendeki her şeyin Yararıcısı olan Allah'a aittir. Rabbimiz Kuran'da iman edenlere şöyle bildirir:

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Her şeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (Fussilet Suresi, 53-54)

Elektrik Akımlarına Duyarlı Köpek Balıkları

Suyun içinde elektriği hissedebilen ve bu algıya göre hareket edebilen canlılardan biri köpek balıklarıdır. Köpek balıkları, bu önemli avantajları sayesinde, sudaki tüm titreşimleri, suyun ısısındaki değişimleri, tuzluluk oranını ve özellikle de hareket halindeki canlıların yol açtığı elektrik alanındaki küçük değişiklikleri bile hissedebilirler.¹⁵² Eğer siz de hayatta ve suyun içinde iseniz, vücudunuz elektrik alanları üretmeye başlar. Kendinizi kamufle etme ya da saklanma ihtimaliniz yoktur. Köpek balıklarının elektrik algısı özelliği, sadece avlarının yerini tespit etmelerine yaramakla kalmaz, aynı zamanda bir tür pusula görevi yapar.

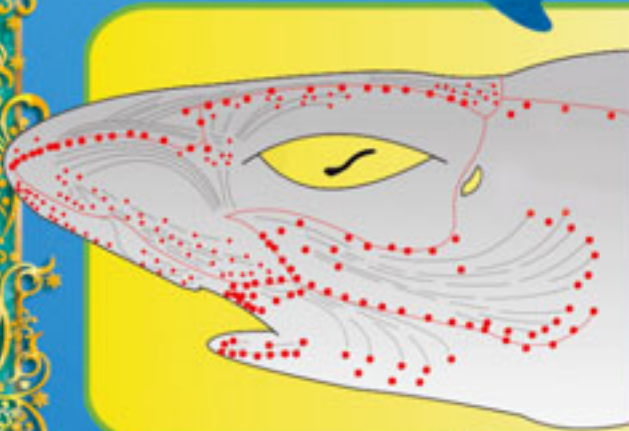
Köpek balığının kafasının etrafı benek benektir. Bu siyah lekelerin iç tarafında, içi jöle benzeri bir madde ile dolu çok sayıda kanal mevcuttur. Bu kanallar derinin yüzeyine 1 mm'lik gözenekler şeklinde açılır. "Lorenzini ampülleri" (*Ampullae of Lorenzini*) olarak adlandırılan bu özel organlar, son derece hassas birer elektrik algılayıcıdır. Yapı itibariyle bir ampulü andıran bu hücrelerin, bir voltun 20 milyarda biri büyüklüğündeki akımları hissedebildikleri bilinmektedir. Bu, birbirinden 3.000 kilometre uzaklıkta duran iki adet 1.5

voltluk kalem pil arasındaki voltajı (gerilimi) hissetmeye benzetilebilir. Bu organların elektriksel uyarılara karşı hassasiyetleri sayesinde, köpek balığının, kuma gömülü veya kayalıkların arasında bulunan bir canlının dahi yerini tespit etmesi mümkündür. Köpek balıkları bu sistemi kullanarak kısa mesafede görme ve koku hissi olmadan avlarını kolaylıkla bulabilirler. Örneğin yaralı bir balık suyun içinde çırpındığında, köpek balıklarının tüm duyuları alarma geçer. Balıktan yayılan düşük frekanslı titreşimler köpek balıklarının dikkatini çekmiştir. Avlarına yaklaştıkça Lorenzini ampulleri çok daha belirgin biçimde çalışmaya başlar. Öyle ki köpek balıkları yaralı balığın kalp atışlarının ve kaslarındaki kasılmaların yol açtığı, çok küçük elektrik akımlarını bile hissederler. Bu sayede avlarının yerini tam olarak saptamaları mümkün olur.

İnsan vücudu ise yalıtıcı bir katman gibi görev görerek, suyun içinde fark edilmeyi nispeten zorlaştırır. Ancak derisinde oluşan en ufak bir kesik, bu yalıtımı delmiş olur; böylece vücuttan elektrik sızıntısı hızla suyun içinde dağılır. Dolayısıyla bir insan suyun içinde yaralandığında, derinin yalıtıcı katmanındaki yarıklar, elektriğin suya geçmesine ve o kişinin köpek balıkları tarafından fark edilmesine yol açar.¹⁵³

Böylesine hassasiyetle elektriksel uyarıları algılayan bir mekanizmanın, kendiliğinden ortaya çıkamayacağı çok açıktır. Köpek balıklarının son derece isabetli ölçümler yapmasını sağlayan bu vücut sistemi, çok açık bir şekilde Yaratılış'ın delillerindedir. Üstelik Lorenzini ampulleri köpek balıklarının sahip oldukları üstün özelliklerden yalnızca biridir. Köpek balıkları gerek solunum sistemleri, gerek yollarını bulmalarını sağlayan manyetik

Lorenzini ampulleri

Köpek balığının kafasının etrafındaki siyah benekler "Lorenzini ampulleri" denilen elektrik algılayıcılarıdır. Elektrik algısı köpek balığı için son derece verimli ve önemli bir av-tespit sistemidir; çünkü denizde yaşayan her canlı suda elektrik alanı oluşturarak varlığıyla ilgili bilgi verir. Resimde köpekbalıklarının kafalarındaki elektromanyetik alan reseptörleri ve hareket tespit karnalları görülmektedir.

alıcıları, gerekse hızlı yüzme yetenekleri ve sürekli yenilenen jilet kadar kesici dişleri ile de birer yaratılış mucizesidirler.

Ayrıca köpek balıklarındaki sistem ve organların pek çoğu birbirine bağlı çalışmaktadır. Biri olmadan diğeri fonksiyonlarını yerine getiremez. Elektrik akımlarını algılayan sistem de kompleks bir bütündür. Bu sistemin parçalarından tek biri bile olmasa ya da herhangi bir işlevini yerine getirmese, Lorenzini ampulleri hiçbir işe yaramaz. Örneğin ampulümsü kanallar var olsa ancak üzerleri gözenekler yerine deri ile kaplı olsa, elektrik algısı gerçekleşmez. Elektrik organları olsa ancak beyinle sinir bağlantısı olmasa, o zaman da bu organın varlığı işe yaramaz. Dolayısıyla bir algının varlığından bahsedildiğinde, tüm beyin ve sinir sisteminin de kusursuzca işlemesi gerekir. Bu da Darwinistler açısından önemli bir açmazdır. Böylesine kompleks yapıli sistemlerin bir arada var olması koşulu, evrimin kademeli gelişim iddialarını geçersiz kılar.

Sonuç olarak, bu sistemin Darwinistlerin iddia ettikleri gibi "aşama aşama" gelişmesi mümkün değildir. Hiçbir zaman gerçekleşmemiş olan sözde ara aşamaların hiçbiri herhangi bir işe yaramayacaktır. Köpek balıkları da tüm canlılar gibi mükemmel halleriyle yaratılmışlardır. Nitekim fosil kayıtları da bu gerçeği doğrulamaktadır. Milyonlarca yıl önce sine ait köpek balığı fosilleri ile günümüzde yaşayan köpek balıkları arasında hiçbir farklılık yoktur. (www.yaratilismuzesi.com)

Kirlilik Dedektörü Olarak Bilinen Fil Balıkları

Batı Afrika fil balığı (*Gnathonemus petersii*), Afrika'nın 27°C'lik sıcak ve çamurlu sularında yaşar. İsmi, baş şekillerinin fil burnuna benzemesinden alan bu balıklar, yemek bulmak, karanlık ve bulanık sularda yönlerini tespit etmek için zayıf elektrik alanlarını kullanırlar. Düşük elektrikli bu balıkların başları üzerindeki çıkıntılı kısım, elektrik algılayıcıları ile kaplıdır. Alınan elektrik sinyallerinin birleştirilmesi çok fazla işlem gücü gerektirir; fil balıkları balıklar aleminde en ağır beyne sahip olanlardır. Bu türde beyin o kadar büyük ve aktiftir ki, balığın kendi metabolik enerjisinin %60'ını kullanır. Bu da insanlardakinin 3 katı bir değerdir.¹⁵⁴

Canlının elektrik sinyali yayan elektrik organı ise kuyruğunda yer alır. Balık yolunu, kuyruk tarafındaki kaslarından düzenli olarak yaydığı elektrik sinyalleri ile bulur. Normal şartlarda, dakikada yaklaşık 500 sinyal yayar. Fakat suyun kirlilik oranı arttıkça dakikada ürettiği sinyal sayısı 1.000'i aşabilir.

İngiltere'nin Bourmounth şehrinde kirliliği ölçmek için, fil balıklarından faydalanılarak yapılan dedektörler kullanılmaktadır. Bourmounth'daki bir su şirketi, Stour nehrinden aldığı su örneklerini 20 fil balığının kontrolüne vermiştir. Her balık nehirden gelen su ile doldurulmuş bir akvaryumda yaşatılmaktadır. Akvaryumlardaki alıcılar sinyalleri alıp bağlı oldukları bilgisayarlara iletmektedir. Eğer su kirliliği artarsa balığın artan sinyalleri tespit edilerek bilgisayar aracılığı ile alarm verilmektedir.¹⁵⁵

Eğer bir balık, bir bilim adamına ilham kaynağı olabiliyor ve teknik bir mükemmellik sergiliyorsa; insanların üstesinden gelemediği bir soruna üstün sistemleri ile çözüm olabiliyorsa, canlının yaratılışında düşünülmesi gereken bir olağanüstülük olduğu ortadadır. Böyle mükemmel bir yaratılışın kör tesadüflerin, şuarsuz rastlantısal süreçlerin ürünü olması elbette ki mümkün değildir. Bugün bilim adamlarının taklit ederek faydalanmaya çalıştıkları bu üstün mekanizma, Allah'ın sonsuz aklının, ilminin ve yaratma sanatının sayısız örneklerinden biridir. Yüce Allah örneksiz ve kusursuz yaratmaya kuşkusuz ki kadiridir. Rabbimiz'in kadrini ve yüceliğini takdir edemeyenler, Yaratılış'taki sanatı ve olağanüstülüğü görmediklerinden değil, içine daldıkları büyüklük hissinden dolayı yanlıgdadırlar. Bir ayette bu durum şöyle haber verilmektedir:

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi anlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (Araf Suresi, 146)

Oysa büyüklük yalnızca Yüce Allah'a aittir:

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Casiye Suresi, 37)

Düşük elektrikli fil balıklarının baş kısmı elektrik algılayıcılarıyla kaplıdır. Canlı, yemek bulmak ya da karanlık ve bulanık sularda yönünü tespit etmek için zayıf elektrik akımlarını kullanır. Allah'ın üstün ilmi, bu canlıda da en muhteşem şekilde tecelli etmektedir.

Elektroşok Yöntemi ile Avlanan Yılan Balıkları

Boyları 2.75 metreye kadar varabilen elektrikli yılan balıkları (*Electrophorus electricus*) Amazon bölgesinde yaşarlar. Elektrik üretebilme yeteneğini hem savunma hem de mükemmel bir saldırı aracı olarak kullanırlar. Bu balıklar, vücutlarında ürettikleri elektrikle, avlarını hareketsiz hale getirmede ve düşmanlarını şok edip öldürmede birer ustadırlar.

Balıktan kaynaklanan elektrik şoku, 2 metre uzaktaki büyük baş bir hayvanı bile öldürebilecek şiddettedir. Balığın elektrik üretme mekanizması saniyenin binde ikisi veya üçü kadar kısa bir sürede devreye girer.¹⁵⁶ Tüm elektrikli balıkların içinde en öldürücü olan elektrikli yılan balığı, elektrik akımını 650 volta kadar çıkarabilir.¹⁵⁷ Bu miktarda bir voltaj, televizyonu çalıştırmak için kullanılanlardan daha güçlü bir elektrik yüküdür ve bir insanı öldürebilir. Yılan balığının kimi zaman boşaltabildiği 800 voltluk elektrik şoku ise, bir atı öldürmeye yeterlidir.¹⁵⁸

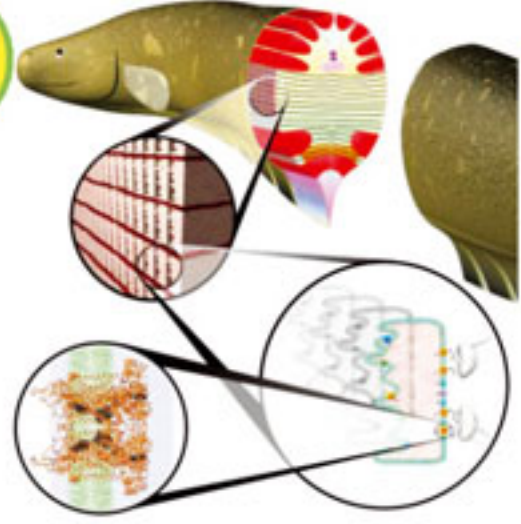
Elektrik, yılan balığının vücudundaki yan kaslarda yerleşmiş organları tarafından üretilir. Elektrikli yılan balığının üç çift elektrik organı vardır; bu organlar balığın ağırlığının büyük bir bölümünü ve boyunun beşte dördünü oluşturur. Elektrik organı çok sayıda yassı hücrenin, seri ve paralel bağlanmış biçimde bir araya gelmesiyle oluşur. Elektrikli yılan balığının kuyruğu 70 sütun halinde sıralanmış, 10.000 minik elektrik organı ihtiva eder.¹⁵⁹ Bu hücrelerin tümünün aynı anda harekete geçirilerek güçlü bir elektrik boşalımı oluşturabilmesi, hücreleri harekete geçiren sinir uyarılarının eş zamanlı olmasıyla mümkün olur. Binlerce hücrenin, belli bir canlıyı hedef alacak şekilde, aynı anda elektriğini boşaltması ise, son derece özel, şaşırtıcı bir durumdur. Bu hücrelerin her biri birbirinden farklı zamanlarda elektriklerini boşaltacak olsaydı, ortaya av üzerinde etkili olacak güçte bir elektrik akımı çıkamazdı. Ancak yılan balığı varlığından dahi haberi olmadığı mükemmel bir sistemi, vücudunda barındırmakta ve Allah'ın dilemesiyle bunu en etkili şekilde kullanmaktadır.

Elektrikli yılan balıklarının kuyruk bölgesindeki elektrik organı, aynı zamanda zayıf elektrik sinyalleri üreterek bir duyu organı gibi de işlev görür. Balık, elektrik yükünü kuyruğundaki binlerce gözenekten sinyaller şeklinde yayar. Bu sinyaller balığı çevreleyen suda anlık bir elektrik alanının oluşmasına neden olur. Balığın yakınındaki nesnelere, bu alanın biçimini bozar. Balık bu bozulmaları hemen tiplerine göre yorumlayarak çevresi hakkında bilgiler edinir. Balığın vücudunda, etrafa sürekli olarak elektrik sinyalleri yayan, bir yandan da bu sinyallerin çarptığı cisimleri yorumlayan, bir nevi organik radar vardır.¹⁶⁰ İnsanların kullandıkları radarların ne denli kompleks aygıtlar olduklarını düşündüğümüzde, balığın vücudunda bulunan ve yapay örneklerinden kat kat kompleks olan bu sistemin harikası da daha iyi anlaşılabilir.

Bilim adamları elektrikli yılan balığının sahip olduğu bu savunma mekanizmasının benzerlerini taklit etmeye çalışmaktadır ve günümüzde bu balığinkine benzer elektrikli savunma silahları üretme çabası içindedirler. Elektrik sinyalleri, elbette bir cismin yerini tespit amacıyla ya da haberleşme için kullanılabilir. Ancak bunun için büyük bir bilimsel biri-

YILAN BALIĞI ELEKTRİĞİ NASIL OLUŞTURUR?

Elektrik, yılan balığının vücudundaki yan kaslara yerleştirilmiş özel organlar tarafından üretilir. Elektrikli yılan balığının kuyruğu 70 sütun halinde sıralanmış on bin minik elektrik organı ihtiva eder. Aynı anda güçlü bir elektrik boşalımı meydana gelebilmesi için hücreleri eş zamanlı olarak uyaran sinir uyarı sistemi bulunmaktadır. Bir elektrikli yılan balığının başına ve kuyruğuna aynı anda dokunan bir insan, 650 voltluk bir elektrik şokuna uğrar. Bu miktar, bir apartman dairesindeki elektrik fişinin 5 katı kadar güçlüdür.

kime ve ileri bir teknolojiye sahip olmak şarttır. Nitekim günümüzde bile, bu seviyeye ulaşmış ülkelerin sayısı son derece azdır. Oysa bazı elektrikli balıkların vücutlarında etrafa sürekli olarak elektrik sinyalleri yayan, bir yandan da bu sinyallerin çarptığı cisimleri yorumlayan organik bir radar vardır. Yılan balıklarındaki bu üstün teknolojinin kaynağını tesadüfi etkilerle açıklamaya çalışmak, hem bilimsel açıdan hem de akıl ve mantık çerçevesinde olağanüstü derecede mantıksızdır.

Darwin, sözde evrim mekanizması olarak öne sürdüğü doğal seleksiyondan beklentilerini açıklarken, bir seferinde Amazon'da yaşayan birtakım balıkların, korunmak için nasıl elektrik ürettiğine şöyle değinmiştir:

Bir çok balık şok meydana getiremeyecek kadar zayıf elektrik üretir. Başlangıçta bu zayıf elektrik üretimi, çamurlu su diplerinde bir çeşit radar gibi yolunu bulmada kullanmak için-

dir. Büyük bir olasılıkla bazı balıklar bu elektrik üretimini geliştirerek korunmak için kullanmaya başlamıştır ve doğal seçme elektrik üretiminin güçlendirilmesi yönündedir. ¹⁶¹

Darwin'in hayal ürünü olan bu iddiasının gerçekleşmiş olması elbette ki imkansızdır. Bir balığın önce tesadüfen oluşması, bu balığın daha sonra yolunu bulmak için radar gibi kullanacağı elektrik üretimine karar vermesi, aynı zamanda vücudundaki bu elektriği kendisine zarar vermeyecek zayıflıkta olacak şekilde kendi kendine ayarlaması ihtimal dahilinde bile değildir. Örneğin Güney Afrika yılan balıklarının boşaltabildikleri 800 voltluk elektrik, bir atı öldürmeye yetecek miktarda olmasına karşın kendilerine hiçbir zarar vermez. ¹⁶² Ne var ki Darwinistlerin anlatımlarında bu gerçekler çarpıtılır ve canlıların kendi kendilerine bir ihtiyaç tespit edip, bu doğrultuda vücutlarında değişiklik yaptıklarından bahsedilir, ki bu büyük bir aldatmacadır.

19. yüzyılda keşfedilen elektrik, yıllardır doğada var olan bir enerji kaynağıdır. İnsanlığın uzun uğraşlar ve çabalar sayesinde temin edebildiği bu önemli nimet, Allah'ın yarattığı birçok canlıda var oldukları ilk andan beri bulunmaktadır. Elektrikli yılan balıkları, vücutlarında taşıdıkları bu özel sistemler vesilesiyle, çağımızın en önemli enerji kaynaklarından biri olan elektriği, ilk yaratıldıkları andan itibaren hiçbir teknik sistem ve profesyonel laboratuvar gereci kullanmadan, üstelik oldukça güçlü bir miktarda üretmektedirler. Bu mucizevi özellik, tesadüflere dayalı yaşamı savunan evrim teorisinin çöküşünün ve yaratılış gerçeğinin de çarpıcı bir kanıtıdır. Allah'ın üstün ilminin bir tecellisi olan bu canlılardan biri de ürettikleri elektriği kontrollü bir biçimde kendilerini savunmak gibi birçok farklı amaç için kullanan elektrikli yılan balıklarıdır. Balığın bu denli büyük bir enerjiye sahip olması, onu yaratan Yüce Allah'ın sonsuz ilminin delillerinden birini sergilemektedir. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

O, Aziz ve Hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyetmektedir. Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, Yücedir, büyüktür. (Şura Suresi, 3-4)

Binlerce Hücre Nasıl Olup da Aynı Anda Elektrik Boşaltabilir?

Elektrikli balıklar, bireysel olarak çok az miktarda voltaj üreten hücrelerin birleşimiyle, 500-900 volta kadar varan elektrik elde edip, bunu düşmanlarına karşı kullanabilirler. Ancak bu hücreler, sadece aynı anda elektrik boşalttıkları takdirde, balık için etkili bir silah oluşturabilirler. Elektrik hücrelerinin her biri farklı anlarda elektriğini boşaltacak olsa, bu sistemin hiçbir anlamı olmayacak; balık için bir savunma sağlamayacaktır. Peki bu sistem kusursuz bir uyumla nasıl işlemektedir?

Elektrik üreten organların çoğu oldukça uzundur; dolayısıyla omurilikteki hareket emri ileten nöronlarla elektrik organı hücreleri arasındaki mesafe değişkendir; uzun ya da kısa olabilir. Fakat bu mesafe elektrik boşaltımının eş zamanlı olması açısından son derece önemlidir. Çünkü sinir iletileri belirli bir hızda -saniyede 10 ila 40 metre- hızla gönderilir.¹⁶³ Bu nedenle omurilikteki motor nöronların hepsi aynı anda sinir iletileri gönderse de, söz konusu mesafe nedeniyle bu iletiler elektrik hücrelerine aynı anda ulaşmayacaktır.

Burada beklenen durum daha uzakta olanların, daha yakında olanlara kıyasla geç faaliyete geçmeleridir. Ancak farklı balık türlerinde iki farklı strateji kullanılır ve böyle bir uyumsuzluk şaşkıncı bir şekilde engellenmiş olur. Birinci yöntem mesafelerin eşitlenmesidir. Bu demektir ki; beyinden emir taşıyan sinir hücrelerinin aksonları (uzantıları), yakındaki bir elektrik hücresine dolaylı yoldan giderken; uzaktaki elektrik hücrelerine giden akson, doğrudan bir rota izlemektedir. Diğer yöntem ise, iletilecek hücrenin uzaklığına göre, aksonların iletim hızlarının değiştirilmesidir. Buna göre daha kısa aksonlar daha yavaş, uzun aksonlar da daha hızlı mesaj iletirler. Böylece elektrik organındaki on binlerce hücrenin "elektrik boşalt" emrini aynı anda alması mümkün olur.

Dikkat edilirse, burada şuuru, aklı olmayan atomların bir araya gelmesiyle oluşan hücrelerden bahsedilmektedir. Strateji izleyen, amaca ulaşmak için yöntemler geliştiren, kararlar alıp bunları uygulatan, kusursuz bir uyumla koordinasyon sağlayan şuursuz hücrelerin kendisi olamaz. Balığın ise, vücudunda olup biten bu olağanüstü durumdan haberi dahi yoktur. Burada çok yüzeysel olarak yer verilen bu kompleks sistem ancak yüksek bir aklın ve iradenin kontrolü ile gerçekleşebilir. Bu üstün akıl ve iradenin sahibi ise, alemlerin Rabbi olan, her şeye güç yetiren, her şeyin Hakimi olan Yüce Rab-bimiz'dir. Bu gerçek, Hud Suresi'nin 56. ayetinde de, "O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur." şeklinde bildirilmektedir.

Biyolojik Pillerle Çalışan Torpido Balıkları

Torpedinidae (Uyuşturabalığıgiller) familyasından torpido balıkları, ürettikleri elektriği korunma ve beslenmede kullanırlar. İsimleri "felç olan" anlamına gelen Latince "*torpere*" kelimesinden gelir ve bu kelimeyle güçlü elektrik akımının, kendisine dokunan canlılar üzerindeki etkisi kastedilir. Torpido balıkları yassı bedenlerini ustaca kamufle ederek, deniz yatağının üzerinde pusuya yatarlar. Sığ sularda üzerlerine yanlışlıkla basan bir kişi, acı verici bir elektrik şoku yaşayabilir. Bu balıkların çok fazla hareket etmelerine gerek yoktur; çünkü sahip oldukları elektrik, besin yakalamaları için kendilerine yeterlidir. Torpido balığı boşalttığı elektrikle avını felç ettikten sonra, bedenini hareket ettirerek suyun içerisinde bir dalga oluşturur. Meydana getirdiği bu dalga, felç ettiği yemeğini ağzının içine taşır.¹⁶⁴ Allah bu canlılar için rızıklarını avlamalarını böyle bir yöntemle kolaylaştırmıştır. Bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, her şeyi bilendir. (Şura Suresi, 12)

Torpido balıklarının gövdesinde 2 büyük elektrik organı vardır. Böbrek şeklindeki bu organlar, "elektrik plakaları" adı verilen yassılaştırmış, altıgen prizma benzeri sütunsal yapılardan oluşur. Elektrik şoku gücünü etkileyen bu elektrik plakaların sayısı, sütun başına 500-1.000 arasındadır ve petek gözlerindeki gibi birbirlerine bağlıdır.¹⁶⁵ Torpido balıklarının elektrik organlarındaki plakaları, pillerdeki çalışma düzenine sahiptir. Birbirlerine yapışık disk şeklindeki bu küçük sütuncuklar, sinir sisteminin etkisiyle alt yüzeylerinde po-

Elektriğin
üretildiği yer

Torpido balıklarında, pil gibi işlev gören elektrik plakaları bulunur. Bunlar, balığın vücudu boyunca seri olarak bağlanmışlardır. Eş zamanlı harekete geçen hücreler, gerektiği anda oldukça yüksek elektrik voltajı oluştururlar.

Torpedo balıklarına dokunulduğunda bu balıklar elektrik pillerini anında boşaltır ve dokunan kişiyi çarparlar. Kimi türleri arkadan yukarı doğru elektrik şoku yollamak üzere kablo benzeri elektrik organlarına sahiptir. Kimileri ise karınlarının altından direkt şok vermek üzere donatılmışlardır. Bu üstün donanım, bu canlıları yoktan yaratan Yüce Allah'ın eseridir.

zitif, üst yüzeylerinde negatif elektrikle yüklenirler. Beyne sinirlerle bağlı olan bu canlı ve minyatür piller, bir tehdit anında beyinden gelen emirlerle elektrik deşarjı yaparak, düşmanı felç ederler.

Torpedo balıklarının ürettiği 220 voltluk elektrik gerilimi, iki elektrikli ısıtıcının suya aniden düşmesi sonucunda bir canlının spazm geçirmesine benzer bir durumdur.¹⁶⁶ Eğer torpedo suda ise, bir elektrik devresi oluşması için iki ucundan temas edilmesine gerek yoktur. Torpidoya temas etmek dahi insanı sarsıp geçici olarak sakatlanmasına sebep olabilir. Bu tür elektrik şokları bir dalgıçı bayıltabileceği için, son derece tehlikelidir.

Tüm bu bilgiler, elektrikli balıkların olağanüstü derecede kompleks vücut sistemlerine sahip olduklarını göstermektedir. Rabbimiz her yeri rahmetiyle sarıp kuşatmakta ve tüm bu canlıları üstün kudretinin birer delili olarak yaratmaktadır.

Görünmeyen Tehlike Tiryaki Balığı

Daha çok tropikal bölgelerde yaşayan tiryaki balıkları (*Uranoscopus scaber*), genellikle sadece gözleri dışarıda kalacak şekilde, kendilerini kuma ve çamura gömerler. Yüzgeçlerini kürek gibi kullanarak ve sağa sola doğru kıvrınarak bedenlerini kumun veya çamurun içerisine saklarlar. Bu balık türünün soluk kahverengi bedeni ve üzerindeki beyazımsı lekeler, balığın çamur veya kumda göze çarpmamasını sağlar. Kuma gömüldükten sonra çok az hareket ederek, düşmanlarının dikkatlerini çekmemeye çalışırlar. Gerektiğinde ise gizlendikleri yerden ortaya çıkarak, avlarını aniden elektrikle çarparlar. Tiryaki balıklarının başlarının üzerindeki geniş gözlerinin yanında, 50 voltluk elektrik üreten organları vardır.

Bu derece bir elektrik gerilimi, tiryaki balığına dokunan balıkları geriye doğru fırlatacak kadar güçlüdür.¹⁶⁷

Bu balıkların yüzgeçleri, solungaçları, göz yapıları, ağızları kısacası bütün vücut organları, yaşadıkları ortama en uygun şekilde yaratılmıştır. Örneğin tiryaki balığının ağzının içinde küçük bir etli yapı bulunur. Bunu dışarı çıkarıp sağa sola salladığında meraklı balıkların dikkatini çeker ve yanına sokulan canlıları kolayca avlamasını sağlar. Yaklaşık 30 cm boyundaki tiryaki balığı, kendi büyüklüğündeki avları bile yutabilir. Ağızı kendi hacminin 12 katına kadar şişip büyük bir elektrik süpürgesi gibi, yüksek bir emme basıncı oluşturarak avını çeker. Bu çekim işlemi şaşırtıcı bir hızla, saniyenin 6.000'de biri kadarlık bir sürede gerçekleşir.¹⁶⁸

Bundan başka tiryaki balığının göğüs yüzgeçlerinin üstünde zehirli dikenleri de vardır. İnsan için de ölümcül olabilecek derecede zehirli olan bu dikenler, balığın elektrik dışındaki ikinci savunma mekanizmasıdır. Tüm özellikleriyle yaşadığı yere en uygun sistemlerle donatılmış olan bu canlı, bu mükemmel detaylara, var olduğu ilk andan itibaren sahiptir. Çünkü onu yaratan, ona kendini savunması için çeşitli özellikler veren, üstün güç, hüküm ve hikmet sahibi olan Yüce Allah'tır. Bir Kuran ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

O, göklerin ve yerin Yarattıcısı'dır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (Şura Suresi, 11)

Elektrik Algıları ile Avlanan İğneli Vatozlar

İğneli vatozların gözleri, yassı bedenlerinin yukarısında, ağızları da aşağıdadır. İğneli vatozların, avlanma sırasında görme algısından pek fazla faydalanmaları gerekmez. Bunun yerine hassas elektrik duyularını kullanırlar. Bunlar köpek balıklarına benzer bir şekilde, başlarının alt tarafındaki Lorenzini ampulleri denen karmaşık bir elektrik algılayıcı sistemi kullanırlar. Bu sayede 2 metreden daha uzakta ya da kumun altında saklanan avları fark edebilirler. Bu özellikleri nehir dipleri, okyanus tabanı gibi loş sularda yaşayan vatozlar için çok yararlıdır ve vatozun çamurlu tortullarda gömülü gizli avlarını bulmasına olanak sağlar.¹⁶⁹ Bazı vatoz türleri ise vücutlarında güçlü elektrik şokları üreterek bunu düşmanlarını caydırmak ya da şaşırtmak için bir silah olarak da kullanırlar.

Vatozların boşalttıkları elektrik akımı, 8-220 volt arasında değişmektedir.¹⁷⁰ Örneğin Pasifik vatozu 50 voltluk elektrik boşalttığında, büyük bedene sahip bir deniz aslanını ol-

İğneli vatozlar köpek balıkları gibi Lorenzini ampullerine sahiptirler. Bu sayede 2 metre ötedeki, hatta kumun altındaki canlıları bile tespit edebilirler. Bazı vatoz türleri ise vücutlarında 220 volta varan elektrik şokları üretebilmektedirler. Bu bilgiler Darwinistler için büyük bir yıkımdır. Elektrikli balıklar evrim teorisini temelden çürütmektedirler.

dukça ürkütebilir. Bu miktar, aynı zamanda kendisine temas eden bir dalgıcın kalbini durdurmak için de yeterlidir.¹⁷¹

İğneli vatozların, böylesine tehlikeli bir silahı, doğdukları andan itibaren ustaca kullanmaları kuşkusuz olağanüstü bir durumdur. Darwinistler içinse bu sistemin kökeni tamamen büyük bir açmazdır. Nitekim Charles Darwin de, *Origin of Species* (Türlerin Kökeni) adlı kitabının "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölümünde bu canlılara değinmiş ve teorisinin bu balıklardaki olağanüstü özellikleri açıklayamadığını kabul etmiştir.¹⁷² Üstelik Darwin'den bu yana geçen zaman zarfında, elektrikli balıkların, Darwin'in sandığından çok daha kompleks bir yapıya sahip oldukları anlaşılmış bulunmaktadır. Dolayısıyla elektrikli balıklar günümüz Darwinistlerinin en büyük korkulu rüyalarından birini oluşturmaktadır. Canlılığa ait yüzlerce, binlerce detayda olduğu gibi.

Avını Felç Edebilen Elektrikli Kedi Balığı

Afrika'nın tropikal bölgelerindeki tatlı sularda yaşayan elektrikli kedi balığı (*Malapterurus electricus*) 450 voltluk elektrik üretebilir. Bu yüksek elektrik potansiyelini, kendini savunmak ve avlanmak için gerektiği şekilde kontrol edebilir. Bu balıklar avlarını ve düşmanlarını sersemletme, elektrik şokuna uğratma konusunda çok uzadılar. Kedi balığının elektrik üretebilmesi önemli bir yetenektir; ancak elektriği ihtiyaçları doğrultusunda, doğru zamanlamayla ve doğru hedefe isabet edecek şekilde kullanabilmesi ise ayrı bir mucizevi olaydır.

Kedi balığının elektrik organları, neredeyse tüm vücuduna yayılmıştır. Elektrik, çeşitli kas dokularıyla ve balığın yumuşak derisinin altında bulunan, ince jölemsi katmanda oluşur. Bu elektrik organıyla balık, bir seferde 300-400 voltluk elektrik boşaltarak avını felç edebilir.¹⁷³ Her elektrik boşalması, balığın elektrik organlarındaki gerilimi azaltır; bu nedenle yeniden şarj olmaları için belirli bir vakit geçmesi gerekir. 2 santimetre uzunluğundaki yavru kedi balığı bile, 10 voltluk elektrik üretebilir.

Tüm canlılar, doğdukları andan itibaren ihtiyaç duyacakları sistemleriyle birlikte var olurlar. Bu canlıların tesadüf eseri, daha önce görmedikleri bir ortamla tam bir uyum içinde olmaları mümkün değildir. Canlıları sahip oldukları mükemmel sistemlerle yaratan, tüm varlıkların bilgisine sahip olan onları yoktan var eden Yüce Rabbimiz Allah'tır. Rabbimiz yarattıklarına "şefkat edendir, esirgeyen"dir. (Bakara Suresi, 143)

Tropikal bir tatlı su balığı olan elektrikli kedi balığı 450 voltluk elektrik üretebilir. Vücudundaki bu elektriği yalnızca bir tehlike anında veya avlanmak istediğinde kullanır. Diğer zamanlarla bu şiddetli akım, daima kontrol altındadır. Tüm varlıklara olduğu gibi bu canlılara ait sistemleri de alemlerin Rabbi olan Allah yaratır ve her şey her an O'nun kontrolü altındadır.

Elektrikle Gören Amazon Bıçak Balıkları

Amazon bıçak balıkları yaklaşık 2 metre uzunluğunda, kuyruk ve sırt yüzgeçleri bulunmayan balıklardır. Onun yerine vücutlarının alt kısmındaki, boydan boya uzanan yüzgeçlerini dalgalandırarak, kendilerini ileri-geri iterler. Bu yüzgeçlerindeki elektrik organları, düşük voltajda fakat frekansı yüksek olan sinyaller yayarlar. Sadece 3-10 voltluk akımlardan saniyede 300 defa göndererek, etraflarında yoğun bir elektrik alanı oluştururlar.¹⁷⁴

Bu balıkların en ilginç özellikleri çevredeki basınç değişikliklerini fark ederek görmelerine yardımcı olan yanıl çizgileridir. Yan taraflarındaki bu yatay çizgi, aslında binlerce hücreden oluşan birer elektrik üretim organıdır. Suyun içinde her iki yöne doğru yayılan elektrik sinyalleri, önlerine çıkan nesnelere çarparak hızla geri dönerler. Geri yansıyan bu sinyaller, balığın derisinin içindeki, diğer alıcı hücreler tarafından algılanırlar. Balığın vücudundaki bu elektrik alıcıları, sinyal sapmalarını değerlendirerek, çevrenin elektriksel şablonunu oluştururlar. Alıcılar beyinde, göze ait sinirlerle aynı bölgeye bağlıdır; dolayısıyla balık bu elektrik şablonlarından görme algısı olarak faydalanır. Etrafındaki değişiklikleri bu şekilde fark eden balık, olağanüstü bir hızla kaçabilir ve arkasındaki cisimlerden de en az önündekiler kadar haberdar olabilir.

Pek çoğu, 50 hertz kadar bir frekansta titreşimli dalgalar üreterek bunu sorunsuzca gerçekleştirir. Bu, evlerdeki şebekeden gelen elektrik frekansı ile aynıdır. Türe bağlı olarak

Amazon bıçak balıklarının yüzgeçlerindeki elektrik organları, voltağı düşük fakat frekansı yüksek sinyaller yayarlar. Gönderilen elektrik sinyalleri, önlerine çıkan nesnelere çarpıp geri döner. Geri yansıyan sinyaller elektrik alıcı hücreler tarafından algılanır. Gelen bu sinyaller adeta balığın görme organı gibi işlev görür. Tehlikeleri böylelikle fark eden balık olağanüstü hızla kaçabilir ve arkasındaki cisimlerden de en az önündekiler kadar haberdar olabilir.

değişen frekans miktarı, bazılarında 2.000 hertzi bulabilir.¹⁷⁵ Miktarı ne kadar olursa olsun, tüm bu balıklar oluşturdukları elektrik alanları ile, avlarının ve düşmanlarının yerini mükemmel şekilde saptayabilirler. Kuşkusuz ki bu sistem, evrimcilerin yüzeysel ve aldatıcı anlatımlarındaki gibi tesadüfi süreçlerle açıklanamaz. Çünkü ortada insanın bilgi ve becerisini aşan, üstün bir teknolojik sistem mevcuttur. Evrimci biyolog Richard Dawkins, insanın elektrikli balıklar karşısındaki bilgisizliğini şöyle açıklar:

Kullandıkları fiziksel prensip bizim anlamamız için çok yabancıdır. Bir ekonun ne olduğu hakkında fikrimiz var, ama bir elektrik alanı ile algılamamızın ne olduğunu bilemeyiz. Birkaç yüzyıl öncesine kadar elektriğin varlığından bile haberimiz yoktu.¹⁷⁶

Burada belirtilen nokta oldukça önemlidir. İnsan birkaç yüzyıl öncesine kadar elektrikten dahi habersizken, elektrikli balıklar milyonlarca yıldır bu üretimi gerçekleştirmektedirler. Darwinizm'e sıkı sıkıya bağlı bir ateistin açıkça ifade ettiği bu gerçek, canlılardaki mükemmel sistemlerin açıklamasının tesadüfi süreçler olamayacağını da yine çok önemli bir göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ünlü fizikçi ve yazar Prof. Paul Davies de tesadüf iddialarına karşı şu cevabı vermektedir:

Eğer doğanın derinliklerinde gerçekleşen işlerin kompleksliği, dünyanın en zeki beyinleri tarafından bile zor anlaşılıyorsa, bu işlerin sadece birer kaza, birer kör tesadüf eseri olduğunu nasıl düşünebiliriz?¹⁷⁷

Bunun cevabı aslında çok açıktır: Allah'ın varlığını, Birliğini kabul etmeyenler, şaşkıncı şekilde her türlü imkansızlığa inanmayı göze almaktadırlar. Gerçekler karşısında direnenlerin bu durumuyla ilgili ise, Kuran'da şöyle haber verilir:

Ve onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (İlah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (İsra Suresi, 46)

Aralıksız Elektrik Üreten Hayalet Bıçak Balıkları

Orta ve Güney Amerika'daki göllerde yaşayan hayalet balıklarının yaklaşık 50 türü vardır. Hem ileri hem geri yüzebilen bu balıklara, yanları düz, uzun, bıçak benzeri görünümünden dolayı, hayalet bıçak balıkları da denmektedir. Hayalet balıkları yakındaki nesnelerin yerini belirlemek için, düşük voltajlı elektrik üretebilirler. Geceleri avlanan bu balıklar, çevrelerini analiz etmek için, yaklaşık 1 kilohertz frekansa kadar (saniyede 1.000'e ulaşan) sinyaller gönderirler. Fakat sinyallerin frekansı ve şekli, suyun bulanık olma durumuna göre değişir. ¹⁷⁸

Kendi varlığından habersiz, etrafını elektrik sinyalleri ile gören bu canlının yaratılı-

Resimde görülen siyah hayalet bıçak balığı 1 volttan düşük elektrik sinyali üretir. Bu düşük volt, balığın hem iletişimi hem de yön belirlemesi için önemlidir.

Bu küçük balığı yaratan Allah'tır. Muhteşem bir sistem ile onu donatan Allah'tır. Bu canlı, hayatının her anında Yüce Rabbimiz'in koruması ve himayesi altındadır. İşte bu sebeple tüm sistemleri ve yaşam alanı, canlının en mükemmel şekilde yaşayacağı gibi yaratılmıştır.

şında bir amaç vardır. Evrendeki trilyonlarca detay gibi, bu canlının özellikleri de, insanın, her şeyin Yaratıcısı olan Yüce Rabbimiz'i takdir etmesi için yaratılmıştır.

Kuran'da kimilerinin "Allah'ı, kadrihinin hakkını vererek takdir edemedikleri" (Enam Suresi, 91) ancak kimi insanların da örnek Müslüman tavrı olarak "ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrettikleri" ve "göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşündükleri" ve "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru." (Al-i İmran Suresi, 191) dedikleri bildirilir.

Darwinistlerin Açmazı: Elektrikli Balıklar

Elektrikli balıklar Darwinistleri çıkmaza sokan deniz altı canlı gruplarının başında gelir. Bu bölümde yer verilen bazı örneklerde de görüldüğü gibi yeryüzündeki sularda, birbirlerinden çok farklı yapılara sahip elektrikli canlılar bulunur. Bu farklar öylesine derindir ki, Darwinistler, kendi sahte teorilerine göre bu canlıları ilişkilendirememekte, bu olağanüstü mekanizmanın sistemini hiçbir şekilde açıklayamamaktadırlar.

Nitekim elektrikli balıklar konusu, teorinin sahibi olan Darwin'i de birtakım itiraflarda bulunmaya zorlamıştır. Darwin, *Türlerin Kökeni* (The Origin of Species) adlı kitabının "Teorinin Zorlukları" başlıklı bölümünde, elektrikli balıkları evrimle açıklamanın mümkün olmadığına şöyle değinmiştir:

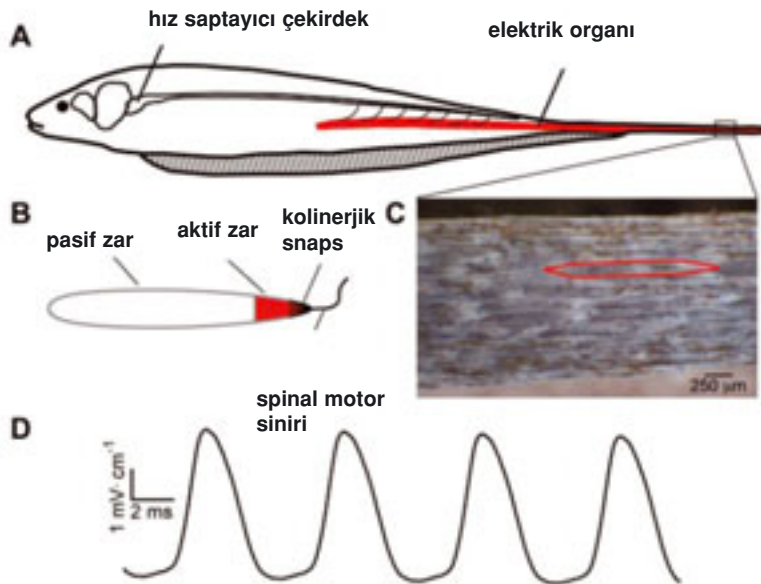
Balıkların elektriksel organları da özellikle güçlük olarak nitelendirilebilecek bir başka örnektir. Çünkü bu harikulade organların hangi adımlarla üretilmiş olduklarını anlamak mümkün görünmüyor. Fakat bu şaşırtıcı değil, çünkü ne işe yaradıklarını bile bilmiyoruz...

Elektrikli organlar, çok daha ciddi başka bir zorluk daha sergilemektedir; bunlar bazısı (sözde) hısımlarından oldukça farklı olan, neredeyse bir düzine balıkta ortaya çıkmaktadır.¹⁷⁹

Darwin'in teorisi için zorluk olarak gösterdiği bu durum, aslında türlerin birbirlerinden bağımsız olarak yaratıldıklarının açık bir delilidir. Balıklardaki elektrik organlarının birbirleriyle akrabalık kurulamayan, çok sayıda türde görülmesini evrimle açıklayamayan Darwin'in, bu konudaki ifadelerinin diğer bir kısmı şöyledir:

Bir organ, özellikle birbirlerinden çok farklı yaşam alışkanlıkları olan aynı sınıfın birkaç üyesinde bulunuyorsa, bizler genellikle bu organların varlığını ortak bir atadan kalıtım yoluyla aktarıldığını söyleriz... Dolayısıyla eğer bu elektrikli organlar ilkel bir atadan aktarıldıysa, tüm elektrikli balıkların birbirleriyle özellikle akraba olmalarını beklerdik, fakat durum hiç de böyle değildir... Bu özelliği daha yakından incelediğimizde, elektrikli organlara sahip balıklarda bunların vücutlarının farklı kısımlarına yerleştirildiğini, zırhlarının düzenlenmesinde ve Pacini'ye göre elektriğin harekete geçirilmesi sürecinde yapısal olarak farklılık gösterdiklerini ve son olarak ayrı kaynaklardan gelen sinirlerle beslendiklerini görüyoruz, belki de tüm bu farklılıklar içerisinde en önemlisi budur.¹⁸⁰

Burada şunu hatırlatmak gerekmektedir: Darwin bu açıklamaları ve incelemeleri yaptığı dönemde hücrenin neye benzediğini dahi bilmiyordu. Dolayısıyla bir elektrikli organın nasıl bir protein sistemine sahip olduğu ve bu özel proteinlerin nasıl eş zamanlı ve mükemmel bir mekanizme ile çalıştığı hakkında da hiçbir fikri yoktu. Aslında bütün bunlar bir yana, Darwin'in, proteinin varlığından bile haberi yoktu. Teorisi için en büyük zorluğun aslında tek bir protein olduğunun da kuşkusuz farkında değildi. Bir tek protein ile evrim aldatmacasının çöküp ortadan kalkacağını, tek bir proteinin tüm tezlerini yerle bir edeceğini bilmiyordu elbette.

Denizde yaşayan bir canlının bedenindeki küçük bir organ, insanları hayranlık içinde bırakan, o canlının hayatta kalması için ise son derece elzem olan bir işlevi gerçekleştirir. Canlının bedeninde böylesine güçlü elektrik barındırması, bunu üretecek organlara sahip olması ve bunu kontrollü kullanması büyük bir mucizedir. Elektrikli balıklar, Darwin'in en büyük açmazlarından biridir.

Darwinistler tek bir proteinin oluşumunu açıklamaktan bile acizdirler

Darwin, elektrikli balıklarla ilgili en büyük zorluğun, farklı türlerde ortaya çıkmış aynı özellikler olduğunu zannediyordu. Kuşkusuz ki, elektrikli balıklarla ilgili bu gerçek, teori için gerçekten de büyük bir açmaz oluşturmaktadır. Fakat teorinin tümünü temelinden bitirip ortadan kaldıran gerçek, bu balığın elektrik organında elektrik sağlayan veya başka bir yapıda var olan tek bir proteinin bile var oluşunun Darwinistler tarafından açıklanamamış ve açıklanamaz oluşudur.

Darwin'in açıkça "zorluk" olarak anlattığı bu durum, aslında evrim teorisini zorla kabul ettirme çabasından kaynaklanır. Çünkü bilim evrim teorisinin aksine deliller sunduğu halde, Darwinistler, hayali soy ağacını zorla bu canlılara uyarlamaya çalışmaktadırlar. Ancak elektrikli balıklar, ortak özellikleri elektrik kullanımı olmasına rağmen, birbirlerinden son derece farklı anatomik özelliklere sahiptirler. Bu yönleriyle evrimcilerin hayali soy ağacı tablolarını bozarak, evrim teorisine başlı başına bir açmaz oluştururlar. Örneğin Güney Amerika elektrik balığı ve Afrika elektrik balığı, kendi etraflarında oluşturdukları elektrik alanlarının sapmasını hesaplayarak, karanlık sularda görüş elde edebilirler. Ancak her iki grup balığın da elektrostatik görme sistemleri arasında, Darwinistler hayali bir evrimsel bağ kuramazlar. Elektrikli yılan balıklarında, torpido balıklarında, iğneli vatozlarda ve elektrikli kedi balığında ise avlarını öldürmek için yüksek voltaj jeneratörleri vardır. Evrimciler bu elektrik organlarının da her bir balık grubunda birbirlerinden bağımsız olarak ortaya çıktığını kabul etmek zorunda kalmışlardır.¹⁸¹

Ohio Eyalet Üniversitesi'nin Beyin Bilimleri bölümünden Prof. Howard C. Hughes, evrim teorisinin önündeki bu aşılması imkansız engeli şöyle tarif etmektedir:

Charles Darwin balıklardaki elektrik organlarının varlığı nedeniyle doğal seleksiyon teorisinin çıkarımları hakkında endişeliydi, çünkü bunlar diğer organlardan geçiş olmayan organlar idi: ya da daha iyisi, balıklardaki elektrik organlarının geçişleri beklenmedik bir şekilde gösterilse de, gerçekten yeni bir organ görünümündeydi, değişmiş bir organ gibi değil.¹⁸²

Tüm bu ifadeler Darwinistlerin gerçekler karşısında ne kadar direndiklerinin bir göstergesidir. Çünkü Darwin ve yandaşları, canlıların farklı türler olarak ayrı ayrı ve mükemmel halleriyle yaratıldıklarını kabul etmek istemezler. Bu nedenle evrim teorisine körü körüne bir bağlılık göstererek, tesadüflerin bir şekilde farklı canlılarda aynı mükemmel sistemi kusursuz olarak meydana getirdiğini savunurlar. Daha tek bir canlı türündeki elektrik organının nasıl ortaya çıktığını açıklayamazken, hatta bu özel sistemin tek bir proteinini bile açıklayamazken, bu özel ve kompleks sisteme çok çeşitli canlılarda rastlanması, sahte Darwinist senaryoya hiçbir şekilde uydurulamamaktadır. Örneğin kimi balık türlerinin farklı bölgelerinde, birden fazla elektrik organının bulunması; kiminde farklı kas dokusunun, kiminde farklı sinir hücrelerinin bulunması gibi detaylar da evrim senaryolarına uyar-

lanamayan diğer engellerdir.¹⁸³ Dolayısıyla Darwinistler, sergilenen bu olağanüstü komplekslik nedeniyle, değil bu muhteşem yapıların detaylarını açıklayabilmek, bu konuda sahte bir senaryo bile kurgulayamamaktadırlar.

Darwin dönemindeki cehalet ve günümüz Darwinistlerinin şok edici durumu

Biyoelektriğin varlığı Nil nehrinde yaşayan elektrik çarpan balıklar nedeniyle eski çağlardan beri biliniyordu. 18. yüzyılda Galvani ve Volta'nın, kurbağalarda ve diğer hayvanlarda kas kasılması ile elektrik arasındaki ilişkiyi ortaya çıkaran deneyleri, bu yöndeki bilgilerin artmasına sebep olmuştur. Fakat elektrikli balıkların dünyası hakkında daha net bilgiler, ancak Darwin'den yüzyıl kadar sonra elde edilebildi. Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz zoolog Hans Werner Lissman, 20. yüzyılın ikinci yarısında elektrik algı özelliğini ilk ortaya çıkaran kişi olarak tanınmaktadır. Darwin'den 100 yıl sonra Lissman bu elektrikli organlar için, "*evrimsel geçmişleri... hala tatmin edici bir cevap bekliyor*"¹⁸⁴ diye belirtmektedir. O zamandan bu zamana bu sözde "evrimsel geçmiş" cevapsız kalmıştır çünkü canlıların tamamen büyük bir sahtekarlığa dayanan böyle bir evrimsel geçmişleri yoktur.

Zayıf elektrik akımının amacı ve faydası, Darwin döneminin cehaleti içinde anlamamıştır. 1950'lere gelindiğinde bile hala, zayıf elektrik akımlarının önemi henüz tespit edilememiştir. Daha önce Darwin'in ifadelerinden de anladığımız gibi, canlılardaki söz konusu sistemlerin tamamı işe yaramaz ve fonksiyonsuz zannedilmekteydi. Darwin döneminin cehaleti içinde, evrim iddialarıyla asla açıklanamayacak muhteşem komplekslikteki yapılar, evrimciler tarafından kısaca faydasız olarak kabul ediliyor ve böylelikle evrim için baş ağrıtıcı bir zorluk olmaktan çıkıyordu. Bu bakımdan ele alındığında, günümüz Darwinistlerinin durumu Darwin'den çok daha şok edicidir. Çünkü onlar, canlı yapılarındaki komplekslikleri ve faydaları çok iyi bildikleri halde, Darwin'le aynı yanılgıyı savunmaktadırlar.

Nitekim tüm diğer yapılarda olduğu gibi, Darwin'in faydasız olarak gördüğü zayıf elektrik akımının da, ilerleyen yıllarda son derece karmaşık bir yön bulma sistemi için kullanıldığı, bir algı olarak fonksiyona ve ileri teknoloji ürünü bir çalışma prensibine sahip olduğu anlaşıldı. Prof. Howard Hughes, zayıf elektrik organlarının evrim teorisini nasıl açmaza sürüklediğine *Sensory Exotica* (Olağandışı Duyular) adlı kitabında şöyle yer vermektedir:

Birbiriyle yakından bağlantılı görünmeyen türlerde zayıf elektrikli organların bulunması, özellikle Charles Darwin için bir endişe konusuydu. Evrim teorisi için bu konuyu tümüyle bir problem olarak görüyordu. Peki sorun nereden kaynaklanıyordu? Evet, aslında iki ayrı problem söz konusuydu. Birincisi zayıf elektrik akımı-

nın çok açık biçimde işe yaramayacağıydı. Oysa güçlü bir elektrik deşarjı elbette büyük bir evrimsel avantaj sağlayacaktı. Şu durumda, ne tür bir ayıklanma, baskısı hissedilemeyecek seviyede zayıf bir elektrik akımı üreten bir organın evrimleşmesine yol açmış olabilirdi? Ne de olsa Darwin'in evrim teorisinin temel prensiplerinden birisi dünyanın zorlu bir mücadele alanı olduğu ve ancak çevrelerine en iyi adapte olmuş, en "uygun" olanların hayatta kalacağı ve bu şekilde "hayatta kalma mücadelesinde kayrılmış ırkların" yaşamlarına devam edeceğiydi. Anatomiye ait tüm özelliklerin ve uzmanlıkların var olmalarının ardında buna benzer bir neden, bir amaç aramalıydı. Buna benzer "zayıf" bir elektriksel organ ise esrarengizdi... **Güçlü elektrik akımı üreten türlerdeki bu organların savunma görevi yaptığını söyledi, fakat bu problem üzerinde düşünen herkes gibi Darwin de zayıf elektrik akımı üreten türlerin varlığı nedeniyle tökezlemişti.**" 185

Gerçekte Darwin'in zorluklarının sonu yoktur. Özellikle bilimin gelişmesi ve keşiflerin artması ile günümüz Darwinistlerinin karşı karşıya kaldığı zorluklar ise içinden çıkılmaz durumdadır. Çünkü deniz altındaki her canlı, kusursuzca yaratıldıklarını gösteren göz kamaştırıcı özelliklerle donatılmıştır. Balığın elektrik enerjisi üretmesi, bunu silah olarak kullanması ya da bundan bir algı olarak faydalanması, gerçekten büyük bir yaratılış mucizesidir. Beyin ve sinir sistemi ile birlikte işlev görebilen elektrik algısı, birbirine bağımlı son derece kompleks bir düzen gerektirir. Dolayısıyla bu sistemin kökenini "aşama aşama" gelişmelerle açıklamak mümkün değildir. Çünkü balığın elektrik sistemi bütün parçalarıyla var olup, tam olarak işlemediği sürece, ona hiçbir avantaj sağlamayacak ve hatta belki de kendisi için de zararlı olacaktır. Bir başka deyişle, bu sistemin her parçası aynı anda kusursuz bir şekilde var olduğu ve mükemmel çalıştığı sürece faydalı olacaktır.

Kuşkusuz ki bir yerde planlı bir yapı, bir eser varsa, bu eseri var edenin varlığından her zaman emin oluruz. Ancak, Darwinistler bu açık gerçeği kabul etmek istemediklerinden her şeyin başıboş kör tesadüfler sonucunda meydana geldiği gibi son derece saçma ve bilim karşıtı bir iddiayı öne sürmekten çekinmezler. Çünkü onların amacı, her şeyin Yaratıcısı olan Yüce Rabbimiz'in Yüce ve mutlak varlığını inkar edebilmek, bilimsellik ardına sığınarak kendi sapkın sistemlerini insanlar arasında yaygınlaştırmaktır. Oysa Darwinizm, bilimle hiçbir ilgisi olmayan, bilimin tüm dallarının kesin olarak reddettiği, tesadüfleri sahte ilah edinmiş tarihin en büyük kitle aldatmacasıdır. (Allah'ı tenzih ederiz.)

Böylesine üstün yeteneklere sahip olarak yaratılan bu balıklara bakıp, onların tesadüf eseri var olduklarını söylemek en başta akıl ve mantıkla çelişir. Bu ve benzeri bakış açısındaki kişilerin durumu Kuran'da **"Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve yüklenme dolayısıyla bunları inkar ettiler..."** (Neml Suresi, 14) ayeti ile bildirmektedir.

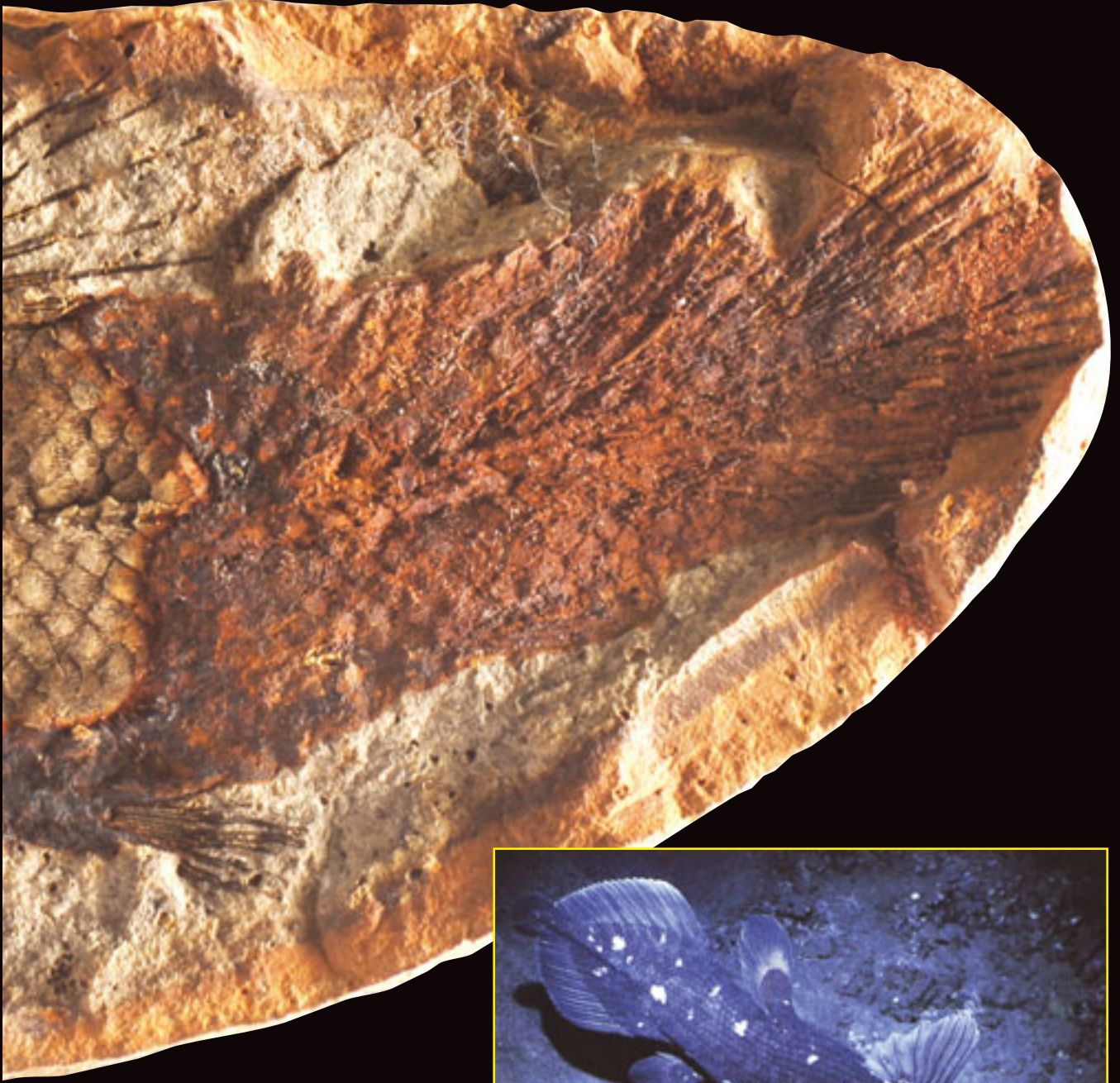

Bölüm: 9

Fosiller
Eorimi
Yalanlıyor

Coelacanth

Dönem: Mezozoik zaman, Trias dönemi

Yaş: 240 milyon yıl

Bölge: Ambilobe, Madagaskar

Coelacanth'ın 400 milyon yıl boyunca hiçbir değişim izi göstermemesi ve bu ilk yapısını 400 milyon yıllık dönemde meydana geldiği belirlenen kıta hareketlerine, iklim değişikliklerine, çevresel koşullardaki farklılıklara rağmen korunması, evrimcileri tamamen çaresiz bırakmıştır. Coelacanth, canlılığın evrimle ortaya çıktığı ve canlılarda sürekli bir evrim olduğu tezini bir kez daha çürütmüştür.

Resimde görülen Coelacanth fosili iki parçalı bir fosildir. Bu tür fosillerde, canlının izi taşın her iki tarafında da negatif ve pozitif olarak çıkar.

Kemikli Turna Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Bugüne kadar elde edilen yüzlerce kemikli turna balığı fosili, bu canlıların milyonlarca yıldır en küçük bir değişikliğe uğramadıklarını göstermektedir. Resimlerde görülen 54 – 37 milyon yıllık kemikli turna balığıyla, günümüz denizlerinde yaşayanları arasında hiçbir fark yoktur. Bu farksızlık, Darwinistlerin açıklayamayacağı bir durumdur ve Yaratılış gerçeğini bir kez daha ispatlamaktadır.

Levrek

Dönem: Senozoik zaman,
Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: Green River

Oluşumu,

Wyoming, ABD

Levrekler kuzey yarım küredeki tatlı sularda ve denizlerde yaşarlar. Farklı ortamlara ve su sıcaklıklarına kolay uyum sağlayabilen balıklardır. Darwinistlerin canlıların birbirlerinden türedikleri ve aşamalı olarak geliştikleri iddiası, levrek fosilleri tarafından bir kez daha yalanlanmaktadır. Resimdeki fosil, levreklerin milyonlarca yıldır değişmediklerini, evrimcilerin iddia ettiği gibi herhangi bir ara aşamadan geçmediklerini göstermektedir. 50 milyon yıl önceki levrekler nasıl bir yapıya sahipse, günümüzdeki levrekler de aynı yapıya sahiptirler.

Köpek Balığı

Dönem: Mezozoik zaman,

Kretase dönemi

Yaş: 75 milyon yıl

Bölge: Haqil, Lübnan

Köpek balığı türleri, Lübnan dağlarında sıkça rastlanılan fosillerdendir. Köpek balıkları

kıkırdaklı balık sınıfına dahildirler. Kıkırdaklı balıkların iskeletleri, kalsiyum içermez, kıkırdak dokudan meydana gelmiştir. Sadece dişlerinde ve bazen omurlarında kalsiyum birikintileri vardır. Bu nedenle, köpek balığı dişi fosiline, iskelet fosilinden daha sık rastlanır.

Köpek balıklarının bulunan en eski fosilleri yaklaşık 400 milyon yıllıktır. Bu fosiller, diğer tüm canlıların olduğu gibi, köpek balıklarının da yüz milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramadıklarını göstermektedir. Köpek balıkları, evrimcilerin iddia ettiği gibi, diğer türlerden aşama aşama gelişmemiş, kompleks yapılarıyla bir anda ortaya çıkmış, yani yaratılmışlardır.

2 Ringa Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 – 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming,
ABD

Ringa balıklarında, diğer tüm canlılarda olduğu gibi, milyonlarca yıldır hiçbir değişiklik olmamıştır. Bundan 55 milyon yıl önce yaşayan ringa balıklarının yapısıyla, günümüzdeki ringa balıklarının yapısı tıpatıp aynıdır. Bu durum, evrimcilerin canlıların birbirlerinden türedikleri, aşama aşama geliştikleri iddialarını yerle bir etmektedir. Resimde yan yana fosilleşmiş iki ayrı ringa türü görülmektedir. Tüm detaylarıyla fosilleşmiş olan bu balıklar, canlıların evrim geçemediğinin, tümünü Allah'ın yarattığının delili niteliğindedir.

Deniz Kestanesi

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 146 - 65 milyon yıl

Bölge: Ekinoid yatakları, Fas

Deniz kestanelerinin bilinen en eski örnekleri Ordovisyan dönemine (490 – 450 milyon yıl) aittir. Yaklaşık yarım milyar yıldır aynı olan deniz kestaneleri, canlıların evrim geçirmediğini ispatlayan delillerden biridir. (www.ateizminsonu.org)

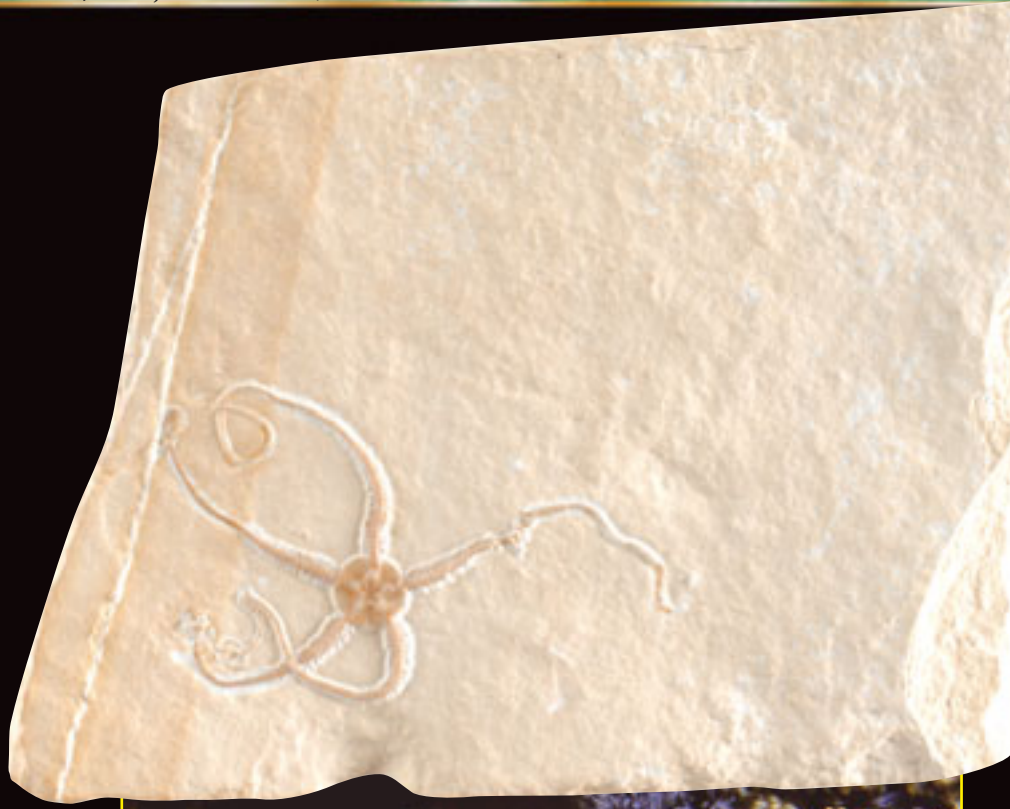
Yılan Yıldızı

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Eichstatt, Almanya

Yılan yıldızı, evrimi kesin olarak yalanlayan bir yaşayan fosildir. 300 milyon yıl önce yaşayan yılan yıldızları da, 245 milyon önce yaşayan örnekleri de, 150 milyon yıl önce yaşayanlar da günümüzdekilerle tıpatıp aynıdır. Yüz milyonlarca yıldır aynı kalan yılan yıldızları evrimin bir yalan olduğunu söylemektedir.

Clypeasteroidea (Sand Dollar)

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 172 - 168 milyon yıl

Bölge: Madagaskar

Resimde görülen Clypeasteroidea (Sand Dollar) fosili 172 -168 milyon yaşındadır. Günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmayan bu fosil, canlıların evrim geçirmediklerini ve yaratıldıklarını söylemektedir.

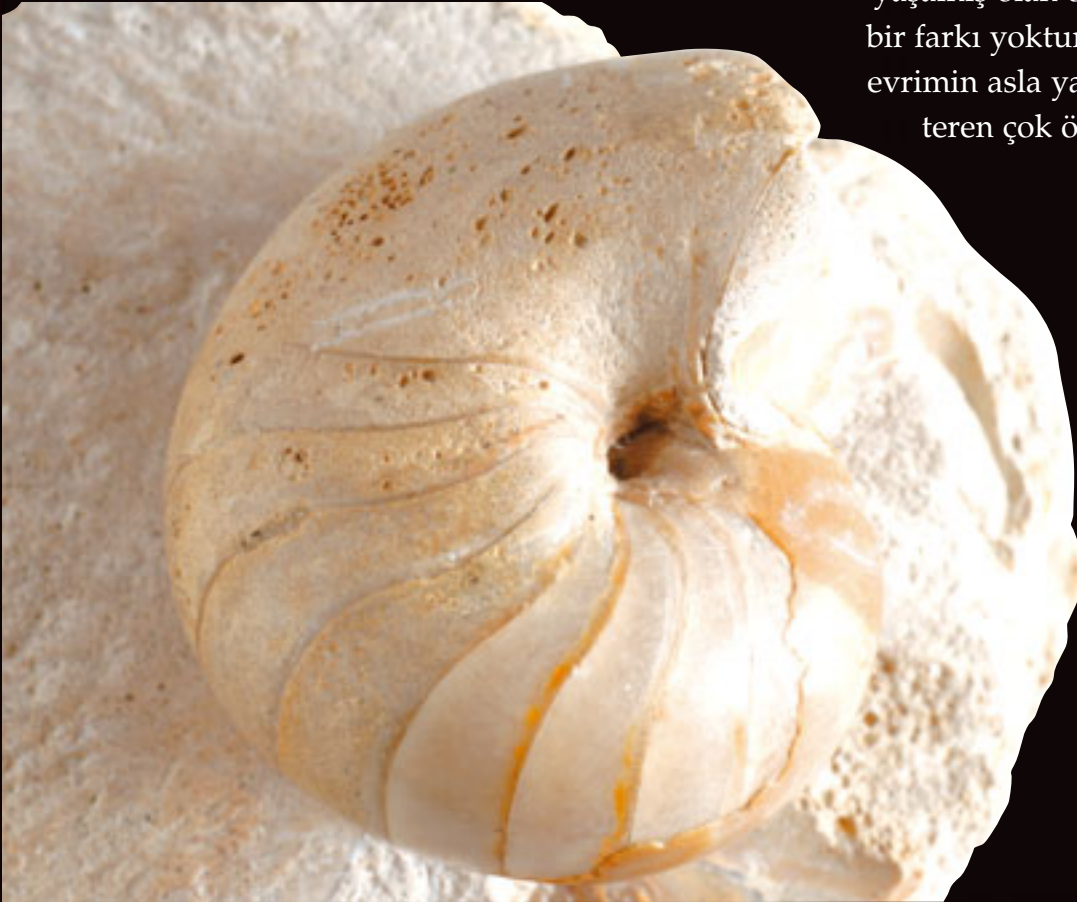
Nautilus

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 167 milyon yıl

Bölge: Burton Bradstock, Dorset, İngiltere

Günümüzde yaşayan Nautilusların, bundan milyonlarca yıl önce yaşamış olan örneklerinden hiçbir farkı yoktur. Bu değişmezlik, evrimin asla yaşanmadığını gösteren çok önemli bir delildir.

Deniz Minaresi

Dönem: Mezozoik zaman, Devoniyen dönemi

Yaş: 410 - 360 milyon yıl

Bölge: Bundenbach, Almanya

Bundan 410 – 360 milyon yıl önce yaşayan deniz minareleri günümüzdeki örneklerinden farksızdır. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen hiç değişmeyen deniz minareleri, canlıların herhangi bir evrim sürecinden geçmediklerinin önemli bir delilidir.

İstiridyeler

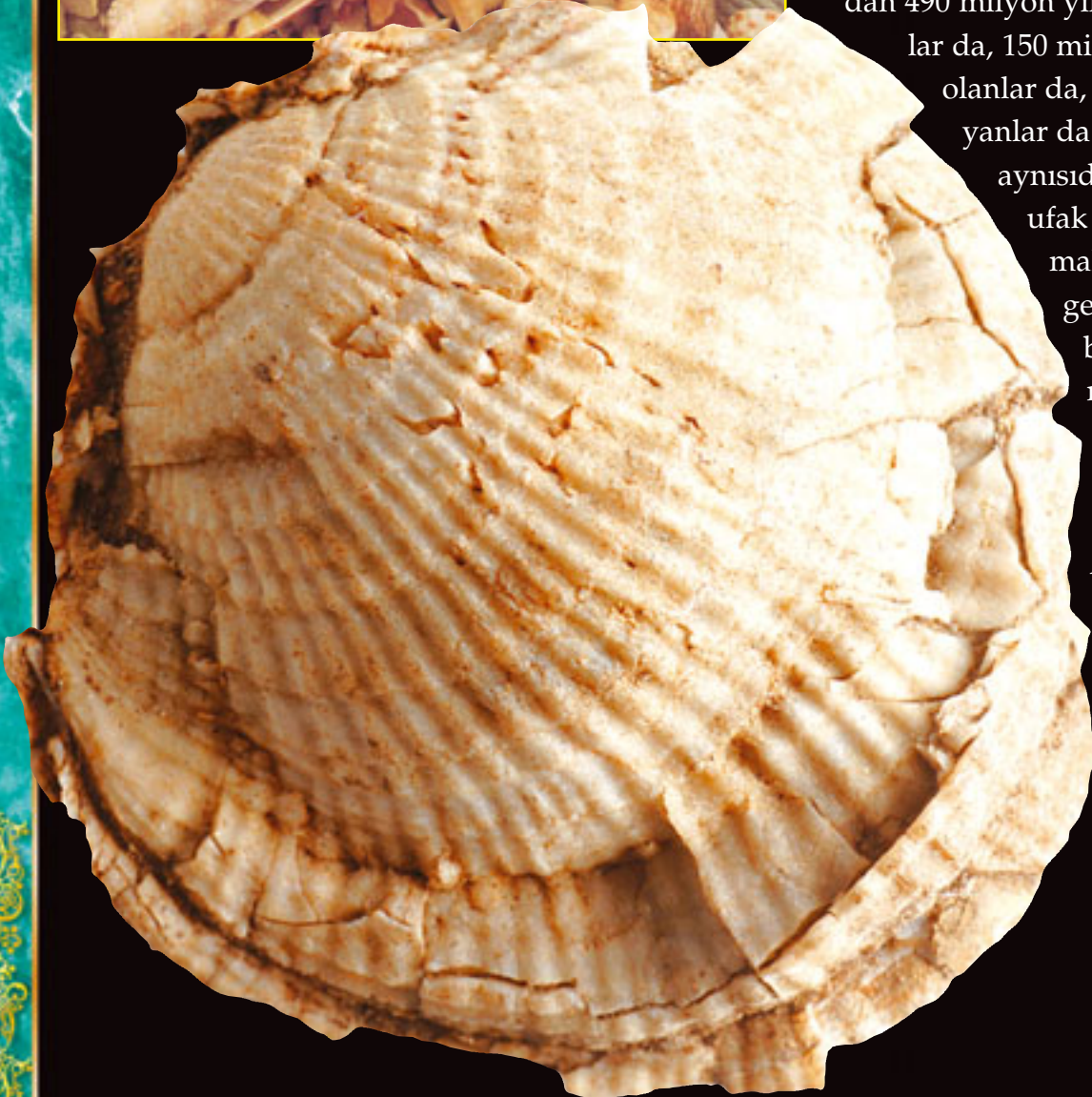
Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Şili

İstiridye, denizlerde yaşayan bir grup kabuklu yumuşakçaya verilen genel bir isimdir. Bu canlılar solungaçları aracılığıyla sudan süzdükleri planktonlarla beslenirler. Yüksek oranda kalsiyum içeren kabukların fosilleşmesi ise genellikle kolay olur.

Bilinen en eski istiridye fosilleri Ordovisyen dönemine (490 – 443 milyon yıl) aittir. Aradan geçen yaklaşık yarım milyar yıla rağmen istiridyelerin yapısında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bundan 490 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, 150 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, günümüzde yaşayanlar da birbirlerinin tıpatıp aynısıdır. Bu da, canlıların ufak değişikliklerle aşamalı olarak meydana geldikleri iddiasında bulunan evrimi tamamen çürüten bir durumdur. Fosil kayıtları, canlıların evrim geçirmediğini, Yüce Allah tarafından yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Deniz Kestaneleri

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Madagaskar

Yaklaşık 300 milyon yıldır varlıklarını devam ettiren deniz kestaneleri, bu zaman zarfında hiçbir değişikliğe uğramamışlar, herhangi bir evrimsel süreçten geçmemişlerdir. Resimdeki fosil ise 150 milyon yıllıktır. Bir tür omurgasız olan deniz kestanelerinin yumuşak bedenleri, üzerlerindeki dikenler tarafından düşmanlara karşı korunur. Hareketli olan bu dikenler, bazı türlerde zehirlidir ve kimi zaman uzunlukları 30 cm'yi bulmaktadır. Deniz kestaneleri bedenlerinden uzanan tüp ayaklarla kayalara tutunur, deniz tabanında rahatça hareket eder. Fosil bulguları deniz kestanelerinin tüm bu özelliklere, var oldukları ilk andan itibaren sahip olduklarını ve varlıklarını devam ettirdikleri müddetçe de bu özelliklerde bir değişiklik olmadığını göstermektedir. Bunun anlamı açıktır: Diğer tüm canlılar gibi deniz kestaneleri de evrim geçirmemiş, mevcut özellikleriyle, tam ve kusursuz olarak yaratılmışlardır.

Kerevit

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

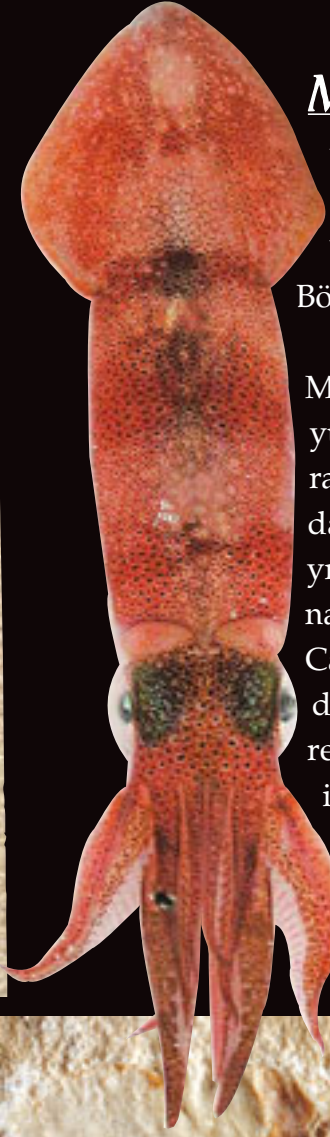
Yaş: 155 - 144 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Tatlı su ıstakozu olarak da adlandırılan kerevitler, yüz milyon yılı aşkın zamandır değişmeyen canlılardan biridir. Astacoidea üst familyasına dahil olan bu canlılar, genellikle çok soğuk olmayan tatlı sularda yaşarlar.

Resimde görülen kerevit fosili 155 - 144 milyon yaşındadır ve günümüzdeki kerevitlerden hiçbir farkı yoktur. Bu durum, evrimcilerin canlıların kökeni konusundaki iddialarını bir defa daha geçersiz kılarken, Yaratılış'ın açık bir gerçek olduğunu göstermektedir.

Mürekkep Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kre-
tase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Mürekkep balıklarının tarih bo-
yunca hep mürekkep balığı ola-
rak var olduklarının ispatların-
dan biri olan resimdeki 95 milyon
yıllık fosil, evrimcilerin iddiaları-
na meydan okumaktadır.

Canlıların ortaya çıkışıyla ilgili
diğer herşeyde olduğu gibi, mü-
rekkep balıklarının sözde evrimi
iddialarına dair de herhangi bir
delil öne süremeyen evrimci-
ler, fosil kayıtları karşısında
büyük perişanlık içindedirler.

Testereleli Vatoz

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 146 - 65 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bu balıkların kılıç gibi uzayan üst çenelerinin iki yanında keskin çıkıntılar vardır. Bu yapıları nedeniyle "testereleli" vatoz ismini almışlardır.

Testereleli vatozların fosil kayıtlarının görülen tüm örnekleri, birbirlerinin ve günümüzde yaşayanların aynısıdır.

100 milyon yılı aşkın süredir devam eden bu aynılık, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

Uçan Balık

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 100 - 95 milyon yıl
Bölge: Lübnan

Uçan balıklar, kuyruk yüzgecinin çok hızlı hareketiyle sudan dışarıya fırlayan ve belirli bir mesafe süzöldükten sonra yeniden yavaş yavaş suya düşen balıklardır. Uçma olarak adlandırılan bu hareketleri sırasında hızları saatte 50 km.ye ulaşabilir.

Bundan yaklaşık 100 milyon yıl önce yaşayan uçan balıklarla günümüzde yaşayanlar arasında hiçbir fark yoktur. 100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan bu balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir etmektedirler. Bilimsel bulgular canlıların Yüce Allah tarafından yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Karides

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Darwinistlerin iddia ettiği gibi aşamalı bir evrim sürecinin yaşanmadığını gösteren bilimsel bulgulardan bir diğeri de resimde görülen 150 milyon yaşındaki karides fosilidir.

Var oldukları ilk andan itibaren tüm özellikleri ve uzuvlarıyla eksiksiz olan karidesler, var oldukları müddetçe de hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Bu karides fosili, Darwinistlerin iddialarını geçersiz kılmakta ve evrimin hayal ürünü bir senaryo olduğunu tüm açıklığıyla gözler önüne sermektedir.

Kedi Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Bazı fosiller "çift parçalı" fosil olarak adlandırılır. Bu durumda, fosilin bulunduğu taş tabakası tam ortadan ikiye ayrılmakta ve fosil, taşın her iki tarafında da negatif ve pozitif olarak yer almaktadır.

Resimde görülen 95 milyon yıllık kedi balığı fosili de çift parçalı bir fosildir.

Kedi balıkları, köpek balıkları takımına dahildirler. Resimde görülen kedi balığı da Scyliorhinidae familyasındandır. Bugün yaşayan kedi balıklarının tamamen aynısı olan 95 milyon yaşındaki kedi balıkları, evrim teorisine meydan okumaktadır.

Vatoz

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

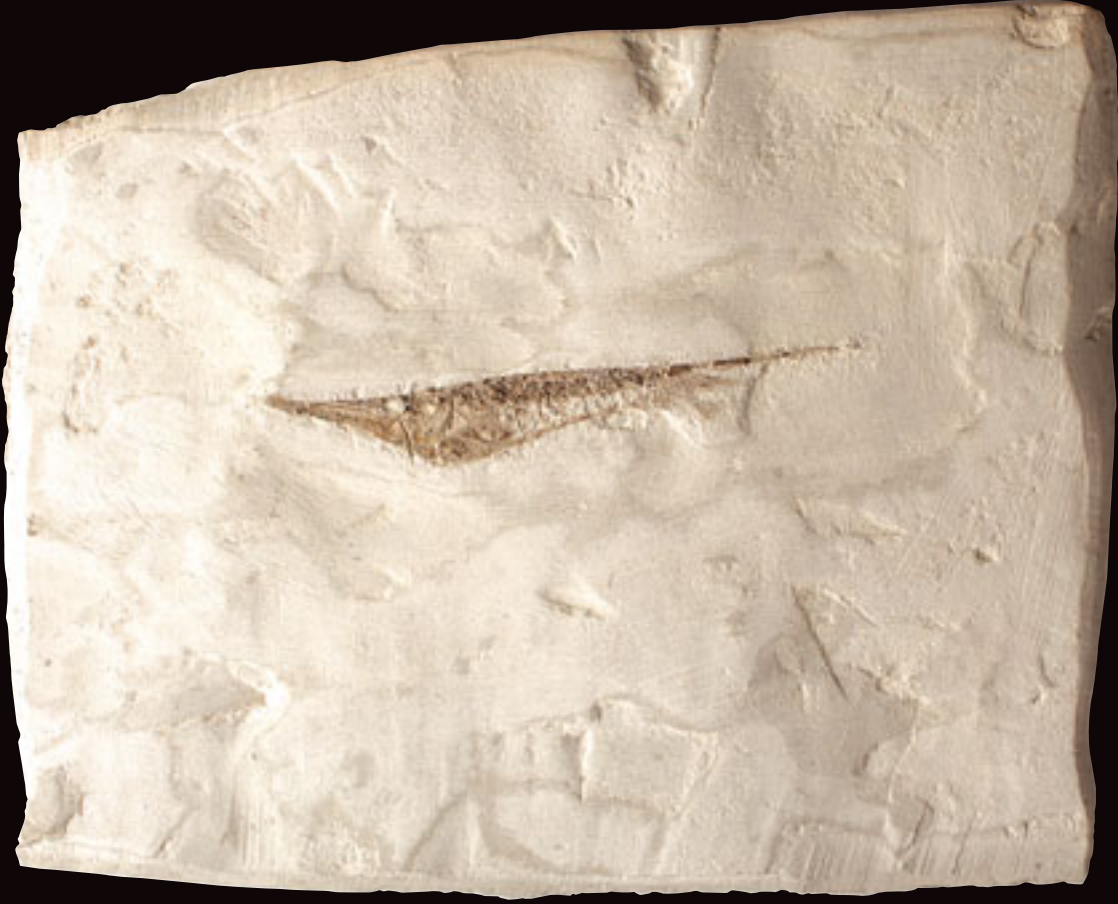
Bölge: Lübnan

Elde edilen sayısız vatoz fosili içinde bir tane bile evrimcilerin id-

dialarına delil olarak gösterebilecekleri, sözde ilkel, yarı gelişmiş, iki farklı canlının özelliklerini taşıyan bir vatoza rastlanmamıştır. Bulunan her vatoz fosili, günümüzde yaşayan vatozların tıpatıp aynısı olan, onların sahip olduğu tüm özelliklere eksiksiz sahip olan canlılara aittir. Bu da, canlıların birbirlerinden türedikleri ve küçük değişikliklerle aşamalı olarak geliştikleri iddiasındaki evrimin geçersizliğini ortaya koymaktadır.

Resimdeki 100 milyon yaşındaki vatoz fosili, canlıların evrim geçirmediğini, yaratıldıklarını bir kez daha ispatlamaktadır. (www.darwinistpanik.com)

Centriscus (Çulluk Balığı)

Dönem: Senozoik zaman, Miosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Colorado, ABD

Fosiller balıkların hep balık olarak var olduklarını, bir başka canlıdan kademeli olarak türemediklerini ispatlamıştır. Solungaçları yarı gelişmiş, sindirim sistemi

henüz oluşmamış, yüzgeçlerinin sadece bir kısmı olan garip bir canlıya ait fosil hiç görülmemiştir. Bulunan her balık fosili, söz konusu balığın ait olduğu familyaya dair her türlü özelliğe tam ve kusursuz şekilde sahip olduğunu göstermektedir. Örneğin resimdeki 23 – 5 milyon yıllık çulluk balığı fosili, ustura balıklarının milyonlarca yıldır hiç değişmediklerini, aynı olduklarını ortaya koymaktadır. Bu gerçekler karşısında Darwinistler, dogmatik biçimde körü körüne evrim masasına sahip çıkmaktan vazgeçmeli, bilimin gösterdiği gerçeği kabullenmelidirler. Bilim, evrimsel bir sürecin hiç bir zaman yaşanmadığını ispatlamış, canlıları Allah'ın yarattığını gözler önüne sermiştir.

Kum Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Evrim teorisi bilimsel olarak çürütülmüş olmasına rağmen bazı çevrelerce sürekli gündemde tutulmaktadır. Hiçbir bilimsel değeri olmayan hayali yarı maymun yarı insan çizimlerle, her bulunan fosilde "Kayıp halka bulundu" diyen haberlerle, "Atamız mikropmuş", "Maymundan bir farkımız yok", "Uzaydan mı geldik?" gibi büyük puntolu başlıklarla, evrim teorisi sürekli delilleri bulunan, i bir teori gibi yansıtılmaktadır. Oysa fosiller, bu haberlerin ve içeriklerindeki iddiaların birer safsatadan ibaret olduğunu göstermektedir. Resimdeki 95 milyon yaşındaki kum balığı fosilinde olduğu gibi, tüm fosiller canlıların milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini ortaya koymuştur. Bu gerçek karşısında, evrimcilerin propagandaları çaresiz çırpınışlardan başka bir şey değildir.

ka bulundu" diyen haberlerle, "Atamız mikropmuş", "Maymundan bir farkımız yok", "Uzaydan mı geldik?" gibi büyük puntolu başlıklarla, evrim teorisi sürekli delilleri bulunan, i bir teori gibi yansıtılmaktadır. Oysa fosiller, bu haberlerin ve içeriklerindeki iddiaların birer safsatadan ibaret olduğunu göstermektedir. Resimdeki 95 milyon yaşındaki kum balığı fosilinde olduğu gibi, tüm fosiller canlıların milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini ortaya koymuştur. Bu gerçek karşısında, evrimcilerin propagandaları çaresiz çırpınışlardan başka bir şey değildir.

Elopidae (Kadın Balığı)

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Fosil bulguları evrim teorisini kesin olarak geçersiz kılmaktadır. Darwinistlerin bu dayanaksızlığı görmemekteki ısrarının bir anlamı yoktur. Evrim teorisi, bilimsel bulgular karşısında yenilgiye uğramış, fosil bulguları evrimi yıkmıştır. Resimdeki 95 milyon yaşındaki Elopidae fosili de evrimi yıkan bulgulardan biridir.

Atnalı Yengeci

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Keliserliler (Chelicerata) şubesine dahil olan atnalı yengeçleri, yüz milyonlarca yıldır değişmeyen özellikleriyle, evrimciler tarafından dahi "yaşayan fosil" olarak kabul edilen canlılardır. Jura döneminde yani bundan yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamış olan atnalı yengeçleri, günümüz denizlerinde yaşayan atnalı yengeçlerinden farksızdır. Bu farksızlık, evrimcilerin "aşamalı gelişim", "kademe kademe ilerleme" gibi iddialarını yerle bir etmekte, bir kez daha canlıların evrimi tezinin komik bir masaldan ibaret olduğunu ispatlamaktadır. Bilim, canlıların üstün güç ve kudret sahibi, Rabbimiz olan Allah'ın eseri olduğunu reddedilemez bir şekilde ortaya koymuştur.

(www.belgeseller.net)

Yengeç

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Monte Baldo, İtalya

Evrin masalını destekleyebilecek bir tane bile fosil örneğinin bulunmamış olması, kuşkusuz evrimcilerin en büyük kabuslarından biridir. Üstelik evrimcilerin bu kabusu hiçbir zaman son bulmayacaktır. Çünkü bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da elde edilen her fosil evrimin yaşanmadığını, tüm canlıları Yüce Allah'ın yarattığını gösterecektir.

Rethinking Anthropology (Antropolojiyi Yeniden Düşünmek) isimli kitabın yazarı E. R. Leach de Nature dergisindeki bir yazısında "Fosil kayıtlarındaki eksik halkalar Darwin'i endişelendiriyordu. Bunların gelecekte bulunacağından emindi, ancak bu kayıp halkalar hala eksik ve eksik olarak kalmaya devam edecekler gibi görünüyor." (E. R. Leach; Nature, 293:19, 1981) sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmektedir.

Deniz Yıldızı

Dönem: Paleozoik zaman, Ordovisyan dönemi

Yaş: 450 milyon yıl

Bölge: Oklahoma, ABD

Fosil kayıtları, deniz yıldızlarının sözde atası olan herhangi bir canlı ortaya koymamıştır. Zaman içerisinde deniz yıldızlarının başka canlılara dönüştüğünü de gösterememiştir. Bu durum tüm canlı türleri için geçerlidir.

Omurgasız deniz canlılarının sözde evrimiyle ilgili anlatılanların sadece masaldan ibaret olduğunu, herhangi bir bilimsel delile dayanmadığını evrimci Stephen Jay Gould şöyle itiraf etmektedir:

"Omurgasız deniz canlıları arasında, zaman içinde belirgin bir sıra ve gelişim mevcut değildir. Bazı grupların gelişmeleri üzerine bir takım masallar anlatabiliyoruz..." (Stephen Jay Gould, "Ediacaran Deneyi", Natural History, s.22)

Mercan

Dönem: Senozoik zaman, Pliosen dönemi

Yaş: 3 milyon yıl

Bölge: Florida, ABD

Mercanlar Kambriyen döneminden (543 – 490 milyon yıl) beri yaşadıkları bilinen, Ordovisyen dönemine (490 – 443 milyon yıl) ait çok sayıda fosil örneği bulunan omurgasız canlılardır.

Mercan iskeletlerinin binlerce yıl boyunca belli bir bölgede toplanması sonucunda da, mercan kayalıkları meydana gelir. Mercanlar (Antozoonlar), yalnız veya koloniler halinde yaşar. Genellikle ılıman denizlerde, deniz diplerinde bulunan büyük taşlara yapışık olarak yaşayan mercanların, nadir de olsa serbest olarak dolaşanlarına rastlanır.

Yüz milyonlarca yıldır değişmeyen yapılarıyla Darwinizm'e büyük darbe indiren mercanlar, diğer tüm canlılar gibi Rabbimiz'in üstün yaratışının eseridir.

İstiridye Kabuğu

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: Illinois, ABD

Midyelerin, soyu tükenmiş ancak fosil kayıtlarında izlenen yaklaşık 15.000, halen yaşamakta olan ise 11.000 türü olduğu tahmin edilmektedir. Pectinidae familyasına dahil olan resimdeki fosil ise, söz konusu canlıların yüz milyonlarca yıldır aynı kaldıklarını göstermektedir. Bu bilgi karşısında evrimcilerin bir açıklamaları yoktur. Evrimciler bu gibi durumlarda demagoji yapmayı, anlamazlıktan gelmeyi, hayali hikayelerle kafa karıştırmaya çalışmayı tercih ederler. Oysa samimi olarak bilimsel bulguların ortaya koyduğu bilgileri değerlendirseler, kendileri de, 'fosil kayıtları karşısında evrim teorisinin yıkılmış olduğunu' göreceklerdir.

Mantis İstakozu

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Karbonifer döneminden (354 – 290 milyon yıl) beri hiç değişmeden varlıklarını devam ettiren mantis ıstakozları, Darwinizm'i geçersiz kılan canlılardan biridir. Bir canlının yaklaşık 300 milyon yıl boyunca hiç değişmemesi evrimci yorumlarla açıklanabilecek bir durum değildir. Resimdeki mantis ıstakozu fosili ise 95 milyon yaşındadır ve hem 300 milyon yıl önce yaşamış hem de günümüzde yaşayan mantis ıstakozlarının tamamen aynısıdır.

Balon Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Dergilerde, gazetelerde, televizyonlarda gördüğünüz ve izlediğiniz evrim yanlısı haberlerin ve programların nedeni, Darwinizm'in bilimsel bir görüş olması değil, ideolojik kaygılarla savunulmaya çalışılmasıdır. Darwinizm, materyalizm ve ateizmin sözde bilimsel temelidir. Darwinizm'in geçersizliğini kabul eden bir kişinin, materyalizmi ve ateizmi savunacak gücü kalmaz. Bu nedenle tüm bilimsel bulgular ve deliller evrimin aleyhinde de olsa, bu gerçekler göz ardı edilir, yalanlar ve çarpıtmalarla Darwinizm savunulur.

Evrincilerin ısrarla görmek istemedikleri bulgulardan biri de, sayısı milyonları aşmış, Yaratılış'ın açık birer delili olan fosillerdir. Resimdeki 95 milyon yıllık balon balığı gibi sayısız fosil, canlıların evrim geçirmediğini, hepsini Allah'ın yarattığını söylemektedir.

Deniz Zambağı

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Fosil kayıtlarının zenginliği evrimcilerin karşısına çıkan çok büyük bir açmazdır. Çünkü bu fosiller, canlılığın kökenini anlamak isteyen insanların karşısına tüm detaylarıyla tamamlanmış bir tablo koymaktadır: Canlı türleri yeryüzünde, aralarında hayali evrimsel "geçiş formları" olmadan, bir anda ve farklı yapılarıyla, ayrı ayrı ortaya çıkmışlardır. Resimde görülen 150 milyon yıllık bu deniz zambağı da söz konusu delillerden bir tanesidir.

Çamur Balığı

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Messel, Almanya

Evrım teorisi bilimsel delillere dayalı olmayan, uydurma senaryolar ve propaganda yöntemleriyle ayakta tutulan bir teori olduğu için, bu hayali teoriyi destekleyen fosil bulmak imkansızdır. Darwinistler kendilerince bir doğa tarihi yazmış, fosillerin de bu tarihe uymasını istemişlerdir. Oysa bunun tam aksi gerçekleşmekte, her yeni bulunan fosil evrım teorisini biraz daha açmaza sokmaktadır. Resimde görülen çamur balığı fosili 50 milyon yıl öncesine aittir. Canlının sivri dişleri herhangi bir bozulmaya uğramadan korunmuş ve balığın iskelet yapısının günümüzdeki çamur balıklarıyla hiçbir farklılığının olmadığı anlaşılmıştır.

Resimdeki 95 milyon yıllık kılçıklı balık, Elipoidei (tarpunlar) alt takımında yer alan, Albulidae familyasına dahil bir canlıdır. Günümüzde yaşayan kılçıklı balıkların birebir aynısıdır.

(www.balikfosilleri.com)

Albulidae (Kılıçlı Balık)

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase Dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Dünyanın dört bir yanında yaklaşık 150 yıldır fosil araştırmaları yapılmaktadır. Bu araştırmaların neticesinde milyonlarca fosil elde edilmiştir. Fakat hiçbir zaman yarı omurgasız yarı balık ya da yarı balık yarı timsah fosili örneği görülmemiştir. Evrimcilerin "ara geçiş fosili" iddiaları, bir hayalden öteye asla gidememiştir. Bulunan her fosil, soyları devam ettiği müddetçe canlıların hiç değişmediklerini ortaya koymuştur. Bunun anlamı ise, canlıları Allah'ın yarattığıdır.

Zargana

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Tarih boyunca yaşayan tüm zarganaların gözleri, yüzgeçleri, solungaçları, sindirim sistemleri, üreme sistemleri kısacası tüm özellikleri hep eksiksiz, özgün ve en uygun yapıda olmuştur. Üstelik bu yapılar bugün nasılsa bundan on milyonlarca yıl önce de aynıdır. Darwinistlerin iddialarına göre ise fosillerin bunun tam tersi bir tablo sergilemesi gerekirdi. Fosil kayıtları "yarım zargana"larla dolu olmalıydı. Ancak elbette ki fosillerin tümü Darwinistlerin tablosuyla taban tabana zıttır. Fosillerin Darwinist iddialarla uyumlu olması, hatta tam tersine bir yapı sergilemesi, evrim teorisinin içine düştüğü perişanlığın ifadesidir.

(www.darwinistlerinizdirabi.com)

Kedi Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Darwinizm'in bilim dışı iddialarına göre bitkiler, havyanlar, mantarlar, bakteriler hep aynı kaynaktan gelmişlerdir. Sözde hayvanların 100'e yakın farklı filumu (yani yumuşakçalar, eklembacaklılar, solucanlar, süngerler gibi temel kategorileri) hep tek bir hayali ortak atadan türemiştir. Teoriye göre omurgasız canlılar zamanla (ve tesadüfen) omurga kazanarak balıklara, balıklar amfibiyenlere, onlar sürüngenlere, sürüngenlerin bir kısmı kuşlara, bir kısmı ise memelilere dönüşmüştür. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca senelik uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir. Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara tür"ün oluşmuş ve yaşamış olması gerekir. Ancak böyle bir ara türün izine fosil kayıtlarında hiç rastlanmamıştır. Resimdeki 95 milyon yıllık kedi balığı fosili de bunun delillerinden biridir.

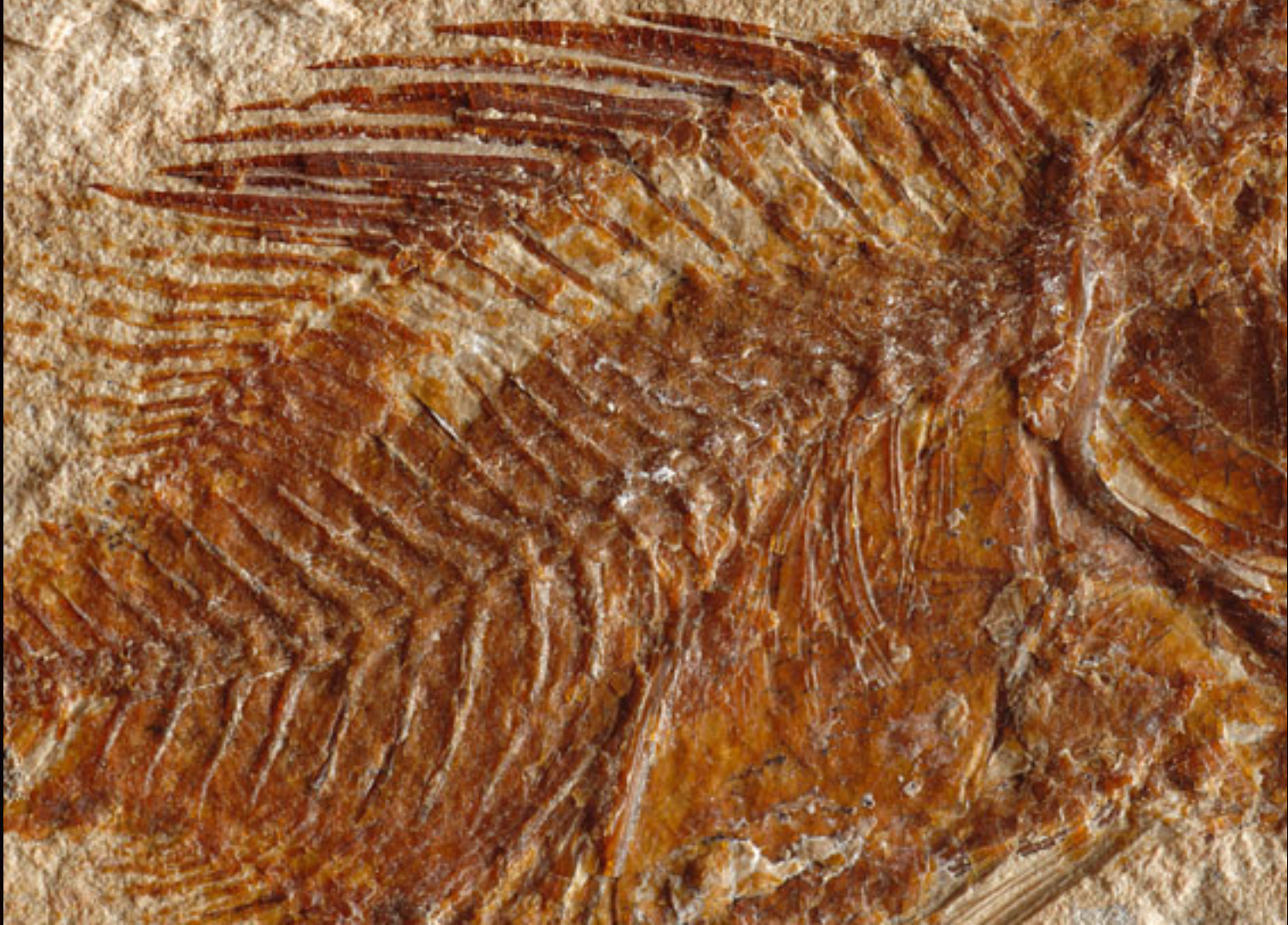
Keman Vatozu

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Ele geçirilen keman vatozu fosilleri, hangi döneme ait olursa olsun, hep bir diğeri-
nin aynısıdır. Her türlü özelliğiyle günümüz keman vatozlarına benzeyen bu fo-
siller, canlıların küçük değişikliklerle aşamalı olarak geliştikleri iddiasını yıkmak-
tadır. Allah tüm canlıları sahip oldukları mükemmel özelliklerle yoktan yaratmış-
tır. Allah'ın üstün yaratışının izleri olan fosiller, evrimcilerin yalanlarını çok güçlü
bir şekilde deşifre etmektedir.

Asker Balığı

Dönem: Kretase
Yaş: 95 milyon yıl
Bölge: Lübnan

95 milyon yıl önce yaşamış asker balığının günümüzdeki asker balıklarıyla tıpatıp aynı olması, bu balıkların milyonlarca yıldır hiç değişmediklerinin ispatıdır. Canlı türlerinin sürekli değişerek evrimleştikleri iddiasında bulunan Darwinistler için bu durum büyük bir açmazdır. Fosil kayıtları gibi somut bilimsel bulgular, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koymaktadır.

Monacanthus

Dönem: Senozoik zaman, Pliosen dönemi

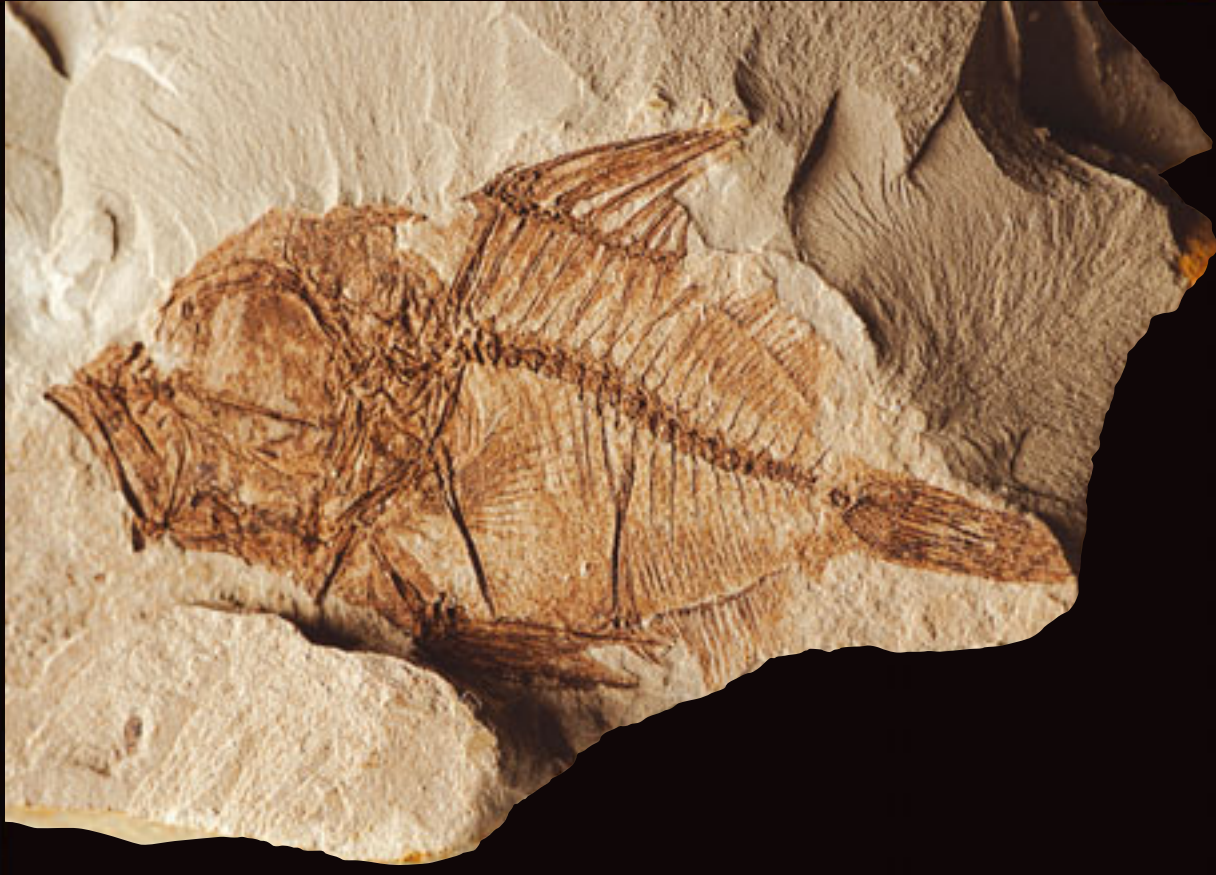
Yaş: 4 milyon yıl

Bölge: İtalya

Monacanthus balıkları, tropikte veya subtropikte yaşayan Monacanthidae familyasına dahildirler. Bu familyaya dahil olan bilinen 107 tür vardır. Türlerin pek çoğunun ana özelliklerinden biri, iyi birer kamuflaj ustası olmalarıdır. Saklanmak için kolaylıkla renklerini değiştirip buldukları ortamda tamamen gizlenebilir ve bu yolla kendilerini düşmanlarından korurlar.

Resimdeki Monacanthus fosili 4 milyon yıllıktır ve söz konusu canlıların evrim geçirmediğinin açık bir ispatıdır. Canlılar, Darwinistlerin iddia ettiği gibi sürekli değişim geçirerek birbirlerinden türememişlerdir. Evreni ve tüm canlıları Yüce Allah yaratmıştır.

Capros (Peri Balığı)

Dönem: Senozoik zaman, Oligosen dönemi

Yaş: 35 milyon yıl

Bölge: Polonya

35 milyon yıl önce yaşamış Capros (peri balığı)nın bugün yaşayan örnekleriyle tıpatıp aynı olması, evrimin büyük bir yalan olduğunu gösteren en önemli delillerden biridir. Yaklaşık 150 yıldır devam eden paleontolojik çalışmalarda bir tane bile evrime delil olabilecek fosil bulunamamıştır. Elde edilen tüm fosiller, canlıların evrim geçirmediğini göstermektedir. (ww.evrincilerbizesorun.com)

Tarpun

Dönem: Mezozoik zaman,

Kretase dönemi

Yaş: 110 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Missing Links (Kayıp Halkalar) isimli kitabında Robert A. Martin şöyle demektedir:

"Eğer Yaratılışçılık doğru

ise, bir ata-torun ilişkisinden veya herhangi bir evrimsel gelişmeden söz edilemez.

Evrim modeli doğru ise, oldukça yüklü sayılabilecek fosil kayıtlarıyla birlikte, tüm seviyelerde ve kronolojik sıralamada ara geçiş formlarının bulunması gerekir." (Robert A. Martin, Missing Links: Evolutionary Concepts and Transitions Through Time,

Jonesa and Barlett Publishers, UK, 2004, s. 8)

Fosil örneklerinin hepsi, canlılar arasında ata-torun ilişkisi olmadığını, her bir türün kendine has özelliklerle bir anda ortaya çıktığını göstermektedir. Öte yandan 150 yıldır yapılan kazı çalışmaları ortaya bir tane bile yarım canlı örneği, yani ara geçiş fosili ko-yamamıştır. Bu durumda, evrimin geçersiz, Yaratılış'ın ise reddedilmesi mümkün olmayan bir gerçek olduğu açıktır.

Denizati

Dönem: Pliosen

Yaş: 5-1.8 milyon yıl

Bölge: Marecchia Nehir Oluşumu, İtalya

Denizatları hep denizati olarak var olmuşlardır, herhangi bir canlı türünden türememişlerdir.

Resimdeki fosil, bu canlıların milyonlarca yıl boyunca hiç değişmediklerini ortaya koyarken, aynı zamanda evrimin bir yalan olduğunun da kanıtıdır.

Canlılığın kökeni evrim değildir. Evreni, içindeki tüm canlı ve cansız varlıklarla beraber yaratan üstün güç ve kudret sahibi Allah'tır.

(www.ateizminbitisi.com)

Sardalya

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54-37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Eğer evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, bulunan sardalya fosilleriyle günümüzde yaşayan sardalyalar arasında pek çok fark olması gerekirdi. Sardalya fosillerinde, Darwinistlerin iddia ettiği sözde evrim sürecinin izlerinin görünmesi gerekirdi. Ancak, böyle bir ize bugüne kadar rastlanmamıştır. Bundan sonra da rastlanması imkansızdır. Çünkü canlılık evrimcilerin iddia ettiği gibi kör tesadüflerin ürünü değildir. Canlıları üstün güç ve akıl sahibi Allah yaratmıştır.

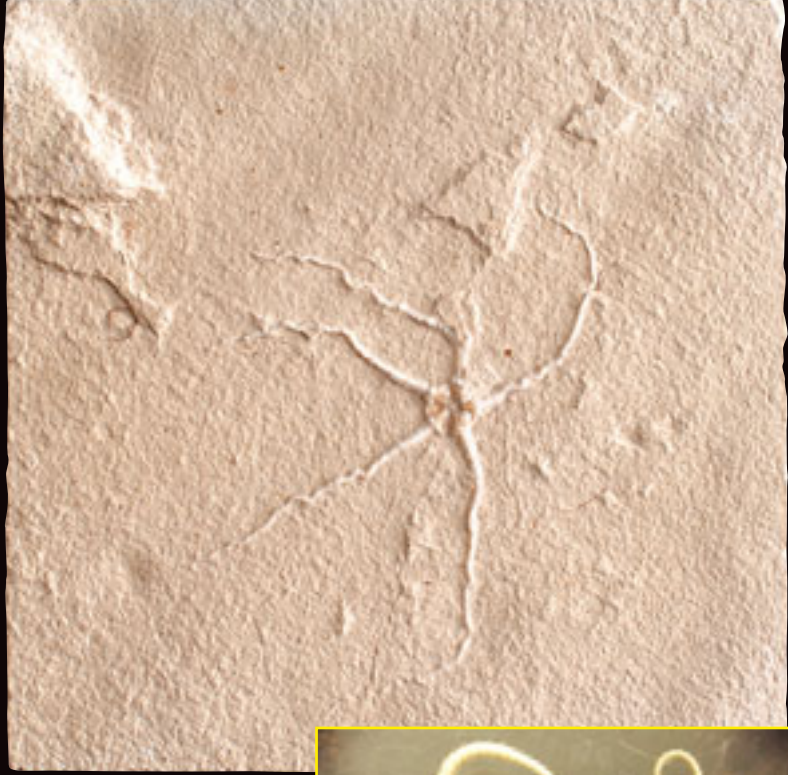
Yılan Yıldızı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Evrinciler, sürekli varsayımlardan bahseder, canlılığın kökenine dair çeşitli tahminlerde bulunurlar. Ancak bu tahminlerini hiçbir bilimsel bulguyla destekleyemezler. Bilimsel bulgular kapsamlı olarak incelendiğinde, tüm bilim dallarının evrim iddiasını reddettiği görülür. Yılan yıldızı fosilleri de evrimi reddeden bilimsel bulgulardan biridir. Yılan yıldızları, aradan geçen uzun devirlere rağmen hiç değişmemiştir. Resimdeki yılan yıldızı fosili de 95 milyon yıllıktır ve günümüzdeki yılan yıldızlarının aynısıdır.

Mavi Mezgit

Dönem: Senozoik zaman, Mio-
sen dönemi

Yaş: 5 milyon yıl

Bölge: Marecchia Nehri Oluşu-
mu, İtalya

San Francisco Üniversitesi'nden
biyolog Dean Kenyon, evrim

teorisinin iddialarının bilimsel olarak asla desteklenmediğini şöyle ifade etmektedir:

"Gelin çok yaygın bir yanlış anlaşılmayı günyüzüne kavuşturalım. Tek bir hayvan türünün bile bir başka hayvan türüne tam olarak dönüştüğü, laboratuvar ortamında da sahada da gözlenmemiştir." (Dean H. Kenyon, Brief of Appelants, Ekim 1985, s. A-16) Kenyon'un da ifade ettiği gibi evrim senaryolarının gerçekleştiğini gösteren hiçbir somut bulgu yoktur. Resimdeki mavi mezgit fosili örneğinde olduğu gibi sayısız bilimsel bulgu, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir. Evrimcilerin bu bulguları görmezlikten gelmeye çalışmalarının bir manası yoktur. Gerçeklerden kaçmak, gerçekleri değiştirmeyecektir.

Ahtapot

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 95 milyon yıl
Bölge: Hjoula, Lübnan

Yüksek öğrenme kapasitesine sahip oldukları laboratuvarlarda test edilmiş olan ahtapotlar, aynı zamanda birer kamuflaj ustasıdır. Kamuflaj yetenekleri, bu iş için özel olarak yaratılmış deri hücrelerine bağlıdır. Deri hücrelerinin renk değiştirme, ışık geçirmezlik ve yansıtma gibi özellikleri sayesinde, hem düşmanlarından korunabilir hem de diğer ahtapotları tehlikeye karşı uyarabilirler. Bazı ahtapotlar sadece renk değiştirmekle kalmaz, diğer deniz canlılarını taklit ederek de kendilerini kamuflerler. "Mimik ahtapotları" olarak adlandırılan bu tür ahtapotlar, aslan balığı ve deniz yılanı gibi ürkütücü deniz canlılarının görünümünü taklit ederler. Peki ahtapotlar, evrimcilerin iddia ettikleri gibi sahip oldukları bu özellikleri aşama aşama, uzun zaman dilimleri içinde mi kazanmışlardır? Elbette ki hayır. Bunu anlamanın en önemli yollarından biri ahtapotların fosil kayıtlarını incelemektir. Fosil kayıtlarını incelediğimizde, ne kadar eskiye gidilirse gidilsin, hep günümüzdeki ahtapotların aynısı olan fosil örnekleriyle karşılaşırız. Bu da evrimcilerin iddialarının gerçek olmadığını en önemli delilidir. Ahtapotlar evrim geçirmemiş, sahip oldukları tüm özelliklerle üstün güç ve akıl sahibi Allah tarafından yaratılmışlardır.

Tang Balığı

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 95 milyon yıl
Bölge: Hakel, Lübnan

Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited adlı kitabında, evrim teorisinin ara form iddiasının hayali bir hikayeden ibaret olduğunu şöyle ifade ediyor:

"... Jeolojik kayıt en baştan söylenen şeyi bir daha vurguluyor: Farklı jeolojik dönemlere ait türler arasında yaşadığı varsayılan ara formlar hayali şeylerdir, yalnızca teoriyi desteklemek için ortaya atılmıştır." (Wendell R. Bird, The Origin of Species Revisited, Thomas Nelson Inc, Aralık 1991, s. 44)

Bugüne kadar yapılan fosil araştırmaları, evrimcilerin iddialarına destek olabilecek, herhangi bir ara form örneği ortaya koymamıştır. Türler arasında sözde ata-torun ilişkisi olduğunu gösteren bir fosil de bulunamamıştır. Örneğin bulunan hiçbir tang balığı fosili yarım, az gelişmiş, organlarının bazıları oluşmuş bazıları oluşmamış değildir. Ne kadar geriye gidilirse gidilsin, elde edilen her tang balığı fosili bugün yaşayan tang balıklarıyla birebir aynı özellikleri taşımaktadır. Resimdeki 95 milyon yıllık tang balığı fosili de bu gerçeğin delillerindendir.

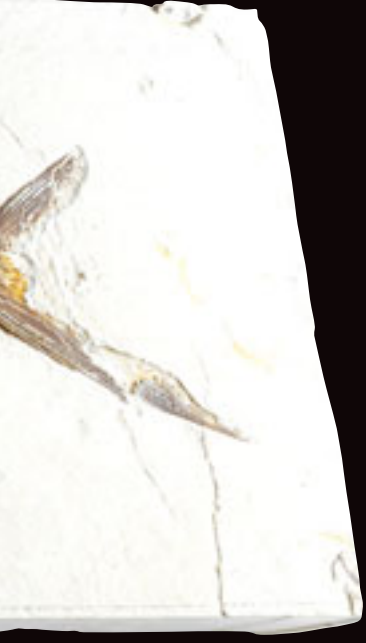
Kurt Ringa

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Hakel, Lübnan

Fosiller evrimin iddialarını yerle bir ettiği için çoğunlukla evrimciler tarafından göz ardı edilmekte ya da üzerlerinde çeşitli oynamalar yapılarak evrimci propagandaya alet edilmeye çalışılmaktadır. Ancak son dönemlerde Yaratılış'ın delili olan yüzlerce fosilin sergilerle, kitaplarla, internet siteleriyle ortaya çıkarılması, evrimcilerin içinde bulunduğu açmazı tüm açıklığıyla gözler önüne sermiştir. Fosilleri ve yaşayan örneklerini yanyana gören insanlar, ek bir açıklamaya bile gerek kalmadan, evrimin yalan olduğunu hemen anlamaktadır. Evrimcileri paniğe sürükleyen sebep de budur. Evrimciler, bu defa geri dönüşü mümkün olmayan şekilde, teorilerinin dünya çapında çöktüğünü görmekte ve acı içinde bu çöküşü seyretmektedirler. Evrim teorisinin çöküşünün delillerinden biri de resimdeki 95 milyon yıllık kurt ringası fosilidir.

Bölüm: 10

Eorim
Aldatmacası

arwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araş-

tırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

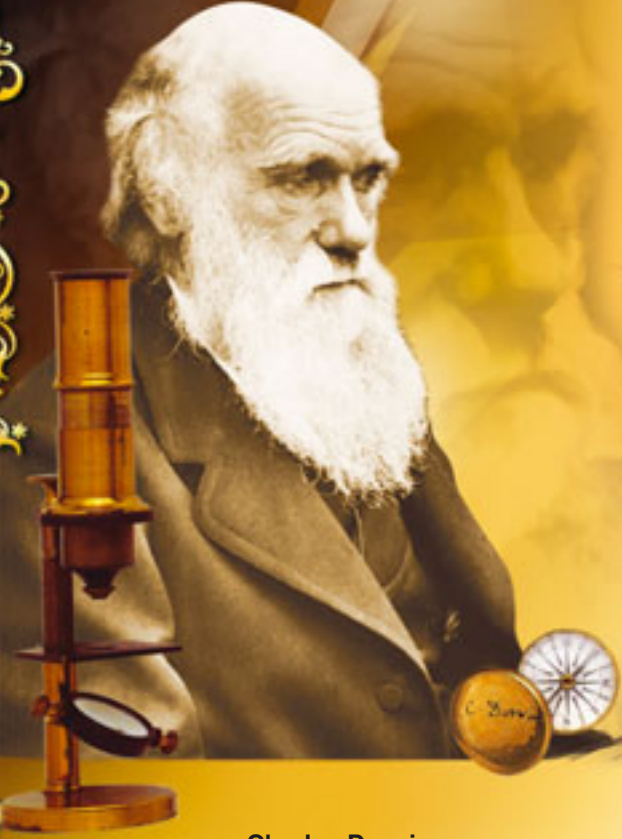
Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini

Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu.

Darwin'in yanılgılarına göre,

Charles Darwin

tüm türler ortak bir atadan geliyordu ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunmadığı,

teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemiştir. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrim temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun

Louis Pasteur, evrim teorisinin dayanağı olan "cansız madde canlılık oluşturabilir" iddiasını yaptığı deneylerle geçersiz kıldı.

çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemiştir: "*Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.*" (Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2.)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "**Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.**" (Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196.)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeninde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, s. 7.)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak

Alexander Oparin'in hayatın kökenine evrimci bir açıklama getirmek için yürüttüğü çabalar büyük bir fiyaskoyla sonuçlandı.

En son evrimci kaynakların da kabul ettiği gibi, hayatın kökeni, hala evrim teorisi için son derece büyük bir açmazdır.

için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, *Earth*, Şubat 1998, s. 40.)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrincilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilmemektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. **Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.**
2. **Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.**
3. **Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.**
4. **Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.**

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanıl-

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

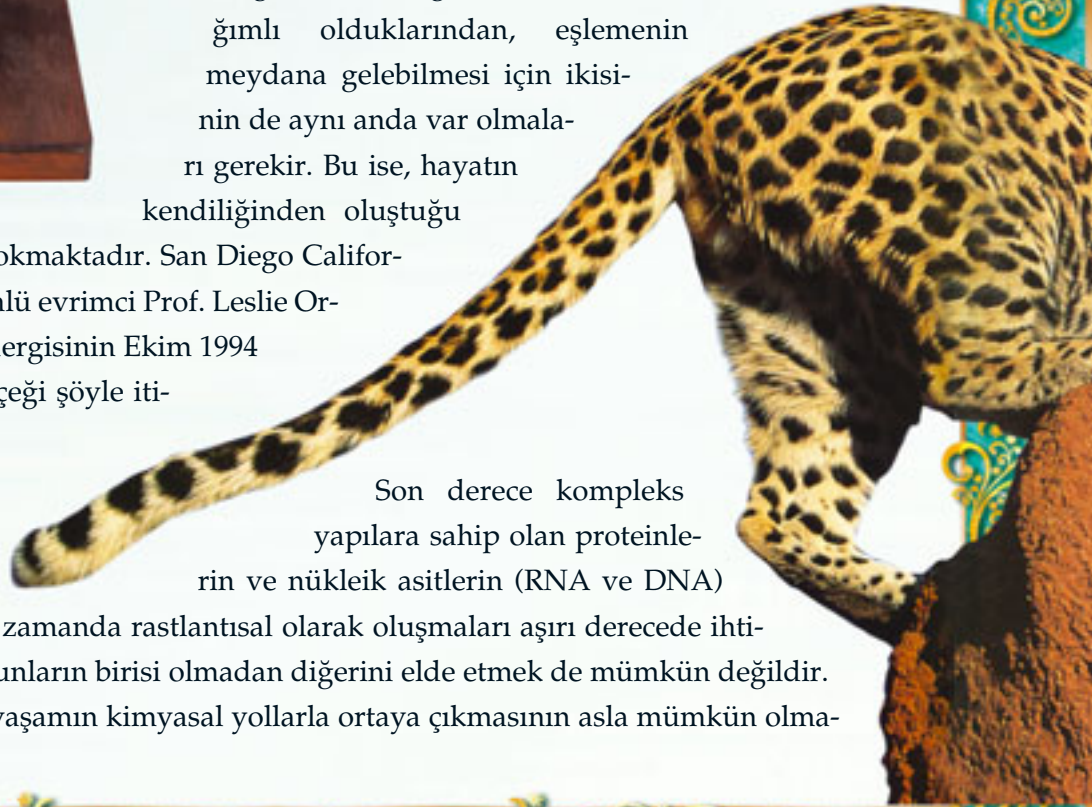
maz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu

senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olma-

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA)

dığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, *The Origin of Life on Earth*, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78.)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amaçlı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığı anlaşılmalıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "**Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz**" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184.)

Lamarck'ın Etkisi

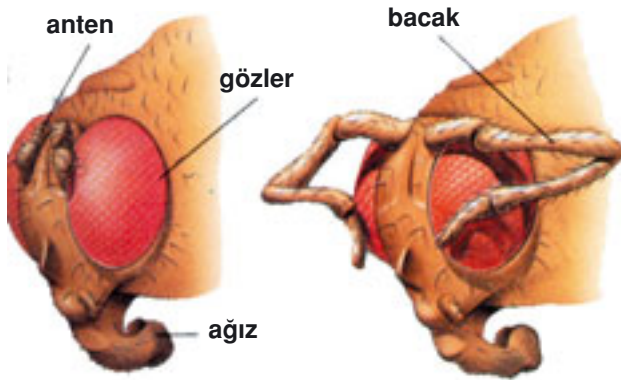
Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (B. G. Ranganathan, *Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.*)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar**

Evrimciler yüzyılın başından beri sinekleri mutasyona uğratarak, faydalı mutasyon örneği oluşturmaya çalıştılar. Ancak on yıllarca süren bu çabaların sonucunda elde edilen tek sonuç, sakat, hastalıklı ve kusurlu sinekler oldu. En solda, normal bir meyve sineğinin kafası ve sağda mutasyona uğramış diğer bir meyve sineği.

canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 179.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler" in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıyan, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitleri-

Fosil kayıtları, evrim teorisinin önünde çok büyük bir engeldir. Çünkü bu kayıtlar, canlı türlerinin, aralarında hiçbir evrimsel geçiş formu bulunmadan, bir anda ve eksiksiz yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Bu gerçek, türlerin ayrı ayrı yaratıldıklarının ispatıdır.

54-37 milyon yıllık sassafras yaprağı fosili

110 milyon yıllık tarpun balığı fosili

54-37 milyon yıllık buğday biti fosili

45 milyon yıllık zebra kafatası fosili

nin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntlarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280.)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, *The Origin of Species*, s. 172, 280)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçeğe karşılaşıyoruz; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, *"The Nature of the Fossil Record"*, Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açık-

lamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197.)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

- 1- *Australopithecus*
- 2- *Homo habilis*
- 3- *Homo erectus*
- 4- *Homo sapiens*

Evrinciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Charles E. Oxnard, "*The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt*", *Nature*, c. 258, s. 389.)

Evrinciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırır. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "*Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr*", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrinciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralaması-

nı yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lippincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272.)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanimsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açık ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göster-

İnsanın evrimi masalını destekleyen hiçbir fosil kalıntısı yoktur. Aksine, fosil kayıtları insanlar ile maymunlar arasında aşılabilir bir sınır olduğunu göstermektedir. Bu gerçek karşısında evrimciler, gerçek dışı birtakım çizim ve maketlere umut bağlamışlardır. Fosil kalıntılarının üzerine diledikleri maskeleri geçirir ve hayali yarı maymun yarı insan yüzler oluştururlar.

memektedirler. (S. J. Gould, *Natural History*, c. 85, 1976, s. 30.)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunlu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19.)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrimsel teori canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Evrimsel teorinin istedikleri tüm şartlar sağlansa bir canlı oluşabilir mi? Elbette ki hayır. Bunu daha iyi anlamak için şöyle bir deney yapalım. Üsttekinе benzer bir varile canlıların oluşumu için gerekli olan bütün atomları, enzimleri, hormonları, proteinleri kısacası evrimcilerin istedikleri, gerekli gördükleri tüm elementleri koyalım. Olabilecek her türlü kimyasal ve fiziksel yöntemi kullanarak bu elementleri karıştıralım ve istedikleri kadar bekleyelim. Ne yapılırsa yapılsın, ne kadar beklenirse beklensin bu varilden canlı tek bir varlık bile çıkaramayacaklardır.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemde geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savdukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrinciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırınsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler.

Bir canlılığın oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Yüce Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur**.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retina ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemde sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz.

Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Bir cisimden gelen uyarılar elektrik sinyaline dönüşerek beyinde bir etki oluştururlar. Görüyorum derken, aslında zihnimizdeki elektrik sinyallerinin etkisini seyrediyoruz. Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyredersiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şüursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla top-

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz yapılara sahip olduklarını görürüz.

layıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarı ne kadar gürültülü de olsa beyin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyinizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojiye çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ıslıl ıslıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir?

Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruh-

tur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorisinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorisinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağın yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık

olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrım Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrika'da bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Ger-

Geçmiş zamanlarda timsaha tapan insanların inanışları ne derece garip ve akıl almazsa günümüzde Darwinistlerin inanışları da aynı derecede akıl almazdır. Darwinistler tesadüfleri ve cansız şuursuz atomları cahilce adeta yaratıcı güç olarak kabul ederler hatta bu batıl inanca bir dine bağlanır gibi bağlanırlar.

çekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlardır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyüünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyüünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılmayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücülerini" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücülerini yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların atıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüünü, ayette bildirildiği gibi "uydurdıklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de bak-
tılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini
buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular
ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler" in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

DİPNOTLAR

- 1 http://pubs.wri.org/pubs_content_text.cfm?ContentID=535
- 2 Lars Holger Ursin, "How many species are there on Earth?" , University of Bergen, 22 May s 2006; <http://meldinger.uib.no/engelsk.php?id=220506134118>
- 3 Marcia Collie, Julie Russo, "Deep-Sea Biodiversity and the Impacts of Ocean Dumping", 2000, http://g.oar.noaa.gov/spotlite/archive/spot_ocean-dumping.html.
- 4 J.F. Grassle, N.J. Maciolek, "Deep-Sea Species Richness: Regional and Local Diversity Estimates From Quantitative Bottom Samples", *American Naturalist*, vol. 139, 1992, s. 313-341.
- 5 G.C.B. Poore, G.D.F. Wilson, "Marine Species Richness", *Nature*, vol. 361, 1993, s. 579.
- 6 Der Spiegel, Im Meer lebt mehr, 1 Ağustos 2006; <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/5232928.stm>
Thousands of microbes in one gulp By Louisa Cheung
- 7 Edward O. Wilson, Doğanın Gizli Bahçesi (In Search of Nature), TÜBİTAK, Çev: Aslı Biçen, 6. baskı, Ankara, 2005, s. 157; [The Biophilia Hypothesis, ed. S.R. Kellert ve E.O. Wilson, Island Press, Washington D.C., 1995, ss. 31-41.]
- 8 Carl Zimmer, "Inconceivable Bugs Eat Methane on the Ocean Floor", *Science*, vol. 293, 20 Temmuz 2001, s. 418-419.
- 9 Raşit Gürdilek, "Dünyay Kurtaran Mikroplar", *Bilim ve Teknik*, Eylül 2001, s. 10.
- 10 Francesco Canganella, Chiaki Kato, "Deep Ocean Ecosystems", *Encyclopedia of Life Sciences*, 2001, g.els.net.
- 11 Joseph Wallace, *A Gathering of Wonders*, St. Martin's Press, New York, 2000, s. 65.
- 12 "Scientists Discover Deep Sea Enigma", *Guardian Newspapers*, 23 Ekim 2003; <http://www.buzzle.com/editorials/10-23-2003-46865.asp>
- 13 USA Today, Scientists Report Seas Contain More Microorganisms Than Thought, 1 Ağustos 2006.
- 14 Edward O. Wilson, Doğanın Gizli Bahçesi (In Search of Nature), TÜBİTAK, Çev: Aslı Biçen, 6. baskı, Ankara, 2005, s. 164; [The Biophilia Hypothesis, ed. S.R. Kellert ve E.O. Wilson, Island Press, Washington D.C., 1995, ss. 31-41.]
- 15 Okyanus tabanındaki sıcak su kaynakları ile ilgili

- ayrıntılı bilgi için bakınız: John M. Edmond ve Karen Von Damm, "Hot Springs on the Ocean Floor", *Scientific American*, Nisan 1983.
- 16 "Sea Connections", Smithsonian Center for Education and Museum Studies, 2001, <http://educate.si.edu/lessons/currkits/ocean/connect/essay.html>.
- 17 "Sea Connections", Smithsonian Center for Education and Museum Studies, 2001, <http://educate.si.edu/lessons/currkits/ocean/connect/essay.html>
- 18 *New Scientist*, 6 June 1998
- 19 http://proxy.arts.uci.edu/~nideffer/Hawking/early_proto/weinberg.html
- 20 <http://www.geraldschroeder.com/tuning.html>
- 21 Ellis, G.F.R. 1993. *The Anthropic Principle: Laws and Environments*. The Anthropic Principle, F. Bertola and U.Curi, ed. New York, Cambridge University Press, s. 30.
- 22 http://www.palomar.edu/oceanography/salty_ocean.htm; Herbert Swenson, "Why is the Ocean Salty?", U.S. Geological Survey Publication.
- 23 http://www.palomar.edu/oceanography/salty_ocean.htm; Herbert Swenson, "Why is the Ocean Salty?", U.S. Geological Survey US Publication.
- 24 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 9.
- 25 <http://en.wikipedia.org/wiki/Seawater>
- 26 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 9.
- 27 http://www.palomar.edu/oceanography/salty_ocean.htm; Herbert Swenson, "Why is the Ocean Salty?", U.S. Geological Survey US Publication.
- 28 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 9.
- 29 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 459.
- 30 Akman Y. Biyocoğrafya, Palme yayınları , Ankara, 1993; Gözenç S. Orta Ve Güney Amerika Ülkeler Coğrafyası, İ.Ü.Edebiyat Fakültesi yayınları No: 3744, İstanbul, 1993; Gözenç S. Afrika Ülkeler Coğrafyası, İ.Ü.Edebiyat Fakültesi yayınları, No:3913, İstanbul 1995.
- 31 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 8.
- 32 James L. Gould-Carol Grant Gould, *Olağandışı Yaşamlar*, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 2. baskı, Ankara, 1997, s. 37
- 33 John Maynard Smith, *The Theory of Evolution*, Cambridge University Press, 2000, s. 120.
- 34 Stephen Jay Gould, *Darwin ve Sonrası: Doğa Tari-*

- hi Üzerine Düşünceler, TÜBİTAK, Ankara, 1977, s. 120.
- 35 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 41.
- 36 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 25.
- 37 <http://www.sciencenews.org/20000311/fob3.asp>;
News, March 11, 2000, vol. 157, no. 11
- 38 Üner Beköz, Ömer Baklavacı, Figen Sarıgül, Sualtı Teorisi, TurkDive, Dalış ve Deniz Araştırmaları Merkezi, 2001, 2. baskı, s. 3-
- 39 John Maynard Smith, The Theory of Evolution, Cambridge University Press, 2000, s. 303.
- 40 Charles Darwin, Darwin Kuramı Seçme Yazılar-Eleştiriler, Çeviren: Cem Taylan, Pan Yayınevi, 2. baskı, 2000. Sayfa 51-52
- 41 http://www.faculty.umb.edu/adam_beresford/courses/phil_281_11/reading_origin_of_species.pdf (Charles Darwin, The Origin of Species, Chapter 4, s. 5)
- 42 Richard Dawkins, Climbing Mount Improbable, W. W. Norton & Company, USA, 1996, ss. 80-81
- 43 Walter I. Starkey, The Cambrian Explosion, First Printing, 1999, ss. 159-160.
- 44 Phillip E. Johnson, Darwin on Trial, InterVarsity Press, 2nd ed., USA, 1993, s. 32
- 45 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 96.
- 46 Fascinating Facts About Fish, The Northeast Fisheries Science Center; <http://www.nefsc.noaa.gov/>
- 47 Cemal Yıldırım, Evrim Kuramı ve Bağınazlık, Bilgi Yayınevi, Ocak 1989, s.108
- 48 John Downer, Supernature, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 40.
- 49 "How Fish Swim?", Sir James Gray, Animal Engineering, Readings from Scientific American with Introductions by Donald Griffin, The Rockefeller University W. H. Freeman Com., San Francisco, ss.66-
- 50 "How Fish Swim?", Sir James Gray, Animal Engineering, Readings from Scientific American with Introductions by Donald Griffin, The Rockefeller University W. H. Freeman Com., San Francisco, ss.66-
- 51 <http://www.mauioceancenter.com/marinepdf/triggerfish.pdf>
- 52 <http://oceanlink.info/biodiversity/ask/fishy.html>
- 53 Bilim ve Teknik Dergisi, "Hırçın Erkekleri, Barışçıl Dişileri ile Kemikli Balıklar", Gülgün Akbaba, Ekim 1995, no. 335, ss. 74-77
- 54 Sally Morgan, Pauline Lalor, Ocean Life, PRC Publishing, 2001, London, s. 10.
- 55 Dick Mills, Akvaryum Bakımı, İnkilap Kitabevi, İstanbul, 1994, s. 20.
- 56 Sally Morgan, Pauline Lalor, Ocean Life, PRC Publishing, 2001, London, s. 173.
- 57 Fascinating Facts About Fish, The Northeast Fisheries Science Center; <http://www.nefsc.noaa.gov/>
- 58 The Ocean World Of Jacques Cousteau, Quest for Food, s.40
- 59 John Downer, Supernature, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 40.
- 60 <http://news.mongabay.com/2005/0710-DaimlerChrysler.html>
- 61 http://www.greencarcongress.com/2005/06/daimlerchrysler_1.html
- 62 John Downer, Supernature, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 129.
- 63 Üner Beköz, Ömer Baklavacı, Figen Sarıgül, Sualtı Teorisi, TurkDive, Dalış ve Deniz Araştırmaları Merkezi, 2001, 2. baskı, s. 1-1.
- 64 Stephen Jay Gould, "Introduction," in Björn Kurtén, Dance of the Tiger: A Novel of the Ice Age (New York: Random House, 1980), xvii-xviii.
- 65 Gould S.J., "The Return of the Hopeful Monster," in "The Panda's Thumb: More Reflections in Natural History," [1980], Penguin: London , 1990, reprint, sf.158
- 66 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 29.
- 67 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 30.
- 68 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 29.
- 69 <http://www.seaworld.org/infobooks/KillerWhale/adapaqkw.html>
- 70 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 27.
- 71 David Attenborough, The Trials of Life, William Collins Sons & Co. Ltd, London, 1990, s. 36.
- 72 Michael Tennesen, "Testing the Depths of Life", National Wildlife, Şubat/Mart 1999, cilt 37, no. 2; http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?is_sueID=22&articleID=187
- 73 John Downer, Supernature, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 129.
- 74 Görsel Bilim ve Teknik Ans., Cilt 8, s.2660
- 75 Michael Tennesen, "Testing the Depths of Life", National Wildlife, Şubat/Mart 1999, cilt 37, no. 2; http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?is_sueID=22&articleID=187
- 76 Nature, vol. 371, p. 663, 20 octobre 1994. Weddell foku

- 77 Sally Morgan, Pauline Lalor, Ocean Life, PRC Publishing, 2001, London, s. 53.
- 78 John Downer, Supernature, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 128.
- 79 Michael Tennesen, "Testing the Depths of Life", National Wildlife, Şubat/Mart 1999, cilt 37, no. 2; <http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?issueID=22&articleID=187>
- 80 Michael Tennesen, "Testing the Depths of Life", National Wildlife, Şubat/Mart 1999, cilt 37, no. 2; <http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?issueID=22&articleID=187>
- 81 Marianne Riedmann, Sea Otters, Monterey Bay Aquarium, Monterey, California, 1990, s. 33.
- 82 http://www.uphs.upenn.edu/news/News_Releases/aug05/Weiselotter.htm
- 83 <http://physiotherapy.curtin.edu.au/resources/educational-resources/exphys/00/scuba.cfm>
- 84 American Institute of Physics. Physics of Fluids, -- May 2004 -- Volume 16, Issue 5, pp. L39-L42
- 85 <http://www.pratt.duke.edu/node/1883>
- 86 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 26.
- 87 Werner Gitt, If Animals Could Talk, Master Books, 2006, ABD, s. 28.
- 88 <http://www.oceanicresearch.org/education/wonders/spermwhales.htm>
- 89 <http://www.seaworld.org/infobooks/KillerWhale/adapaqkw.html>
- 90 Narrator: David Attenborough, The Blue Planet-DVD, BBC Nature Documentary Series, İngiltere, 2001.
- 91 http://www.learner.org/jnorth/search/HumpbackWhale_notes3.html
- 92 <http://antarcticsun.usap.gov/science/contenthandler.cfm?id=2593>
- 93 http://www.coolantarctica.com/gallery/penguins/emperor_penguin_7.htm
- 94 <http://dl1.yukoncollege.yk.ca/antarctica/emperors>
- 95 Michael Tennesen, "Testing the Depths of Life", National Wildlife, Şubat/Mart 1999, cilt 37, no. 2; <http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?issueID=22&articleID=187>
- 96 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 148.
- 97 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 143.
- 98 Richard Ellis, Aquagenesis: The Origin and Evolution of Life in the Sea, Penguin Books, 2001, s. 144.
- 99 Sally Morgan, Pauline Lalor, Ocean Life, PRC Publishing, 2001, London, s. 15.
- 100 <http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?issueID=58&articleID=710>
- 101 <http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?issueID=65&articleID=876>
- 102 James L. Gould, Carol Grant Gould, Olağandı Yaşamlar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Çevirmen: Feryal Halatçı, Ankara, 1992, s. 79.
- 103 James L. Gould & Carol Grant Gould, Olağan Dış Yaşamlar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 5. Basım, s. 75.
- 104 James L. Gould, Carol Grant Gould, Olağandı Yaşamlar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Çevirmen: Feryal Halatçı, Ankara, 1992, s. 125-126.
- 105 Margaret M. Harding, Pia I. Anderberg, A.D.J. Haymet, "Antifreeze glycoproteins from polar fish", European Journal of Biochemistry, cilt 270, ss. 1381-1392.
- 106 James L. Gould, Carol Grant Gould, Olağandı Yaşamlar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Çevirmen: Feryal Halatçı, Ankara, 1992, s. 81-82.
- 107 Margaret M. Harding, Pia I. Anderberg, A.D.J. Haymet, "Antifreeze glycoproteins from polar fish", European Journal of Biochemistry, cilt 270, ss. 1381-1392.
- 108 James L. Gould & Carol Grant Gould, Olağan Dış Yaşamlar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, 5. Basım, s. 75.
- 109 Jonathan Knight, "Happy Accident", New Scientist, 2 Ekim 1999, no. 2206, s. 6.
- 110 <http://www.afprotein.com/background.htm>
- 111 <http://nsf.gov/pubs/1996/nstc96rp/sb3.htm>
- 112 James Randerson, "How to Melt a Heart of Ice", New Scientist, 25 Ağustos 2001, no. 2305, s. 7. <http://www.queensu.ca/sgs/forstudents/stories/students-perspective/garnham.html>
- 113 <http://www.newscientist.com/article/dn1176-protein-protecting-freezing-tissues-is-synthesised.html>; Protein protecting freezing tissues is synthesised, 20 August 2001, James Randerson, Antifreeze glycoproteins
- 114 <http://nsf.gov/pubs/1996/nstc96rp/sb3.htm>
- 115 David Bruce, "Polar fish provide biological antifreeze molecules", The Scientist, 21 Ağustos 2001, cilt 2, no. 1, s. 3; <http://www.the-scientist.com/article/display/19846/>
- 116 Jonathan Knight, "Happy Accident", New Scientist, 2 Ekim 1999, no. 2206, s. 6.
- 117 <http://www-personal.umich.edu/~copyright/>

- image/solstice/whales.html
118 Werner Gitt, *If Animals Could Talk*, Master Books, 2006, ABD, s. 24.
119 <http://www.seaworld.org/infobooks/KillerWhale/adapaqkw.html>
120 John Downer, *Supernature*, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 164.
121
<http://www.nwf.org/nationalwildlife/article.cfm?isueID=42&articleID=473>
122 http://en.wikipedia.org/wiki/Antarctic_toothfish
123 <http://sci.ege.edu.tr/~sukatar/sungerler.htm>
124 <http://www.aad.gov.au/default.asp?casid=5942>
125 Sally Morgan, Pauline Lalor, *Ocean Life*, PRC Publishing, 2001, London, s. 23.
126 Daniel B. Kane, "SpongeBob's Cousins are Masters of Glass", 7 Temmuz 2005;
<http://msnbc.msn.com/id/8498621/>
127 Daniel B. Kane, "SpongeBob's Cousins are Masters of Glass", 7 Temmuz 2005;
<http://msnbc.msn.com/id/8498621/>
128 Joanna Aizenberg, et al., "Skeleton of Euplectella sp.: Structural Hierarchy from the Nanoscale to the Macroscale", *Science*, 8 Temmuz 2005, cilt. 309, no. 5732, ss. 275-278.
129 Daniel B. Kane, "SpongeBob's Cousins are Masters of Glass", 7 Temmuz 2005;
<http://msnbc.msn.com/id/8498621/>
130 Dan Vergano, "Sponge goes man-made fiber optics one better", *USA Today*, 20 Ağustos 2003;
http://www.usatoday.com/tech/news/techinnovations/2003-08-20-sponge-fibers_x.htm
131 William McCall, "Glassy sponge has better fiber optics than man-made", *San Fransico Chronicle*, 20 Ağustos 2003.
132 Sarah Graham, "Sea Sponge Inspires Better Fiber-Optic Cables", *Scientific American*, *Science News*, 21 Ağustos 2003.
133 Dan Vergano, "Sponge goes man-made fiber optics one better", *USA Today*, 20 Ağustos 2003;
http://www.usatoday.com/tech/news/techinnovations/2003-08-20-sponge-fibers_x.htm
134 Sundar, V.C., Yablon, A.D., Grazul, J.L., Ilan, M. and Aizenberg, J., "Fibre-optical properties of a glass sponge", *Nature* 424(6951):899-900, 21 August 2003;
<http://www.nature.com/nbt/journal/v21/n10/full/nbt874.html>
135 Sundar, V.C., Yablon, A.D., Grazul, J.L., Ilan, M. and Aizenberg, J., "Fibre-optical properties of a glass sponge", *Nature* 424(6951):899-900, 21 August 2003;
<http://www.nature.com/nbt/journal/v21/n10/full/nbt874.html>
136 Dan Vergano, "Sponge goes man-made fiber optics one better", *USA Today*, 20 Ağustos 2003;
http://www.usatoday.com/tech/news/techinnovations/2003-08-20-sponge-fibers_x.htm
137 Dan Vergano, "Sponge goes man-made fiber optics one better", *USA Today*, 20 Ağustos 2003;
http://www.usatoday.com/tech/news/techinnovations/2003-08-20-sponge-fibers_x.htm
138 *Science News*, 4 Ağustos 2001 Peter Weiss, "Soaking Up Rays", *Science News*, August 4, 2001.
139 *Science News*, 4 Ağustos 2001 Peter Weiss, "Soaking Up Rays", *Science News*, August 4, 2001.
140 *Int. Wildlife*, Kasım-Aralık 1997, No.6, s.6
141 <http://sci.ege.edu.tr/~sukatar/sungerler.htm>
142 <http://www.aad.gov.au/default.asp?casid=5942>
143 <http://www.cdnn.info/eco/e040917/e040917.html>
144 <http://www.deseretnews.com/article/636602/Do-oceans-hold-keys-to-improved-health.html> (Associated Press Published: Thursday, June 18 1998)
145 http://findarticles.com/p/articles/mi_m1170/is_1999_August-July/ai_58416445/pg_2, *International Wildlife*, July-August 1999, s.27, by Doug Stewart
146 John Downer, *Supernature The Unseen Power of Animals*, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 17.
147 <http://www.chm.bris.ac.uk/webprojects2001/ri-is/electricceels.htm>
148 *Bilim ve Teknik Dergisi*, Say :207, Şubat 1985, s. 3; Walter Metzner.
149 John Downer, *Supernature The Unseen Power of Animals*, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 19-20.
150 <http://sciencenow.sciencemag.org/cgi/content/full/2004/505/2>; "Electric Sense Sharper Than Thought", 5 Mayıs 2004
151 Howard C. Hughes, *Sensory Exotica*, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 253.
152 Marie-Sophie Germain, *Science et Vie*, No: 966, Mart 1998, s. 85-89
153 John Downer, *Supernature The Unseen Power of Animals*, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 17.
154 Daniel Pauly, *Darwin's Fishes: An Encyclopedia of Ichthyology, Ecology and Evolution*, Cambridge University Press, 2004, s. 68.
155 75 "Kirliliğe Balık Dedektörü", *Science'den çev. :*

- Mustafa Öztürk, Bilim ve Teknik, Şubat 1991 sf. 43.
156 <http://sci.ege.edu.tr/~sukatar/Electrophorus%20electricus.htm>
157 "Electric Eel." Encyclopedia Britannica. Britannica. 1997: 426.
158 John Downer, Supernature The Unseen Power of Animals, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 20.
159 John Downer, Supersense: Perception in the Animal World, Henry Holt&Comp., New York, 1989, s. 32.
160 <http://sci.ege.edu.tr/~sukatar/Electrophorus%20electricus.htm>
161 Prof. Dr. Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, Meteksan Yayınları, Ankara, 1995, s. 474.
162 Supernature, The Unseen Powers of Animals, John Downer, Sterling Publishing Company, New York, 1999, s. 20.
163 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 236.
164 John Downer, Supersense: Perception in the Animal World, Henry Holt&Comp., New York, 1989, s. 32.
165 http://www.elasmo-research.org/education/topics/p_batteries.htm; Diver Magazine, April 1995
166 John Downer, Supernature The Unseen Power of Animals, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 20.
167 International Wildlife Encyc., Volume 21, s. 2382
168 John Downer, Weird Nature, Firefly Books, London, 2002, s. 74.
169 John Downer, Supernature The Unseen Power of Animals, Sterling Publishing Co., Inc., New York, 1999, s. 17.
170 Üner Beköz, Ömer Baklavacı, Figen Sarıgül, Sualtı Teorisi, TurkDive, Dalış ve Deniz Araştırmaları Merkezi, 2001, 2. baskı, s. 5-50.
171 Peter Taylor, "Phantoms of the Deep", Aug/Sep 2001, vol. 39 no. 4; <http://www.nwf.org/national-wildlife/article.cfm?issueID=37&articleID=388>
172 Charles Darwin, Türlerin Kökeni, Çev: Orhan Tuncay, Gün Yayıncılık, İstanbul, 2003, s. 205.
173 John Downer, Supersense: Perception in the Animal World, Henry Holt&Comp., New York, 1989, s. 32.
174 David Attenborough, The Trials of Life, William Collins Sons & Co. Ltd, London, 1990, s. 117.
175 John Downer, Supersense: Perception in the Animal World, Henry Holt&Comp., New York, 1989, s. 32.
176 Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, W.W. Norton & Company, New York, 1996, s. 97.
177 Paul Davies, Superforce, Simon and Schuster, New York, 1984, s. 243.
178 Science et Vie N 944 Mayıs 96 page 32
179 Daniel Pauly, Darwin's Fishes: An Encyclopedia of Ichthyology, Ecology and Evolution, Cambridge University Press, 2004, s. 66.
180 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 207; [Charles Darwin, Origin of Species, s. 79].
181 Lee M. Spetner, Not By Chance, The Judaica Press Inc, New York, 1998, s. 111; Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, W.W. Norton & Company, New York, 1996, s. 97.
182 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 207.
183 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 232.
184 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 207-208. (Lissman, 1958, s.156)
185 Howard C. Hughes, Sensory Exotica, Bradford Book, MIT Press, İngiltere, 2001, s. 206.